

NOTICES ET EXTRAITS

DES

MANUSCRITS

DE LA BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE

ET AUTRES BIBLIOTHÈQUES.

TP 134^M

NOTICES ET EXTRAITS
DES
MANUSCRITS
DE LA BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE

ET AUTRES BIBLIOTHÈQUES,

PUBLIÉS PAR L'INSTITUT IMPÉRIAL DE FRANCE.

FAISANT SUITE

AUX NOTICES ET EXTRAITS LUS AU COMITÉ ÉTABLI DANS L'ACADÉMIE
DES INSCRIPTIONS ET BELLES-LETTRES.

TOME DIX-NEUVIÈME.

PARIS.
IMPRIMERIE IMPÉRIALE.

M DCCC LVIII.

SECONDE PARTIE.

TABLE

DE LA SECONDE PARTIE DU TOME XIX.

	Pages
POÈME ALLÉGORIQUE DE MELITENIOTE, publié, d'après un manuscrit de la Bibliothèque impériale, par M. Miller.....	1
NOTICE ET EXTRAITS du manuscrit intitulé : <i>Geste des nobles françois descendus du roy Pryam</i> , par M. Vallet de Viriville.....	139
EXTRAITS des manuscrits relatifs à la géométrie pratique des Grecs. par M. Vincent.....	157

NOTICES ET EXTRAITS
DES
MANUSCRITS
DE LA BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE
ET AUTRES BIBLIOTHÈQUES.

POÈME ALLÉGORIQUE
DE MELITÉNIOTE,

PUBLIÉ D'APRÈS UN MANUSCRIT DE LA BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE

PAR M. MILLER.

Le poème dont je donne ici la première édition provient d'un manuscrit grec de la Bibliothèque impériale, lequel, après avoir porté le n° 3561² dans l'ancien fonds du roi, est aujourd'hui inscrit au catalogue imprimé sous le chiffre 1720.

Ce manuscrit, apporté d'Orient en 1687, est un petit in-folio contenant 192 feuillets en papier de coton et très-fort endommagé par les vers. A la fin du feuillet 72 verso, on trouve un calcul d'années, de mois, de semaines, de jours et d'heures, qui répond à l'année 1492, époque à laquelle le manuscrit paraît avoir été écrit. Il est extrêmement incorrect, et l'encre est devenue si pâle, que la lecture en est à la fois pénible et difficile. En tête est placée une notice détaillée de la main de

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

Boivin, laquelle ressemble, à très-peu de chose près, à celle du catalogue imprimé. Dans ce dernier, l'article 14° est ainsi conçu : « *Melitinotæ versus politici de temperantia, in quibus amatorix quædam et variæ narrationes reperiuntur. Initium Ἐρωτικὴ δὴγησις. Opus ineditum, constans versuum tribus millibus et amplius, multaque scitu non indigna complectens.* »

Le nom de Meliténote n'est accompagné d'aucun prénom, et cependant celui qui a rédigé la table alphabétique des noms d'auteurs¹ a placé ce poème sous le nom de *Constantinus MELITENIOTA*, qui aurait composé aussi un autre ouvrage intitulé *Medicamentorum compositiones*, et conservé dans le manuscrit n° 2194. Cette attribution est toute gratuite, et n'est justifiée ni par le manuscrit, ni par aucun renseignement littéraire, ni par l'ouvrage lui-même.

La famille des Meliténotes était célèbre à Constantinople vers la fin du XIIIe siècle et au commencement du XIVe. Nous allons passer en revue les membres que nous connaissons.

1° Théodore Meliténote, né à Constantinople, était grand sacellaire, maître des maîtres (*διδάσκαλος τῶν διδασκάλων*), et archidiacre de la grande église de Constantinople². On trouve une notice assez détaillée de ses ouvrages dans la dissertation de Léon Allatius, *De Theodoris et eorum scriptis*, qui a paru l'année dernière dans le tome VI de la *Bibliotheca Patrum*³ de feu l'illustre cardinal Mai, avec deux autres du même genre, *De Nicetis* et *De Philonibus*. Il est bien regrettable que Harles n'ait pas connu

¹ Dans la même table les deux Meliténotes sont placés l'un sous le nom de *MELITENIOTA* (*Constantinus*) et l'autre sous celui de *THEODORUS Meliteniota*. On aurait dû les placer tous les deux au nom de famille avec renvoi aux prénoms. Comment savoir, en effet, s'il existe plusieurs

écrivains nommés *Meliténote*, s'ils ne sont point réunis sous ce nom ?

² Voy. la fin de son *Proœmium in astronomiam*, Fabric. t. X, p. 407.

³ Voyez, sur cette collection, les articles que nous avons publiés dans le *Journal des Savants*, 1854 et 1855.

ces trois dissertations, pour les insérer dans son édition de la Bibliothèque de Fabricius, à côté de celles *De Georgiis* et *De Psellis*, qui sont bien moins importantes. Comme peu de personnes ont à leur disposition la nouvelle collection du Vatican, je pense qu'il ne sera pas sans intérêt pour le lecteur de reproduire ici la notice de Léon Allatius sur Théodore Meliténite.

« CXXXIII. Theodori Meliteniotæ græca Evangeliorum expositio extat Romæ in bibliotheca vaticana; Gesnerus. *Theodorus Meliteniotes græce Evangelia interpretatus*, extat ms. in bibliotheca vaticana; Possevinus. Ego legi ipsius harum in Evangelia enarrationum librum quartum, cujus titulus ita se habebat : Τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ διδασκάλου τῶν διδασκάλων, καὶ ἀρχidiaκόνου Θεοδώρου τοῦ Μελιτηνιώτου τῶν εἰς τρίαδα τριπλῆν ἐξηγήσεων τοῦ διὰ τεσσάρων Εὐαγγελίου τὸ τέταρτον. « Magni sacellarii sanctissimæ magnæ Dei ecclesiæ, et magistri magistrorum, et archidiaconi Theodori Meliteniotæ, enarrationum « in triplam triadem Evangelii, quod ex quatuor unum factum « est, liber quartus. » — Ejus introductio hæc est : Θεοῦ τρισυποστάτου καὶ παντοδυνάμου συναιρομένου, πέρασ μὲν δέχεται σὺν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ τρίτον τοῦ παρόντος συντάγματος, ἐν ᾧ δὴ συντάγματι σκοπὸς οὗτος ἐμοὶ τῷ μεγάλῳ σακελλαρίῳ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ διδασκάλῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀρχidiaκόνῳ Θεοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ, πᾶσαν κατὰ μέρος τὴν ἱερὰν τοῦ Θεοῦ Λουκᾶ βίβλον εὐαγγελικὴν ἐρμηνεῦσαι καθ' ὅσον οἶόν τε, ταύτη τε σὺν ἐξηγήσει προσθεῖναι, κατὰ γε τὸν τῷ λόγῳ καιρὸν προσήκοντα, καὶ ἃ τοῖς ἄλλοις εὐαγγελισταῖς τούτου παραλιπόντος εἴρηται, μίαν ὡσπερὶ συγγραφὴν τὸ διὰ τεσσάρων ἁγίων Εὐαγγελίου πεποιηκότι, καὶ τὴν τῶν Θεῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίαν ἐν ἅπασιν ἀποδεδειχότι, καὶ ἅμα τὴν πα-

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténite.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

ροῦσαν διελεῖν πραγματεῖαν εἰς τριάδα τριπλῆν βιβλίων, καὶ τούτων ἕκαστον πάλιν εἰς τριάδα τριπλῆν διαλέξεων, καὶ τὸ σύγγραμμα πᾶν οὕτω πως ἐπιγράψαι, εἰς τριάδα τριπλῆν ἐξηγήσεις τοῦ διὰ τεσσάρων ἀγίου εὐαγγελίου· τὸ τέταρτον δὲ βιβλίου τοῦ παρόντος συντάγματος λαμβάνον ἀρχὴν, τὰ ἐξῆς τῶν τοῦ ἱεροῦ Ματθαίου ῥημάτων ἔχει προκείμενα κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ διάλεξιν, οὕτω διεξιόντα. « Deo, qui est unus in
« tribus personis, itemque omnipotens, cooperante, finem acci-
« pit cum primo et secundo horum commentariorum tertius
« liber, in quo propositum est mihi magno sacellario sanctis-
« simæ magnæ Dei ecclesiæ, et magistro magistrorum, et archi-
« diacono Theodoro Meliteniotæ, omne secundum partes sacro-
« sanctum divi Lucæ Evangelium ut potero exponere, illique
« cum expositione apponere, tempore secundum rationem ta-
« men opportuno, quæ ab aliis evangelistis dicta sunt, et ipse
« omiserit; veluti una compositione Evangelio, quod ex quatuor
« fuerit, facto, et divinorum evangelistarum concordia in om-
« nibus demonstrata. Item in animo est, præsens opus dividere
« in triadem triplam librorum, rursusque librorum unum-
« quemque in triadem triplam disceptationum, et universo
« operi titulum hunc præfigere, in triadem triplam enarratio-
« num sancti Evangelii, quod ex quatuor unum factum est.
« Quartus vero liber operis incipit ab illis quæ sequuntur
« Matthæi verbis in prima sua disceptatione hoc modo. » — Ex
quatuor itaque Evangeliiis unum Meliteniota fecit, et novem
libris exposuit, quorum singuli novem disceptationibus com-
plebantur. Opus est, quod ipse vidi, doctum, divina doctrina
refertum, et dignum quod lucem videat¹. Deus faxit ut reliqui

¹ « Reapsee nos insignes hujus præstantis
« operis partes aliquantas prelo mox sub-
« jiciemus. A. M. » Peut-être ces extraits pa-

raîtront-ils dans les volumes suivants, dont
l'illustre cardinal avait préparé la publi-
cation.

octo libri gravi reipublicæ christianæ jactura non interciderint! In eadem bibliotheca habentur ejus ἀστρολογούμενα, astrologica. Scoriaci vero in regia, ejusdem ἐκ τοῦ πρώτου τῆς ἀστρονομικῆς βιβλίου προοίμιον εἰς τὴν ἀστρονομίαν. Τί ἐστὶν ἀστρονομία, καὶ παρὰ τίνων εὑρεθεῖσα ἦλθεν εἰς Ἑλλήνας. « Ex « primo astronomico libro proœmium in astronomiam. Quid « est astronomia, et a quibus inventa ad Græcos pervenit? » — Ejusdem illic¹ prope est ἀστρονομικῆς τριβιβλίου ἢ πρώτης, ἢ ψηφηφοριῶν εἰσαγωγῆς, « astronomicorum trium librorum pri- « mus, sive de calculandi ratione introductio. » P. Θεὸς ἠγγείσθω παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου, φησὶ τις τῶν πάλαι σοφῶν. Δευτέρα, ἢ ψηφηφοριῶν ἐρμηνεία καὶ συμφωνία, « secundus, sive « calculandi interpretatio et concordia. » P. Θεοῦ συναρμομένου τοῦτο πᾶν ἐν σοφίᾳ πεποιηκότος, τὸν τε ἄνθρωπον. Τρίτη, ἢ ψηφηφοριῶν κατὰ Πέρσας διάταξις, « tertius, sive modi cal- « culandi secundum Persas descriptio. » P. Τριάδος τῆς μακαρίας παντοδυνάμου τε καὶ ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς. Argumentum horum librorum idem auctor in proœmio libri tertii hunc in modum prosequitur: Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τῆς ἀστρονομικῆς τριβιβλίου τὴν ψηφηφοριῶν εἰσαγωγὴν διαγράψαντες, ἐν δὲ δευτέρῳ τὰς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως ψηφηφορίας δι' ἀκριβείας, ὡς ἐνῆν, ἐφοδεύσαντες, ἅμ' αὐταῖς καὶ τὰς τῶν προχείρων δι' ὑποδειγμάτων ἐκθέμενοι καὶ τὴν τούτων συμφωνίαν ἀκριβῶς ὑποδείξαντες· ἐνταῦθα ἐν τῇ τρίτῃ δηλαδὴ καὶ λοιπῇ τῶν ὑποκειμένων τὰς τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων ψηφηφορίας προήχθημεν ἀνατάξασθαι, ἤδη μὲν ἄλλοις ἐσπουδασμένας, πλειόνους δὲ ὅμως δεομένας τῆς σαφηνείας, καὶ μάλιστα τῷ μὴ κατὰ τὴν προσκλήκουσαν αὐταῖς ἐρμηνείαν

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

¹ Dans le Man. gr. Φ. I, 5, fol. 121 r.:
Ἐκ τοῦ πρώτου τῆς ἀστρονομικῆς τριβιβλίου
ἢ ψηφηφοριῶν (prius erat ψηφηφορικῶν)

εἰσαγωγῆς Θεοδώρου τοῦ Μελιτηνιώτου.
Voy. mon Catal. des mss gr. de l'Escorial,
p. 142.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

καθ' Ἑλληνας ἐκδεδόςθαι, ἃς ἡμεῖς, ὡς ἂν οἰοί τε ὤμεν ἐκθει-
ναι σαφῶς πειρασόμεθα· καὶ δὴ καὶ τὰς τῶν κανόνων ἐπιγραφὰς
ἐπιγράψομεν ἀκολούθως τοῖς ἡμετέροις¹. « Cum astronomico-
« rum trium librorum in primo calculandi rationis introduc-
« tionem descripserimus; in secundo vero mathematicæ magnæ
« constructionis calculandi rationes accuratæ, ut potuimus, di-
« gesserimus, una cum illis, qui ad manum sunt parati, cano-
« nibus expositis per exempla, et eorum concordia exquisite
« ostensa; hic in tertio nempe, et qui reliquus est in ista trac-
« tatione, Persicorum faciliū canonum calculationes digerere
« adducimur, ab aliis etiam olim enucleatas, sed majore tamen
« expositione indigentes; eoque potissimum quod non uti de-
« cebat in græcam linguam translatae sunt, quas nos pro viri-
« bus clare exponere conabimur, et etiam canonum descriptio-
« nes, nostros sequentes, perscribemus. »

« Non defuere qui eum et convicio insectarentur, et operi
maledicerent, quibus respondit quisquis ille fuerit in ipso
operis prospectu : Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὁ τὴν παροῦσαν βίβλον συγ-
γεγραφώς, δοκεῖ δὲ καμοὶ μηδενὶ ἀποδεῖν τῶν ἐν σοφίᾳ περι-
βοήτων, κατὰ γε τὸ μαθηματικὸν εἶδος τῆς φιλοσοφίας, εἴ τι
καὶ γὰρ δοκῶ δύνασθαι κρίνειν περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀπεριμερίμνωσ
οὖν δεῖ χρῆσθαι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις μηδένα λόγον ποιου-
μένους τῶν ἐπιχειρούντων αὐτὸν διασύρειν· εἰσὶ γὰρ τινες ὀλί-
γοι κομιδῇ τῶν ἐπ' ἐμοῦ λεγομένων, οἳ διὰ φαυλότητα γνώμης
ἀπηριθρυσμένως² καὶ τοῦτο ποιεῖν ἐτόλμησαν. « Vir iste, qui
« librum hunc composuit, videtur mihi, inter eos qui nomen ali-

¹ La préface et le premier chapitre de cet ouvrage ont été publiés par Ism. Bouillaud, en grec et en latin, à la suite de l'ouvrage de Ptolémée *De judicandi facultate et animi principatu*, Paris, 1663, in-4°, d'après un manuscrit de la bibliothèque

d'Isaac Vossius, et reproduits dans la *Bibl. gr.* de Fabricius, t. X, p. 400 et suiv. Sous le n° 2290, la Bibliothèque impériale de Paris possède aussi un manuscrit de cette préface et de ce premier chapitre.

² Lisez ἀπηριθρυσμένως.

« quod in sapientia consecuti sunt, in ea parte philosophiæ quæ
 « mathematica tractat nemini esse secundus, si quid ego circa
 « scripta hujusmodi judicium ferre posse non ineptus existimor.
 « Absque examine itaque dictis illius assentiendum est, illis ne-
 « glectis qui in eum dentem exacuunt. Sunt etenim nonnulli,
 « sed pauci admodum, qui mente læsi, inverecunde hoc ipsum
 « patrare ausi sunt. » — Scribebat anno Christi 1361¹, sub Jo-
 hanne Palæologo. Leguntur ejusdem tractatus *Περὶ συνοδοπαν-
 σελήνων* (*De pleniluniis*), et alia plane innumera in astronomicis. »

2° Constantin Meliténote fut aussi archidiaque de la grande
 église de Constantinople, et vivait à la fin du XIIIe siècle; il est
 rangé parmi les *λατνωόφρονες* qui travaillèrent avec tant de
 zèle à la réconciliation et à l'union des deux Églises d'Orient
 et d'Occident². En 1270, Michel Paléologue, inquiet des pré-
 paratifs que saint Louis faisait alors pour la guerre contre les
 Sarrasins, fit partir des ambassadeurs; c'étaient le chartophy-
 lax Veccus et Constantin Meliténote³. Ils arrivèrent en Afrique
 la veille de la mort du saint roi, qui leur fit un très-bon accueil
 et écouta favorablement des lettres de Michel; mais leur am-
 bassade resta sans résultat. Plus tard, lorsque Jean Veccus fut
 patriarche de Constantinople, Meliténote partagea fidèlement
 les opinions et les malheurs de ce dernier, qu'il accompagna
 en exil avec Théodore Meliténote et George de Chypre⁴, et il
 fut entièrement privé de ses dignités⁵.

On a de Constantin Meliténote un traité, *De unione Latino-
 rum et Græcorum et de processione Spiritus sancti*, qui a été publié
 en grec et en latin par Léon Allatius⁶.

¹ Fabric. *Bibl. gr.* t. X, p. 400, le fait
 vivre à la fin du XIIIe siècle, *circa a. 1300*.

² Pachym. t. I, p. 374.

³ Niceph. Gr. p. 1177, ed. Bonn.

⁴ Niceph. Greg. p. 130. Un historien

byzantin l'appelle à tort Jean Meliténote.
 Voy. Fabr. *Bibl. gr.* t. X, p. 436, vet. ed.

⁵ Pachym. t. II, p. 21.

⁶ T. II, p. 642 et 765-921 de la *Græc.
 orthod.* Rom. 1659, 2 vol in-4°. Voy. Ban-

3° Constantin Meliténiole, différent du précédent, était médecin. On ne sait rien de lui, si ce n'est qu'il est auteur d'une composition médicale conservée en manuscrit dans la Bibliothèque impériale sous le n° 2194. Ce petit traité, traduit du persan, est sans importance et ne contient que quelques feuillets (du fol. 400 v. au fol. 404 v.). Il est intitulé : *Αὐται αἱ ἀντιδοτοὶ ἐμεθερμηνευτίσθησαν¹ ἐκ τῶν Περσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Κωνσταντίνου ἰατροῦ τοῦ Μελιτηνιώτου²* (leg. *Μελιτηνιώτου*). Les auteurs du Catalogue imprimé de la Bibliothèque de Paris le font vivre à la fin du XIIIe siècle, sans doute parce qu'ils l'ont confondu avec le précédent.

4° Un autre Meliténiole, appelé Manuel, et frère peut-être d'un des précédents, est mentionné dans un recueil de lettres anonymes du commencement du XIVe siècle³, conservé en manuscrit dans la bibliothèque royale de Munich⁴. Deux lettres lui sont adressées avec la suscription : *Τῷ ἀδελφῷ Μελιτηνιωτῆ* (leg. *Μελιτηνιώτῆ*), et *Τῷ Μελιτηνιοτῆ* (leg. *Μελιτηνιώτῆ*) *Μανουὴλ καὶ συγγενῆ* (leg. *συγγενεῖ*). Si nous avions sous les yeux le texte de ces lettres, peut-être y trouverions-nous quelques renseignements qui nous permettraient d'établir si Manuel occupait un rang dans la société, soit comme homme public, soit comme homme littéraire. Mais, dans l'absence de ces documents, nous sommes forcé de nous en tenir aux deux seuls faits qu'il nous soit possible de constater, le nom d'abord du personnage en question, et l'époque où il vivait.

dini, *Catal. bibl. Laurent. codd. gr. t. I.*, p. 384.

¹ Fabricius, qui reproduit ce titre (*Bibl. gr. t. XII*, p. 780, vet. ed.), écrit à tort *ἐμεθερμηνευθήσασαι*. Le cod. reg. 2686 cité par Fabricius répond au 2194 actuel.

² Fabric. *Μελιτηνιώτου*.

³ Parmi les correspondants de cet anonyme on retrouve les noms de plusieurs personnages auxquels Manuel Philé a adressé quelques pièces de vers, ce qui permet de fixer l'époque de ce recueil de lettres.

⁴ Voy. le *Catal.* de Hardt, t. II, p. 287.

De ces différents membres de la famille des Meliténites, en est-il un auquel on puisse, avec quelque certitude, attribuer le poëme que nous publions ici? Nous ne le pensons pas. Théodore et Constantin l'archidiacre nous semblent devoir être mis hors de cause; les connaissances astronomiques et les travaux sérieux du premier, la vie agitée du second, à la suite du patriarche Veccus, aux efforts duquel il s'associait avec le plus grand zèle, pour établir l'union des deux Églises, ne permettent pas de supposer qu'ils auraient perdu un temps précieux dans une occupation aussi futile. Leur style, d'ailleurs, n'a aucune espèce de rapport avec celui de notre poëte. Quant à Constantin le médecin, nous ne pouvons partager l'opinion des auteurs du Catalogue imprimé, qui lui attribuent le poëme en question; la nature seule de ses études et de ses fonctions suffit pour détruire une pareille attribution, qui, du reste, n'est peut-être due qu'à une erreur de la personne chargée de faire la table des auteurs, qui, par inadvertance, aura mis sous le même nom, *Constantinus Meliteniota*, et l'*Antidotarium* et le poëme allégorique.

Reste donc Manuel Meliténite, sur lequel nous ne savons absolument rien, si ce n'est qu'il vivait au commencement du xive siècle. Que ceux qui se contentent d'une simple conformité de nom admettent que ce Manuel est l'auteur de notre poëme, je n'ai rien à objecter contre une semblable hypothèse; mais je ne vois rien non plus qui puisse lui donner du poids et de la consistance. Quoi qu'il en soit, l'auteur se nomme Meliténite, et il paraît avoir écrit à peu près vers la même époque, c'est-à-dire à la fin du xiiie siècle, ou au commencement du xive.

Dans la notice donnée par le Catalogue imprimé, et que nous avons reproduite plus haut, les mots *amatorie quædam* ne

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténite.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

sont point justifiés par la lecture du poème. En parcourant ce poème, l'auteur de la notice a vu qu'il y était question de Vénus et de l'Amour, dont, en effet, on trouve une description avec des détails sur leurs attributs. Mais, comme le poète passe en revue, de la même manière, tous les personnages de la fable, il a dû ne pas omettre les deux divinités en question; c'est ce qui a donné lieu à la méprise que nous venons de signaler. Quant aux mots *multaque scita non indigna complectens*, ils sont de toute justesse. En effet, ce poète, peu recommandable du reste sous le rapport du goût, du style et de la versification, entre parfois dans des détails très-curieux, qui touchent à des matières dignes de fixer l'attention des antiquaires et des philologues. Laisant de côté cette histoire fabuleuse de la civilisation, qu'on a composée au moyen âge, souvent sur des erreurs amplifiées par la fiction et dont on trouve de nombreuses traces dans Cédrene et dans Jean Malalas, nous citerons une galerie mythologique où il décrit, avec leurs attributs physiques ou moraux, tous les dieux de l'antiquité, une galerie biblique consacrée aux personnages de la Bible, une liste très-considérable de toutes les pierres précieuses connues alors et qui permettent des rapprochements curieux avec Pline, Dioscoride, Galien, Psellus, etc., et la description des animaux monstrueux qui ont tant occupé la tératologie du moyen âge, tels que le Dragon, la Chimère, Pégase, Cerbère, la Gorgone, l'Hydre, etc. On y trouve aussi des détails sur les inventeurs des arts et des sciences, sur les artistes et les grands écrivains de l'antiquité, et sur d'autres points qui ne manqueront point d'intéresser le lecteur.

Le manuscrit unique dans lequel ce poème est conservé est, ainsi que nous l'avons dit plus haut, d'une incorrection déplorable. Il y a quelques lacunes et de nombreuses trans-

positions, un grand nombre de vers faux, des mots oubliés, réunis ou coupés maladroitement; la confusion perpétuelle de ε avec αι, de ο avec ω, des voyelles η, ι, υ entre elles et avec les diphthongues ει et οι, multiplie à tel point les erreurs, qu'il n'y a pas deux vers de suite sans une ou plusieurs fautes. Il serait inutile et fastidieux de reproduire toutes ces leçons vicieuses; nous citerons seulement les principales. Le vers politique employé par l'auteur est celui de quinze syllabes, avec un repos à l'hémistiche, c'est-à-dire à la huitième; quant à l'accent, il doit être placé rigoureusement sur la sixième ou sur la huitième syllabe, et, à la fin du vers, sur la quatorzième. C'est la forme de vers employée par Jean Tzetzès dans ses Chiliades.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ¹

Eis tēn σωφροσύνην.

*ἔχουσι δὲ καὶ τινὰ ἐρωτικά, ἀλλὰ καὶ τινὰ διηγήματα κατὰ ἀναγωγὴν νοούμενα,
ὧν δι² ἢ ἀλληγορία ἐπιτροχάδην ἐλέχθη ἐν ἀρχῇ³ τῆς διηγέσεως.*

*Ἐρωτικὴ διήγησις, ἀλλὰ σωφρονεσιλία,
Μέτρον τι καθηδύνουσα τοὺς ἐρασιᾶς τῶν λόγων.*

*Θαυμάζονται παρὰ πολλῶν οἱ μυθολογογράφοι⁴,
Ὡς ψευδομυθοπλάττουσι ψευδοσυνθέτους λόγους,
5 Καὶ δι' αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς φέλγουσι τῶν ἀνθρώπων,*

¹ Ms. Μελιταιώτου.

² Ms. ὧν δι ἢ ἀλληγ.

³ A la marge, de la main de Boivin :
« Fort. ἐλέγχθη ἐν ἀρχῇ. » au lieu de
ἐλέχθη. Ἀρχὴ τῆς donné par le ma-

nuscrit. Tout le titre est à l'encre rouge.

⁴ Ce mot manque au *Thesaurus*, auquel on peut ajouter aussi le composé *μυθοπλάσιμα* employé dans le codex Par. 1234, fol. 67 v.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

Σπεύδοντες τὴν ἀλήθειαν αἰεὶ παραχαράττειν,
Καὶ παριστᾶν ὡς ἀληθεῖς τοῦ ψεύδους τὰς εἰκόνας¹.
Καὶ πρῶτα μὲν θαυμάζεται παρὰ τῶν λογογράφων
Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς καὶ ψευδολογογράφος,
10 Ὡς συγγραψάμενος πολλοὺς ψευδεπιπλάστους μύθους,
Καὶ ζῶων² συστήσάμενος φιλίας πρὸς ἀνθρώπους,
Καὶ μάχας αὐθις δι' αὐτῶν³ πολλὰς κατασκευάσας,
Δι' ὧν εὐφραίνει τὰς ψυχὰς τῶν ἀναγνωσκόντων,
Καὶ τὰς καρδίας καὶ τὸν νοῦν τῶν ἀκουόντων φέλγει.
15 Ἐπειτα τὸν ψευδώνυμον ὑμνοῦσι Στεφανίτην,
Ὡς δολιόφρονά τινα καὶ ξένον καὶ πανούργον,
Καὶ ψευδοκομπορρήμονα, δεινὸν ἀπατεῶνα.
Ἄλλοι φημίζουσι δεινὸν εἶναι μηχανορῥάφον
Τὸν Ἰχνηλάτην πονηρὸν ὄντα καὶ κακεργάτην,
20 Καὶ ταῖς τῶν λόγων ἐμπλοκαῖς καὶ ταῖς ἀπάταις τούτου
Ἄνω καὶ κάτω σίρῶνται τὰ πράγματα πανούργως.
Ἐτεροὶ δὲ θαυμάζουσιν ἄλλους σοφοὺς ἀρχαίους,
Πολλὰ ψευδολογήσαντας ψευδοσυνθέτους μύθους,
Καὶ παραδειγματίσαντας τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους,
25 Ὅποιοι δὲ πεφύκασιν καὶ ποίους δεῖ⁴ τυγχάνειν.
Ἡ δέ γε νῦν διήγησις, ἣν μέλλω διηγείσθαι,
Οὐκ ἔστι λόγος μυθικὸς, οὐδὲ ψευδῆς τις μῦθος,
Οὐ φαντασία δαίμονος⁵ οὐδὲ παραφροσύνης,
Οὐδὲ ψευδοκομπόμυθοι λόγοι τῶν φληναφούντων,
30 Οὐκ ὄνειρος ὁ τοὺς πολλοὺς ἐξαπατῶν ἀνθρώπους,
Ἀλλὰ λαμπρὰ διήγησις καὶ παναληθεσιλάτη.
Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος, τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου,

¹ Jean Philipponus, *Contra Pselum de mundi aeternitate*, ed. Ald. p. 6: Οἴχεται ἴσα αὐτοῖς καὶ ἡ διὰ τῆς εἰκόνας τοῦ ψεύδους πιθανότης. Cicéron, *De orat. ad Herenn.* III, 17: *De imaginibus memoriae*.

² Ms. ζῶων.

³ Ms. δ' αὐτῶν, ce qui rompt la mesure.

⁴ Ms. δεῖ.

⁵ Dans le ms. δαιμόνων, ce qui rend le vers faux. Voy. v. 120 et 147.

- (Οὗτος δὲ κρείττων τῶν μηνῶν τῶν δώδεκα τυγχάνει,
Ὡς ὅτι κόσμος πέφυκε πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡλίου
- 35 Καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἀνθῶν ἀγλαΐσμα καὶ κάλλος·
Ἐρώτων γὰρ ἀνάμεστος οὗτός ἐστι καὶ πόθων,
Καὶ τῆς μυθώδους πρόξενος Θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης
Τὴν γῆν μιμεῖσθαι οὐρανὸν λαμπρῶς παρασκευάζει,
Ἄνθεσι ταύτην ψηλαφῶν πολλοῖς ποικιλοχρόοις)·
- 40 Ἐν ταύταις γοῦν, ὡς εἴρηται, ταῖς τοῦ μηνὸς ἡμέραις,
Ὅταν ἢ γῆ λαμπρύνεται¹ ταῖς χλοεραῖς βοτάναις,
Ὅταν καταφαιδρύνεται² ποικιλομόρφοις πόαις,
Καὶ βοτανῶν σπολίζεται καὶ δένδρων ποικιλίαις,
Ὡς φαίνεσθαι νεόνυμφον³ ἐσπολισμένην κόρην,
- 45 Πορφυρολευκοκόκκινον⁴ δεικνύσασα⁵ τὴν ὄψιν,
Καὶ χρυσοπρασινίζουσα τῇ Θεᾷ τῶν πλοκάμων·
Ὅταν τὰ πλήθη τῶν πτηνῶν πάντων τῶν πετομένων
Ἄρχονται⁶ μέγα κελαδεῖν καὶ συχνοτερετίζει⁷,
Καὶ πάντας τοὺς ἀκροατὰς εἰς ἡδονὴν ὠθῶσι,
- 50 Καὶ τιτυβίζειν εὐφυῶς τὰ χελιδόνων γένη·
Ὅταν αἱ κίσσαι τὰς φωνὰς μιμῶνται τῶν ἀνθρώπων,
Καὶ φθέγγονται⁸ γλυκύτερον πάντων τῶν κελαδούντων·
Ὅταν φωνῶσι λιγυρὸν καὶ σειρηναῖον μέλος
Τῶν ἀηδόνων οἱ χοροὶ καὶ τῶν λοιπῶν σφρουθίων,
- 55 Ἄλλων ἀδόντων γλαφυρὸν, ἄλλων δὲ συριτίόντων,
Ἄλλων κραζόντων γοερῶς τῶν πεφιλμένων ἡττην⁹,
Καὶ θρηνηδούντων ὡσανεὶ καὶ μοιρολογουμένων¹⁰.

¹ Avec *ὅταν* il faudrait *λαμπρύνεται* et les autres verbes au subjonctif.

² Lisez *καταφαιδρύνεται*, et au vers suivant *σπολίζηται*.

³ Ms. *νεόνυμφον*.

⁴ Ce composé, qui manque aux lexiques, se retrouve vers 81 et 2842.

⁵ Se rapportant à *ἢ γῆ* du v. 41.

⁶ Lis. *ἀρχονται*.

⁷ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*.

⁸ Lis. *φθέγγονται*.

⁹ Peut-être *ἡττον*.

¹⁰ Ms. *μοιρολογουμένων*. Voy. *Notices et extr. des mss.* t. XIII, p. 244.

Ὄταν αἱ γλαῦκαι¹ κáθηνται πρὸς ἀοικήτους δόμους,
Καὶ τὰς αὐγὰς κικάζουσι² καὶ πάσας τὰς ἐσπέρας·
60 Ὄταν ἀναπηδίωσι³ πᾶσαι πηγαὶ καὶ βρύσαι⁴,
Καὶ διειδὲς καὶ πότιμον ὕδωρ ἀναβλυσίανει⁵,
Καὶ πᾶς ὀδίτης θέλεται τῇ τούτων εὐποσίᾳ⁶,
Ἡθέλησα τερπόμενος ὀδεῦσαι καταμόνας,
Καὶ τέρψαι μὲν τὴν ὄρασιν πρῶτον ἐν ταῖς βοτάναις,
65 Ἐν ταῖς βαφαῖς τῶν γλυκερῶν καὶ πορφυρῶν ἀνθέων
Ὅλων⁷ ἀνθέων γέμουσαν καὶ δένδρων περικύκλων
Ἐν ταῖς χροιαῖς ταῖς τῶν φυτῶν, ἐν τοῖς τῶν δένδρων φύλλοις⁸.
Ἡδύναι μὲν τὴν ὄσφρησιν ταῖς ὀδμαῖς ταῖς τῶν ῥόδων,
Ἐν ταῖς πνοαῖς τῶν εὐδῶν ὠκίμων καὶ βαλσάμων,
70 Καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀναπνοαῖς τῶν ἡδυπνόνων ἴων,
Καὶ θέλξει μὲν τὴν ἀκοὴν τῇ τῶν σίρουθῶν πηλθύει
Τῶν κελαδούντων γλαφυρὸν καὶ τῶν τερετιζόντων,
Καὶ πετομένων γύρωθεν⁹ καὶ λιγυροφθογγούντων¹⁰.
Τῇ γεύσει¹¹ δὲ γλυκάναι μου τῶν ὀπωρῶν τῷ κόρῳ,
75 Καὶ ταῖς βοτάναις ταῖς τῆς γῆς ταῖς οὐσαις ἐδωδίμοις·
Καὶ θεραπεῦσαι τῇ ἀφῆ τῶν βοτανῶν τῇ ψαύσει
Καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν φυτῶν τῇ θίξει καὶ τῶν δένδρων.
Ὄδεύων οὖν, ὡς εἴρηται, τὸ τότε καταμόνας

¹ Peut-être γλαῦκες. Du reste, γλαῦκαι est probablement une forme usitée au moyen âge.

² Lisez κικαζάωσι. Ce verbe est peut-être une forme de κικκαβάζω qu'on trouve dans Eustathe, p. 229, 29. Voy. le *Thesaurus* s. v. Κικκαβαῦ.

³ Peut-être ἀνακηκίωσι. Dans Bekker, *Anecd.* p. 7, on trouve ἀναπηδάωσι.

⁴ Ms. βρύσσαι. Au moyen âge on disait βρύση pour βρύσις. Mais peut-être l'auteur a-t-il écrit βρύσεις, comme ailleurs.

⁵ Peut-être ἀναβλυσίανη, et plus loin θέλεται.

⁶ Ajoutez au *Thesaurus* le mot εὐποσία ainsi que les composés suivants : Βραδυποσία, *Theod. Stud. cod. Par.* 1197, fol. 8 v. — Ζωροποσία, *cod. Par.* 2403, fol. 174 v.

⁷ Peut-être ὄλην. Dans le ms. γέμουσα.

⁸ Ms. ταῖς τ. δ. φύλλοις. Voy. v. 182.

⁹ Ms. γύρωθεν. Le copiste écrit tantôt γυρόθεν et tantôt γύρωθεν. La place de l'accent décide la forme qui doit être adoptée.

¹⁰ Ajoutez ce mot aux lexiques.

¹¹ Lisez τὴν γεῦσιν.

- Ἐθαύμαζον κατὰ πολὺ τῶν βοτανῶν τὰς θεσεις,
 80 Τὰς ποικιλίας τῶν ἀνθῶν, τὴν βαφὴν τῶν χρωμάτων
 Πορφυρολευκοκόκκινον ἐν μέρει φαινομένην,
 Καὶ χρυσοπρασινίζουσαν¹ καὶ βενετοφοροῦσαν,
 Ἐν μέρει δὲ λευκίζουσαν, πορφυροβεδαμμένην,
 Καὶ λευκομελανίζουσαν ταῖς πολυχρόοις πόαις·
 85 Ἐξεπλητλόμην κατὰ νοῦν καὶ τὰ τῶν δένδρων πλήθη,
 Καὶ τούτων τὴν εὐπρέπειαν μᾶλλον ὑπερεπήνου²
 Βλέπων τὴν συνηρέφειαν τῶν κλάδων τῶν ἀπείρων,
 Καὶ τῶν ὀρπήκων τὴν πληθύν, καὶ τὰ τῶν ἀκρεμόνων,
 Καὶ τῶν καρπῶν τὴν ἡδονὴν τῶν ἐν τοῖς κλωναρίοις.
 90 Ὁ τῶν φυτῶν δὲ θάλαμος καὶ τῶν ἀναδενδράδων,
 Καὶ τῶν καλάμων τὸ δασὺ καὶ τὸ βαλτώδες ἄλσος
 Πλέον τῶν ἄλλων ἔθελγε τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου·
 Πλέον δὲ τούτων τῶν τερπνῶν καὶ ξένων θεαμάτων
 Ὁ τῶν ὀρνέων με χορὸς ἠΰφρανε τῶν ἐκεῖσε
 95 Καὶ φθειρομένων γλυκερὸν μέλος καὶ μελιτώδες.
 Ταῦτα γοῦν πάντα τὰ τερπνὰ τῆς ὀρωμένης θεάς
 Εἰς αἶνον διηγείρασι καὶ κεκινήκασί με
 Εἰς ὑμνωδίαν τε τερπνὴν καὶ θεϊκὴν τὴν δόξαν,
 Εἰς ἔπαινον ἀπλήρωτον τοῦ πλάστου καὶ θεοῦ μου.
 100 Ὡς οὖν ὑπερεθαύμαζον τὰς ξένας ὀπλισίας³,
 Τῶν βοτανῶν τὰς χάριτας, τῶν δένδρων τὰς κοσμήσεις,
 Τὰς ὠραΐσεις τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἀνθῶν τὰς θεάς,
 Εἶδον ἐκεῖσε διαυγεῖς καὶ ξένας λαμπηδόνας,
 Ὡσπερ τι τάχος ἀστράπησ σφοδρῶς ἐξερχομένης,
 105 Καὶ δαδουχούσας τηλαυγῶς, καὶ πάλιν κρυπτομένης·

¹ Ms. χρυσοπρασινίζουσα καὶ βενετοφοροῦσα et partout le nominatif au lieu de l'accusatif. Pour le premier de ces deux verbes voy. plus haut v. 46; quant à βενετοφορέω il ne se trouve point dans le The-

saurus. Mais peut-être faut-il βενετοχροοῦσαν, qui manque également aux lexiques.

² Ms. ὑπερεπαίνου.

³ Ms. ὀπτοίας. V. 102, ms. ἀνθέων. La mesure exige absolument la contraction.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

Καθ' ἑαυτὸν οὖν ἐκπλαγεῖς τὴν ξένην λαμπηδόνα
 Καταλιπὼν τὴν ἔκλαμπρον βλέπειν τῶν δένδρων φύσιν,
 Καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ βοτανῶν τὰς ξένας ὠραΐσεις,
 Καὶ τῶν πτηνῶν τὴν εὐμελον φωνῆς¹ λαμπροφωνίαν,
 110 Τὸν νοῦν ἐθέμην εἰς αὐτὰς δραμεῖν τὰς λαμπηδόνας,
 Ὅπως τὴν τούτων ἔκλαμψιν θεάσωμαι τίς ἔστιν,
 Πόθεν ἐξέρχεται λαμπρὰ τοιαύτη φρικτωρία,
 Καὶ τίς ὁ τούτων πρόξενος, καὶ τί τὸ φωτοφόρον.
 Ποιοῦντος δέ μου τὴν ὀρμὴν μᾶλλον συντομωτέραν,
 115 Εἶδον μακρόθεν μέγιστον ὠατοῦ² λαμπρὸν πᾶν,
 Πέμπου³ τὰς ξένας ἀσίραπας ἐκ τῶν κεράμων τούτου.
 Κατὰ πολὺ γοῦν ἐκπλαγεῖς τὸ ξένον τῆς ιδέας⁴
 Ἔστην καθάπερ ἐννεὸς ἐκ τῆς ὀδοιπορίας,
 Πολλοὺς τοὺς διαλογισμοὺς φέρων ἐν τῇ καρδίᾳ,
 120 Καὶ λέγων· « Ἄρα φάντασμα δαίμονος μισανθρώπου
 Πλάσματα πλάττει πυραυγῆ θέλον με κατακαῦσαι; »
 Ἄρα πολλὴν τοῦ λογισμοῦ παραφροσύνην ἔσχον,
 Μὴ δαίμων ἐναέριος φθονήσας με τὸν τάλαν
 Πρὸς ἀπωλείας βάραθρον σπεύδη καταβαλεῖν με.

Περὶ τῆς Σωφροσύνης⁵.

125 Ταῦτα καὶ τούτων πλείονα κατὰ νοῦν σιρέφοντός μου,
 Νεᾶνις τίς πανευπρεπῆς⁶ ἐξαίφνης ἐξελθοῦσα
 Ἐνώπιόν μου συνετῶς ἔστη μετ' εὐλαθείας,
 Κόσμιον σχῆμα φέρουσα καὶ τὴν ιδέαν ξένην,
 Καὶ τοῦ προσώπου τὴν μορφήν ἄγαν εὐπρεπεσιάτη,

¹ Ms. ἀφῆς.

² Voy. Ducange, v. ὠατός.

³ Ms. πέμπω.

⁴ Ms. εἰδέας. Cette confusion revient fréquemment.

⁵ Ce titre et les suivants sont placés à la marge et écrits à l'encre rouge.

⁶ L'adverbe πανευπρεπῶς, qui manque au *Thesaurus*, est employé dans le Codex Par. 250, fol. 77 r.

130 Ἦν ὀφθαλμὸς ἀνθρώπινος οὐκ εἶδεν¹ εἰς αἰῶνας,
 Οὐδέ ιδεῖν² δυνήσεται τοιούτου χαρακτήρος·
 Τὰ κάλλη γὰρ τῶν γυναικῶν ἐνίκησεν εἰς κάλλος,
 Καὶ τὴν εὐπρέπειαν πολλὴν εἶχε τῆς εὐκοσμίας.

Ἐρώτησις τῆς Σωφροσύνης.

Μετὰ πολλῆς δὲ τῆς αἰδοῦς ἔφησε τάδε πρὸς με·
 135 « Πῶς, ξένε, ταύτην³ τὴν ὁδὸν τὴν ἄβατον ὀδεύεις;
 Καὶ ποῦ τὴν κίνησιν ποιεῖς τὴν τῆς ὁδοιπορίας,
 Ἀβάτου ταύτης τῆς ὁδοῦ μενούσης τοῖς ἀνθρώποις;
 Καὶ πόθεν παραγέγονας σὺ μόνος πρὸς τὰ τῆδε
 Μὴ συνιών, ὡς ἔοικε, πόθεν καὶ ποῦ πορεύῃ; »
 140 Ἐγὼ δὲ ταύτην φάντασμα τυγχάνειν προσδοκῆσας,
 Ἐντρομος ὄλος γέγονα, καὶ πρὸς φυγὴν ἐτρέπην⁴,
 Μηδὲ τολμήσας πρὸς αὐτὴν ποσῶς αὐτομολῆσαι.
 Ἐκεῖνη τὴν προσοῦσαν μοι δειλίαν ἐπιγνοῦσα,
 Καὶ τὴν φυγὴν ἰδοῦσα μοι σφόδρα συντομωτάτην,
 145 Αὐθις ἐφώνησε φωνὴν⁵ πρὸς μὲ συνετωτάτην·
 « Ἄνθρωπε, σῆθι, μὴ φοβοῦ· οὐ φάντασμα τυγχάνω,
 Οὐ δαίμων τις παμπόνηρος πλανῆσαι σέ σπουδάζων,
 Ἄλλ' ἄφθαρτον καθέστηκα χρῆμα καὶ δῶρον μόνου
 Τοῦ πλάστουργήσαντος Θεοῦ πάλαι τοὺς πρωτοπλάστους.
 150 Δεῦρο γοῦν πρὸς με, ἄνθρωπε, δεῦρο καὶ μὴ δειλία·
 Μὴ δέδοικάς⁶ μου τὴν μορφήν, μηδὲ συνέχου τρόμφ,
 Μηδὲ δειλία συσχεθεῖς πάλαι φυγὰς πορεύση,

¹ Au lieu d'εἶδεν, il y a dans le manuscrit οἶ, sans doute le commencement du mot οἶδεν, par confusion avec εἶδεν.

² Ms. εἰδεῖν.

³ ταύτην ajouté à la marge.

⁴ Ms. ἐτραπον. Voy. v. 169 et 190.

⁵ ἐφώνησε φωνήν, comme plus bas,

TOME XIX, 2e partie.

v. 458 : συρίζειν συριγμούς. C'est ainsi que le poète Platon (ap. Athen. p. 665) dit : Αὐλοῦς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν ΜΕΛΟΣ τι ΜΕΛΙΖΕΤΑΙ τοῖς συμπτώταις. Hiéroth. Philos. ms. gr. 2249, fol. 64 v. : ἘΚΒΑΥΣΜΑ πηγῆς ἘΚΒΑΥΣΑΣ.

⁶ Peut-être δεδοικώς.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

- Καὶ πάντα γνώης καὶ αὐτὸς τὰ κατ' ἐμὲ προδήλως,
Ὅποίου γένους πέφυκα, καὶ ποία δὴ τυγχάνω,
155 Καὶ πόθεν παραγέγονα, καὶ πόθεν παρεισῆχθην,
Καὶ τίς ἐστίν ὁ φύσας μὲ, τίς ἢ γεννήσασά με,
Καὶ τίνες μοὶ συναίμονες, καὶ τίς καὶ πῶς καλοῦμαι.
Θαρσοποιήθητι¹ λοιπὸν, καὶ πρόσελθέ μοι, ξένε·
Καὶ πάλιν παλωόσησον καὶ συνομίλησόν μοι,
160 Καὶ τῶν ἐμῶν ἐπάκουσον ἐπωφελῶν ῥημάτων. »
Ἔσθην οὖν, ἔσθην τῆς φωνῆς ἀκούσας τοῦ γυναιου,
Καὶ πρὸς αὐτὴν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρείσας τῶν ὀμμάτων²
Καλῶς τὴν ὄψιν ἔβλεπον τῆς Θαυμασίας Κόρης·
Καὶ σιοχασάμενος αὐτὴν μὴ φάντασμα τυγχάνειν,
165 Πρὸς αὐτὴν ἠτομόλησα τὸν φόβον ἀπορρίψας,
Καὶ προσεκύνησα³ χαμαὶ, « Χαίροις, εἰπὼν, κυρία. »
Ἡ δὲ μετὰ πρᾶότητος προσυπαντήσασά μοι⁴,
« Τί, ξένε, τρόμῳ συσχεθεὶς, ἔφησε, καὶ δειλία
Οὕτως ἀθρόον εἰς φυγὴν ἐτρέπης δειλανδρήσας,
170 Μὴ θεασάμενός τινας ἐνόπλους, ξιφηφόρους,
Ζητοῦντας ἀναιρῆσαι σέ, φόβιον ἀπειλοῦντας,
Ἡ δράκοντας, ἢ λέοντας, ἢ θῆρας πυριπνόους,
Σπεύδοντας θέσθαι σέ βορὰν ἐν ταῖς αὐτῶν γαστέραις⁵.
Ἄνθρωπε, γύναιον ὄρᾳς· τί δειλανδρεῖς, εἶπέ μοι;
175 Ἀπόθου φόβον ἅπαντα νῦν καὶ πειθάρχησόν μοι,
Καὶ πάντα μοι τὰ κατὰ σέ σαφήνισον προδήλως. »
Ταύτης ἀκούσας τῆς φωνῆς ἀνέθορα τοῦ φόβου·
Καὶ, « Ξένος, ἔφην, δέσποινα, τυγχάνω παροδίτης·
Ἡρετισάμην, ὡς ὄρᾳς ὄντα μεμονωμένον⁶,

¹ Pantaleon in S. Michael. cod. Par. 501,
fol. 129 r.: Ὅς καὶ θαρσοποιῶν αὐτὸν μὴ
καταπλήξει τὸν διώκοντα.

² Notez l'expression οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν
ὀμμάτων.

³ Ms. προσκυνήσασα.

⁴ Ms. με au-dessus de μοι.

⁵ Γαστέραις dans le grec moderne au
lieu de γαστράσι ou γαστήρησι.

⁶ Ms. μεμονομένος.

- 265 Τοῦ ὕψους τοῦ περιφανοῦς καὶ τοῦ δυσθεωρήτου,
Ὡς οἶμαι φύσιν βρότειον νικᾶν καὶ νοῦν καὶ φρένας·
Δευτέραν γὰρ τις προσειπὼν τοῦτον πυργοποιῶν
Οὐκ ἂν ἄμαρτοι τοῦ σκοποῦ τῷ σλοχασμῷ τοῦ λόγου.
Ἴδού σοι τὴν διήγησιν εἶπον τῶν προκειμένων,
270 Ὑψίτερον δὲ τὰ κατ' ἐμέ διδάξω σε πῶς ἔχουν.
Τί γοῦν, ὀδίτα; τὴν ὁδὸν ταύτην ἀνύειν θέλεις
Καὶ βαίνειν παλιμπόρευτος καὶ τρέχειν ἐμπροσθόπους;
Ἢ βούλει καὶ κυνοβατεῖν¹ καὶ τρέχειν ὀπισθόπους
Καὶ τὰ λοιπὰ καταλιπεῖν, τούτων τῶν λεγομένων; »

Ἀπόκρισις πρὸς τὴν Σωφροσύνην.

- 275 « Εἰ μὲν αὐτὴ καθέστηκας, ὡς ἔφης, σὺ κυρία
Καὶ πέφυκας βασίλισσα τούτων, καθὰ διδάσκεις,
Ἀντιβολῶ, καὶ δέομαι, καὶ γόνυ κλίνω κάτω,
Ἴνα σὺν σοὶ τὴν ἄφιξιν ποιήσας ταχυτάτην,
Καὶ πάντα σοὶ τὰ φρούρια ῥαδίως διοδεύσας,
280 Ἴδω καὶ τὸν Παράδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὕδατος,
Καὶ τῶν ἐντὸς λεπτομερῶς τὴν θέσιν καταμάθω.
Εἰ δὲ πρὸς πόλιν λέλυθα ἐμήν², ὅπερ οὐκ οἶμαι,
Ἐάσον πάλιν ἀβλαβῆ βαδίζειν εἰς τοῦπίσω,
Καὶ τῆς θανατηφόρου³ με λύτρωσον ταύτης τρίβου. »
385 Τοίγουν⁴ ἡ Κόρη ταῖς ἐμαῖς πεισθεῖσα λιτανείαις,
Καὶ ταῖς οἰκτραῖς⁵ δεήσεσι μᾶλλον δυσωπηθεῖσα
(Καὶ γὰρ πεφύκασι κινεῖν⁶ τὰ δάκρυα πρὸς οἶκτον
Κἂν καὶ⁷ σιδηροχάλκευτος⁸ ἐστὶν ὁ ταλανίζων),

¹ Ce verbe manque au *Thesaurus*.

² Ce passage est corrompu.

³ Vers 550 : θεῶν θανατηφόρον. Et vers 602 : Πρόσωπον χαμαιλέοντος ἔχων θανατηφόρον. Ce mot se trouve aussi employé dans Nonnus, *Dion.* XVII, 16 et XLVIII, 93.

⁴ Ms. τί γοῦν. Voy. v. 412, où la même faute se retrouve.

⁵ Ms. τοῖς οἰκτροῖς.

⁶ Ms. καὶ νῦν, au lieu de κινεῖν.

⁷ Ms. καὶ ajouté au-dessus de κἂν.

⁸ Voy. v. 766.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- Τοιαῦτα μοι λελάληκε ῥήματα χαρμοσύνης·
 290 « Ἐπεὶ καθικετεύεις με καὶ δυσωπεῖς, ὦ ξένε,
 Καὶ βούλει πάντα κατιδεῖν τὰ προσυπάρχοντά μοι,
 Μαθεῖν δὲ μοῦ καὶ τὸννομα καὶ τὴν τοῦ γένους ῥίζαν,
 Δεῦρο κατόπιν ὕδευε, καὶ μὲ νῦν ἀκολούθει,
 Καὶ βλέπε πάντα φανερώς ὥνπερ εἰμι κυρία. »
 295 Τούτων αὐτῆς ἀκηκῶς τῶν μελιρρύτων¹ λόγων
 Ὦδευον τρέχων ἀδεῶς τὸν δρόμον σὺν τῇ Κόρῃ,
 Ἐκείνης ὁδηγούσης με καὶ συνοδοιπορούσης.
 Ἐθαύμαζον δὲ καθορῶν τοὺς ἀνθηφόρους τόπους,
 Ἐκαλλυνόμην ταῖς κραυγαῖς τῶν λιγυρῶν ὀρνέων,
 300 Ἠγλαϊζόμην τῇ χαρᾷ τῶν χρυσαυγῶν ἀνθέων·
 Μᾶλλον δὲ τούτων ἔχαιρον τῇ τῆς χαρᾶς ἐλπίδι,
 Τῇ προσδοκίᾳ τῶν πολλῶν καὶ ξένων Θεαμάτων.
 Πολὺν γοῦν τόπον διελθὼν ἐπίπεδον καὶ λειῶν
 Εἶδον τὸ πρῶτον φρούριον τοῦ Θείου Παραδείσου.

Πρῶτον φρούριον. Ὁ ποταμὸς.

- 305 Ποταμὸς γὰρ διήρχετο μακρόθεν τῶν τειχέων
 Ἐναποκλείων², καὶ φρουρῶν γυρόθεν, καὶ φυλάττων
 Ἄπαντα τὸν Παράδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὕατου,
 Ὅπως μὴ ὤσι τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισοφθονοτρόφοις³
 Εὐχείρωτα⁴ πρὸς πόλεμον καὶ μάχας ἐναντίων.
 310 Ἐρῶρε γοῦν ὁ ποταμὸς μέγας καὶ βαθυδίνης,

¹ Ms. μελιρήτων. Vs. 1423 : Κάν τού-
 τοις συνεγράψατο καὶ μελιρρύτους λόγους.
 Vs. 2489 : Τὴν μελιρρύτον φωνήν. Notar.
 Epist. ap. Boisson. An. gr. t. V, p. 132 :
 Ὄταν ἐρεθίζωμέν σου τὴν μελιρρύτον γλῶτ-
 ταν, ἀπολαύουσι πάντες εὐοσμίας τοῦ λό-
 γου.

² D'où le mot ἐναπόκλειστος, employé
 par Théod. Stud. Epist. p. 270, B. éd. Ven.
 Ce composé manque au *Thesaurus*.

³ Ce composé manque aux lexiques.

⁴ Vs. 478 : Οὐδὲ ταῖς τούτων ἡδοναῖς
 εὐχείρωτος ὄραται. Theodoret. 4, 191;
 Chion. Epist. 15.

Πλατὺς καὶ δυσπεραίωτος, ταχὺς, ρευματοφόρος,
Καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπλευστός, πόρον¹ μὴ κεκτημένος.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

Δεύτερον φρούριον. Ἡ γέφυρα.

Ἔστι δὲ τοῦτο² γέφυρα μεγάλη, σιδηρέα,
230 Βαθμιδοσιδηρόσφρωτος, δύσβατος καὶ τραχεῖα,
Κλονιζομένη πάντοθεν, πλώσιν ἐπαπειλοῦσα,
Καὶ τοὺς ἐνταῦθα βαίνοντας ριπλοῦσα πρὸς τὸ ρεῦμα.
Οὓς ἀφαρπάζων ποταμὸς ὁ κάτωθεν προσρέων
Βάλλει τοῖς ρεύμασιν αὐτοῦ ἐν οἷς καταποντίζει
235 Καὶ βρῶμα δίδωσιν αὐτοῦς³ τοῖς ποταμίοις ζώοις.

Τρίτον φρούριον. Ἡ πύλη τῆς γεφύρας.

Τῆς δὲ γεφύρας πάντοθεν ἴσλατο πύλη, ξένη,
Μεγίστη, μονοσίδηρος⁴, σιδήρῳ κεκλεισμένη,
Κωλύουσα τὴν εἴσοδον ὀδεύειν τὴν ἐκεῖσε,
Διὰ τὸ ταύτης σίερον καὶ καταχυρωμένον.

Τέταρτον φρούριον. Τὰ δ' Ἰθρία⁵.

240 Ἐκεῖθεν δὲ τοῦ ποταμοῦ τόπος τυγχάνει λεῖος,
Λιβαδιαῖος⁶ καὶ πολλὰς ἔχων ἀγέλας ζώων,
Πολλῶν ἡμέρων, καὶ τινὰ τῶν μὴ ἡμερωμένων·
Ἄλλ' ἔχει καὶ τινὰ φρικτὰ Ἰθρία, τερατώδη,
Σφοδρῶς πρὸς τοὺς ὀδεύοντας ἐκεῖθεν προπηδῶντα,

σείχουσα ΒΑΤὸΝ ΡῶΟΝ ὕδατι πεζῶ. J'aimerais mieux ΒΑΘῆΝ ΡῶΟΝ.

¹ Πόρον, *locum ubi transiri possit*. Dans le ms. *πόρρω μὴ κεκτημένος*, ce qui n'a point de sens. Cette correction paraît certaine.

² Se rapportant à φρούριον du titre.

³ Ms. *αὐτοῖς*.

⁴ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*.

⁵ On ne comprend pas le chiffre δ', car l'auteur en cite bien plus de quatre. Voy. plus bas v. 428 et sqq. les détails du quatrième φρούριον.

⁶ Christophor. Patric. *Mencl. cod. Par.* 1578, p. 350 : *Καὶ μέσον πάντων μιᾶς κοίτης λιβαδιαίων γῆν καὶ χλοεράν.*

245 Καὶ φθάνων τούτοις τάχιστα τοῖς ὀξυτάτοις δρόμοις ·
Δι' ὧν ὁ τόπος ἄβατος καθέσθηκε τελείως.

Πέμπτον φρούριον. Ἡ τάφος.

Εἶτά τις τάφος πέφυκε βάθιστος καὶ πλατεῖα,
Κάκεινη δυσδιόδευτον ἔχουσα τὴν πορείαν.
Τελείως ἀνεπίβατον τὴν τρίβον ἔχει ταύτην,
250 Διὰ τὸ πλάτος τὸ πολὺ καὶ τὸ κρημνώδες βάθος,
Ὅπερ ἀθέατον ἐστὶν ὄμμασιν ἀνθρωπίνους.

Ἐκτον φρούριον. Τὸ ἄλσος.

Ἄλσος δὲ πέφυκε δασύ, καὶ σύγχυσις μεγάλη,
Ἦν ἀνθρώπος οὐ δύναται φράσαι καὶ καταλέξει,
Διὰ τὸ ταύτης σύνδενδρον καὶ τὸ θαμνώδες¹ πλῆθος ·
255 Ἦτις κυκλοῦσα γύρωθεν τοῦ τείχους² θεμελίου
Οἶμαι συγκλείει³ καὶ αὐτὰ τὰ γένη τῶν σίρουθίων,
Ὡς μὴ διέρχεσθαι ποσῶς⁴ ἔνδοθεν τῶν τειχέων.
Τοσοῦτον ἐστὶ σύσκιον, δασύ τε καὶ βαλτώδες,
Ὡς μὴδ' αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀκτῖνος ρίπτειν μέρος.
260 Ταῦτα μὲν πάντα φρούρια δύσβατα καὶ μεγάλα.

Ἐβδομον φρούριον, τοῦ τείχους⁵ τοῦ λειμῶνος.

Ἐστὶ δὲ τείχος πάντοθεν πᾶμπαν ὠχυρωμένον⁶,
Ἐναποκλείειν ἔσωθεν τὸν κῆπον καὶ τὸν δόμον,
Ὅς ἔχω πρὸς κατοίκησιν καὶ πρὸς πολλήν μου τέρψιν ·
Ὅπερ τὸ μῆκος, ἀνθρώπε, καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα

¹ Strab. p. 725 et 739. La forme θαμνοειδῆς pour θαμνώδης est employée dans le ms. Par. 2286, fol. 2 r.

² Ms. τοῦ τείχους τοῦ θεμελίου. J'ai retranché τοῦς.

³ Ms. συγκλείειν — γένη τὰ τῶν.

⁴ Ms. ποσός.

⁵ Peut-être τὸ τείχος.

⁶ Ms. ὠχυρομένον. On pourrait conserver cette leçon en corrigeant τείχος en τοῖχος, ce qui justifierait aussi ἐναποκλείων, donné par le ms.

- 265 Τοῦ ὕψους τοῦ περιφανοῦς καὶ τοῦ δυσθεωρήτου,
Ὡς οἶμαι φύσιν βρότειον νικᾶν καὶ νοῦν καὶ φρένας·
Δευτέραν γὰρ τις προσειπὼν τοῦτον πυργοποιῖαν
Οὐκ ἂν ἄμαρτοι τοῦ σκοποῦ τῷ σίλοχασμῶ τοῦ λόγου.
Ἰδού σοι τὴν διήγησιν εἶπον τῶν προκειμένων,
270 Ὑπέρων δὲ τὰ κατ' ἐμέ διδάξω σε πῶς ἔχουν.
Τί γοῦν, ὀδῖτα; τὴν ὁδὸν ταύτην ἀνύειν θέλεις
Καὶ βαίνειν παλιμπόρευτος καὶ τρέχειν ἐμπροσθόπους;
Ἢ βούλει καὶ κυνοβατεῖν¹ καὶ τρέχειν ὀπισθόπους
Καὶ τὰ λοιπὰ καταλιπεῖν, τούτων τῶν λεγομένων; »

Ἀπόκρισις πρὸς τὴν Σωφροσύνην.

- 275 « Εἰ μὲν αὐτὴ καθέσθηκας, ὡς ἔφης, σὺ κυρία
Καὶ πέφυκας βασίλισσα τούτων, καθὰ διδάσκεις,
Ἀντιβολῶ, καὶ δέομαι, καὶ γόνυ κλίνω κάτω,
Ἴνα σὺν σοὶ τὴν ἀφιξὴν ποιήσας ταχυτάτην,
Καὶ πάντα σοὶ τὰ φρούρια ῥαδίως διοδεύσας,
280 Ἴδω καὶ τὸν Παράδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὠάτου,
Καὶ τῶν ἐντὸς λεπτομερῶς τὴν θέσιν καταμάθω.
Εἰ δὲ πρὸς πόλιν λέλυθα ἐμὴν², ὅπερ οὐκ οἶμαι,
Ἐάσον πάλιν ἀβλαβῆ βαδίζειν εἰς τοῦπίσω,
Καὶ τῆς Θανατηφόρου³ με λύτρωσον ταύτης τρίβου. »
285 Τοίγουν⁴ ἢ Κόρη ταῖς ἐμαῖς πεισθεῖσα λιτανείαις,
Καὶ ταῖς οἰκτραῖς⁵ δεήσεσι μᾶλλον δυσωπηθεῖσα
(Καὶ γὰρ πεφύκασι κινεῖν⁶ τὰ δάκρυα πρὸς οἶκτον
Κἂν καὶ⁷ σιδηροχάλκευτος⁸ ἐστὶν ὁ ταλανίζων),

¹ Ce verbe manque au *Thesaurus*.

² Ce passage est corrompu.

³ Vers 550 : Θεῶν Θανατηφόρον. Et vers 602 : Πρόσωπον χαμαιλέοντος ἔχων Θανατηφόρον. Ce mot se trouve aussi employé dans Nonnus, *Dion.* XVII, 16 et XLVIII, 93.

⁴ Ms. τί γοῦν. Voy. v. 412, où la même faute se retrouve.

⁵ Ms. τοῖς οἰκτροῖς.

⁶ Ms. καὶ νῦν, au lieu de κινεῖν.

⁷ Ms. καὶ ajouté au-dessus de κἂν.

⁸ Voy. v. 766.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- Τοιαῦτα μοί λελάληκε ῥήματα χαρμοσύνης·
 290 « Ἐπεὶ καθικετεύεις με καὶ δυσωπεῖς, ὦ ξένε,
 Καὶ βούλει πάντα κατιδεῖν τὰ προσυπάρχοντά μοι,
 Μαθεῖν δὲ μοῦ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν τοῦ γένους ῥίζαν,
 Δεῦρο κατόπιν ὄδευε, καὶ μὲ νῦν ἀκολούθει,
 Καὶ βλέπε πάντα φανερώς ὡς περ εἰμι κυρία. »
 295 Τούτων αὐτῆς ἀκηκοῦς τῶν μελιρρύτων¹ λόγων
 Ὁδευον τρέχων ἀδεῶς τὸν δρόμον σὺν τῇ Κόρῃ,
 Ἐκεῖνης ὁδηγούσης με καὶ συνοδοιπορούσης.
 Ἐθαύμαζον δὲ καθορῶν τοὺς ἀνηφόρους τόπους,
 Ἐκαλλυνόμην ταῖς κραυγαῖς τῶν λιγυρῶν ὀρνέων,
 300 Ἠγλαίζομην τῇ χαρᾷ τῶν χρυσαυγῶν ἀνθέων·
 Μᾶλλον δὲ τούτων ἔχαιρον τῇ τῆς χαρᾶς ἐλπίδι,
 Τῇ προσδοκίᾳ τῶν πολλῶν καὶ ξένων Θεαμάτων.
 Πολὺν γοῦν τόπον διελθὼν ἐπίπεδον καὶ λειῶν
 Εἶδον τὸ πρῶτον φρούριον τοῦ Θείου Παραδείσου.

Πρῶτον φρούριον. Ὁ ποταμὸς.

- 305 Ποταμὸς γὰρ διήρχετο μακρόθεν τῶν τειχέων
 Ἐναποκλείων², καὶ φρουρῶν γυρόθεν, καὶ φυλάττων
 Ἄπαντα τὸν Παράδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὕατου,
 Ὅπως μὴ ὦσι τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισοφθονοτρόφοις³
 Εὐχείρωτα⁴ πρὸς πόλεμον καὶ μάχας ἐναντίων.
 310 Ἐρῆρε γοῦν ὁ ποταμὸς μέγας καὶ βαθυδίνης,

¹ Ms. μελιρήτων. Vs. 1423 : Κὰν τούτοις συνεγράφατο καὶ μελιρρύτους λόγους. Vs. 2489 : Τὴν μελιρρύτον φωνήν. Notar. Epist. ap. Boisson. An. gr. t. V, p. 132 : Ὅταν ἐρεθίζωμέν σου τὴν μελιρρύτον γλῶτταν, ἀπολαύουσι πάντες εὐοσμίας τοῦ λόγου.

² D'où le mot ἐναπόκλειστος, employé par Théod. Stud. Epist. p. 270, B, éd. Ven. Ce composé manque au *Thesaurus*.

³ Ce composé manque aux lexicques.

⁴ Vs. 478 : Οὐδὲ ταῖς τούτων ἡδοναῖς εὐχείρωτος ὁρᾶται. Theodoret. 4, 191; Chion. Epist. 15.

- Ρευματοφόρος καὶ πλατὺς, χρυσόρρους, μαργαρόρρους¹,
 Δεινὰ ἐπαπειλούμενος τοῖς ρείθροις Θυμαδέσι²
 Τοῖς βουλομένοις εἰσελθεῖν ἐντὸς τοῦ Παραδείσου.
 Ἄλφειος³ δ' ἦν ὁ ποταμὸς ὁ κύκλῳ περιρρέων,
 315 Τοῖς τῶν ἐρώτων βέλεσι πάντοθεν ὠλερωμένος⁴,
 Καὶ σπεύδων εἰς συνάφειαν φθάσαι τῆς ἐρωμένης.
 Κυκλῶν δὲ τὸν Παράδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὕατου
 Ἐρωτικῶς⁵ ἐμίγνυτο τῇ Ἀρεθούσῃ λίμνῃ,
 ἧτις ἐγγὺς τυγχάνουσα τοῦ Θείου Παραδείσου
 320 Ἀσμένως προσεδέχετο τὸν φίλτατον νυμφίον.
 Ἦν οὖν ἰδεῖν τι θεῖον καὶ τερατῶδες
 Καὶ καταπλήττον τὰς ψυχὰς τὰς τῶν ἐρωτολήπιων,
 Τὴν λίμνην τὴν Ἀρέθουσαν ὑπλίαν ἠπλωμένην⁶,
 Καὶ μειδιῶσαν ὡσανεὶ καὶ ρεῖθρα μὴ κινουσαν⁷,
 325 Καὶ δεχομένην τὴν ὄρμην τοῦ ποταμοῦ γλυκέως,
 Ἐρωτικὴν διάθεσιν φυλάττουσαν πρὸς τοῦτον
 Καὶ ταῖς συγκράσεσιν αὐτοῦ οἶμαι γαληνιῶσαν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

Περὶ τῶν δένδρων⁸.

- Πλήθος δὲ δένδρων ἴστατο τοῦ ποταμοῦ ταῖς ὄχθαις
 Καὶ πλείστη συνηρέφεια πυκνοδενδροφυΐας⁹.
 330 Ἰτέαι τε¹⁰ καὶ πλάτανοι καὶ λεῦκαι καὶ πτελέαι,

¹ Ms. μαρδούρους. Bien qu'on ne trouve point d'exemple du mot μαργαρόρρους, je pense qu'il ne peut y avoir doute sur la correction.

² Ms. Θυμῶδες.

³ Ms. ἄλφι δ' ἦν.

⁴ Ms. ὠλερόμενος.

⁵ Anon. cod. Par. 39, fol. 185 v.: Ἐρωτικῶς μανέντα, καὶ παρακινήσαντα τοῦ προτέρου βίου τὰ πάθη πρὸς ἀρετὴν ἐνθουσιάσαι.

⁶ Ms. ὑπλιανπλωμένην.

⁷ Ms. κινουσα, et les participes qui suivent au nominatif au lieu d'être à l'accusatif.

⁸ Dans le ms. ce titre est placé avant le v. 330.

⁹ Ms. πυκνοδενδροφυΐα. Ajoutez ce composé aux lexiques.

¹⁰ Pour Ἰτέαι τε le ms. donne αἴτε αἴτε. Homère (Od. K, 510) joint aussi les Ἰτέαι et les αἴγειροι.

Αἴγειροι, κληῆθροι, πίτυες, πύξοι τε σὺν καλάμοις,
Καί τινα δένδρα πλείονα τὰ μὴ καρποφοροῦντα,
Δί' ὧν σχεδὸν ἀθέατος ὁ ποταμὸς ὠρᾶτο.

Περὶ πτηνῶν.

Πτηνῶν δὲ γένος ἄπειρον τῷ ποταμῷ κατώκει,
335 Καὶ κύκνοι μακροτράχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι,
Καὶ πελεκᾶνες πλείονες καὶ πλῆθος ἀλκυόνων,
Καὶ χῆνες ὑδατόζωοι, καὶ νῆσσαι ρειθροβάται,
Καὶ πελαργοὶ μακρόρρινες¹ βατραχοσαυροφάγοι,
Καὶ τινα φιλοπόταμα καὶ φίλυδρα σφρουθία
340 Οὐκ εὐαρίθμητα πολλοῖς οὐδὲ γνωστὰ τοῖς πᾶσι.

Περὶ Ἔρωτος.

Μέσον δὲ τούτων ἔπλεε τῶν ποταμίων ρειθρων
Ὁ τῆς Κυθείρας τῆς Θεᾶς γόνος γεγυμνωμένος,
Βασιάζων τόξον σιδηροῦν καὶ βέλεμνα πυρφόρα,
Καὶ φλογοφόρον κήριον, ἀνάπλουσαν² λαμπάδα,
345 Μὴ σβεννυμένην τῷ σφοδρῷ τοῦ ποταμοῦ ροθίῳ,
Μηδὲ τοῖς κύμασιν αὐτοῦ κατακαλυπτομένην,
Μᾶλλον δ' ἀνάπλουσαν λαμπρῶς καὶ μᾶλλον δαδουχοῦσαν³,
Ὡς τοῖς τοῦ Ἔρωτος πτεροῖς συχνῶς ριπιζομένην.
Ἐπαιζε δὲ τοῦ ποταμοῦ νηχόμενος ταῖς ὄχθαις,
350 Καὶ πτερωτὸς φερόμενος τῶν ρειθρων ὑπεράνω,
Ποτὲ μὲν τούτοις κολυμβῶν καὶ πρὸς τὸ βάθος δύνων,
Ποτὲ δὲ τρέχων ἀνωθεν ὥσπερ αἰθεροδρόμος,
Καὶ πυρακτῶν τὸν ποταμὸν καὶ καίων καὶ φλογίζων

¹ Tzet. *All. Hom.* Prolegom. v. 668, edit. Boiss. : Μακρόρριν, μακροπρόσωπος, παμφρόνιμος, λευκόθριξ. Et deux vers après : Λευκός, μακρόρριν καὶ γλαυκός, εὐ-

τράχηλος, εὐήλιξ. Id. v. 725: Εὐήλικες, εὐτράχηλοι, μακρόρρινες συμμέτρως.

² Ms. ἀνάπλουσα.

³ Ms. ἀνάπλουσα — δαδουχοῦσα.

- Καὶ κατασφάττων¹ τὰ πῆλνὰ τὰ βέλη τοῦ τοξότου.
 355 Ἐχόρευον² καὶ χάριτες τοῦ ποταμοῦ τοῖς ρεῖθροις,
 Καὶ καλλοναὶ παρέπλεον καὶ βρέφη τῶν ἐρώτων,
 Καὶ τρεῖς σειρῆνες παίζουσαι τοῦ ποταμοῦ τῷ πλάτει
 Γεγυμνωμένα φέρουσαι τοῦ σώματος τὰ μέλη·
 Καὶ τοὺς μαζοὺς προκύπτοντας δεικνύουσαι τοῖς στέρνοις,
 360 Τὴν κόμην χρυσαυγίζουσαν ἔχουσαι τῶν πλοκάμων,
 Καὶ βλέπουσαι τὸν Ἔρωτα ταύταις συνομιλοῦντα,
 Καὶ μειδιῶντα πρὸς αὐτὰς καὶ Φέλοντα χορεύειν·
 Αἴτινες καὶ συμπαίζουσι τοῖς τῶν ἐρώτων βρέφοις,
 Καὶ τραγωδοῦσαι³ λιγυρὸν καὶ λιγυροφθογοῦσαι.
 365 Κύθειραν⁴ δὲ γινώσκετε πάντως τὴν Ἀφροδίτην,
 Καὶ γόνου ταύτης οἶδατε τὸν Ἔρωτα τὸν νέον,
 Ὅστις ἀκμάζων πάντοτε ταῖς τῶν βροτῶν καρδίαις,
 Ἄθνατος, αἰζῆνος, ἀγήρατος⁵ τυγχάνει,
 Τοξεύων καὶ τὴν ἄλογον φύσιν εὐστοχωτάτως⁶.
 370 Τῶν πετομένων ἀνωθεν, τῶν συρομένων κάτω,
 Τῶν βαδιζόντων ἐπὶ γῆς, καὶ τῶν ὑδατοσίρφων,
 Τοξεύων καὶ τὴν ἄψυχον φύσιν τῶν ἀναισθήτων
 Τὴν μὴ γινώσκουσαν ποτέ τὴν ἐρωτομανίαν,
 Λίθους φημί καὶ ποταμοὺς, καὶ δένδρα καρποφόρα⁷.
 375 Καὶ πᾶσαν φύσιν ἄψυχον καὶ κατεψυχωμένην·
 Καὶ μαρτυρεῖ μοι ποταμὸς Ἄλφειος χρυσορρόας,

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténio.

¹ Peut-être κατασάπτων. Ms. τὰ πῆλνὰ τὰ τό.

² Les vers 355-427 sont entièrement confondus dans le manuscrit. J'ai cherché à y rétablir l'ordre; voici celui dans lequel ils se trouvent : 354, 365-376, 359-364, 402-406, 409-427, 377, 378, 382, 379, 383, 384, 380, 381, 385-401, 407, 408, 355-358 et 428.

³ Ms. τραγωδοῦσαν et λιγυροφθογοῦσαν.

⁴ Ms. κιθάρα (sic).

⁵ Ms. ἀγήρωτος.

⁶ Ajoutez cet adverbe au *Thesaurus*, ainsi que le composé suivant ὑδατοσίρφοσ. Peut-être faut-il ὑδατοτρόφων.

⁷ De ce mot *Cosmas Vestitor* forme le composé καρποφοριὰς, qui manque au *Thesaurus*. Cod. Par. 760, fol. 14 r.: Ἡ δὲ γῆρα καταχερσώσεως καρποφορικῆ μεταποιηθεῖσα γῆ.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

Ὁ λίμνην τὴν Ἀρέθουσαν ποθήσας καὶ φιλήσας,
 Καὶ ταύτη μὲν μιγνύμενος, ὡς γαμετῇ φιλτάτη,
 Πρὸς ἑαυτὴν¹ ἐφέλκουσα τῷ πόθῳ τῆς ἀγάπης
 380 Καὶ πείθουσα τὸν ἐραστὴν ταύτη προσκολληθῆναι,
 Φαίνουσα² τὴν συνάφειαν δῆλην ἐκ τῶν πραγμάτων.
 Συμμαρτυρεῖ τοῖς λόγοις μου καὶ λίθος ὁ μαγνήτης
 Ἐλκόμενος, συρόμενος τὸν λίθον³ ὡς βιαίως,
 Καθάπερ ἀργυρώνητον δοῦλόν τινα δεσπότης.
 385 Πλέον δὲ τούτων κράζουσι καὶ προκηρύττουσί μοι
 Καὶ τῶν φοινίκων⁴ τῶν φυτῶν ἐρωτικὴ φίλια,
 Καὶ πρὸς ἀλλήλους συμπλοκαὶ τῶν κλώνων τῶν ἐν τρόποις⁵.
 Ἄν γὰρ ἀπέχουσι μακρὰν οἱ φοίνικες ἀλλήλων
 Φαίνονται μαραυνόμενοι τῷ πόθῳ τῆς ἀγάπης,
 390 Τοῖς τῆς φιλίας βέλεσιν ἐρωτοτετρωμένοι⁶,
 Φυλορροεῖν σπουδάζοντες καὶ κατακλᾶν τοὺς κλώνας
 Καὶ κάτω νεύειν πρὸς τὴν γῆν τὰς κορυφὰς ὀρμώντες,
 Ὡσπερ προσκύνησιν τινὰ ποιοῦντες πρὸς ἀλλήλους.
 Οὐκουν λαυθάνει τὸ λοιπὸν τοῦτο τὸν φυτηκόμον⁷,
 395 Ἀλλὰ τὴν ἴασιν αὐτῶν ῥαδίως ἐφευρίσκει·
 Λαμβάνει κλάδον φοίνικος ἄρρενος ὁ γηπόνος
 Καὶ τοῦτον εἰς τὸ στέλεχος ἐμπήξας τῆς Ξηλείας
 Νόσον⁸ τὴν ἐρωτόβλητον ἰᾶται τῶν φοινίκων,
 Ὡσπερ τις ἄλλος ἰατρὸς δόκιμος καὶ τεχνίτης
 400 Φάρμακον ἀκεσώδυνον προσφέρων τοῖς νοσοῦσιν
 Καὶ Θεραπεύων δι' αὐτοῦ τῆς νόσου τὴν ὀδύνην.

¹ Ms. πρὸς ἑαυτόν. Il manque ici probablement un ou plusieurs vers consacrés à Aréthuse, à moins qu'on ne les place plus haut à la suite du v. 320.

² Ms. φαίνουσαν.

³ Au lieu des mots τὸν λίθον, on s'attendrait à trouver σίδηρον. On lirait alors σίδηρον, ὡς βιαίως.

⁴ Sur la différence des sexes parmi les palmiers, appliquée à l'amour, voy. Achilles Tatius, I, xvii, et Eumathe, X, iii, p. 366. éd. Gaulmin.

⁵ Peut-être τόποις.

⁶ Ce composé manque aux lexicques.

⁷ Ms. τούτῳ τῶν φυτικομένων.

⁸ Ms. νόων.

- Πνευματοφόρος καὶ πλατὺς, χρυσόρρους, μαργαρόρρους¹,
 Δεινὰ ἐπαπειλούμενος τοῖς ρεῖθροις θυμωδέσι²
 Τοῖς βουλομένοις εἰσελθεῖν ἐντὸς τοῦ Παραδείσου.
 Ἄλφειος³ δ' ἦν ὁ ποταμὸς ὁ κύκλω περιρρέων,
 315 Τοῖς τῶν ἐρώτων βέλεσι πάντοθεν πτερωμένος⁴,
 Καὶ σπεύδων εἰς συνάφειαν φθάσαι τῆς ἐρωμένης.
 Κυκλῶν δὲ τὸν Πάραδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὕδατος
 Ἐρωτικῶς⁵ ἐμίγνυτο τῇ Ἀρεθούσῃ λίμνῃ,
 ἥτις ἐγγὺς τυγχάνουσα τοῦ Θείου Παραδείσου
 320 Ἀσμένως προσεδέχετο τὸν φίλτατον νυμφίον.
 Ἦν οὖν ἰδεῖν τι θάμα ξένον καὶ τερατῶδες
 Καὶ καταπλήττον τὰς ψυχὰς τὰς τῶν ἐρωτολήπτων,
 Τὴν λίμνην τὴν Ἀρέθουσαν ὑπῆλαν ἠπλωμένην⁶,
 Καὶ μειδιῶσαν ὥσανεὶ καὶ ρεῖθρα μὴ κινῶσαν⁷,
 325 Καὶ δεχομένην τὴν ὄρμην τοῦ ποταμοῦ γλυκέως,
 Ἐρωτικὴν διάθεσιν φυλάττουσαν πρὸς τοῦτον
 Καὶ ταῖς συγκράσεσιν αὐτοῦ οἶμαι γαληνιῶσαν.

Περὶ τῶν δένδρων⁸.

- Πλήθος δὲ δένδρων ἴσλατο τοῦ ποταμοῦ ταῖς ὄχθαις
 Καὶ πλείστη συνηρέφεια πυκνοδενδροφυΐας⁹.
 330 Ἰτέαι τε¹⁰ καὶ πλάτανοι καὶ λεῦκαι καὶ πτελεαί,

¹ Ms. μαρδούρους. Bien qu'on ne trouve point d'exemple du mot μαργαρόρρους, je pense qu'il ne peut y avoir doute sur la correction.

² Ms. θυμῶδες.

³ Ms. ἄλφι δ' ἦν.

⁴ Ms. πτερόμενος.

⁵ Ason. cod. Par. 39, fol. 185 v.: Ἐρωτικῶς μανέντα, καὶ παρακινήσαντα τοῦ προτέρου βίου τὰ πάθη πρὸς ἀρετὴν ἐνθουσιάζουσαι.

⁶ Ms. ὑπῆλαν πλωμένην.

⁷ Ms. κινῶσα, et les participes qui suivent au nominatif au lieu d'être à l'accusatif.

⁸ Dans le ms. ce titre est placé avant le v. 330.

⁹ Ms. πυκνοδενδροφυΐα. Ajoutez ce composé aux lexiques.

¹⁰ Pour ἰτέαι τε le ms. donne αἶτε αἶτε. Homère (*Od.* K, 510) joint aussi les ἰτέαι et les αἶγειροι.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

Αἴγειροι, κληῆθροι, πίτυες, πύξοι τε σὺν καλάμοις,
Καὶ τῖνα δένδρα πλείονα τὰ μὴ καρποφοροῦντα,
Δί' ὧν σχεδὸν ἀθέατος ὁ ποταμὸς ὤρατο.

Περὶ πτηνῶν.

Πτηνῶν δὲ γένος ἄπειρον τῶ ποταμῶ κατώκει,
335 Καὶ κύκνοι μακροτράχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι,
Καὶ πελεκᾶνες πλείονες καὶ πλῆθος ἀλκυνόνων,
Καὶ χῆνες ὕδατόζωοι, καὶ νῆσσαι ρειθροβάται,
Καὶ πελαργοὶ μακρόρρηνες¹ βατραχοσαυροφάγοι,
Καὶ τῖνα φιλοπόταμα καὶ φίλυδρα σίρουθία
340 Οὐκ εὐαρίθμητα πολλοῖς οὐδὲ γνωστὰ τοῖς πᾶσι.

Περὶ Ἔρωτος.

Μέσον δὲ τούτων ἔπλεε τῶν ποταμίων ρεῖθρων
Ὁ τῆς Κυθείρας τῆς Θεᾶς γόνος γεγυμνωμένος,
Βασιάζων τόξον σιδηροῦν καὶ βέλεμνα πυρφόρα,
Καὶ φλογοφόρον κήριον, ἀνάπλουςαν² λαμπάδα,
345 Μὴ σβεπνυμένην τῶ σφοδρῶ τοῦ ποταμοῦ ροθίῳ,
Μηδὲ τοῖς κύμασιν αὐτοῦ κατακαλυπτομένην,
Μᾶλλον δ' ἀνάπλουςαν λαμπρῶς καὶ μᾶλλον δαδουχοῦσαν³,
Ὡς τοῖς τοῦ Ἔρωτος πτεροῖς συχνῶς ριπιζομένην.
Ἐπαιζε δὲ τοῦ ποταμοῦ νηχόμενος ταῖς ὄχθαις,
350 Καὶ πτερωτὸς φερόμενος τῶν ρεῖθρων ὑπεράνω,
Ποτὲ μὲν τούτοις κολυμβῶν καὶ πρὸς τὸ βάθος δύνων,
Ποτὲ δὲ τρέχων ἄνωθεν ὡσπερ αἰθεροδρόμος,
Καὶ πυρακτῶν τὸν ποταμὸν καὶ καίων καὶ φλογίζων

¹ Tzet. *All. Hom.* Prolegom. v. 668, edit. Boiss. : Μακρόρρην, μακροπρόσωπος, παμφρόνιμος, λευκόβριξ. Et deux vers après : Λευκός, μακρόρρην καὶ γλαυκός, εὐ-

τράχηλος, εὐήλιξ. Id. v. 725: Εὐήλικες, εὐτράχηλοι, μακρόρρηνες συμμέτρως.

² Ms. ἀνάπλουςα.

³ Ms. ἀνάπλουςα — δαδουχοῦσα.

- Καὶ κατασφάττων¹ τὰ πῆλνὰ τὰ βέλη τοῦ τοξότου.
 355 Ἐχόρευον² καὶ χάριτες τοῦ ποταμοῦ τοῖς ρεῖθροις,
 Καὶ καλλοναὶ παρέπλεον καὶ βρέφη τῶν ἐρώτων,
 Καὶ τρεῖς σειρήνες παίζουσαι τοῦ ποταμοῦ τῷ πλάτει
 Γεγυμνωμένα φέρουσαι τοῦ σώματος τὰ μέλη·
 Καὶ τοὺς μαζοὺς προκύπτοντας δεικνύουσαι τοῖς σιέρνοις,
 360 Τὴν κόμην χρυσαυγίζουσαν ἔχουσαι τῶν πλοκάμων,
 Καὶ βλέπουσαι τὸν Ἔρωτα ταύταις συνομιλοῦντα,
 Καὶ μειδιῶντα πρὸς αὐτὰς καὶ θέλοντα χορεύειν·
 Αἴτινες καὶ συμπαίζουσι τοῖς τῶν ἐρώτων βρέφοις,
 Καὶ τραγωδοῦσαι³ λιγυρὸν καὶ λιγυροφθογοῦσαι.
 365 Κύθειραν⁴ δὲ γινώσκετε πάντως τὴν Ἀφροδίτην,
 Καὶ γόνον ταύτης οἶδατε τὸν Ἔρωτα τὸν νέον,
 Ὅστις ἀκμάζων πάντοτε ταῖς τῶν βροτῶν καρδίαις,
 Ἀθάνατος, ἀείζωος, ἀγήρατος⁵ τυγχάνει,
 Τοξεύων καὶ τὴν ἄλογον φύσιν εὐστοχωτάτως⁶.
 370 Τῶν πετομένων ἄνωθεν, τῶν συρομένων κάτω,
 Τῶν βαδιζόντων ἐπὶ γῆς, καὶ τῶν ὕδατοσίροφον,
 Τοξεύων καὶ τὴν ἄψυχον φύσιν τῶν ἀναισθητῶν
 Τὴν μὴ γινώσκουσαν ποτὲ τὴν ἐρωτομανίαν,
 Λίθους φημί καὶ ποταμοὺς, καὶ δένδρα καρποφόρα⁷,
 375 Καὶ πᾶσαν φύσιν ἄψυχον καὶ κατεψυχωμένην·
 Καὶ μαρτυρεῖ μοι ποταμὸς Ἄλφειος χρυσοῤῥόας,

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténiote.

¹ Peut-être καταβάτων. Ms. τὰ πῆλνὰ τό.

² Les vers 355-427 sont entièrement confondus dans le manuscrit. J'ai cherché à y rétablir l'ordre; voici celui dans lequel ils se trouvent : 354, 365-376, 359-364, 402-406, 409-427, 377, 378, 382, 379, 383, 384, 380, 381, 385-401, 407, 408, 355-358 et 428.

³ Ms. τραγωδοῦσαν et λιγυροφθογοῦσαν.

⁴ Ms. κηθᾶρα (sic).

⁵ Ms. ἀγήρωτος.

⁶ Ajoutez cet adverbe au *Thesaurus*, ainsi que le composé suivant ὕδατοσίροφος. Peut-être faut-il ὕδατοτρόφον.

⁷ De ce mot *Cosmas Vestitor* forme le composé καρποφορικὸς, qui manque au *Thesaurus*. Cod. Par. 760, fol. 14 r. : Ἡ δὲ γῆρα καταχερσώσεως καρποφορικῆ μεταποιηθεῖσα γῆ.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténote.

- Ὁ λίμνην τὴν Ἀρέθουσαν ποθήσας καὶ φιλήσας,
Καὶ ταύτη μὲν μιγνύμενος, ὡς γαμετῇ Φιλτάτῃ,
Πρὸς ἑαυτὴν¹ ἐφέλκουσα τῷ πόθῳ τῆς ἀγάπης
380 Καὶ πείθουσα τὸν ἐραστὴν ταύτῃ προσκολληθῆναι,
Φαίνουσα² τὴν συνάφειαν δῆλην ἐκ τῶν πραγμάτων.
Συμμαρτυρεῖ τοῖς λόγοις μου καὶ λίθος ὁ μαγνήτης
Ἐλκόμενος, συρόμενος τὸν λίθον³ ὡς βιαίως,
Καθάπερ ἀργυρώνητον δοῦλόν τινα δεσπότης.
385 Πλέον δὲ τούτων κράζουσι καὶ προκηρύττουσί μοι
Καὶ τῶν φοινίκων⁴ τῶν φυτῶν ἐρωτικὴ φίλια,
Καὶ πρὸς ἀλλήλους συμπλοκαὶ τῶν κλώνων τῶν ἐν τρόποις⁵.
Ἄν γὰρ ἀπέχουσι μακρὰν οἱ φοίνικες ἀλλήλων
Φαίνονται μαραινόμενοι τῷ πόθῳ τῆς ἀγάπης,
390 Τοῖς τῆς φιλίας βέλεσιω ἐρωτοτετρωμένοι⁶,
Φυλορρόεῖν σπουδάζοντες καὶ κατακλᾶν τοὺς κλῶνας
Καὶ κάτω νεύειν πρὸς τὴν γῆν τὰς κορυφὰς ὀρμώντες,
Ὡσπερ προσκύνησι τινὰ ποιοῦντες πρὸς ἀλλήλους.
Οὐκ οὐκ λαμβάνει τὸ λοιπὸν τοῦτο τὸν φυτηκόμον⁷,
395 Ἀλλὰ τὴν ἴασιν αὐτῶν ῥαδίως ἐφευρίσκει·
Λαμβάνει κλάδον φοινίκος ἄρρενος ὁ γηπῶνος
Καὶ τοῦτον εἰς τὸ στέλεχος ἐμπήξας τῆς Ξηλείας
Νόσον⁸ τὴν ἐρωτόβλητον ἰᾶται τῶν φοινίκων,
Ὡσπερ τις ἄλλος ἰατρὸς δόκιμος καὶ τεχνίτης
400 Φάρμακον ἀκεσώδυνον προσφέρων τοῖς νοσοῦσι
Καὶ Θεραπεύων δι' αὐτοῦ τῆς νόσου τὴν ὀδύνην.

¹ Ms. πρὸς ἑαυτόν. Il manque ici probablement un ou plusieurs vers consacrés à Aréthuse, à moins qu'on ne les place plus haut à la suite du v. 320.

² Ms. φαίνουσαν.

³ Au lieu des mots τὸν λίθον, on s'attendrait à trouver σιδηρον. On lirait alors σιδηρον, ὡς βιαίως.

⁴ Sur la différence des sexes parmi les palmiers, appliquée à l'amour, voy. Achilles Tatius, I, xvii, et Eumathe, X, iii, p. 366, éd. Gaulmin.

⁵ Peut-être τόποις.

⁶ Ce composé manque aux lexiques.

⁷ Ms. τούτῳ τῶν φυτικομένων.

⁸ Ms. νόων.

Εὐφήμισον τὸν ἔρωτα μετὰ τῶν βρεφυλλίων,
 Πῶς τῶν ἀπάντων ἀπλεται καὶ ξένων αὐτοκράτωρ,
 Πῶς βασιλεύει τῶν φυτῶν, τῶν λίθων καὶ τῶν ζώων,
 405 Καὶ τῶν ὑδάτων ἐν τῇ γῆ¹ καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ μονοκράτωρ δεικνυται καὶ ξένος αὐτοκράτωρ.
 Τοιοῦτος ἦν ὁ ποταμὸς ὁ κύκλω περιρρέων
 Εἰς φυλακῆς ἀσφάλειαν οἶμαι τοῦ Παραδείσου.
 Τοιοῦτος² ἦν ὁ ποταμὸς φρούριον οἶμαι πρῶτον,
 410 Καὶ φοβερός πολεμιστῆς πάντων τῶν ὀδεούντων,
 Καὶ τῶν μελλόντων εἰς αὐτὸν ὀδεῦσαι καὶ περάσαι.

Φρούριον β'. Ἡ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ.

Τοίγουν³ ἐνταῦθα Θρηνηδῶν ἐβόων πρὸς τὴν Κόρην·
 « Στῆθι, κυρία, στήθι νῦν, μὴ βαῖνε περαιτέρω,
 Καὶ δεῖξον μοὶ τοῦ ποταμοῦ ῥαδίαν τὴν πορείαν·
 415 Φόβος γὰρ μέγας με δεσμεῖ πρὸς τοῦτον εἰσορῶντα. »
 Ἡ δέ⁴, « Μεῖνον, ἀντέφησεν, ὀλίγον, πεφιλμένε,
 Καὶ Θᾶτλον τὴν τοῦ ποταμοῦ τρίβον εὐθυπορήσεις·
 Πλὴν οὖν διάστημα μικρὸν βὰς τῆς γεφύρας στήθι,
 Κάμοῦ στήσάσης τοὺς⁵ αὐτῆς κλόρους καὶ τὰς κινήσεις
 420 Ὄδεῦσεις ὑπερθεῖν αὐτῆς μενούσης ἀκινήτου. »
 Φθάσας οὖν τὸ ἀκρότατον ταχέως τῆς γεφύρας
 Δεύτερον εἶδον φρούριον τὴν Θέαν⁶ τῆς γεφύρας
 Τηρούσης τὸν Παράδεισον ἄβατον τοῖς ἀνθρώποις.

Φρούριον γ'. Ἡ πύλη τῆς γεφύρας.

Στοὰ δὲ τίς ἐσκεύαστο μεγάλη καὶ πλατεῖα
 425 Μέχρι τῆς ὄχθης ἔχουσα βάθρον ἐν τοῖς ἐκειῖθεν,

¹ Ms. ἐν γῆ.

² Peut-être ces trois vers 409-411 doivent-ils être placés ailleurs.

³ Ms. τί γοῦν.

⁴ Peut-être ἡ δ' ἔμμενον, à cause de l'accent. Plus loin ms. πεφιλμένη.

⁵ Ms. τῆς αὐτῆς.

⁶ Peut-être ἰθέαν, pour ἰθίσαν.

Καὶ βάθρον ἄλλο σιδηροῦν μέχρι τῆς ἔνθεν ὄχθης,
Καὶ συναγκείας φέρουσα τὰς ἄκρας ἀμφοτέρας.

Φρούριον δ'. Τὰ Θηρία¹.

Τὴν τῶν Θηρῶν δ' ἐθαύμαζον δυσμορφοτάτην Θέα
Τοσοῦτον ὡς καὶ πρὸς φυγὴν τοὺς πόδας ἀναχάζειν²,
430 Μὴ καθορᾶν δυνάμενος τοὺς Θῆρας τοὺς ἀγρίους·
Ἄλλων γὰρ ζώων ἔβλεπον μορφώματα καὶ Θέα,
Ἄλλων σωμάτων σύμμιξιν, ἄλλας ἐνώσεις ξένας.

Περὶ δράκοντος.

Εἶδον γὰρ δράκοντα δειῶν συρόμενον ἐκείσε,
Κατὰ τὰ νῶτα διαφορῶν, μέγαν τὴν ἡλικίαν,
435 Φολίδας φέροντα πολλὰς ξένας ποικιλοχρῶας,
Καὶ πῦρ ἀπὸ τοῦ στόματος πέμποντα φλογοφόρον,
Τοὺς ὀφθαλμοὺς δεικνύοντα πυριλαμπεῖς μεγάλους,
Κακ τῶν μυκτῆρων δύσπνοον πνοὴν ἐκφερομένην³,
ἔχοντα κέρας ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς ὀσιῶδες
440 Καὶ κάτωθεν τοῦ πώγωνος ὄφεις ἀντὶ γενείων,
Βοὸς μεγάλου κεφαλῆν ὄφιοδρακοντώδη⁴,
Καὶ μυριόπλεκτον⁵ οὐρὰν ὡς σχοῖνον δεδεμένην,

¹ Il est évident que c'est ici que commence le quatrième *Φρούριον*. J'ai ajouté le titre qui manquait.

² Ms. ἀναχάζειν.

³ Ms. ἐκφερομένη.

⁴ Ce mot manque aux lexiques.

⁵ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*, ainsi que les composés suivants : *Μυριόβλητος*, Anon. cod. Escur. II, Γ, 10, fol. 420 v. : *Σφενδόνη μυριόβλητον*. — *Μυριοενάρτος*, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 258 v. : *Καί τις λοιπὸν τοσοῦτον πολυκατόρθωτος καὶ μυριοενάρτος*; — Sur les deux mots *Μυριο-*

λογέω et *Μυριολόγημα* pour *Μοιρολογ*. Voy. M. Berger de Xivrey, *Not. des mss.* t. XIII, p. 244. — *Μυριόπλωτος*, Theodor. Stud. 93 r. — *Μυριοσί*, Theodor. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 86 v. : *Πολὺς γὰρ καὶ τηλικούτος ὁ ταύτης ἐστὶ Θησαυρὸς μυριοσί προχέμενος*. — *Μυριοτάλαντος*, Jo. Staurac. codex Coisl. 146, fol. 50 v. : *Λίθον ἐκεῖνον σχεδὸν τὸν μυριοτάλαντον*. — *Μυριοφλέβες*, An. ap. Bolland. *Actt.* SS. oct. t. IV, p. 206 : *Σκεῦος οἶον μυρῶν καὶ μύρων μυριοφλέβες* (sed fort. *μυρῶν φλέβες*) ἐκ τῶν ὅτων ἀνεπήγαζαν.

Καὶ τρεῖς ὀρθίους ἔχουσαν ἐλεφαντώδεις κάρας
 Δεινὸν βλεπούσας καὶ δριμύ καὶ φόνιον πνεούσας
 445 Καὶ σίρεφομένας πρὸς αὐτὴν τὴν δρακοντώδη κάραν·
 Μικρὰν δὲ κίνησιν αὐτοῦ ποιοῦντος ἐν τῷ τόπῳ
 Ὡς ἦχος γήινος βροντῆς ἀπετελεῖτο μέγας
 Καίων τὸν τόπον ἅπαντα τῇ τούτου πυρακτώσει.

Περὶ Χιμαίρας.

Ἦν δὲ καὶ Χίμαιραν ἰδεῖν ἐκεῖσε σίρεφομένην,
 450 Λέοντος ἔχουσαν μορφήν ἔμπροσθεν θηριώδη,
 Ἐκ τῶν μυκτήρων πέμπουσαν καπνὸν ἀνθρακοφόρον¹,
 Δυσῶδες ἀποπνέουσιν καὶ ζοφερὸν καὶ μέλαν·
 Ὅπισθεν δὲ τὸ τῆς οὐρᾶς σχῆμα δρακοντοφόρον²,
 Τὸ σίωμα φέρον ἄνωθεν χανδὸν ἀνεωγμένον,
 455 Καὶ πυριπνόας τὰς πνοὰς πέμπον καὶ φλογιζούσας,
 Τοὺς ὀφθαλμοὺς κοκκοβαφεῖς ἔχον αἱματοχρόους³
 Καὶ τὸν αὐχένα πυραυγῆ⁴ μικρὸν λελοξωμένον,
 Συρίζον ξένους συριγμοὺς καὶ πλείστους καὶ μεγάλους.
 Μέσον δὲ Χίμαιρα προσῆν ὁμοφυῆς τοῖς ὤμοις
 460 Αἰγὸς ἔχουσα μόρφωσιν καὶ κάραν κερατώδη,
 Καὶ τὴν τοῦ σιόματος πνοὴν ὡσπερ σπιθηρακώδη.
 Θαυμάζων δὲ τὴν Χίμαιραν κατ' ἑμαυτὸν ὁποῖα,
 Πῶς λέων ἐστὶν ἔμπροσθεν, ὄπισθεν δὲ τις δράκων,
 Τὸ τριμερές ἐνόησα τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου,
 465 Τὸ θυμικόν, λογιστικόν, ἐπιθυμητικόν τε⁵.
 Ἡ γὰρ τοῦ λέοντος μορφή τὸ θυμικόν σημαίνει,

¹ Plus bas, v. 490, ἀνθρακοπυρφόρον.

² Planud. Ovid. *Metam.* XLV, 731 : Τῆ
 δρακοντοφόρῳ κεφαλῇ. Voy. Cramer *An.*
Gr. t. III, p. 182, 24.

³ Ce mot manque au *Thesaurus*, qui ne
 donne que la forme αἱμόχροος.

⁴ Le substantif πυραύγεια, qui ne se

trouve point dans les lexiques, a été em-
 ployé par saint Germain de Constantinople,
 cod. Coisl. 278, fol. 26 r. : Ὡς τοῦ βρον-
 τώδους ἡχηματος ἢ ἀστραπαῖα πυραύγεια.

⁵ Écrit en rouge à la marge, et comme
 un titre : Θυμικόν καὶ λογικόν καὶ ἐπιθυμη-
 τικόν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

- Θυμῶδες γὰρ ζῶον ἐστίν¹ ὁ λέων ὑπὲρ Θῆρας ·
 Τὸ δ' αὖ ἐπιθυμητικὸν ἢ αἰξ αἰνίττεται μοι ·
 Μόνη γὰρ πέφυκεν ἢ αἰξ τῶν ζῶων λαγνιστέρα,
 470 Ἐπιθυμίαν ἔχουσα πολλὴν τῆς συναφείας.
 Τὸ δέ γε δὴ λογιστικὸν ὁ δράκων προδεικνύει ·
 Σφόδρα γὰρ ἐστὶ πονηρὸς καὶ φρόνιμος ὁ ὄφις.
 Τὸ τριμερὲς οὖν τῆς ψυχῆς εἰσὶ τὰ τρία ταῦτα² ·
 Θυμὸς, ἀσέλγεια πολλὴ καὶ πονηρίας τρόπος.
 475 Τοῦ τριμεροῦς οὖν τῆς ψυχῆς ὅστις κατακρατήσει
 Καὶ κυριεύσει τῶν τριῶν τούτων σωφρονεστιάτως,
 Οὐκ οὖν τοῖς πάθεσι ποτὲ δουλοῦται καὶ δεσμεῖται,
 Οὐδὲ ταῖς³ τούτων ἡδοναῖς εὐχείρωτος ὁράται,
 Ἀλλὰ γε πάντων τῶν παθῶν ἀνώτερος τυγχάνει,
 480 Πρὸς τὴν οὐράνιον μονὴν οὐρανοδρόμος φθάνει.
 Νόησον δὲ καὶ τριμερῶν τὰ τρία ταῦτα μόνα⁴,
 Μακροθυμίαν πρῶτιστον, δεύτερον σωφροσύνην,
 Καὶ τρίτον τὴν πραότητα καὶ τὴν ἀγαθωσύνην.
 Ἐν ταύταις μόναίς ταῖς τρισὶν ἦν ὁ Βελλεροφόντης
 485 Καθωπλισμένος, καὶ φονεὺς ἐδείχθη τῆς Χιμαίρας ·
 Ταύτας εἶχεν ὡς θώρακα, καὶ φάσγανον, καὶ δόρυ,
 Κἄν καὶ τι ξίφος ταῖς χερσὶν οὐκ ἔφερεν ἰδίαις.
 Εἰ μὴ⁵ γὰρ πρῶτον τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας
 Σωφρόνως κατεκράτησεν ἤτιαν τῆς πονηρίας
 490 Οὐκ ἂν ἀνήρησε⁶ ποτὲ τὴν Χιμαίραν ἐκείνην

¹ Ms. γὰρ ἐστὶ ὁ λέων. J'ai ajouté le mot ζῶον.

² Écrit en rouge à la marge, et comme un titre.

³ Ms. τῆς τ. ἡδοναῖς. Mais peut-être construit-il εὐχείρωτος avec le génitif, comme ἤτιαν. Alors on lirait τῆς ἡδονῆς.

⁴ Le v. 481 est écrit en rouge et comme

un titre à la marge; mais c'est certainement un vers qui est nécessaire à ce qui suit. J'ai ajouté μόνα pour le compléter; l'auteur dit plus bas v. 484: Ἐν ταύταις μόναίς ταῖς τρισὶν.

⁵ Ms. εἰμί.

⁶ Ms. ἀνείμερος. J'ai corrigé ἀνήρησε. V. 504: ὁ συνετός ἀνήρησε.

Τὴν ξένην, τὴν τρικάρηνον, τὴν ἀνθρακοπυρφόρον,
 Συμμάχου ξένου φθάσαντος ἐκεῖνου τοῦ Πηγάσου.

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténiote.

Περὶ τοῦ Πηγάσου.

Ἦν οὖν ἰδεῖν σίρεφόμενον ἐκεῖσε καὶ τι ζῶον,
 Καὶ τοῦτο καταπληκτικὸν καὶ πάντη τερατῶδες.
 495 Ἴππος ὑπῆρχε πτερωτὸς, ἄγριος τὴν ιδέαν,
 Ἴππου μὲν ἔχων μόρφωσιν καὶ πᾶσαν ἄλλην πλάσιν,
 Πτερὰ δὲ δύο μέγιστα τοῖς ὤμοις ἀμφοτέροις,
 Καὶ ποτε μὲν πετόμενος εἰς ὕψος ὡς σίρουθιον,
 Ποτὲ δὲ κάτω πρὸς τὴν γῆν περιπατῶν ὠρᾶτο,
 500 Ὡς φαίνεσθαι τοῖς βλέπουσι τὴν μόρφωσιν τοῦ ζώου
 Ἴππον χερσαῖον καὶ πτηνὸν αὐτῆς ἀεροδρόμον.
 Πήγασος ὄνομα προσῆν, οἶμαι, τῷ ζῷω τούτῳ,
 Δι' οὐπὲρ τὴν Παταρικὴν Χίμαιραν τὴν πυρφόρον
 Ὁ συνετὸς ἀνήρησε πάλαι Βελλεροφόντης·
 505 Οὕτω καὶ οὗτος τὴν μορφήν εἶχε φρικωδεσιάτην
 Ἄπαντας καταπλήττουσαν¹ τοὺς τοῦτον καθορῶντας.

Περὶ κυνὸς τοῦ Κερβέρου.

Περιεπάτει δὲ καὶ τίς ἐκεῖσε κύων μέγας,
 Ἄγριος, ὑλακόμορος, ὠρυόμενος² μέγα,
 Τρικάρχαρος, αἰμόφθαλμος³, συὸς ἔχων ὀδόντας
 510 Ἐπικαμπεῖς τὴν σύνθεσιν, ἀγκύλους, κεκλιμένους⁴,
 Τὴν μίαν ἔχων κεφαλὴν ὡς κυνὸς δρακοντώδη,
 Τὴν δ' ἄλλην φέρων ὡς βοὸς μεγίστην ὀφιώδη,
 Καὶ τὴν ἑτέραν ὡς συὸς πυρφόρον φλογοφόρον⁵.
 Οἶομαι δὲ τὸν Κέρβερον εἶναι τὸν κύνα τοῦτον,

¹ Ms. καταπλήττουσας.

v. 1952.

² Ms. ὑλακόμορος, ὁ ῥυόμενος.

³ Ms. κεκλημένους.

⁴ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*. Voy. le

⁵ Ms. φλογοφόρος.

515 Ὄν τὰς τοῦ Ἄδου φάσκουσι πύλας φυλάττειν μόνον,
Ἄσμένως εἰσδεχόμενον πάντας τοὺς εἰσιόντας,
Τοὺς δ' ἐξελθεῖν σπουδάζοντας πάντας κατασπαράττειν·
Ὃς καὶ παρεῖχε μέγιστον τὸν φόβον τοῖς ὀδίταις,
Βάλλων δειλίαν εἰς αὐτοὺς καὶ φεύγειν ἀναγκάζων.

Περὶ τῆς Γοργόνης.

520 Ἄλλο τερατωδέστερον εἶδον ἐκεῖσε ζῶον,
Γυναῖκα σίλβουσαν γυμνὴν καὶ βοῶσαν ἀγρίως,
Καὶ πᾶσαν κράζουσαν φωνὴν θηρίων αἰμοβόρων,
Καὶ συρομένων ἐπὶ γῆς, καὶ ζῶον ἀνημέρων,
Καὶ μᾶλλον ἀγριώτερον ὡς ἄνθρωπος βοῶσαν,
525 Ἄπαν τὸ σχῆμα φέρουσαν εἰς ἀνθρωπίνην θέαν,
Ὠραίαν δὲ καὶ κάλλιστον τὴν ὄψιν τοῦ προσώπου.
Πλὴν εἶχε τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀγρίους ὄφεις,
Ὡσπερ πλοκάμους τῶν τριχῶν ὄντας συμπεπλεγμένους¹,
Καὶ κεκλωσμένους κατὰ γῆς καὶ κυρτωμένους² κάτω,
530 Ἐνθεν ἀκείθεν σείοντας τὰς κεφαλὰς ἀλλήλων,
Ἄλλὰ δεινὸν συρίζοντας καὶ βλοσυρὸν ὀρῶντας,
Καὶ χαλεπὸν ἐκπνέοντας καπνὸν ἐκ τῶν μυκτήρων,
Ὡς ταύτας τρίχας φαίνεσθαι τῆς γυναικὸς ἐκείνης
Ἰπὸ τινος ἀναπνοῆς ἀνέμῳ κινουμένας·
535 Αἴτινες καθορώμεναι τῇ κεφαλῇ τῆς Κόρης
Φρικώδη ταύτην τὴν ὁδὸν παρεῖχον³ τοῖς ὀδίταις.
Γοργόνην ταύτην λέγουσιν οἱ μυθολογογράφοι⁴
Ἐν τοῖς ἀβάτοις ὄρεσι τῆς δύσεως φοιτῶσαν,
Καὶ παρὰ μόνων⁵ τῶν ἐκεῖ σοφῶς θηρευομένην.

¹ Ms. ὄντα συμπεπλεγμένα.

² Voy. le v. 3.

³ Ms. κεκλωσμένοι. — κερτωμένοι.

⁴ Ms. παραμάγων. Je doute que l'auteur

⁵ Ms. παρεῖχε.

ait écrit παρὰ μάγων.

Περὶ Ὑδρας.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- 540 Ἄλλο θηρίον ἦν ἰδεῖν δυσνόητον καὶ ξένον·
 Οὐκ εἶχε γὰρ τι σώματος μέρος ὡσπερ τὰ ζῶα,
 Ἄνωθεν ἔχον κεφαλὴν καὶ κάτω φέρον¹ πόδας,
 Ἄλλ' ὄλον εἶχε κεφαλὰς δοκῶ μυριαρίθμους,
 Ἰχθύων λέγω² καὶ κτηνῶν καὶ ζῶων ἀνημέρων.
- 545 Καὶ πετεινῶν καὶ ἔρπετῶν τῶν συρομένων κάτω,
 Καὶ μέσον ἔχον κεφαλὴν δύσμορφον, ἀνθρωπίνην,
 Ἄγριαν, μελανίζουσαν, φόνοιον ἀπειλοῦσαν,
 Καὶ πρὸς τὰς ἄλλας κεφαλὰς συχνάκις σίρφομένην.
 Τοσοῦτον πολυκέφαλον ὑπῆρχε τὸ θηρίον,
- 550 Ὡς πάντων ἔχειν κεφαλὰς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ζῶων·
 Οὐ καὶ τὴν θῆραν βλέποντες οὔσαν θανατηφόρον
 Οἱ τὴν ὁδὸν βαδίζοντες τὴν ἀδατον ἐκείνην
 Τὸν θάνατον ἐνόμιζον ζωῆς προτιμητέον,
 Ἢ βλέπειν πολυκέφαλον καὶ τερατῶδες ζῶον.
- 555 Ἐπαπειλοῦν τὸν θάνατον ἐκ μόνης τῆς ἰδέας,
 Καὶ καταπληκτικώτατον καὶ ξένον πρὸς τὴν θῆραν,
 Οἶον οὐκ εἶδεν³ ὄφθαλμὸς ἀνθρώπου γεννηθέντος.
 Ὑδραν τὴν πολυκέφαλον ταύτην δοκῶ τυγχάνειν,
 Ἦν Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν, ὁ μέγας ἐν δυνάμει,
- 560 Τὰς πολυμόρφους καὶ πολλὰς ταύτης τεμῶν τὰς κάρας
 Τῷ πυριμόρφῳ τῆς αὐτοῦ φρονήσεως φασγάνῳ.

Περὶ γρυπός.

Ἐτερον ἦν ἀλλόκοτον ἰδεῖν ἐκεῖσε θῆρα,
 Ἴππου μὲν πάντα φέροντα, τὴν κεφαλὴν δὲ μόνην
 Ὡς ἀετοῦ παμμέγιστον⁴ κάραν ἀγριωτάτην,

¹ Ms. ἔχων — φέρειν.² Ms. οἶδεν.² Ms. λέων.⁴ Voy. v. 526.

- 565 Τὸ ῥάμφος φέρουσαν αὐτῆς καμπύλον πρὸς τὸ γένειν¹,
Καὶ κάτωθεν τοῦ πώγωνος ἀντὶ γενεῶν πλίλα²,
Ἄνωθεν δὲ τῆς κεφαλῆς ὄτα καθάπερ ἵππου.
Ἦσαν δὲ τούτων αἱ χηλαὶ καμπύλαι κεκλιμέναι³
Τὰς ἄκρας τούτων φέρουσαι πρὸς γῆν συννευκυίας,
570 Ὡς θαῦμα ταῦτα πρὸκεισθαι τοῖς ταῦτα καθορῶσω,
Ὅ⁴ καὶ κατήσθιε δεινῶς ἅπαντας τοὺς ὀδίτας.
Γρῦπα τὸν Θῆρα γράφουσι τοῦτον οἱ λογογράφοι,
Ὅ⁵ βόας καὶ ἐλέφαντας τοῖς ὄνουξιν ἀρπάζων
Αἰθεροδρόμος ἵπταται καὶ κατεσθίει τούτους.

Περὶ πολυμόρφου.

- 575 Ἄλλο δὲ ζῶον ἦν ἐκεῖ πολύμορφον τὴν Θέαν,
Μετασχηματιζόμενον εἰς ξένας φαντασίας,
Ποτὲ μὲν φέρου μὸρφωσιν κυνὸς ἀναιδεστιάτου,
Ποτὲ δὲ σχῆμα λέοντος δεικνύον αἰμοβόρου,
Ἄλλοτε δράκοντος μορφήν καὶ κάραν ἀνθρωπίνην,
580 Ἄλλοτε δὲ δυσνόητον ἐμφαῖνον ὀπλισίαν,
Ποτὲ μεταποιούμενον εἰς πολυμόρφους ὄψεις⁶,
Ἄλλην δεικνύον κεφαλὴν, ἄλλο δὲ πᾶν τὸ στόμα,
Ὅ τέλεον ἐκάλυψε τὴν ἀτραπὸν ἐκείνην,
Ἐκ μόνης τῆς ὀράσεως φονεῦον⁷ τοῖς ὀδίταις⁸.
585 Πολύμορφον δὲ λέγουσι τοῦτο τὸ ζῶον πάντες
Ὡς πολυμόρφους τὰς μορφὰς δεικνύον τοῖς ἀνθρώποις.

Περὶ μυρμηκολέοντος.

Βλοσυρὸν ἄλλο καὶ δεινὸν ἐσπρέφετο Θηρίον·

¹ Forme moderne pour γένειον.

² Ms. πτόλα.

³ Ms. κεκλιμέναι.

⁴ Peut-être ὄς.

⁵ Ms. ὄν.

⁶ Ms. ἐψεις.

⁷ Ms. φονεύειν.

⁸ Je lirais τοὺς ὀδίτας.

Μυρμηκολέων τούνομα, διφυής¹ δὲ καὶ μέγας,
 Λέοντος ἔχων πρόσωπον, καὶ σπόνδυλον, καὶ ῥάχιν,
 590 Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος μύρμηκος σιτοκλέπλου·
 Ὃς τοὺς ἐκεῖθεν ὑπαντῶν βαίνοντας ἀναισχύντως
 Κατασπαράττει ἀναιδῶς ἐπιχειρεῖ καὶ βία²,
 Πῆ μὲν ὡς λέων προπηδῶν, πῆ δ' αὖ ὡς μύρμηξ τρέχων.
 Καὶ ἦν καὶ τοῦτο κάλυμα μέγα τοῖς ὁδοιπόροις.

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténote.

Περὶ ὄνοκενταύρου.

Ἦν δὲ καὶ ὄνοκένταυρος παραπολῶν³ ἐκεῖσε,
 Τὸ μέρος τὸ⁴ τῆς κεφαλῆς μέχρις αὐτοῦ τοῦ στήθους
 ἔχων⁵ ἀνθρώπου μόρφωσιν ξένην, παρηλλαγμένην·
 Ἀπὸ τοῦ στήθιδιου δὲ μέχρις αὐτοῦ τοῦ τέλους
 Ἄγριου ὄνου μόρφωσιν μεγάλην κεκτημένος,
 600 Διφυής ὢν, Θανάσιμος πᾶσι τοῖς ὁδοιπόροις,
 Ὡς κατὰ κόρρης προπηδῶν καὶ τούτους κατεσθίων.

Περὶ χοιροπιθήκου.

Καὶ χοιροπιθήκος τις ἦν Φηρίον βροτοφθόρον⁶,
 Πρόσωπον χαμαιλέοντος ἔχων Θανατηφόρον,
 Ἀλώπεκος διασκευὴν⁷ τοῦ σώματος πανοῦργος,
 605 Ἄγριος δὲ καὶ σύντομος καὶ σφόδρα ταχυδρόμος,
 Καταδιώκων καὶ αὐτὸς πάντας τοὺς ὁδοιπόρους.

Περὶ σατύρου.

Προσῆν δ' αὐτοῖς καὶ σάτυρος, ἀνθρωπόμορφον ζῶον,

¹ Ms. διφυής. Voy. plus bas vers 600 et 608.

² Ms. ἐπιχειρεῖ καὶ βία.

³ Ms. παρὰ πολλῶν.

⁴ Ms. τὸ μέρος τοῖς τῆς.

⁵ Ms. ἔχων.

⁶ Ms. βροτοφόρον. Sur les désinences

φορος et φθόρος, voyez le *Journal des Savants*, 1854, p. 378. Quant au mot βροτοφθόρος, on le retrouve plus bas, v. 2278. Il a été employé aussi par S. Germain de Constantinople, cod. Coisl. 378, fol. 215 r.

⁷ Ms. δὲ δυσκευεῖν. Après σώματος il manque peut-être un vers.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- Πιθήκου μὲν ὡς διφυῆς ἔχων τὴν ἡλικίαν,
Ἀνθρώπου δὲ τὰ ξύμπαντα μέλη δυσειδεσίατου.
610 Ἐν τῷ μετώπῳ δὲ προσῆν κέρατα δύο τούτῳ·
Αἰγὸς δὲ πόδας ἔφερον, φωνὴν δ' ἀνθρώπου τάχα.
Δεινὸς καὶ οὗτος τοῖς πολλοῖς φαινόμενος ἐκεῖσε,
Καὶ τὴν ὁδὸν διατηρῶν, ὥσπερ τις ὁδοσίατης,
Φονεύων πάντας καὶ κρατῶν¹ ὀδεύει τῶν μελλόντων,
615 Καὶ τὴν ἐκεῖσε φέρουσαν ὁδὸν ἀπερχομένων.
Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα θηρία τερατώδη
Ἦσαν ἐκείνην τὴν ὁδὸν ὡς φύλακες τηροῦντα,
Ἄπαντας κατεσθίοντα² τοὺς βαίνοντας ἐκεῖσε.
Ταῦτα τετάρτη φυλακὴ πάντα τοῦ Παραδείσου.

Φρούριον ε'. Ἡ τάφος.

- 620 Ἄλλο δὲ φυλακτήριον ὁ Παράδεισος εἶχε,
Τὴν οὔσαν τάφρον κάτωθεν ἐγγὺς τῶν Σεμελίων,
Βαθυδρομοῦσαν³ πρὸς τὴν γῆν καὶ κατορωρυγμένην,

¹ Ms. φονεύειν — κρατεῖν.

² Ms. κατεσθίοντας.

³ Ce composé manque aux lexiques, ainsi que les suivants, dans lesquels le mot δρόμος entre en composition : Ἄετοδρόμος, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 37 r. : Μεγαλοθύμου ἀετοδρόμου μεγάλου βασιλέως Θεοδώρου Λάσκαρι. — Βραχυδρομία, Theognostus Monach. Codd. Gr. Naniar. p. 145 : Τῇ βραχυδρομῷ τῶν ὑποδιφρίων ἱππων. — Δρομαρχέω, Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 231 v. : Μεσιτεία τοῦ καλοῦ ἀνδρὸς καὶ δρομαρχοῦντος. — Ἐλευθεροδρομέω, Anon. in Psalm. cod. Par. 371, A, fol. 263 v. : Καὶ ἀπὸ τοῦ σιότου ἐλευθεροδρομῶν εἰς τὸ φῶς. — Ἰθυδρομία, Hermès Trismég. De botan. p. 330. — Ἰπποδρομέω, Theodor. Prodr. ap. Mai Bibl.

Patr. t. VI, p. 405 : Πόσους ἵπποδρομήσας ἄπλότους καὶ μορμύροντας καὶ κυματομαχοῦντας. — Καταδρομέω, Constantin Panthechnès, cod. Esc. II, T, 10 fol. 84 v. : Οἱ γὰρ κρεωφόροι καταδρομεῖς τῶν στρούθων τὰς τῶν ὀνύχων ἀκμὰς ταῖς σαρκῖν αὐτῶν ἐνερεῖδοντες μεληδὸν κατακραιῖζουσι. — Κυκλοδρόμιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, titre dans le cod. Par. 1210, fol. 72 v. — Νεφελοδρομέω, Theodor. Stud. ap. Mai, Bibl. Patr. t. V, p. 41, 2e partie : Οὐκ ἀεροπτόνησα, φησὶν, οὐκ ἐνεφελοδρόμησα. — Νεφελοδρόμος ἀετός, Jo. Damasc. Spicil. Roman. t. IX, p. 727. — Ὀξύδρομος, Manuel Philévoy. mon édition. — Παρεισδρομή, S. Cyrille ap. Mai, Bibl. Patr. t. III, p. 9 : Καὶ τίς ἂν νοῖτο πάλιν τῆς τοῦ νόμου παρεισδρομῆς ἢ χρεῖα ; — Σταδιοδρόμιον, S. Ger-

- Ἔνθεν κάκειθεν φέρουσαν τὴν κτίσιν θαυμασίαν
 Ἀπὸ ποικίλων τὴν μορφὴν λίθων καὶ πολυχρῶων,
 625 Ἦτις τῶν ὄμβρων τὰς ροὰς τὰς ἀπὸ τοῦ ὕδατος
 Ἐνδεχομένη φανερῶς, καθάπερ τις κινσίερα,
 Ταύτας ἐκείθεν ἔπεμπε τοῦ ποταμοῦ τῷ βάθει
 Διὰ τινων μηχανικῶν σωλήνων μολυβδίνων,
 Οὓς ὁ τεχνίτης ἔτευξεν, ὡς οἶμαι, τοῦ ὕδατος,
 630 Ποικίλος ὢν καὶ φρόνιμος δομήτωρ ὁ πανοῦργος·
 Τοσοῦτον δὲ κατώρυξε τὸ μῆκος καὶ τὸ βάθος,
 Ὡς φαίνεσθαι ἀθέατον ὄμμασιν ἀνθρωπίνοις.
 Ἦτις καὶ τὴν¹ διόδευτον ραδίως οὐκ ἐδίδου,
 Ἀλλὰ καὶ πᾶν δύσκολον καὶ παγχαλεπωτάτην.
 635 Ἦν οὖν ἡ πέμπτη φυλακὴ τάφρου ζοφῶδες χάος,
 Ἦσπερ ἐξῆλθον ἀβλαβῶς τῆς Κόρης τῇ προστάξει
 Ἴππον τιὰ πλερόεντα πρόσφορον παρασχούσης,
 Οὔσης ἐφ' ἵππου σὺν ἐμοὶ καὶ τῆσδε τῆς κυρίας.
 Πήγασος δ' ἦν, ὡς οἶομαι², τὴν γενεὰν ὁ ἵππος,
 640 Ἐπέπερ ἦρθη ἐκ τῆς γῆς³ αἰθεροδρόμος οὕτω,
 Καὶ τὸ τοῦ λόγου πετασθεὶς ἐκείθεν ἐπετάσθη.

Φρούριον ς'. Τὸ ἀκανθῶδες ἄλσος.

- Ἄλλο δὲ ξένον φρούριον προσῆν τῷ Παραδείσῳ·
 Ἐξῶθεν γὰρ τοῦ τείχεος πολὺς κισσὸς ἐκόμα,
 Καὶ φύλαξ⁴ ἔστρεφεν αὐτὸν, καὶ βάτος οὐκ ὀλίγος,
 645 Καὶ πρῖνων πλῆθος ἄπειρον, κεντρῶδες, ἀκανθῶδες,

main de Constantinople, codex Coislin.
 278, fol. 154 v. : Καὶ τὰ τῆς πνευματικῆς
 σιαιδιοδρόμα προφέρονται.

¹ Peut-être αὐτήν. La forme διόδευτος
 manque au *Thesaurus*; plus loin, v. 2904,
 διοδεύτην, au lieu de διόδευτον. Cet adjectif
 devrait être épique comme ἀδιόδευτος et

δυσδιόδευτος. Mais le poète a employé la
 forme féminine διοδεύτην à cause de la
 place de l'accent dans le vers.

² Ms. οἶμαι.

³ J'ai ajouté l'article.

⁴ Peut-être σμίλαξ, et plus loin ὀλίγη
 pour ὀλίγος.

POËME
ALLEGORIQUE
de
Meliténiole.

Καὶ θάμνων συνηρέφεια καὶ σύγχυσις καθόλου,
Καὶ δένδρων ἄλσος τοῖς πολλοῖς ἔλιξι¹ πεπλεγμένα,
Ἄμφω περιπλεκόμενα καὶ σίεφοντα τὸ τεῖχος,
Ὡς τινες ἄλλοι φύλακες² τοῦδε τοῦ Παραδείσου.
650 Οὐ γάρ τι ζῶον ἡμερον οὔτε τῶν ἀνημέρων,
Εἶτε ὀρνέων τῶν μικρῶν ἃ κατοικοῦν ἐκεῖσε,
Ἄλλ' οὐδὲ λάμπων ἥλιος ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις
Ἄκτινος μέρος ἔρριψεν ἐντὸς τοῦ τόπου τούτου.
Τοσαύτη συνηρέφεια τὸν τοῖχον ἐπεκράτει,
655 Ὡστε σχεδὸν μὴ φαίνεσθαι τὰ θεμέθλα τοῦ τείχους.
Καὶ ἦν ποιοῦν τὴν διόδον δύσβατον καὶ βαρεῖαν,
Καὶ τοῦτο φυλακτῆριον ἔκτον τοῦ Παραδείσου.

Ἐβδομον³ ἄρτι φρούριον. Τὸ Παραδείσου τεῖχος.

Τὸ δ' ἔβδομον τὸ φρούριον ἦν ὑφεξηρημένον.
Καὶ βλέπε ξένην φυλακὴν τοῦ Παραδείσου τούτου,
660 Βλέπε τεχνίτου φρόνησιν, βλέπε μηχανουργίαν,
Βλέπε σοφὸν τι τέχνασμα θαύματος πεπλησμένον,
Κατὰ τὸ βορειότερον μέρος τὸ τῆς ἐφᾶς.
Ἐνθα τροπὴν ἐαρινὴν ὁ χρόνος ἐναλλάσσει,
Παράδεισον ἐποίησε μέγιστον ὁ τεχνίτης,
665 Οὔτινος τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὰ τῶν δένδρων κάλλη
Ἵσπερον διηγῆσομαι καὶ πάντα σαφηνίσω.
Τὴν δὲ τοῦ τείχους σύνθεσιν καὶ τὴν πυργοποιίαν,
Ἄκουσον ποῖα πέφυκε καὶ θαύμασον, ὧ ξένε.
Ἄπας μὲν ὁ Παράδεισος περικαλλῆς ὑπῆρχεν.
670 Εἶχε δὲ τοίχους τέσσαρας τὸν γῦρον κεκτισμένους
Στάδια τεσσαράκοντα περίμετρον εἰσφέρων,
Ἐξ ἡμισυ γινόμενα μίλια σὺν τοῖς τοίχοις,
Μεγίστην ἔχων κόσμησιν καὶ ξένην τὴν ιδέαυ

¹ Ms. ἐν λιξί. — ² Voy. v. 644. — ³ Pourrait former un vers.

- Ἀπό κρυστάλλων φαινῶν, λίθων ὑδατοχρῶν
 675 Συγκεκομμένων τετραχῶς καὶ τετραγωνισμένων
 Τῶν λιθοξῶν ταῖς χερσὶ καὶ ταῖς μηχανουργίαις.
 Ὁ λίθος γὰρ προσήρμοστο τῷ λίθῳ τῷ κρυστάλλῳ,
 Ὡστε μὴ φαίνεσθαι ποσῶς τὴν σύνθεσιν ἐκείνην,
 Ἡ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ὁρᾶσθαι μεμιγμένην.
 680 Ἀρίστως γὰρ κεκόλλητο¹ παρὰ τῶν λιθοξῶν,
 Ὡστε δοκεῖν τοὺς βλέποντας τὴν σύνθεσιν τοῦ τείχους
 Ἰδῶρ ὑπάρχειν πεπηγὸς ἐκ σφοδροτάτου κρύους,
 Καὶ φαίνεσθαι κρυστάλλινον τὸ τεῖχος ἐκ χειμῶνος.
 Οὗ καὶ τὸ ὕψος ἑκατὸν ὀργυιῶν² ἦν εἰς μέτρον,
 685 Σοφῶς ἀνωκοδόμητο παρὰ τῶν λιθοτόμων
 Εἰς φυλακὴν, ὡς εἶοικε, τῶν ἐν τῷ Παραδείσῳ.
 Καὶ ἦν καὶ τοῦτο φρούριον ἔβδομον τὸ τεῖχιον,
 Φυλάσσον ἀδιόδευτον τὴν γῆν τοῦ Παραδείσου,
 Ἄτε τοῦ ὕψους ἀφανοῦς τυγχάνοντος³ τοῦ τείχους,
 690 Καὶ παχυτάτου τῶν μερῶν τοῦ τείχους τῶν τειχίων
 Καὶ φάραγγιν, ὡς εἶρηται, πολλαῖς ὑπερῶργυιαις⁴
 Γυρόθεν τούτου πάντοθεν ὄντος συγκεκλεισμένου.
 Δυσάλωτον δὲ φρούριον τοῦτο τοῖς ἐναντίοις.

Περὶ τῶν ἐπὶ τὰ φρουρίων.

- Ἐγὼ γοῦν τὸ παράδοξον τῆς φυλακῆς σκοπήσας
 695 Τὸν ἀριθμὸν τὸν ἔβδομον κατ' ἑμαυτὸν ἐσκόπουι.
 Πρῶτον μὲν πῶς ὁ ποταμὸς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος
 Τοῦ Παραδείσου φυλακὴν ἐποιεῖτο μεγάλην,
 Τηρῶν καὶ τὸν Παράδεισον μετὰ καὶ τοῦ ὕδατος,
 Καὶ τὴν αὐτοῦ περαλίωσιν ἔχων δυσκολωτάτην.

¹ Ms. κεκόλυτο.

² Ms. οὔργιων.

³ Ms. τυγχάνοντα.

⁴ Ms. ὑπερῶργυιαις. Parfait moyen du verbe ὑπορρήγνυμι, « in profundum aper-tis, dehiscantibus. »

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- 700 Δεύτερον γὰρ ἢ γέφυρα τῆ τῶν βαθμίδων θέσει,
Καὶ τῆ κινήσει τῆ πολλῆ, καὶ τῷ πολλῷ τῷ τρόμῳ,
Τρίτον ἢ σιδηρότευκτος καὶ μονωτάτη πύλη,
Καὶ τῶν μοχλῶν καὶ τῶν κλειδῶν¹ ἢ σιδηρώδης θέσις,
Τέταρτον τὸ δυσάντητον² τῶν πυριπνῶν ζώων,
705 Καὶ τῶν πυρίνων ὄφρων τὸ σχῆμα καὶ τὸ γένος
Ἄβατον κατεσκεύαζε³ τὸν τόπον τὸν ἐκεῖσε.
Πέμπτον τῆς τάφρου τὸ πλατὺ μῆκος καὶ τὸ κρημνῶδες,
Καὶ τὸ βαθύτατον αὐτῆς ὄρυγμα τὸ πετρῶδες
Δεινὴν καὶ δυσπεραίωτον τὴν βάσιν ἐποιοῦντο.
710 Ἑκτον δὲ τὸ βαθύσκιον τῶν δένδρων καὶ τῶν θάμνων,
Καὶ τῶν ἐλίκων τὸ δασὺ καὶ τὸ σκιῶδες ἄλσος,
Τὰ ἀκανθώδη τέ φυτὰ καὶ τὰ τῶν κλωνῶν πλήθη
Δεινὸν παρείχασι πολλὰ τὸν κλόνον τοῖς ὁδίταις.
Ἑβδομον δὲ τὸ κάλλιστον καὶ κρυσταλλῶδες τεῖχος,
715 Ὅπερ ἀπομιμούμενον τὴν ἐρυθρὰν ἐκείνην
Ῥειθρόκτιστον⁴ ἐφαίνετο καινοτομοῦν τὴν φύσιν,
Ἰδάτων δίκην γύρωθεν τῶν τοίχων ὑψουμένων,
Καὶ πολεμίους ἅπαντας στερρῶς προσυπαντῶντων,
Ὡς τῆ Μωσέως μάστιγι φανέντων ρειθροκτίσιων.

Περὶ τοῦ ἑβδομοῦ αἰῶνος.

- 720 Ταύτην οὖν τὴν ἐπιδόχον⁵ τῆς φυλακῆς αἰτίαν,
Τὴν τοῦ ἑβδομοῦ προσδοκῶ συντέλειαν αἰῶνος.
Ὅταν καὶ γὰρ διέλθωσι τὸν ἑβδομον αἰῶνα
Οἱ τὰ καλὰ ποιήσαντες καὶ πράξαντες ἐν βίῳ,

¹ Ms. κλειῶν. Voy. v. 730.

² German. Epol. codex Coislín. 278, fol. 127 r. : Σοβαρὸν ἐργάζονται καὶ δυσάντητον.

³ Peut-être κατεσκεύαζον.

⁴ Ce mot, qui se trouve encore un peu plus loin, manque au *Thesaurus*.

⁵ Ajoutez aux lexiques l'adverbe ἐπιδοχίμως d'après le codex Paris. 2750 A, fol. 8 r.

Σπεύδουσιν ἔνδοθεν ἐλθεῖν τοῦ Θείου Παραδείσου,
725 Καὶ τῆς τρυφῆς τῆς¹ ἐν αὐτῷ καλῶς ἐπαναπαῦσαι.

Περὶ τῆς πύλης τοῦ Παραδείσου.

Εἶτα² ἐξῆς ἐκ τῆς χειρὸς ἢ Κόρη λαβοῦσά με³
Πρὸς τοίαν πύλην φοβεράν, μεγάλην, ἐξαισίαν⁴,
Ἵψηλοτάτην, σπεραὴν ἄγει με τοῦ τειχίου,
Ἄδαμαντινοχάλκευτον⁵, καλῶς ἠσφαλισμένην.
730 Τὰ κλειῖθρα τὲ καὶ τοὺς μοχλοὺς εἶχεν ἀδαμαντίνους.

Περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ Κερβέρου τοῦ τηροῦντος τὴν πύλην
τοῦ Παραδείσου τῆς Σωφροσύνης.

Ἐν δὲ τῇ πύλῃ κύων τις τρικέφαλος ὑπῆρχε,
Τῷ σώματι μὲν φοβερὸς, τῇ γνώμῃ θηριώδης,
Καὶ φλόγα⁶ ῥοῖζον πέμπουσα ἐκ τῶν ὀμμάτων τούτου,
Φόνιον βλέπων καὶ συὸς ἔχων ὀδόντων θέσειν,
735 Ὡς καὶ κατέφαγε μικροῦ καὶ κατεσφιγξέ⁷ με,
Εἰ μὴ συνείχετο σφοδρῶς τῷ φόβῳ τῷ τῆς Κόρης.
« Στῆθι γὰρ, ἔφησεν εὐθύς, ὦ πυλωρὲ σὺ κύων,
Καὶ τὸν ὀδίτην ἔασον ἀπήμαντον τῆς βλάβης. »
Ὅθεν ὁ κύων συσπλαγίσει ἠρέμησεν αὐτίκα,
740 Ἐμὲ δὲ φόβος οὐ μικρὸς κατέλαβε καὶ τρόμος,

¹ Je lirai taïs τρυφαῖς taïs.

² Ms. Τὶ τὸ au lieu de Εἶτα.

³ J'aimerais mieux με λαβοῦσα.

⁴ Cet adjectif est ordinairement épiciène. Voy. v. 796. On pourrait lire ἐξαισίον, μεγάλην.

⁵ Ce composé manque aux lexiques, auxquels on peut ajouter aussi Θεοχάλκευτος, Greg. Nyss. Vit. S. Ephr. Opp. t. I, p. 12, E. Tarasius Cp. cod. Coisl. 146, fol. 282 r. : Τὴν λυχνίαν τὴν Θεοχάλκευτον. Basil. Neo-

patr. ap. Mai, Bibl. Patr. t. VI, p. 541 : Ἐχομεν τὰ ὄπλα τὰ Θεοχάλκευτα. — Οὐρανοχάλκευτος, S. Germain de Constantinople, cod. Coisl. 278, fol. 59 r. : Οὐρανοχάλκευτα ξίφη. Id. fol. 24 v.

⁶ Pour φλόξ. Voy. Ducange.

⁷ Ms. κατέσφιγξε, et au-dessus φα, d'une main plus moderne. Sans doute κατέσφιγξέ με. Mais, comme il manque une syllabe, je proposerais κατεσφάρυγξέ με, de φάρυγγα pour φαρυγγίω.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

Τὴν τοῦ κυνὸς τρικάρηνον¹ βλέποντα² δυσμορφίαν.
Οἶμαι τὸν Κέρβερον αὐτὸν τὸν πυλωρὸν τυγχάνειν,
Ὃν εἶδον διερχόμενον ἔξωθεν τοῦ τειχίου
Ὁμοῦ συναυλιζόμενον τοῖς ἀλλοκότοις ζώοις.

Περὶ τῆς φυλατῆος ἐνδοθεν τοῦ λειμῶνος φλογίνης³ ρομφαίας
ἦν ἄγγελος κατέχει.

- 745 Κρουσάσης⁴ δὲ τὴν φοβεράν πύλιν τοῦ Παραδείσου,
Ὡσπὲρ τις ἦχος μέγιστος βροντῆς φοβερωτάτης,
Αἱ πύλαι διηνοιχθησαν, εὐθύς δὲ ξιφηφόρος
Ἄγγελος ἔχων πύρινον ρομφαίαν ἐσπασμένην,
Πρὸς μὲ ῥαδίαν τὴν ὄρμην ἐποίησε τὸ τότε,
750 Καὶ μὲ κατεφλογίσατο τῷ πυριφλόγῳ ξίφει,
Εἰ μὴ καὶ πάλιν ἔφθασε τῆς Κόρης ἢ ταχύτης
Καὶ τούτου τὴν θρασύτητα κατέπαυσε ταχέως,
Εἰποῦσα· «Νῶτα δὸς ἡμῖν, μηδὲν κωλύσης ὕλως,
Τὸν ξένον τοῦτον ἀβλαβῆ σώσας τῆς σῆς ρομφαίας.»
755 Ὑπεῖξεν οὖν, καὶ σὺν αὐτῇ τῶν πύλων ἦλθον ἔσω,
Καὶ θᾶττον ἀπεκλείσθησαν πάλιν αἱ θεῖαι πύλαι,
Ἐμὲ δὲ φόβος εἴληφε καὶ τρόμος ὑπὲρ φόβον.

Πάλιν τὰ ἐντὸς τοῦ λειμῶνος λέγονται⁵ κατὰ τάξιν.

- Ἡ Κόρη δέ με σύντρομον ἰσλάμενον ἰδοῦσα
Ἐφῆσε· Χαῖρε, ὦ βροτέ, μὴ δέδοικας, μὴ τρέμε·
760 Τὰ γὰρ παραίτια τανῦν παρέδραμες τοῦ φόβου,
Ἄλλ' ἐνδον βλέπε, θαύμαζε πάντα καθὼς ἠτήσω
Ἄχρι τὸν δόμον τὸν ἐμὸν πρὸς ὃν καὶ καταμένω,

¹ Voy. plus haut, v. 488. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 195 r.: Ἀντίκρουσ γὰρ τέρας Λερναῖον τρικάρηνον τῇ Κωνσταντίνου σὺ παρεισέφρησας. S. Justin. Opp. p. 3.

² Ms. βλέποντος.

³ Ms. φλογ....

⁴ Sous entendu τῆς Κόρης.

⁵ Ms. λῆ.... (sic).

- Καὶ τὴν κειμένην κλίην μου, ξένε, μὴ δὴ παρόψει.
 Βλέπε καὶ τὸν Παράδεισον καὶ τὰ τοῦ Παραδείσου,
 765 Καὶ τὰς κειμένας ἐν αὐτῷ σήλας τῶν λιθοξόων
 Τὰς ἰσλαμένας ἀνώθεν γυρόθεν τῶν τειχιῶν,
 Τὰς μὲν σιδηροχάλκευτον¹ ἐχούσας τὴν ἰδέαν,
 Τὰς δὲ χαλκοσφυρήλατον μορφὴν ἐνδεικνυμένας,
 Τὰς δ' ἐκ χρυσοῦ, τὰς δ' ἐκ τιῶς ἀργύρου σκευασθείσας.
 770 Ἰδέ² τὴν Θέσιν τὴν τερπνὴν τοῦδε τοῦ Παραδείσου,
 Καὶ τὴν κοιλάδα τὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν τοῦ τόπου Θέσιν,
 Τὴν εὐωδίαν τῶν ἀνθῶν τῶν ἐν τῷ Παραδείσῳ,
 Τὰς ὠραΐσεις καὶ βαφὰς τῶν βοτανῶν τὰς ξένας,
 Τὰς πώας ἄσπερ ὀφθαλμὸς ἀνθρώπινος οὐκ εἶδε,
 775 Καὶ τὴν τῶν θάμνων καλλονὴν τὴν ἄρρητον καὶ θεῖαν,
 Καὶ τῶν ἀπείρων τήρησον φυτῶν τὴν εὐμορφίαν,
 Καὶ θαύμασον τὴν ἡδονὴν ἣν φέρουσι ἐνθάδε.
 Θεάσαι τὴν ὀμήγυριν τῶν ἀειφύλλων δένδρων,
 Μὴ δὴ παρέλθῃς ἀδεῶς, μὴ πρὸς Θεὸν³, ὦ ξένε.
 780 Τὰς γὰρ ἐν τούτῳ ἐκπλαγῆς καινοφανεῖς ὀπώρας,
 Ἄλλὰ μηδὲ τὰς ἐν αὐτῷ φυγῆς ἀναδενδράδας,
 Καὶ τῶν βοτρύων τὰς μορφὰς ἴδῃς οὕτω⁴ τυγχάνων.
 Πολλὴν γὰρ αὐταὶ φέρουσι τὴν τέρψιν τοῖς ὀρῶσι
 Καὶ τὴν χαρὰν⁵ ἀπλήρωτον τοῖς βλέπουσι πρὸς ταῦτα.
 785 Θεάσαι καὶ τὴν ἀμπελον, εἴπερ οὐ κατοκνήσεις.
 Ῥάγας γὰρ ἴδῃς ἐν ταύτῳ πολλὰς ποικιλοχρόας,
 Κρυσταλλιζούσας μὲν τιὰς, ἄλλας μελανιζούσας,
 Ἐτέρας φοινικίζουσας τὴν ὄψιν κεκτημένας,
 Καὶ χαρμονὴν πολυειδῆ καὶ ξένην παρεχούσας,

¹ Ms. σιδηροχάλκευτας ἐχουσα τὴν εἰδέαν. Ajoutez au *Thesaurus* ce mot employé aussi v. 388 et 1951. Au v. 1817 on trouve le composé σιδηροχρυσοχάλκευτος. Voyez aussi les v. 729 et 1740.

² Ms. Εἶδε.

³ Il faudrait le génitif πρὸς Θεῶν. L'auteur a peut-être écrit πρὸς Θεοῦ.

⁴ Peut-être ὀδί.

⁵ Ms. κάρων.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- 790 Τὰ χειροήθη τε πλῆθ᾽ αἰὲν καὶ τὴν μορφὴν ὡραῖα,
Τὰ κελαδοῦντα τὸ γλυκὺ καὶ τὰ κυνηγετοῦντα,
Καὶ ὅσα μᾶλλον φιλυδρα, μᾶλλον δ' ἰχθυοφάγα.
Μὴ δὴ παρόψει, σφόδρα γὰρ τερφθήσει καὶ χαρήσει¹.
Θέασαι δὲ καὶ τὴν πλῆθῦν τῶν τετραπόδων ζώων,
795 Καὶ μᾶλλον βλέπων² τὰς πηγὰς καὶ βρύσεις τοῦ λειμῶνος,
Καὶ τῆς κινσίερνης θαύμασον τὴν ἐξαισίαν³ κτίσιν,
Τὴν ξένην καθαρότητα θεωρῶν⁴ τῶν ὑδάτων,
Καὶ τῶν ἰχθύων τὴν πλῆθῦν οὔσαν ἐν⁵ τῇ κινσίερνῃ,
Καὶ τὰς σειρήνας θαύμαζε μετὰ καὶ τῶν ἐρώτων,
800 Καὶ τὸν χορὸν τὸν εὐκοσμον⁶ καὶ μέγαν τῶν χαρίτων.
Τὰ δένδρα τε τὰ φιλυδρα τὰ κύκλω τῆς κινσίερνης,
Καὶ τὰ φιλοῦντα πετεινὰ τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων,
Καὶ τὸ λουτρόν μου θαύμασον ὅπερ ὠκοδομήθη
Παρὰ τεχνίτου νουνεχοῦς πλεσιῶν τῆς κινσίερνης.
805 Καὶ τὸν ἐμὸν περιφανῆ φρόνον μὴ παραδράμης,
Ὅστις εἰς κάλλος προσδοκῶν⁷ καὶ λίθων εὐκοσμίαν
Ἐνίκησε κατὰ πολὺ τὸν φρόνον τὸν τοῦ Κύρου,
Ὅν αἱ Γραφαὶ φημίζουσι σφόδρα λαμπρὸν τυγχάνειν.
Τὰς δὲ προσοῦσας ἐν αὐτῷ θαύμαζε δύο στήλας
810 Καὶ γνώση πάντως φρόνησιν τεχνίτου σοφωτάτου.
Ἰδὲ καὶ τὸν θεότευκτον⁸ ναὸν ὃν ἔχω, ξένε,
Εἰς ὄνομα τοῦ λυτρωτοῦ Θεοῦ μου καὶ σωτῆρος.

¹ Ms. κ ... αρήσει.

² Dépend de θαύμασον, qui se trouve au vers suivant.

³ Voy. v. 724.

⁴ Ms. θιάρων.

⁵ J'ai ajouté ἐν. On pourrait peut-être lire τὴν οὔσαν τῇ κινσίερνῃ.

⁶ Ms. ἀκοσμον.

⁷ Ms. προσδοκῶ.

⁸ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol.

46 r. : Ἀλλὰ τὴν θεοῦφαντον σολὴν τῆς ψυχῆς καὶ θεότευκτον, ἣτις καὶ ἐνδυμα λέγεται γάμου. Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146, fol. 284 r. : Θεότευκτος βίβλος. Orac. proem. p. 31, Theod. Stud. p. 776, ed. Sirm. Agapet. cod. Par. 2661, fol. 254 v. : Ἴθι ὡ εὐσεβείας θεότευκτον ἀγαλμα. Et au-dessus, à l'encre rouge, Θεοκατασκευάστον. Hésychius donne la même glose au mot θεότευκτον.

- Καὶ τὸ πλησίον τοῦ ναοῦ βλέψον κιβώτιόν μου,
Ὅπερ ἐστὶ μοι ζοφερόν μνημεῖον τῇ ταλαίῃ.
815 Ὑσπερον πάλιν θεάσων τὴν πύλην τὴν μεγάλην
Ἦν οὗτος ὁ Παράδεισος ὡς κεκλεισμένην ἔχει·
Καὶ τούτων πάντων γεγονώς σὺ θεατῆς ἐνταῦθα
Τερφθήσει μὲν ὡς ἄνθρωπος, θαυμάσεις δὲ τὸ πλεόν
Καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν τὴν θεῖαν καὶ μεγάλην.
820 Εἰ δέ τι γρίφων πρόσσεσι καὶ δυσνοήτως¹ ἔχει,
Ἐγὼ σοι τούτων εἶποιμι τὴν γνώσιν ἀριδῆλως,
Καὶ τὴν ἐμὴν εὐγένειαν μάθης ἐκ τῶν πραγμάτων.
Τίς οὖν, τίς ἄρα βρότειος νοῦς ἐξαρκέσει λέγειν;
Τοὺς δὲ μακρόθεν βλέποντας τὴν κτίσιν τὴν τοῦ πύργου
825 Εἶδες ἂν ἐκθειάζοντας² τοῦτον ὡς ἐκτλήξει·
Χιόνα γὰρ ἐνόμιζον βλέπειν συμπεπλεγμένον
Τῶν λίθων τὴν λευκότητα καὶ τὴν εὐαρμοσίαν.

Περὶ ἀνδρῶνος ἐτέρου σταυροειδοῦς.

- Ἄνωθεν δὲ τοῦ θαυμαστοῦ πύργου καὶ θεοῦ τούτου
Ἀνδρῶνα κατεσκεύασεν ἄλλον λαμπρὸν ὠραῖον,
830 Σταυροειδῆ τὴν σύνθεσιν καὶ τοῦτον κεκτημένον.
Τῶν δέ γε κάτωθεν μερῶν³ ἐσκεύασεν ὠάτα,
Σφαιροειδῆ τὸν ὄροφον τούτων κατασκευάσας,
Διοροφώσας⁴ διαυγῶς ψηφίσι χρυσοχόοις·
Τοὺς πάτους δὲ πολυειδεῖς πεποίηκε καὶ ξένους
835 Ἐκ τινων λίθων φαιεῶν τούτους κατασκευάσας.

Περὶ τῶν ἐκτῶ κογχίων τοῦ κουβουκλείου καὶ τῶν τεσσάρων
πάτων αὐτοῦ.

Πλησίον τούτου τί ποιεῖ; κουβούκλεια σκευάζει

¹ Le *Thesaurus* donne cet adverbe, mais sans exemple.

² Ms. ἐκθιάζοντες.

³ Il y avait d'abord τῶν μερῶν δέ γε κάτωθεν.

⁴ Ms. διοροφός... sic.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- Ὀκτώκογχα, πανευπρεπῆ, καὶ μέγιστα τῇ θεᾷ,
Καὶ πεντακούβουκλα¹ λαμπρὰ τέσσαρα² παρασήσας·
Τοσοῦτον κατεκάλλυνε τὴν τέχνην ὁ τεχνίτης,
840 Ὡστε νομίζεσθαι πολλοῖς ἐξ ὑφασμάτων εἶναι
Ἐκ τε τῶν λίθων τὰς πολλὰς καὶ πολυμόρφους θεᾶς,
Καὶ τῶν μαργάρων τῆς λαμπρᾶς καὶ γαλακτώδους αἴγλης,
Καὶ τῶν χρυσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀργύρων τῶν ἐν τούτοις.
Ἐκατέρωθεν δ' ἵδρυσεν τῶν μερῶν τῶν ἀνδράνων
845 Χαμαὶ πρὸς γῆν πανευπρεπεῖς ἀνδράνας πάλιν ἄλλους
Εὐμήκεις ὄντας καὶ αὐτοὺς καὶ πάντας χρυσορόφους³.

Περὶ τοῦ μεγάλου κουβουκλείου.

- Ἦν δὲ λαμπρὸν κουβούκλειον περιφανές καὶ μέγα·
Σοφῶς ἀνωκοδόμησεν ὁ πάνσοφος τεχνίτης
Ὡραῖον καὶ λαμπρότατον, ἐξαίσιον εἰς θεᾶν,
850 Εἰς ὕψος ἐναέριον ἄπειρον ἐπηρμένον,
Ἐχον τὸ τεῖχος ἐκ πριστῶν λίθων καὶ τετραγώνων
Συνηρμοσμένον τετραχῶς καὶ κεκαλλωπισμένον,
Ταῖς ἀρμονίαις ἀργυρον βαλὸν προσηλωμένον,
Καὶ σιδηρεῖους ἰσχυροὺς ἤλους προσπεπηγμένους,
855 Δεικνύντας τὴν ἐνέργειαν τὴν τοῦ τεχνίτου ξένην,
Καὶ τὴν τοῦ τεῖχους ποιήσιν πᾶσαν παρηλλαγμένην.
Οὕτω γὰρ τὴν ἀνάβασιν εἶχεν ὁ τοῖχος ἅπας,
Ἐχων καὶ πάτους τέσσαρας ἀυγάζοντας τὴν θεᾶν
Μετὰ φαιδρῶν ἠλιακῶν καὶ ποικιλοσυνθέτων⁴.
860 Ἐσίγησε δὲ καὶ κάτωθεν ἔξωθεν τῶν τειχιῶν

¹ Voy. Ducange, v. Πεντακούβουκλον.

² Ms. τέσσαρας.

³ A la suite de ce vers on lit, à l'encre rouge : Θαύμασον θεᾶν τοῦ μεγάλου κου-

βουκλείου. On pourrait en faire un vers en lisant Μεγάλου θεᾶν Θαύμασον τούτου τοῦ κουβουκλείου.

⁴ Ce mot manque au *Thesaurus*.

- Πισσοὺς¹ εὐμήκεις ἰσχυροὺς καὶ κεκαλλωπισμένους
 Στήσας τὸν δόμον γύρωθεν τούτων² τῶν Φεμελίων,
 Ἐν οἷς ὁ πρῶτος ἔκειτο πάτος τοῦ κουβουκλείου,
 Εὐτάκτως βασιλαζόμενος τῇ τῶν πωισσῶν πληθύϊ³.
 865 Ὑπερθεν τούτων τῶν πωισσῶν τῶν κατορυχομένων
 Κίονας ἔστησε πολλοὺς πορφυραυγεῖς, μεγάλους,
 Κοκκινοπορφυρίζοντας⁴ τῷ χρώματι τῷ ξένῳ,
 Καὶ διειδῆς δεινύοντας τὸ κάλλος καὶ τὴν Θέαν.
 Ἐν οἷς ὁ δεύτερος προσῆν πάτος τοῦ κουβουκλείου,
 870 Ἐντέχνως βασιλαζόμενος καὶ πανεπιστήμωνως⁵.
 Ἄνωθεν δὲ τῶν φαεινῶν καὶ πορφυρῶν κίωνων
 Ἐτερος ἴσλατο χορὸς κίωνων πεπλεγμένων,
 Τετορνευμένων θαυμασίως καὶ λελατομημένων
 Χερσὶν ἀνδρῶν μηχανικῶν ἀρχαίων λιθοτόμων,
 875 Ἐκ σαρδονύχων ἐσχηκῶς τὴν Θέσιν μονωτάτην
 Λίθων γνωρίμων τοῖς πολλοῖς καὶ πᾶσιν ἀριδήλων,
 Φέρον τῷ χρώματι⁶ βαφαῖς μελανοχιονῶδες⁷,
 Καὶ τρίτον ἄλλον θαυμαστὸν⁸ μέλιτος εἶδος ἔχων.
 Οἱ γὰρ σαρδόνυχες αἰεὶ ταῖς τρισὶ ταύταις χροαῖς
 880 Ὡς ζῶναι⁹ συμπλεκόμεναι τρέπουσι¹⁰ τοὺς ὀρῶντας.
 Ἐν οἷς ὁ τρίτος ἤρμοστο¹¹ πάτος τοῦ κουβουκλείου,
 Συντεθειμένος καὶ αὐτὸς ἀρίστως καὶ κοσμίως.
 Ἄνωθεν δὲ τῶν τριφεγγῶν¹² τριχρῶων σαρδονύχων

¹ Probablement pour πωισσοὺς. Voyez Ducange.

² Ms. τούτους.

³ Ms. πληθήηι.

⁴ J'ai cité ce vers dans le *Thesaurus*, auquel on peut ajouter un autre composé du même genre, κοκκινόχρους, employé dans la traduction grecque d'Avicenne *De urinis*, cod. Par. 2256, fol. 529 r. : Καὶ ἡ τρίτη σιεφάνη κοκκινόχρους γένοιτο.

⁵ Ajoutez cet adverbe aux lexiques.

⁶ Peut-être φέρων τῷ χρώματι βαφὰς μελανοχιονῶδεις, ou mieux φερόντων χρώματι βαφαῖς μελανοχιονῶδες.

⁷ Ce composé manque aux lexiques.

⁸ Peut-être καὶ τρίτος ἄλλος θαυμαστός.

⁹ Ms. ζώνη συμπλεκομένη.

¹⁰ Probablement τέρπουσι.

¹¹ Ms. εἴρμοστο.

¹² Ms. τριφεγγῶν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- Πλήθος κίωνων ἰσλατο σαπφείρων ἐξαισίων
 885 Ἐχόντων χρῶμα βένετον καὶ ζώνας χρυσιζούσας,
 Ἄς φέρει πάντως φυσικῶς ἢ φύσις τῶν σαπφείρων,
 Καὶ κάρας ἄνωθεν αὐτῶν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ,
 Εἰς ἐλεφάντων κεφαλὰς πάσας ἐγγεγλυμμένας
 Ἐπικαμπεῖς τὰς ἑαυτῶν φερόντων προβοσκίδας¹.
 890 Ἐν οἷς ὁ τέταρτος προσῆν πάτος ἐρηρυσμένος
 Κάτωθεν βασιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων.
 Ἦν οὖν ἰδεῖν πανήγυριν ἄλλων λαμπρῶν κίωνων
 Τῶν ἰσλαμένων ἄνωθεν τοῦ τεταρταίου πάτου·
 Βένετοι² μὲν οἱ κίονες ἦσαν κατὰ τὸ χρῶμα,
 895 Λαμπρῶς ὑακινθίζοντες καὶ μέγα δαδουχοῦντες·
 Πλήν ἐδόκησαν³ τοῖς πολλοῖς ὕδωρ ἐντὸς φυλάττειν,
 Ὡς φαίνεται⁴ τοῖς βλέπουσιν τὴν ἐλλαμψιν τῶν λίθων
 Κρυσταλλοβενετίζουσιν⁵, λάμπουσιν ὑδατῶδες,
 Τὰς κεφαλὰς κογχοειδεῖς ἔχοντας ἐκ σμαράγδων
 900 Ἐγγεγλυμμένας τεχνικῶς εἰς δρακοντάδεις κάρας,
 Καμπύλους σχούσας τῶν αὐτῶν τραχήλων τὰς συνθέσεις,
 Καὶ βλοσυροὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν μορφήν ἀγρίαν,
 Ὡστε δοκεῖν καὶ συρισμοὺς πέμπειν ἐκ τῶν σιομάτων.

Περὶ τῶν σιοῶν τοῦ κουβουκλείου.

- Ἄλλ' ὄρα μοι τὸ τέχνασμα καὶ πάλιν τοῦ τεχνίτου,
 905 Καὶ τὸ σοφὸν ἐκθείασον τούτου⁶ καὶ τὸ βαθύνου.
 Στοὰς πολλὰς ἐσκεύασεν ἐκεῖνος ὁ δομήτωρ
 Αὐτοφυεῖς, μονοειδεῖς ἐκ λίθων γαλακτίτων,
 Ἐρηρυσμένας τεχνικῶς ταῖς τῶν δρακόντων κάραις
 Ταῖς ἰσλαμέναις ἄνωθεν τοῦ τεταρταίου πάτου.

¹ Ms. πρὸς βοσκήδας.

² Voy. Ducange v. Βένετος.

³ Ms. ἐδόκασαν.

⁴ Peut-être φαίνεσθαι.

⁵ Ce mot manque aux lexiques.

⁶ Ms. τοῦτον.

- 910 Ἄντι δὲ σπέτλων¹ ἐμβαλὼν ἐν ταύταις ταῖς καμάραις
 Λίθους κρυστάλλων διαυγεῖς, λεπτοῦς, μεμονωμένους,
 Ὡς τε δοκεῖν τοὺς βλέποντας ἐν ταῖς σίοαῖς ἐκείναις
 Ὑδρὸς ὑπάρχειν πεπηγὸς ἀπὸ σφοδροῦ χειμῶνος,
 Δι' ὧν ἀήρ εἰσῆρχετο φαιδρῶς τοῦ κουβουκλείου².
- 915 Ἐν αἷς τὸν ὄροφον λαμπρὸν σιεύσας ὁ τεχνίτης
 Πολυειδεῖς³ ἐποίησεν τὰς τροπικὰς τῆς σιέγης,
 Γυρώσας τῶν ἡλιακῶν εὐκύκλων τὰς ἀψίδας.

Περὶ τῶν τεσσάρων πάτων τοῦ κουβουκλείου.

- Ἄκουσον οὖν ὁποῖος ἦν καὶ ὁ τοῖς πάτοις κόσμος,
 Καὶ πάντως ἐπαιέσειας ἐκ τούτων τὸν τεχνίτην.
- 920 Οἱ τρεῖς μὲν πάτοι τοῦ λαμπροῦ καὶ ξένου κουβουκλείου
 Ἄργυρον εἶχασιν πολὺν ἀντὶ πρισίων μαρμάρων
 Ἐκκεχυμένον κάτωθεν παρὰ τῶν χρυσοχόων,
 Μηδὲ μικρὰν εἰσφέροντες κόλλησιν ἀρμονίας·
 Δι' ὧν καὶ κατηυγάζετο τὸ τοῦ ὕδατος κάλλος,
- 925 Πέμπτον ἀκτῖνας φεραυγεῖς, μαρμαροχιονώδεις⁴.
 Ὁ δ' ὕστερος καὶ τέταρτος πάτος τοῦ κουβουκλείου
 Εἶχε μὲν χάριτας πολλὰς, εἶχε καὶ ποιικιλίας·
 Ἄλλ' εἶχεν ἐν τι τέχρασμα ξένον ἀνθρώποις, μέγα,
 Καὶ καταπλήθιον καὶ τὸν νοῦν, ὡς οἶμαι, τῶν ὁράντων.
- 930 Χρυσὸς γὰρ ἦν μονώτατος τῶ πάτῳ κεχυμένος,
 Φέρων ἀπὸ χυμεύσεως⁵ παντοίων ζώων γένη⁶,
 Καὶ τετραπόδων, καὶ πτηνῶν, καὶ τιῶν θαλασσίων,
 Κινούμενα φαινόμενα τῇ τέχνῃ τοῦ τεχνίτου,
 Καὶ ὡσανεὶ φαινόμενα φυσίζωα τὰ ζῶα.

¹ Voy. Ducange, v. Σπέκλον.

² Peut-être τὸ κουβουκλείον.

³ Ms. πολυειδῆς.

⁴ Ms. μαρμάρων χιονώδεις.

⁵ Peut-être χυμεύσεως.

⁶ Ms. γένη.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

Περὶ τοῦ ὄντος λυχνίτου λίθου μέσον τοῦ κουβουκλείου¹... τοῦ πάτου.

- 935 Μέσον δὲ τούτου τοῦ λαμπροῦ καὶ χρυσοτάτου πάτου
Λίθος λυχνίτης ἔκειτο κυκλοφερῆς καὶ μέγας,
Κυκλοειδῆς φαινόμενος ὡσεὶ² τροχὸς ἀμάξης,
Συνηρμοσμένος καὶ αὐτὸς καὶ συγκεκολαμμένος
Τῷ χρυσοχύτῳ καὶ λαμπρῷ τοῦ κουβουκλείου πάτῳ,
940 Λίαν τὴν ὁμαλότητα γυρόθεν κεκτημένος,
Ὡςτε δοκεῖν αὐτοφρεῖν τῷ λίθῳ τῷ χρυσίῳ³.
Οὕτως αὐτὸν ἐκόσμησεν ὁ κάλλιστος τεχνίτης
Ὡς φαίνεσθαι τοῖς βλέπουσιν τὴν μόρφωσιν τοῦ τόπου
Λυχνίτην εἶναι καὶ χρυσὸν μονώτατον ὁ πάτος⁴,
945 Ἢ λίθον ἄλλον φαινὸν χρυσόλιθον λυχνίτην.
Τίς δὲ νῦν διηγήσεται τὰς χάριτας τοῦ λίθου,
Τὰς λαμπηδόνας τὰς αὐτοῦ, τὰς πυραυγεῖς ἀκτῖνας,
Τὰς ἀνθρακώδεις εἰσβολὰς καὶ τὰς σπινηθριζούσας,
Ἄς ὁ λυχνίτης ἔπεμπεν ἐντὸς τοῦ κουβουκλείου;
950 Ἐδόκει γὰρ τὸν ὄροφον ἐκεῖνον ἐμπυρίζειν
Καὶ κατακαίειν πάντοθεν τοὺς τοίχους καὶ φλογίζειν.
Ἀστραπηφόρος γὰρ λαμπλήρ ἐδείκνυτο καθ' ὄραν
Φλογῶδες πῦρ ὁρώμενον ἀνθρακοσπινηθρίζων⁵,
Καὶ μᾶλλον ὅταν ἔλαμπεν ὁ φαινὸς φωσφόρος
955 Καὶ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον ἠύγαζεν οὐρανόθεν⁶,
Ὡσπερ τις ἄλλος ἥλιος ὁ λίθος καθωρᾶτο
Ταχθεῖς θεόθεν ἐπὶ γῆς διφρηλατεῖν⁷ καὶ λάμπειν,
Καὶ φέρειν τὴν ἀνάπαυσιν ἤγουν τὴν κατοικίαν
Ἐντὸς τοῦ θείου καὶ φαιδροῦ τοῦδε τοῦ κουβουκλείου.

¹ Probablement ἤγουν τοῦ πάτου.

² Ms. ὡς εἰ. Voy. v. 1076.

³ Lisez χρυσεῖῳ ou plutôt τὸ χρυσίον.

⁴ Peut-être τὸν πάτον.

⁵ Peut-être ἀνθρακοσπινηθρίζων.

⁶ German. Cpol. codex Coisl. 278, fol. 129 v. : Εἰ ἐδέξατο τὸν οὐρανόθεν κατερχόμενον ὑετὸν τῆς διδασκαλίας. Corp. Inscr. n° 511, et Athenagor. p. 702, B.

⁷ Aristobule cité par Strabon, 14, p. 695.

Περὶ τῆς ὀρθομαρμάρωσεως¹ τοῦ κουβουκλείου.

960 Τῆς δ' ὀρθομαρμάρωσεως τὸ κάλλος τίς ἐξείπη²;
Ἐφερην γὰρ τὴν κόσμησιν ἐκ λίθων τοπαζίων
Συνηρμοσμένων καὶ αὐτῶν ἀλλήλοις εὐαρμόσως,
Καὶ τοῖς τοῦ τοίχου μέλεσιν καλῶς προσηλωμένων.

Περὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ κουβουκλείου ἡγουν τῆς σιέγης.

Μάνθανε γοῦν, ἀκροατὰ, καὶ βλέπε Θάμβος ἄλλο,
965 Καὶ τοῦ τεχνίτου θαύμασον τὴν φρόνησιν ὁποία.
Τὴν ὀροφὴν ὠρόφωσεν πᾶσαν τοῦ κουβουκλείου
Ὡς ἄριστος ὀροφουργὸς³, ὡς ξένος ἄλλος τέκτων,
Σφαιροειδῆ κυκλοφερῆ⁴ ταύτην κατασκευάσας,
Μὴ τῶν τετάρτων γωνιῶν καταδραμῶν τὸ σχῆμα,
970 Μῆδὲ τὴν σιέγην⁵ ὑφαπλῶν μῆδὲ τετραγωνίζων.
Τετράγωνος γὰρ κάτωθεν ἐτύγχανεν ὁ τοίχος
Καὶ τετραγώνους ἄνωθεν εἶχε τὰς ἀναβάσεις,
Καὶ τὰ⁶ τοῦ σιέγους ἔξωθεν εἶχεν ἐκ τετραγώνων,
Καὶ πᾶσιν ὡς τετράγωνος ἐδείκνυτο τοῖς ἔξω.
975 Ἐσῶθεν δὲ κυκλοειδῆς ἡ σιέγη καθωρᾶτο
Στρογγυλοσφαιροσύνθετος, οὐρανοκυκλοδρόμος.
Ὅποια δὲ τῇ μηχανῇ ὑπῆρχεν ἀκούέ μου·
Σάπφειρος λίθος ἔστρεφεν τὸν ὀροφον ἐκεῖνον
Καὶ κατεκόσμηι κύκλωθεν πᾶσαν τὴν ἄνω σιέγην,
980 Φέρων⁷ ἀσίερας ἄνωθεν χρυσοῦς προσηλωμένους
Τῇ δαδουχίᾳ λάμποντας τῇ τοῦ λυχνίτου λίθου,
Φέρων καὶ τὸν Ὠρίονα⁸ καὶ Κρόνον καὶ τὸν Δία

¹ Ce composé manque aux lexiques.

² Ms. ἐξείπει.

³ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*, ainsi que les deux composés du v. 976.

⁴ Ms. σφαιροειδεῖ κυκλοφερεῖ.

⁵ Ms. σιέγην et plus bas σιέγους. Par-tout le copiste fait la même faute.

⁶ Ms. τὴν τοῦ σι. ἔξωθεν.

⁷ Ms. φέρον, comme plus bas v. 982.

⁸ Ms. ὀρίονα.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

Καὶ τὸν Τρισμέγιστον Ἑρμῆν μετὰ τῆς Ἀφροδίτης,
Καὶ παριστῶν τὸν ἥλιον ὀλόκυκλον ἐν μέρει,
985 Καὶ τῆς σελήνης τὴν ὀρμὴν ἡμίκυκλον δεικνύει,
Ἐν τῇ μιμήσει, προσδοκῶ, τῆς ἀληθοῦς σελήνης,
Λήγουσαν ὥσπερ καὶ αὐτὴν καὶ συναυξανομένην.
Τοσοῦτον γὰρ ἐκάλλυνεν τὴν στέγην ὁ τεχνίτης
Ὡς φαίνεσθαι τοῖς βλέπουσιν τὸν ὄροφον ἐκεῖνον
990 Τὸν οὐρανὸν αὐτὸν ὄρᾶν μετὰ καὶ τοῦ φωσφόρου.

Περὶ τῶν τεσσάρων θυρῶν τοῦ κουβουκλείου.

Ἄλλην ἐνθύμησιν σοφὴν νῦν ὄρα τοῦ τεχνίτου,
Καὶ θαύμαζέ μοι δι' αὐτῆς καὶ πάλιν τὸν τεχνίτην.
Τέσσαρας θυράς ἔστησε τῷδε τῷ κουβουκλείῳ
Ἀπὸ σιδήρου καθαρῷ πᾶσας κεχαλκευμένας,
995 Εἰκονισμένας φαινώς, καὶ κατεσθλιθωμένας,
Καὶ λαμπηδόφωτας¹ αὐγὰς πᾶσας ἀποπεμπούσας,
Δίκην κατόπτρων διαυγῶν ἄλλων ἀστραπησόλων·
Ἐν αἷς καὶ κατωπρίζοντο πᾶσαι θεραπαιίδες
Ὅσαι περιεστρέφοντο τῷ ξένῳ κουβουκλείῳ
1000 Βλέπουσαι² τούτων τὰς μορφὰς ἔνδοθεν τῶν κατόπτρων,
Καὶ δι' αὐτῶν ὡς ἔοικε τὰ πρόσωπα κοσμοῦσαι.
Τέσσαρας δὲ πεποίηκε θυράς τῷ κουβουκλείῳ,
Ἀνατολὴν μιμούμενος καὶ δύσιν ὁ τεχνίτης,
Καὶ τὴν μεγίστην καὶ λαμπρὰν ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν.

Περὶ τῆς κλίμακος τοῦ κουβουκλείου.

1005 Ἐποίησε τὴν ἀνοδὸν κλίμακα σιδηρεῖαν
Βαθμίδας ἔχουσιν πολλὰς πᾶσας εἰκονισμένας
Καὶ τεθειμένας τηλαυγῶς καὶ κατεσθλιθωμένας,

¹ Cette forme féminine est très-irrégulière. Les composés ordinairement sont en φῶ-
τος, comme ἀγλαόφωτος, λαμπρόφωτος, etc. — ² Ms. βλέπουσα.

Τριακοσίας ἀριθμῶ ἐξήκοντα καὶ πέντε,
 Καὶ μίμησιν ὡς ἔοικε τῶν ἡμερῶν τοῦ χρόνου·
 1010 Δι' ὧν ἀναβιβάζονται πολλοὶ πρὸς εὐτυχίαν,
 Τοῦ βίου τὸ ἀδέσβαιον σημαίνων διὰ ταύτης.
 Τοσοῦτον δὲ κατηύγαζεν¹ τῆς κλίμακος τὴν ὄψιν,
 Ὡς ἀπὸ τῆς σιλπνότητος τῆς ξένης τοῦ σιδήρου
 Κάτοπτρα φαίνεσθαι λαμπρὰ τὰς σιδηρᾶς βαθμίδας,
 1015 Ἐν αἷς καὶ κατωπρίζοντο πάντες ὡς ἐν κατόπτρῳ
 Ὅσοι τὴν ἀνοδὸν αὐτῶν ἐκεῖθεν ἐποιοῦντο.

Περὶ τῶν κεράμων τοῦ κουβουκλείου.

Καὶ ταῦτα μὲν τῆς κλίμακος, τῶν δὲ κεράμων οἷα;
 Τίς οὐ θαυμάσει κατὰ νοῦν καὶ τίς οὐκ ἐκπλαγήσει,
 Κἀν καὶ σιδήρειος ἐστὶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν;
 1020 Χρυσήλεκτρον ἐκάλυψε τὴν ἀνωτάτῳ στέγην,
 Ἄντι κεράμων χοϊκῶν καὶ καλυπτῶν² πηλίνων
 Κεράμων ὄντων φαεινῶν καὶ χρυσηλεκτροχύτων³,
 Τοῦτο πραγματευσάμενος ὁ κεραμεύς, ὡς οἶμαι,
 Ἴνα χειμῶνος ἐν καιρῷ τὸν ὄμβρον ἀπωθῆται,
 1025 Καὶ τῶν ἀνέμων τὰς βολὰς ἐκπέμπει⁴ πορρώτάτῳ·
 Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῶν μηνῶν τοῦ καυματώδους θέρους
 Διώκει πορρῶ καὶ μακρὰν τὴν τοῦ φωσφόρου θέρμην,
 Καὶ τοὺς ἐν τούτῳ βαίνοντας ἀνθρώπους καταψύχει.
 Βλέπε τεχνίτην ἀριστὸν, δόκιμον κεραμέα⁵.
 1030 Τέσσαρας βάλλει μηχανὰς τῇ τούτου κεραμώσει.
 Πρῶτον τοὺς ὄμβρους τῶν πολλῶν ὑδάτων ἀπωθεῖται·
 Δεύτερον ἀποπέμπεται τὸ καῦμα τοῦ φωσφόρου·
 Τρίτον φυλάσσει⁶ τοὺς ἐντὸς ὄντας τοῦ κουβουκλείου

¹ Peut-être κατηύγασεν.

² Peut-être καλυπτῶν.

³ Ms. χρυσολυκτροχύτων.

⁴ Changement de construction.

⁵ Ms. κεραμέα.

⁶ Ms. φυλάσσειν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- Καὶ τῶν καυμάτων ἀβλαβεῖς καὶ τῶν βροχῶν ἀβρόχους·
 1035 Τέταρτον δὲ τὴν κόσμησιν δεικνύων¹ τῶν κεράμων
 Καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν οὔσαν ἀσπραπηθόλον,
 Ὡς τε νικᾶν εἰς μηχανὴν καὶ τέχνης ἀρμοσίαν
 Τὴν ἀδομένην πλάτανον ἐκείνην τὴν τοῦ Ξέρξου²,
 Ἦν λέγουσιν ὀλόχρυσον ὑπάρχειν καὶ μεγάλην,
 1040 Δένδρου³ πλατάνης φέρουσαν ἀκρέμονας καὶ φύλλα,
 Καὶ πᾶσαν ἄλλην συσκευὴν δενδρίων⁴ πλατανώδη,
 Καὶ συσκιάζουσιν αὐτὸν τὸν Ξέρξην τῇ κοσμήσει
 Κάτωθεν καθεζόμενον ταύτης ὡς βασιλέα,
 Ἐκ τε χειμῶνος καὶ βροχῆς καὶ καύματος ἡλίου,
 1045 Καὶ κρυσταλλώδους ἕτεοῦ⁵ καὶ κρועρᾶς χαλάζης,
 Καὶ πάσης ἄλλης ἐκφορᾶς ἠγμένης οὐρανόθεν.

Περὶ τῶν ἀροκεράμων⁶ τοῦ κουβουκλείου.

- Τὸ δὲ παραδοξότερον τῶν ἄλλων παραδόξων
 Οὕτω προσῆν ὀρώμενον ἐν τοῖς ἀροκεράμοις.
 Πτηνὰ προσῆσαν⁷ ἀκρεμῇ γυρόθεν⁸ τῶν κεράμων
 1050 Ἐκτεταμένους ἔχοντα τὰς πτέρυγας εἰς ὕψος
 Καὶ πρὸς τὴν γῆν τὰς κεφαλὰς κάτω προσνευενυκίας,
 Δεικνύντα καὶ τὰ στόματα χανδὸν ἀνεωγμένα⁹,
 Ὡς ἂν τὸ κατερχόμενον ὕδωρ ἐκ τῶν κεράμων
 Ἐν ταῖς κοιλίαις τῶν πτηνῶν δύνον καὶ καταρρέον¹⁰,
 1055 Ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ στόματος ἐξέρχεται¹¹ τῶν ζώων,
 Καὶ οὕτω καταπέμπηται πρὸς τὰς τῆς γῆς χαράδρας,
 Αἴτινες ἦσαν γύρωθεν κάτω τῶν θεμελίων,

¹ Je lirais δεικνύει.

² Sur la πλ. χρυσῆ du roi des Perses
 voy. le *Thesaurus*, v. Πλάτανος.

³ Ms. δένδρα πλ. φέρουσα.

⁴ Ms. δενδρίον.

⁵ Ms. ἕτεοῦς.

⁶ Ce mot manque aux lexiques.

⁷ Ms. προσοῦσαν.

⁸ Ms. γύρωθεν.

⁹ Ms. χανδῶν ἀνεογμένα.

¹⁰ Ms. δύνων καὶ καταρρέων.

¹¹ Ms. ἐξέρχεται.

Τὰς ρεύσεις ἐκδεχόμεναι¹ πάσας τὰς ἐκ τῶν ὄμβρων.
 Τούτων ἢ ξένη λαμπηδῶν τῶν διαυγῶν κεράμων
 1060 Ἐξίωσε μεθ' ἑαυτὴν τῶν τῆδε² Θεαμάτων.
 Τούτων αἰτία γέγονεν καὶ πρόξενος ἢ αἶγλη
 Καὶ θυμηδίας χάριτας πολλὰς παρέχουσά μοι.

Περὶ τῶν τρούλλων³ τοῦ κουβουκλείου.

Ἄλλο⁴ δὲ ξένον θέαμα προσῆν τῷ κουβουκλείῳ·
 Ὁ τρούλλος ἴστατο λαμπρὸς ἄνωθεν τῶν κεράμων,
 1065 Μάργαρος τίς πολύτιμος, μέγας, λευκὸς, στρογγύλος,
 Χιονογαλακτόχροος⁵, σφαιροειδῆς, ὠραῖος,
 Πίθῳ τινὶ παρόμοιος εἰς μέγεθος τυγχάνων,
 Καὶ τετρημένος⁶ τεχνικῶς εἰς μέγα κατ' εὐθείαν.
 Περὶ δὲ σιδήρειος⁷ τὸν μάργαρον ἐκράτει
 1070 Προσηλωμένον ἄνωθεν ὄρθιον τῶν κεράμων,
 Ὡς φαίνεσθαι τοῖς βλέπουσιν τὸν μάργαρον μακρόθεν
 Πίθον ὑπάρχειν οἰνηρὸν ἐν ταῖς τροπαῖς τῶν χρόνων,
 Καὶ τοῦ χειμῶνος τῷ κρυμῷ καὶ τῇ τοῦ Θέρους Θέρμῃ
 Μετατραπέντος πρὸς λαμπρὰν καὶ γαλακτώδη θέαν.
 1075 Ἦνίκα δὲ τις ζέφυρος⁸ ἔπνει τῷ κουβουκλείῳ
 Ὡσεὶ τροχὸς φαινόμενος ὁ μάργαρος ὠρᾶτο
 Ὑπὸ ρευμάτων ποταμοῦ δονούμενος ταχέως.
 Εἰ γὰρ μικρὸν ἀνέπνευσεν τις αὔρα λεπιοτάτη,
 Στρεφόμενος ὁ μάργαρος ὠρᾶτο ταχυτάτως⁹
 1080 Ὑπὸ λεπτήσ ἀναπνοῆς κινούμενος ὀξέως·
 Καὶ νηνεμίας οὔσης δὲ πολλάνικισ καὶ γαλήνης

¹ Ms. ἐκδεχόμενα.

² Ms. τοῖδε.

³ Ms. τὸν τρούλλον. Voy. Ducange v. τρούλλα.

⁴ Ms. ἄλλον δέ.

⁵ Ce composé manque aux lexiques.

⁶ Ms. τετρημένος.

⁷ Ms. περὶ δὲ σιδήριος. La forme épique σιδήρειος est justifiée par Theognostus, *Canon*. p. 56, 16 : Σιδήρειος λόγχη.

⁸ Ms. ζέφυρος.

⁹ Dans le *Thesaurus*, mais sans exemple.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

Ὁ μαργαρίτης τὴν αὐτοῦ κήσιν ἐποιεῖτο,
Οἶμαι δεικνύων δι' αὐτῆς τίς τῶν ἀνέμων πνέει,
Τίς κυριεύσει τῶν λοιπῶν ἐκείνην τὴν ἡμέραν,
1085 Προφῆτης τις δεικνύμενος τὰ μέλλοντα σημαίνων.

Περὶ τῶν κίωνων τοῦ κουβουκλείου.

Γυρόθεν δὲ τοῦ Θαυμαστοῦ καὶ Θείου κουβουκλείου
Κίονες κρύσταλλοι πολλοὶ στοιχηδὸν ἦσαν πλειῆστοι,
Οἴτινες ἦσαν εὐφυῶς ἅπαντες τετρημένοι·
Ἰδὼρ ἀνέπεμπον πολὺ καὶ γλυκαῖον εἰς ὕψος
1090 Ὡς φαίνεσθαι πηγὰς τιὰς γυρόθεν τῶν τειχιῶν.

Περὶ τῶν κοσμητῶν τοῦ κουβουκλείου.

Τοῦ κουβουκλείου δ' ἔσωθεν ἄλλο τι ποιεῖ ξένον·
Κοσμήτας κατεκόσμησεν γυρόθεν ἐκ χρυσίου·
Ἰπερθεν τούτων ἔστησεν γένος πολλῶν ὀρνέων,
Ἐν ταῖς γωνίαις ἀετοὺς περιτηγυρωμένους.
1095 Ἄντ' ὀφθαλμῶν¹ δ' ἐκέκτηντο μεγάλους χρυσολίθους,
Ὡς ἐκφοβεῖν τοὺς βλέποντας εἰς τὰς αὐτῶν ὀράσεις.
Εἶχον δ' αὐτοὶ² τοὺς ὄνυχας ἐκ λίθων ὄνυχιτων
Τετορνευμένους εὐφυῶς, εὐκύκλους καὶ καμπύλους.
Πλησίον τούτων ἔστησε καὶ³ ταῶνας μεγίστους,
1100 Ἐκτεταμένας πτέρυγας ἔχοντας πρὸς αἰθέρα,
Καὶ τούτων τὴν εὐπρέπειαν φέρων⁴ τοῖς πᾶσι δῆλην.
Καὶ μέσον τούτων ἔστησε πολλῶν ὀρνέων γένη,
Ἄτινα φέροντα πολλὴν ἐκεῖ τὴν εὐκοσμίαν.
Οὕτω μὲν εἶχε τὸ λαμπρὸν κουβούκλειον ἐκεῖνο,
1105 Ἐκπλήττων νοῦν καὶ ἀκοὴν καὶ λογισμὸν ἀνθρώπων,
Καὶ τὸν ναὸν ὑπερνικῶν οἶμαι τοῦ Σολομῶντος.

¹ Ms. ἀντ' ὀφθαλμούς.

² Ms. εἶχον δ' οὗτοι.

³ Peut-être ταῶνας καὶ μεγ.

⁴ Ms. φέρον, et plus bas ἐκπλήττων.

Περὶ τῆς κλίνης ταύτης.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

Τὴν δὲ κειμένην ἐν αὐτῷ κλίνην καὶ τίς ἐξεΐποι;
Πολλὰς εἶχε¹ τὰς χάριτας, πολλὰς τὰς καλλωπίσεις·
Ἄλλ' εἶχε καὶ τι λυπηρὸν εἰς μνήμην τοῦ Θανάτου·
1110 Καὶ τοῦτο τῆς φρονήσεως, ὡς οἶμαι, τοῦ τεχνίτου,
Ἴνα μὴ² γήϊνα φρονῆ τῆς κλίνης· ἡ κυρία,
Μηδὲ καυχᾶται τῇ χαρᾷ τοῦ κομποδόξου βίου,
Ἄλλὰ καὶ τὴν οὐράνιον προσβλέπη³ κατοικίαν,
Εἰς ἣν ἐπαναπαύονται πᾶσαι ψυχαὶ δικαίων.

Περὶ τῶν ἐν τῇ κλίνῃ ταύτῃ ὄντων παντοίων λίθων⁴.

1115 Εἶχεν ἡ κλίνη γύρωθεν πολλὰς τὰς ἀρμονίας
Διὰ χρυσοῦ διαφανοῦς πᾶσας ἐσκευασμένας·
Εἰς ἑκατὸν γὰρ ἀρμογὰς ὑπῆρχεν ἡρμοσμένη
Χρυσοκολλήτους λίθους τε πολλοὺς καὶ πλείστους λίαν,
Τοπάζιον, ὑάκινθον, ἀνθρακα καὶ λυχνίτην,
1120 Σάπφειρον, σαρδονύχιον, σμάραγδον καὶ νυχῆτην⁵,
Χρυσόλιθον, ἀδάμαντα, κοράλλιον, ἀχάτην,
Πάλλιον⁶ καὶ μηδίκειον⁷, μαγνήτην, σιδηρίτην,
Ἄ...υτήν⁸, περιλεύκιον⁹, κεγχρίτην¹⁰, αἱματίτην,
Τακτώριον¹¹, βηρύλλιον, σάρδιον, γαλακτίτην,

¹ Peut-être εἶχε πολλὰς.

² Ms. ἴνα ἢ γήϊνα. Le mot κομποδόξος, qui manque aux lexiques, est aussi employé par Man. Philé, *Carm.* t. I, p. 458, 8.

³ Ms. προσβλέπων.

⁴ A la marge on lit : ὦ Θαῦμα.

⁵ Il faut peut-être lire σμάραγδον, ὄνυχίτην.

⁶ Ms. πάλιον pour ὀπάλλιον.

⁷ Plin., XXXVII, XLII. Ms. gr. de Paris 2537, fol. 35 v., μηδικός.

⁸ Il faut ici un mot de trois syllabes, peut-être γαγάτην, que le poète ne mentionne pas ailleurs. Voy. Diosc. V, cxlv.

⁹ Plin., XXXVII, LXVI, *perileucos*; S. Ériphan. t. II, p. 229, Α. παραλεύκιος et un peu plus bas *περιλευκος*.

¹⁰ Plin., XXXVII, LXXIII.

¹¹ Dans un lapidaire inédit : Ὁ δὲ ὑποχλωρίζων λέγεται σμάραγδος ὑακτωρίων (?) ἐὰν ὑπόχλωρος ἀσπροειδής· ἐλαττον τοῦτου λέγεται τακτώριος. Voy. le vers 2729.

- 1125 Ἀμέθυσσον καὶ κρύσταλλον, ἰάσπιν καὶ Φυίτην¹,
 Ἀμίαντον τὸν κύπριον², ἀργυροδάμαντά τε,
 Ἀραβικὸν καὶ ἄσιον³ ὁμοῦ καὶ σεληνίτην,
 Μόροχθον⁴, Ἰουδαιικὸν⁵, μεμφίτην τὸν ἐκ Μέμφης,
 Πυρίτην⁶ μολυβδοειδῆ καὶ ξένον ὀσπράκιτην,
 1130 Σάμιον καὶ ἀράβιον, σχισλὸν, ἀσπράτην⁷ Θεῖον,
 Φρυγιόταν⁸, ἀχάτην τε καὶ τὸν ἀρωματίτην,
 Ἀντιπαθήτην⁹ κράτιστον καὶ μέγαν ἀνεγκίτην¹⁰,
 Ἀνθρακίτην περιφρημον, ἀσπρίτην¹¹, ἀντιζώνη¹²,
 Ἀσπηγάτην¹³, ἀγήτην¹⁴ τε καὶ λίθον ἀφιδνάην¹⁵,
 1135 Εὐπλόκαμον Ἀφροδίτην¹⁶, σχόντα τὴν κλῆσιν οὕτως,
 Καὶ λίθον ἄλλον ἄψυκτον¹⁷, ἀφροδισιακόν τε,
 Ἐτερον λίθον ὀφθαλμὸν¹⁸ οὕτω πως κεκλημένον,

¹ Diosc. V, cxiv et Galen. t. XII, p. 198.

² Voy. Dioscor. V, clv.

³ Lisez ἄσιον.

⁴ Dioscor. V, cli.

⁵ Voy. Galen t. XII, p. 199.

⁶ Voy. Pline, XXXVI, xxx, et Dioscor. V, cxlii.

⁷ Probablement pour ἀσπράτην. Pline, XXXVII, xlix : « Celebrant et astroïten, « mirasque laudes ejus in magicis artibus « Zoroastrem cecinisse, qui circa eas diligentes sunt, produnt. » Ce qui explique l'épithète Θεῖον employée ici.

⁸ Je lirais φρύγιον, αἰμαχάτην. Pour le premier, voy. Galen. t. XII, p. 201 ; et, pour le second, Pline, XXXVII, liv.

⁹ La forme ordinaire est ἀντιπαθής. Voy. Diosc. V, cxxxix.

¹⁰ Probablement l'ananchitis de Pline, XXXVII, lxxiii. L'orthographe ἀνεγκίτης, qu'il faudrait lire ἀναγκίτης, justifierait l'étymologie ἀπὸ τῆς ἀνάγκης, donnée par Turnèbe.

¹¹ L'ordre alphabétique semble exiger un mot commençant par un ἀ. Sans quoi on penserait à l'ἀσπρίτης du poëme orphique 33g. Si on prend ἀσπρίτης pour l'astroïtes de Pline dont nous avons parlé plus haut, v. 112g, on corrigerait l'ἀσπράτης de ce dernier vers en ὀσπράτης.

¹² Pline, XXXVII, liv, dans lequel on pourrait peut-être lire antizoen au lieu de atizoen. L'index donne la variante atizone.

¹³ Je corrigerais ἀσπιλάτην. Voy. Pline, XXXVII, liv.

¹⁴ Il faut lire ἀγήτην ou plutôt ἀγίτην. Voy. Pline, XXXVII, liv.

¹⁵ Lisez ἀφιδνάην.

¹⁶ Probablement la Veneris gemma, une des variétés de l'améthyste mentionnées par Pline, XXXVII, xl.

¹⁷ Ms. ἀψυκτον. V. Pline, XXXVII, liv.

¹⁸ ὀφθαλμὸς ἀμπέλου, gemma, est cité comme glose dans le Thesaurus. C'est probablement la pierre mentionnée ici. Marbod. 4g, ophthalmius.

Καὶ βῶλαν¹, βαλανίτην τε, βάπτην καὶ βατραχίτην,
 Βῆλον², βοκάρδιον³ ὁμοῦ καὶ μέγαν βοτρυίτην⁴,
 1140 Καὶ βοστρυχίτην⁵ ἐν ταυτῶ βρονταῖον, γεανίδα⁶,
 Γαλλαϊκὸν⁷ καὶ τράχηλον γεράνου ξένον λίθον,
 Γασυδανῆ⁸, γοργόνιον καὶ γαλαξίαν ἄλλον,
 Δενδρίτην δῆλον, δαφνικὸν μετὰ τῆς γαλσοπέτρας⁹,
 Διάδοχον καὶ διφυῆ καὶ δενδραχάτην μέγαν¹⁰,
 1145 Διωνησία ἔλυθρα¹¹, δροσόλιθον¹², δρυίτην,
 Ἐλαιακόνην¹³, ἔνυδρον μετὰ τοῦ δρακοντίου,
 Εὐόρχην¹⁴ καὶ ἐγκάρσιον¹⁵, ἐξέβαων¹⁶ τὸ κρεῖττον,
 Ἐξηκοντάλιθον ὁμοῦ καλούμενον αἰδοῖον,
 Ἐρώτηλον¹⁷, ἐρυθραλῆ¹⁸, βακτριανὸν εὐμήκην¹⁹,
 1150 Εὐμίθρην²⁰ τε, τὸν εὐσεβῆ τε λίθον, ἐπιτάλλον²¹,
 Εὐρήν²², εὐχήτην²³ Θαυμασιόν, ζαμπηλάμπην²⁴, ζανθήτην²⁵,

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténiate.

¹ Ms. βωλαγβαλανίτην d'un seul mot. Voy. Pline, XXXVII, LV.

² Probablement le *Beli oculus* de Pline, XXXVII, LV, qui distingue le *Belus* et le *Beli oculus*. Plus loin, XXXVII, LVIII, il dit que l'eumithre porte, chez les Assyriens, le nom de *Beli gemma*.

³ Peut-être βοκάρδιον. Pline, l. c. *bucardia*.

⁴ Ms. βυτρυίτην.

⁵ Ms. βοστρυχίτην.

⁶ Lisez γαιανίδα. Pline, XXXVII, LXVI : « *Pæantides, quos quidam gemonidas vocant.* » Dans l'index *gæantides*, leçon justifiée par notre auteur.

⁷ Ms. γαλαϊκόν.

⁸ Pline, XXXVII, LIX, *gasidune*.

⁹ Lisez γλωσσοπέτρας. Pline, XXXVII, LIX, *glossopetra*.

¹⁰ Ms. μέγα.

¹¹ Je lirais *διωνυσίαν ἐρυθράν*. Pline, XXXVII, LVII : « *Dionysias nigra ac dura mixtis rubentibus maculis.* »

¹² Cette pierre n'est inconnue.

¹³ Ms. ἐλαικόνην. Voy. le *Thesaur. s. h. v.*

¹⁴ Lis. ἐνορχῶν.

¹⁵ Lisez ἐγκάρδιον.

¹⁶ Lisez ἐξέβαων. Ms. τὸν κρεῖττον.

¹⁷ Lisez ἐρώτυλον. Pline, XXXVII, LVIII.

¹⁸ Peut-être l'*eristalis* de Pline, l. c.

¹⁹ Ms. βακτριανὸν ἀμήκην. Pline, XXXVII, LVIII : « *Eumeces in Bactris nascitur.* »

²⁰ Lisez εὐμίθρην. Pline, l. c.

²¹ L'auteur a sans doute voulu mettre *εὐπέταλον*, cité par Pline, XXXVII, LVIII ; mais l'accent, se trouvant sur l'antépénultième, rend le vers faux. On pourrait transposer et lire τὸν εὐσεβῆ λίθον εὐπέταλον τε.

²² Peut-être l'auteur a-t-il mis *εὐρήν*, répondant à l'*euneos* de Pline, XXXVII, LVIII.

²³ Rien dans Pline qui puisse se rapporter à ce nom.

²⁴ Pline, XXXVII, LXX : *zpilampis*. Dans le lapidaire inédit dont j'ai déjà parlé, *ζαμπλάμπης*.

²⁵ Probablement ζανθήτην.

- Ζαγάνην¹ καὶ καλούμενον ἄλλον ἡλίου² λίθον,
Ἄλλον ἡλιοτρόπιον³ τε ἕτερου ἡπατίτην⁴,
Θηλύρριζον⁵ καὶ Φράκιον, ἡλικτόν⁶, ἠφαισίτην⁷,
1155 Καὶ Ψηλυκάρδιον⁸ καλὸν καὶ λίθον ὄσπαλάτην⁹,
Ἰδαῖον δάκτυλον τινα οἶον ἱερακίτην,
Καδμίαν καὶ τηρίαν¹⁰ τε, ἡρίτην¹¹ ἰδηκόν τε¹²,
Καλλαῖδα¹³, καλλαϊκόν¹⁴, καπνίτην, καρκινεῖον¹⁵,
Καὶ καππαδόκιον ὁμοῦ καὶ λίθον κατοχήτην¹⁶,
1160 Καὶ τρίτην¹⁷ καρχηδόμιον καὶ κατοπίριτην¹⁸ ξένον,
Κομίτην¹⁹ καὶ κεράμιον²⁰ καὶ μέγαν κεραμίδην²¹,
Κνηκίτην²², κηραχάτην²³ τε κίναιδον²⁴ καὶ κισσίαν²⁵,
Κηρόν²⁶, κορολαγχίτην²⁷ τε λαμπρόν κηροειδῆ²⁸ τε,
Κροκίαν, καρτερίτην²⁹ τε μετὰ τῆς κορκαλίδης³⁰,

¹ Ce nom m'est inconnu.

² Ms. ἡλιον. Dans le lapidaire inédit : *λίθος χρυσόθριξ, ὁ καὶ τοῦ ἡλίου καλούμενος.*

³ Probablement ἡλιοτρόπιον pour ἡλιοτρόπιον.

⁴ Ms. ὡπατίτην. Plin., XXXVII, LXXI.

⁵ Ms. Φυλίριζον. D'où je lirais dans Plin., XXXVII, LXVIII, *thelyrrhizos*, au lieu de *telirrhizos*.

⁶ Ce nom est probablement corrompu.

⁷ Ms. ὕφαισίτην.

⁸ Dans Plin., XXXVII, LXVIII, je lirais *thelycardios* au lieu de *telicardios*.

⁹ Peut-être *ἀσπιλάτην*, l'*aspilatis* de Plin., XXXVII, LIV.

¹⁰ Dans *καὶ τηρίαν*, faut-il voir une corruption d'un mot commençant par un κ, ou lire *καὶ τυρίαν*?

¹¹ Probablement *κηρίτην*.

¹² Lisez *ινδικόν τε*.

¹³ Ms. *καλαϊδά*. Plin., XXXVII, LVI.

¹⁴ Ms. *καλαϊνόν*. Plin., l. c.

¹⁵ Ms. *καρκινόν*. Plin., XXXVII, XI.

¹⁶ Lisez *κατοχήτην*.

¹⁷ Les mots *καὶ τρίτην* cachent peut-être le nom d'une pierre.

¹⁸ Le *lapis specularis* de Plin., XXXVI, XLV.

¹⁹ Ce nom m'est inconnu.

²⁰ Peut-être *κεραμίον*. Plin., XXXVII, LI, *ceramnia*.

²¹ Je lirais *κεραμίτην*.

²² Peut-être le *cepitis* de Plin., XXXVII, LVI. Il faudrait lire alors *κηπίτην*.

²³ Lisez *κηραχάτην*. Plin., XXXVII, LIV, *cerachates*.

²⁴ Ms. *κίναidon*.

²⁵ Plin., XXXVII, LXXIII, *cissitis*.

²⁶ Peut-être *κηρόν*, qui serait le *circos* de Plin., XXXVII, LVI.

²⁷ Lisez *κοραλλαχάτην*.

²⁸ Je lirais *κορσοειδῆ*. Dans le lapidaire inédit *κορσίτης*.

²⁹ Plin., XXXVII, LVI, *craterites*. Les deux formes *carterites* et *craterites* sont également correctes.

³⁰ Plin., XXXVII, LVI, *crocallis*, d'où il faudrait lire *κορκαλλίδος*.

- 1165 Κυρίτην¹ καὶ λεπιδωτὸν² καὶ λεοντοδερίτην³,
 Λέσσιον, λευκαχάτην⁴ τε, λευκοποικίλον ἄλλον,
 Λιβυκὸν⁵ δίχροον ὁμοῦ καὶ τρίχροον ὁμοίως,
 Λειμωνιάτην⁶, λύγγουρον, λυγοῦμερ⁷, λιπαράϊον⁸,
 Λιπαριῶν⁹ καὶ μάρμαρον, μελίχροον καὶ ἔφθα¹⁰,
 1170 Μεμνόνιον καὶ μήδιον¹¹, μηκωνιάτην¹² ἅμα,
 Μηθράξι¹³ δὲ καὶ μόροχθον¹⁴ καὶ λίθον μυρθυκίτην¹⁵,
 Καὶ μυρσινίτην¹⁶ φαειὸν, νασμίτην¹⁷, ναρκισσίτην¹⁸,
 Νωρίτην¹⁹, νίλειον, νορκὰν²⁰, νιπάριον²¹, ὀρείτην,
 Ὄμβριον²², ὄνορμάδιον²³, ὀρμίσιον²⁴, ὀσίριτην,
 1175 Ἔτερον ὀδοντοειδῆ²⁵, παχνίαν, ὀσίρακίαν,
 Ὄψιανὸν, παιδέρωτα²⁶, πάγγανον²⁷, παρδαλίτην,
 Πανέρασιον²⁸, πολύζωνον, πολύτριχον, πισίριτην²⁹,

¹ Si le *ceritis* ne se trouvait déjà mentionné au v. 1157, on pourrait lire *κηρίτην*.

² Ms. βλεπιδωτόν.

³ Ce qui justifie pleinement la leçon orphique *λεοντοδέρην*, au lieu de *λεοντοσέρην*, v. 613, que Saumaise voulait défendre.

⁴ Ms. *λευχάτην*. Comme cette leçon fautive donnait au vers une syllabe de moins, une main plus moderne a ajouté l'article *τήν* devant ce mot. Voy. Pline, XXXVII, LIV.

⁵ Ms. *λυβυκόν* — *τρ. δμωσ*.

⁶ Ms. *λιμωνιάτην*.

⁷ Ce nom m'est inconnu.

⁸ Ms. *λιπαρέον*.

⁹ Il est difficile d'admettre que ce mot fasse double emploi avec le précédent *λιπαράϊον*. Toutefois je ne sais comment l'expliquer.

¹⁰ Quel peut être le nom caché sous *ἔφθα*?

¹¹ Probablement *μήδειον*.

¹² Ms. *μηκωνιάτην*.

¹³ Lisez *μιθράξι*.

¹⁴ Déjà nommé au v. 1128.

¹⁵ Peut-être *μυρμηκίτην* pour *μυρμηκίαν*.

¹⁶ Ms. *συρσινίτην φαειόν*.

¹⁷ Ne serait-ce pas la *nusamonitis* de Pline, XXXVII, LXIV.

¹⁸ Ms. *αρκισίτην*.

¹⁹ Lisez *νεβρίτην*.

²⁰ Lisez *ὄλκάν*. Pline, XXXVII, LXV : « Olca barbari nominis. » Les anciennes éditions portaient *orca*.

²¹ Encore un nom inconnu.

²² Ms. *δεριον*.

²³ Lisez *ὄνοκάρδιον*.

²⁴ Peut-être est-ce la véritable leçon au lieu d'*hormision* donné par Pline, XXXVII, LX.

²⁵ Peut-être l'*odontolycius* de Damigeron, 18. Le mot *παχνίαν* m'est inconnu.

²⁶ Ms. *πεδέρωτα*. Voy. Pline, XXXVII, XLVI.

²⁷ Probablement le *pangonius* de Pline, XXXVII, LXXVI.

²⁸ Peut-être *παιδέραστον*. Plin. XXXVII, LXVI; *paneros* et *pederastos* dans l'index.

²⁹ Ce nom n'existe point dans Pline.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

Πολιόν¹, σαγδά, ποντικόν, ροδοειδῆ² καὶ σάνδην³,
 Πυρροποικίλον⁴ κάλλιστον, σανδάσηρον⁵, σαρδίτην⁶,
 1180 Καὶ σαρδαχάτην κραταιὸν ὁμοῦ καὶ σαρδαμίτην⁷,
 Σαρκίτην, πανσπανόπολιω⁸, σκόρπητα⁹ καὶ σπογγίτην,
 Σιδηροποικίλον ὁμοῦ σμαραγδοχίτην¹⁰, τάνην,
 Σύρτιδα καὶ συνόδοντα¹¹ καὶ στεατίτην κρεῖττον¹²,
 Καὶ συριγγίτην καὶ σχιστόν, σοκόνδιον, τριγλίτην,
 1185 Ἐηκόλιθον, τριόφθαλμον, ὑόφθαλμον, φυκίτην¹³,
 Ἰάνιον καὶ φλογισμόν¹⁴, αἴνεμον¹⁵, φοινικίτην¹⁶,
 Χλωρίτην, χαλκοσμάραγδον, χαλκόφωνον τὸν μέγαν¹⁷,
 Καὶ χαλαζίαν θαυμασίον καὶ χερονίτην¹⁸ θεῖον,
 Χρυσόπρασον, χρυσήλεκτρον¹⁹ καὶ λίθον χροασπίτην,
 1190 Χρυσοειδῆ²⁰ τὸν δυνατὸν καὶ μέγαν²¹ χρυσολάμπην²².

¹ Ms. πολυόν, σαγδαποντικόν.

² Pline, XXXVII, LXXIII, *rhoditis*.

³ Encore un nom inconnu.

⁴ Ms. πυροποικίλον.

⁵ Lisez σανδάρησον.

⁶ Sans doute la *sarda* de Pline, XXXVII, XXXI, que l'on écrit tantôt *σάρδιος* et tantôt *σάρδιος*.

⁷ Nom inconnu.

⁸ Au lieu de *πανσπανόπολιω*, je lirais *καὶ σπανόπολιω*, et peut-être *σπαρτόπολιω*, qui serait le *spartopolios* de Pline, XXXVII, LXXIII. On trouve cependant une pierre nommée *σπάνιος* dans le lapidaire inédit cité plus haut.

⁹ Peut-être *σκορπίτην*.

¹⁰ Peut-être faut-il lire *σμαραγδαχάτην*, tenant de l'une et de l'autre pierre. Quant au mot *τάνην*, qui suit, c'est probablement le *tanos* que Pline, XXXVII, XIX, plaçait au nombre des émeraudes; mais peut-être faut-il lire *ταίτην*. Cod. 2537, fol. 45 v.: *Ταίτης λίθος ὁ εὐανθής*.

¹¹ Ms. *συνόδεντα*.

¹² Encore ce mot *κρεῖττον*, qui est certainement fautif. Au lieu de *σοκόνδιον*, au vers suivant, Pline (XXXVII, XLI) écrit *saccondion*.

¹³ Ms. *φυκίτην*.

¹⁴ *Phloginos*, dans Pline, XXXVII, LXVI.

¹⁵ Mot probablement corrompu.

¹⁶ Ms. *φοινικήτην*.

¹⁷ Ms. *μέγα*.

¹⁸ Lisez *χελωνίτην*.

¹⁹ Ms. *χρυσήλεκτον*.

²⁰ Serait-ce la *chrysites* de Pline, XXXVI, XLIII?

²¹ Ms. *μέγα*.

²² L'accent est irrégulièrement placé. Dans les mots composés avec *λάμπης* l'accent se reporte toujours sur l'antépénultième, comme dans *ἐκλάμπης*, *σύλλαμπης*, *παράλαμπης*. Du reste, ce mot n'entre jamais en composition avec un autre substantif. Peut-être l'auteur a-t-il écrit *χρυσολάμπην* ou *χρυσολάμπην*. Pline, XXXVII, LXVI, *chrysolampis*.

Καὶ μελανίζοντα σφοδρῶς τῇ χροῖα δαιμονίτην¹,
Ὄν φέρων εἰς δακτύλιον ὁ Σολομῶν ὁ μέγας
Τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὑπέταξε Θεόθεν·
Καὶ λίθων ἄλλων διαυγῶν καὶ ξένων Θεωρίας,
1195 Ἄς ἀκριβῶς γνώσκουσιν οἱ συγγραφεῖς τῶν λίθων,
Ὡς τὰς αὐτῶν ποθήσαντες² διδάξαι Θεωρίας,
Καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν δεῖξαι φανερωτάτην.

Περὶ τῶν κανονίων τῆς κλίνης.

Τὰ ταύτης δὲ κανόνια λίθος ὀφίτης ἦσαν,
Ταῖς τούτων ἄκραις ἔχοντα δρακοντομόρφους κάρας
1200 Καὶ βλοσυροὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς, δεινὰ ἐπαπειλοῦντα,
Ὡς τε τοῖς πᾶσι φαίνεσθαι ποικιλοχρόεις³ ὄφεις
Τὸν ἐν τῇ κλίνῃ κείμενον ζητοῦντας ἀναιρῆσαι.

Περὶ τῶν ποδῶν τῆς κλίνης.

Οἱ πόδες δὲ τῆς Θαυμασίης καὶ περιφήμου κλίνης
Ἰπῆρχον ἄνδρες τέσσαρες, ἦσαν δ' ἠργυρωμένοι⁴,
1205 Κεχρυσωμένοι καὶ αὐτοὶ λυσίτριχοι τὴν θέαν,
Ἐκτεταμένους φέροντες⁵ τὰς χεῖρας πρὸς τὴν κλίνην,
Καὶ ταύτην ὑπερθεῖν αὐτῶν βασιάζοντες τῶν ὤμων,
Γυμνὸν τὸ εἶδος ἔχοντες καὶ κατηφῆ τὴν ὄψιν,
Καὶ Θρήνων ἄξιον πολλῶν δεικνύοντες τὸ σχῆμα,
1210 Ὡς τε καὶ πέμπειν σπενναγμὸν εἰ δυνατὸν καὶ γόον.
Σχήματος δὲ τοῦ πενθημοῦ σύμβολον ἦν τὸ ζῶδον
Τούτων ἐν ᾧ κατ' ἑμαυτὸν⁶ ἔτι ποτε τῷ χρόνῳ
Ἡ κλίμη βασιλαζομένη παρὰ τινων τεσσάρων

¹ On lit à la marge et à l'encre rouge :
Λίθος ὃν ἐφόρει Σολομῶν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ
αὐτοῦ.

² Ms. ποθήσαντας.

TOME XIX, 2e partie.

³ Ms. ποικιλοχρόοις.

⁴ Ms. ἀργυρομένοι.

⁵ Ms. φέροντας.

⁶ Ms. κατ' ἑμαυτοῦ ὅτι.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténote.

Καὶ τὴν κειμένην ἄνωθεν δείξει νενεκρωμένην,
1215 Κομιζομένην παρ' αὐτῶν τῷ τάφῳ καλυφθῆναι,
Καὶ τὴν λιθοχρυσόσπρωτον¹ καὶ μαργαρώδη κλίνην
Δυσμορφοτάτη δείξεται καὶ νεκροφοροκλίνη².

Περὶ τοῦ σπέλου τῆς κλίνης.

Ἦν δὲ καὶ σπέλον ἄνωθεν πορφυροβεδαμμένον,
ῤεραντισμένον πάντοθεν καὶ κεκαλλωπισμένον,
1220 Καλύπτου πάντα κύκλωθεν³ τὰ κείμενα τῇ κλίνῃ,
Ἄνωθεν ἀνάπαυσιν αὐτῆς εἶχεν ἡ Φεῖα Κόρη.
Ἐθαύμαζον γοῦν ἅπαντα τὸν δόμον τὸν τῆς Κόρης·
Πλέον δ' ὑπερεθαύμαζον⁴ τὴν τοῦ τεχνίτου στέγην.
Ἄνωθεν δ' οὖν ἰσλάμενος τοῦδε τοῦ Φεῖου δόμου
1225 Εἶδον καὶ γύρωθεν αὐτοῦ λειμῶνα δενδροφόρον,
Οἶον οὐκ εἶδον ἐπὶ γῆς ἄλλον πεφυτευμένον.
Πολλὰ γὰρ εἶδον ἄξια θαυμάτων ἐξαισιῶν,
Καὶ συγγραφῶν ἐπάξια, καὶ ξένα, καὶ μεγάλα,
Ἄπερ ὁρῶν ἐθαύμαζον τὴν τοῦ τεχνίτου γνῶσιν,
1230 Καὶ τὸ βαθύνουν⁵ τοῦ νοδὸς αὐτοῦ καὶ τὸ ποικίλον,
Καὶ τὸ μηχανικώτατον καὶ τὴν εὐαρμοσίαν.
Κυκλόθεν δὲ τοῦ θαυμαστοῦ τοῦδε τοῦ Παραδείσου
Εἶδον καὶ τεῖχος θαυμαστόν μᾶλλον καὶ τερατώδες,
Ἐκ μόνης τῆς ὀράσεως καὶ τῆς ἐπιφανείας
1235 Νοῦν καταπλήττον βρότειον, ἠδῦνον καὶ καρδίαν.
Ἦν δὲ τὸ τεῖχος⁶ κρύσταλλος λίθος γνωστός τοῖς πᾶσι,
ἔχων τὴν ὄψιν διαυγῆ πάνυ καθαρωτάτην·

¹ Ce composé manque aux lexiques.
Après ce vers, il doit y avoir lacune ou
transposition.

² Peut-être νεκροφόρος κλίνη.

³ Ms. κυκλόθε, ce qui rompt la mesure.

⁴ Act. SS. Vit. S. Georgii, avril, t. III,

p. xxxv, col. 1 : Πρόσεχε πᾶς οὖν μεθ' ἀκρι-
βείας τοῖς λεγομένοις παρακαλῶ, ὅπως καὶ
τὴν τοῦ παντοδυνάμου καὶ Φιλανθρώπου
Θεοῦ εὐσπλαγχτίαν ὑπερθαυμάσητε.

⁵ Voy. v. 905.

⁶ Ms. ὁ τεῖχος.

- Ἄνωθεν δὲ τοῦ διειδοῦς καὶ κρυσταλλώδους τείχους
 Πολλῶν σιοῶν ἦν κύκλωσις γυρόθεν ἰσλαμένη.
 1240 Ἐγὼ δὲ νῦν ἰσλάμενος καὶ βλέπων τὸν λειμῶνα
 Ὑπερθεαύμαζον αὐτὸ τὸ κρυσταλλῶδες τεῖχος,
 Καὶ τὴν πλεθὺν ἐθαύμαζον ἀπάντων τῶν ξοάνων
 Τῶν ἰσλαμένων ἄνωθεν τοῦ τείχους τοῦ λειμῶνος.
 Ἄνωθεν γάρ, ὡς εἴρηται, τοῦ κρυσταλλώδους τείχους
 1245 Πολλῶν σιοῶν ἦν πύκνωσις γυρόθεν ἰσλαμένη,
 Ἐν αἷς καὶ πολυάριθμος χορὸς ἦν ἰνδαλμάτων,
 Δεικνύοντα¹ τὴν φρόνησιν τὴν τοῦ τεχνίτου ξένην.

Περὶ τῶν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ λειμῶνος.

- Ἄνδριάντες² οὖν συνίσταντό τινες κεχρυσωμένοι·
 Εἰκόνες γὰρ ἐσήκασιν ἔχουσαι χαλκουργίας,
 1250 Καὶ τινες σιῆλαι σιδηραῖ καὶ τινες ἐξ ἀργύρου.
 Ἄλλας ἐλιθοτόμησεν ἡ χεὶρ τῶν λιθοξόων,
 Καὶ κατεσκεύασεν αὐτάς ὡς περ ἀληθεσιάτας.
 Καὶ πάντα δὲ τὰ ξοάνα καὶ τῶν σιηλῶν ἡ Φέσις
 Ἐντὸς κατεσχημάτιστο βλέπειν τοῦ Παραδείσου·
 1255 Τοσοῦτον δὲ κεκόσμηντο παρὰ τῶν λιθοξόων
 Ὅστε καὶ τὸν ὀρώμενον παρὰ τῶν ἰνδαλμάτων
 Καὶ τὸν ὀρῶντα πρὸς αὐτὰ σχεδὸν ἀπολιθοῦσθαι·
 Ἄπερ ἀγαλματοποιοὶ κάλλιστοι συναχθέντες
 Ὁμοῦ κατεσκευάκασιν σοφῶς καὶ τεχνηέντως.

Περὶ τῶν ἀγαλματοποιῶν.

- 1260 Ἦν γοῦν ὁ Βρήξης³ ποιητὴς πρῶτον τῶν ἀγαλμάτων,
 Καὶ μετ' ἐκεῖνον Δίποιος, καὶ Λύσιππος, καὶ Σκύληξ⁴.
 Ὁ Πραξιγένης⁵ Κυβιδίος καὶ Βούπαλος ὁ μέγας,

¹ Peut-être δεικνύοντων.

² Il aura fait trois syllabes de ce mot.

³ Probablement Bryaxis.

⁴ Je lirais Σκύλλης. Plin. XXXVI, 1v.

⁵ Probablement Πραξιτέλης, sur la patrie duquel on n'est pas d'accord.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

Καὶ πᾶς ἀγαλματοποιὸς ἀγχνίους καὶ τεχνίτης
Ἐκεῖσε παραγέγονεν, ὡς οἶμαι, πρὸς τὴν Κόρην·
1265 Οἱ μὲν ἐκ λίθων τεύχοντες ξόανα τέχνη ξένη,
Οἱ δὲ χαλκεύοντες τινας στήλας ἐκ χαλκοῦ μόνου,
Εἶδωλα δ' ἄλλα τῷ χρυσῷ μόνῳ συνηρμοσμένα,
Ἰνδάλαμά τε φοβερά σιδηροσκευασμένα¹,
Ἀπὸ βαναύσων τεχνιτῶν ἐσφυρηλατισμένα.

Περὶ τοῦ πρώτου τείχους τοῦ λειμῶνος ἔνθα οἱ ποιεῖται ἴσταντο.

1270 Ἄνωθεν γοῦν τοῦ εὐκτικοῦ τείχους τοῦ Παραδείσου
Οἱ ποιεῖται παρίσταντο καὶ ῥήτορες ἀρχαῖοι,
Φιλόσοφοι, γραμματικοί, καὶ γόητες, καὶ μάγοι,
Καὶ ἀστρονόμοι, καὶ σοφοὶ μάντιες οἰωνοσκόποι,
Καὶ πᾶς τις ἄλλος μετελθὼν ἐλληνικὴν σοφίαν,
1275 Ἐκεῖ παρῆν ἰσάμενα² εἰκονικῶς τῷ τοίχῳ.
Ἰστάτο πρῶτος ὁ Ἄδάμ ὅλως γεγυμνωμένος,
Φύλλα συκῆς ἀπλόμενος καὶ κρύπλων τὴν αἰσχύνην,
Στυγνὸν ὄρων καὶ κατηφές πρὸς τὰ τῶν δένδρων πλῆθη,
Τὴν ἐκπίωσιν ὡς ἔοικεν τὴν τῆς Ἐδέμ μνηύων,
1280 Ἦν ἐκ τῆς παραβάσεως εἴληφεν ὡς παράφρων·
Οὗτος γὰρ πλάσμα πέφυκεν πρῶτον τοῦ παντεργάτου·
Οὗτος γενάρχης γέγονε πάντων βροτῶν θεόθεν.
Δεύτερος δ' ἦν ἰσάμενος ὁ Σῆθ ἀστεροσκόπος³,
Ὃς πρῶτον τὴν δυσνόητον μαθὼν ἀστρονομίαν
1285 Πρῶτος ἐξεῦρε γράμματα βέλτιστα τῶν Ἑβραίων,
Σοφίαν τε τὴν κάλλιστον⁴ καὶ οὐρανοῦ σημεῖα,
Ἐνιαυτῶν τε τὰς τροπὰς καὶ μῆνας ἐξαισίως,

¹ Ce composé est inconnu aux lexiques.

² Sous-entendu ξόανα, ἀγάλματα.

³ L'auteur a mis en vers le texte de l'anonyme publié en tête de Jean Malalas, p. 5, éd. Bonn.

⁴ La forme féminine devrait être καλλιστήν, mais le poète fait κάλλιστος épique. Cette forme se trouve également dans la prose des Pères apostoliques qui parlaient comme le peuple.

Καὶ ἐβδομάδας θαυμασιῶς, θεῖς ἅπασι τοῖς ἄστροις
Ὄνόματα¹ σὺν τοῖς ἐπιὰ πλανήταις τῶν ἀστέρων,
1290 Οὐ καὶ τὸ γένος ὡς καλὸν θεόθεν ἠυλογήθη.

Τρίτος ἦν ὁ μισάδελφος ἀδελφοκτόνος² Κάϊν,
Σείων τὴν κάραν τὴν αὐτοῦ καὶ τρέμων ἀκρατήτως,
Οἶμαι Θεοῦ τὴν ἀπειλήν καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύων·
Οὕτως γὰρ ἐχαλκούργησε τὸν Κάϊν ὁ τεχνίτης,
1295 Θεὸς ἀρμονίας ἐν αὐτῷ πολλὰς καὶ κινουμένας,
Δί' ὧν ἀπὸ τινος λεπτῆς αὔρας κατεκλονεῖτο.
Οὗτος ἐφεῦρεν ἄροτρον πρῶτον ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Καὶ μετ' ἐκεῖνον Σολομῶν ὁ μέγας ἐν φρονήσει,
Φέρων φρικτὸν δακτύλιον³ ἐν τῷ δακτύλῳ τούτου,
1300 Καὶ τοῦτον παῶσι φοβερόν δεικνύων τοῖς ἀνθρώποις,
Καὶ τῶν δαιμόνων δι' αὐτοῦ κάθειρξιν εἰκονίζων·
Δί' οὗ καὶ καθυπέταξεν τὰ πλήθη τῶν δαιμόνων·
Κἀν ὑψέρον ἐξέκλιαν αἱ παλλακαὶ τὴν τούτου
Καρδίαν τὴν ἀκλόνητον ὀπίσω τοῦ Θεοῦ μου,

1305 Καὶ τοῖς εἰδώλοις ἔθνον αἱ ἀλλοτρίαι κόραι·
Ὁ δὲ Θεὸς διέρρηξεν τὴν τούτου βασιλείαν,
Καὶ ἔδωκεν ὡς ἤθελεν πάλαι τῷ δούλῳ τούτου.

Ἐπὶ τούτου καὶ Ὀμηρος ἦν σὺν τῷ Ἡσιόδῳ,
Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀρραγεῖς σοφώτατοί τε πύργοι·
1310 Οὐ καὶ τὰς βίβλους τὰς πολλὰς ἐκεῖνας τὰς ἀρρήτους
Ὁ βασιλεὺς κατέκαυσεν ὁ μέγας Ἐζεκίας.

Ὄρφεὺς ὁ Θράξ ὁ λυρικός, ὁ θεῖς θεογονίαν,
Καὶ κόσμου κτίσιν ἐξειπῶν βροτῶν τε πλαστουργίαν·

¹ Ms. ὀνόματι.

² Theodor. Stud. cod. Paris. 1491, fol. 119 v. : Οὐκ ἴσχυσεν ὁ παρελθὼν χρόνος τὸ τῆς ἀδελφοκτονίας ἀπαλεῖψαι μῖσος, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ψέγεται Κάϊν ὡς μὴ γνωρίσας τὴν φύσιν, καὶ πρὸρρίζον μὲν ἅπαν αὐτοῦ

διὰ κατακλυσμοῦ τὸ γένος ἀπόλωλεν· ἡ δὲ μνήμη τῆς ἀδελφοκτονίας οὐδὲ πλήθει τοσούτων ὑδάτων ἐκπέπλυται· παρὰ πολὺ δὲ τεκνοκτόνος ἀδελφοκτόνου βαρύτερον.

³ Voy. Dom Calmaet, Dict. de la Bible, t. IV, p. 56, éd. de Genève, 1730.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténote.

- Ὁ Πειθμεύς¹ ὁ μουσικὴν εὐρῶν μελικωτάτην,
 1315 Καὶ Δευκαλίων ὁ κλειὸς κατακλυσμὸν προγνώσας,
 Καὶ τοῦτον παῖσιν ἐξειπῶν ἀνθρώποις ἀριδίλως·
 Ὁ Κέκρωψ ὁ καὶ διφυῆς ὁ πρῶτον βοῦν Φαυμάσας²,
 Καὶ Δία τὸν ψευδόθεον³ Ζῆνα προσαγορεύσας,
 Καὶ παρθεναίαν ἐξασκεῖν γυναῖκας θεῖς καὶ νόμον.
 1320 Ὁ Ἴπποκράτης ἰατρὸς καὶ Γαληνὸς ὁ μέγας,
 Καὶ Ποσειδῶνιος ὁμοῦ καὶ Παῦλος Αἰγινήτης,
 Καὶ Ἀρχιγένης, οἱ σοφοὶ τῶν ἰατρῶν καὶ πρῶτοι·
 Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος ὁ Τύριος ὃς εὔρε
 Τὴν ἐκ κογχύλης φαινήν βαφὴν τὴν τῆς πορφύρας,
 1325 Ὃς ἐν τοῖς χρόνοις ἠκμαζε φιλοσοφῶν ἀρίστως
 Τοῦ βασιλέως Φοίνικος τοῦ πρώτου τῶν Φοινίκων.
 Ὁ Παλαμῆδης ὁ σοφὸς ὃς ἐφευρὼν τὸν κύβον
 Ἐφεῦρε καὶ τὰ τακτικὰ καὶ ἀριθμὸν καὶ μᾶλλον
 Τὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα στοιχεῖα τῶν γραμμάτων.
 1330 Ζωρόαστρος⁴ ὁ φρόνιμος καὶ πρῶτος ἀστρονόμος·
 Ὁ μέγας Ἀνδοβάριος καὶ πρῶτιστος ἐφεῦρε
 Ἀστρονομίαν τὴν λαμπρὰν σὺν Ἄτλαντι τῷ θεῷ·
 Ὁ τῶν τυράννων ἐξαρχὸς Ἀπόλλωνις⁵ ὁ μάγος·
 Σερούχ ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς φανεὶς εἰδωλολάτρης.

¹ Lisez Ἐπιμηθεύς ὁ μουσικὴν εὐρῶν. Joh. Malalas, p. 70. L'inventeur de la musique est Amphion, suivant Suidas, v. Μουσική.

² Peut-être δαμάσας.

³ Ce mot a été aussi employé par Théodore Prodrome, *Notic. des mss.* t. VIII, p. 185.

⁴ La forme ordinaire est Ζωρόαστρος. On trouve cependant Ζωρόαστρος employé par Agathias (*Hist.* II, p. 117, 6), Suidas, v. Ἀστρονομία, et Jean Malalas, p. 18. Les écrivains ne sont pas d'accord sur les pre-

miers inventeurs de l'astronomie. Théodore Prodrome attribue cette découverte aux Cariens, voy. *Notices des mss.* t. VI, p. 553. Dans le ms. gr. de Paris, n° 1140. A, fol. 11 r., elle est attribuée à Sala : φασίν ὅτι τὸν Σαλὰ εὐρηκέναι τὴν ἀστρονομίαν, γλυφεῖσαν ἐν πέτρᾳ ὑπὸ τῶν ἐγρηγόρων, τουτέστι τῶν ἀγγέλων. . . . Ἦν δὲ ὁ μὲν Σαλὰ υἱὸς τοῦ Καίνᾳ· ὁ Καίνᾳ δὲ τοῦ Ἀρφαξάδ.

⁵ L'auteur emploie la forme Ἀπολλώνις au lieu de Ἀπολλώνιος pour faire son vers.

- 1335 Ὅς¹ τῆς Δανάης γέγονεν καὶ τοῦ Διὸς τεκνίον,
 Ἐκδίδαχθεις τοῦ μυσσαροῦ σκύφους πολλὰς μαγείας,
 Καὶ μυστικά καὶ δυσσεβῆ πλανήματα καὶ ξένα,
 Τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἐν τῇ χειρὶ κατέχων,
 Καὶ πάντας ἄρδην ἀναιρῶν τῇ ταύτης συνεργείᾳ,
 1340 Καὶ μᾶλλον τοὺς Λυκάονας νικήσας κατακράτος,
 Κτίσας καὶ πόλεις ὀχυρὰς καὶ στήλην τούτου στήσας,
 Ὅπως τιμᾶται παρ' αὐτῶν ὡς βασιλεὺς γενναῖος.
 Λάμεχ ὁ δεύτερος Φονεὺς, καὶ Σώσανδρος² ὁ Θεῖος,
 Ὅς τὴν ἰπποιατρικὴν εὔρε τῶν ἄλλων πρῶτος.
 1345 Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, Ἡσίοδος ὁ μέγας,
 Ὅς ἦν ἀκμάζων ὁ σοφὸς ἐπὶ τοῦ Σολομῶντος·
 Ἰώσηπος ὁ ποιητὴς ἀρχαῖος χρονογράφος,
 Καὶ Βαλαάμ ὁ κάκιστος μάντις ψευδοπροφήτης,
 Ὁ Προμηθεὺς³ ὅστις καὶ νοῦς καλεῖται παρὰ πάντων·
 1350 Γραμματικὴν ἐφεύρατο πρῶτος αὐτὸς, οὐκ ἄλλος,
 Δι' ἧς πολλὴν τὴν αἴνεσιν εὔρατο παρὰ πάντων.
 Ὁ ποιητὴς καὶ ἀύλητὴς Μαρσύας ὁ βαθύνους,
 Ὁ Τειρεσίας ὁ κλεινὸς ὁ συνετὸς καὶ μέγας,
 Ζηθῶν ἐνταῦθα καὶ Ταῖν⁴ οἱ μουσικῆς οἱ πρῶτοι.
 1355 Εὐριπίδης ὁ τραγωδὸς, Ναχῶρ ὁ ξένος μάγος,
 Ἀφρικανὸς ὁ ποιητὴς ὁ ξένος χρονογράφος,
 Λυκοῦργος ὁ περιδόξος καὶ ξένος νομοθέτης,
 Ὅς ἐκ τῆς Σπάρτου γέγονε τῆς περιδόξου χώρας.
 Ὁ Φοῖνιξ ἀριθμητικὴν εὐρῶν τῶν ἄλλων πρῶτος.

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténote.

¹ Il y a ici une lacune; Ὅς se rapporte au nom Περσεύς, qui se trouvait dans la partie perdue. Voy. Jo. Malal. p. 34.

² Cedren. l. I, p. 213: Ὡ (Ἰπποκράτει) ἦν ἀδελφὸς Σώσανδρος ὀνομαζόμενος, καὶ τὴν ἰππιατρικὴν ἄμα δὲ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τέχνην μετερχόμενος.

³ Ms. Προμυθάν. Voy. Cedren. l. I, p. 144. Au vs. suivant οὗτος dans le ms

⁴ Peut-être Ζηθος ἐνταῦθα Λίνος τε τῆς μουσικῆς οἱ πρῶτοι. Isidore de Séville nomme, parmi les inventores musicæ « Linus « Thebæus Amphionque, » le frère de Zéthius.

- 1360 Καὶ ἀσωμάτων¹ τρεῖς ἀρχὰς καὶ ξένας ἀλλοιώσεις
 Τῶν τε ψυχῶν καὶ τῶν φθαρτῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων.
 Ὁ τε Ἀσκληπιόδωρος² φιλόσοφος ὁ γέρων,
 Ὁ Κράμβος³, ὁ Νεκρούας⁴ τε καὶ Κάρος τε καὶ Κύρβος,
 Οἱ πρῶτοι καὶ περιφρημοὶ τῶν φιλοσόφων κλάδοι ·
- 1365 Ὁ μέγας Ἀναξίμανδρος ὁ τὰς ἰσημερίας
 Ὠρολόγιόν τε εὐρῶν τῇ ξένη τούτου γνώσει⁵.
 Ὁ Πέλης⁶, ὁ Σιλουανός⁷, ὁ Πέλωψ ὁ ταχύνοῦς,
 Οἱ πρῶτοι καὶ περιφανεῖς τῶν φιλοσόφων κλάδοι,
 Καὶ τὰς τροπὰς ἐκθέμενοι καὶ τὴν γεωμετρίαν ·
- 1370 Ἡράκλειτος καὶ Σοφοκλῆς, Δημόκριτος, Θαλῆς τε
 Ὃς πρῶτος εὔρεν ἐν σοφοῖς φιλοσοφίας ὄρους ·
 Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς φανεῖς φυσιολόγος,
 Καὶ Σκύθης ὢν ἐκ γενετῆς⁸ Ἀνάχαρσις ὁ μέγας,
 Ὁ τῆς σοφίας ἐραστὴς καὶ τῆς φιλοσοφίας, [νῆν⁹,
- 1375 Κρατῶν τῆς γλώσσης τῆς αὐτοῦ, κρύπτων καὶ τὴν αἰσχύ-
 τὴν σωφροσύνην δι' αὐτῶν εἰκονικῶς δεικνύων.
 Ὁ Θεῖος τε καὶ Θαυμαστός Πορφύριος ὁ μέγας,
 Ὁ γόης τε καὶ κάμιστος Μένανδρος ὁ παράφρων,
 Καὶ Ὠριγένης ὁ πολὺς ὁ μέγας καὶ γενναῖος,
- 1380 Ὁ γνοὺς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν γεωμετρίαν,
 Καὶ φάρμακα θανάσιμα διδάξας τοὺς ἀνθρώπους,

¹ Ms. ἀσωμάτου.

² Serait-ce le tacticien appelé tantôt Asclépiodore, tantôt Asclépiodote (voy. Fabr. IV, p. 341) ? En admettant la confusion de ces deux noms, je pense qu'il s'agit plutôt ici du philosophe platonicien, disciple de Proclus et maître de Damascius.

³ Je ne connais point de philosophe de ce nom, qui probablement est corrompu. Il est bien difficile d'y retrouver les éléments de celui de Crantor de Soles, qui avait fait des commentaires sur Platon.

Les noms suivants ne me sont pas connus davantage.

⁴ Probablement Νεκρούας. Les noms suivants me sont inconnus.

⁵ J'ai remis à sa véritable place le vers 1366, qui est évidemment transposé dans le manuscrit, où il est placé le 1369°.

⁶ Probablement Πέλλης. Mais quel est ce Pellès ? Voy. Cedren. t. I, p. 278.

⁷ Ms. Σιλβανός contre la mesure.

⁸ Ms. σκύλης ὢν ἐκ γεννητῆς.

⁹ Ms. αἰσχησιν.

- Καὶ δείξας φύσιν βοτανῶν ἰατρικῶν μυρίων,
 Καὶ ζῶων αὐθις μέθοδον νόσους ἀποσοβοῦσαν·
 Ζαμβρῆς ὁ γόης καὶ κακὸς ὁ πονηρὸς καὶ μάγος·
 1385 Λιβάνιος ὁ σοφιστῆς, Ἰάμβλιχος¹ καὶ Πρόκλος,
 Οἱ πρῶτοι ἐκδιδάξαντες τὴν ἀλεκτρομαντείαν,
 Καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα γνόντες μόνοι.
 Μόνος δ' ὁ Πρόκλος τὸ ὑγρὸν πῦρ συσκευάσας ξένοι
 Πρᾶγμα φρικτὸν εἰργάσατο πᾶσι τοῖς ἐναντίοις.
 1390 Τοῦτο τὸ πῦρ τὸ ἔνυγρον σκευὴν πολλοὶ καλοῦσι
 Πιμπρῶν καὶ καῖον ἀπαντας τοὺς ἔχθιστα φρονοῦντας.
 Ἀριστοτέλης ὁ γραφεὺς τῶν ἐν τῇ γαίᾳ ζῶων,
 Πλάτων ὁ ῥήτωρ, Πλούταρχος, Αἰλιανὸς, Λυκόφρων,
 Σύλων ὁ νόμος θεμέλιος, Ἡλιόδωρος θεῖος,
 1395 Ἄρατος ὁ περιδοξὸς τῶν ἀστρονόμων κλάδος,
 Σωκράτιος ὁ μέγιστος, Ὀππιανὸς ὁ μέγας
 Ὁ συγγραφεὺς ὁ κάλλιστος τῶν ἐναλίων ζῶων,
 Ὁ Θουκυδίδης ὁ σοφὸς, ὁ Βᾶσαν ἐξ Αἰγύπτου,
 Καὶ Φρόντωρ² ὁ σοφώτατος, Σεκοῦνδος ὁ βαθύνους,
 1400 Ἐρμογένης καὶ Αἴσωπος οἱ μυθολογογράφοι,
 Διοσκορίδης ὁ κλεινὸς βοτανοδοενδρολόγος,
 Καὶ Δημοσθένης ὁ πολὺς ῥήτωρ ὁ λογοθέτης,
 Ὁ Θάρρος ὁ μηχανικὸς, Ἡρόδοτος ὁ γέρων,
 Ὁ μέγας Διονύσιος ὁ περιηγητὴς μου·
 1405 Ἐνὼχ ὁ πρῶτος γράμματα μαθητὴν ἐκδιδάξας,
 Καὶ Φορωνεὺς³ κριτήριον καὶ νόμους θεῖς ἀρχῆθεν·
 Ὅμηρος ὁ παμδότητος καὶ ποιητῆς ὁ κρείττων,
 Κατὰ τὸ σχῆμα γέρων ἂν προβεβηκὼς τῷ χρόνῳ,
 Ὡσπερ συνάγων τὸν αὐτοῦ νοῦν ὡς φροντίζων πάντων,
 1410 Ἄμφω τὰς χεῖρας τὰς αὐτοῦ συζεύξας ὑπὸ στέρνα·

¹ Ms. ἡ ἀβλιχος. Voy. Cedren. I,
p. 548.

² Probablement Φρόντων.

³ Cedren. t. I, p. 138.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- Ὁ πῶγον δὲ ἀπλοῦς αὐτοῦ καθεῖτο πρὸς τὴν Θέαν,
 Ἡ Θρίξ δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐτύγγανεν ὁμοία,
 Πλὴν ἐν τοῖς ἐκατέρωθεν τοῦ βρέγματος ὀλίγον
 Ἀραιουμένη, τὸ δ' αὐτοῦ πρόσωπον ἐκ τοῦ γήρους
 1415 Τετριχωμένον¹· ἡ δερρὶς πρὸς ἅπαντα μετρία·
 Ὄμματα συνημμένον μὲν προσῆσαν τοῖν βλεφάρων·
 Τυφλὸν αὐτὸν ἐμφαίνοντα καθὼς φημίζουσί πως·
 Τριβῶνιον δ' ἐμβέβλητο βλέπον ἐπὶ χιτῶνι,
 Ὅσον δ' εἰς βάσιν τὴν αὐτοῦ χαλκοῦς ἰμάς ὑπῆρχεν,
 1420 Καὶ τοῖς ποσὶν ἐπέκειτο τοῖς τούτου δεσμημένον.
 Τοιαύτη τούτου ἡ εἰκὼν χαλκοπεπονημένη.
 Οὔτος καὶ τὴν ἠρωϊκὴν ποιήσιν γνοὺς ἀρχῆθεν
 Βίβλους ἐξέθετο πολλὰς ἐπὶ τοῦ Σολομῶντος·
 Ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις ἠκμαζεν οὔτος τοῦ Σολομῶντος,
 1425 Κὰν τούτοις συνεγράψατο καὶ μελιβρύτους λόγους.
 Ἦν δὲ καὶ τις Πελάγιος ἐγγὺς τοῦ γηραλέου,
 Ὅστις τὰ Ὀμηρόκεντρα πρῶτος εὐρῶν τῶν ἄλλων
 Πατρίκιος ἐλέγετο παρὰ παντὸς ἀνθρώπου.
 Ἦν καὶ Σιβύλλα τις γυνὴ βασίλισσα τὸ σχῆμα,
 1430 Ἦν Σαδοχάν² φημίζουσιν οἱ παῖδες τῶν Ἑλλήνων·
 Ἦτις καὶ τὸν σοφώτατον ἰδοῦσα Σολομῶντα
 Τὰ κεκρυμμένα ῥήματα τῆ ταύτης διανοία
 Τῷ Σολομῶντι βασιλεῖ λέγει πειράζουσά πως
 Τὴν τούτου ξένην φρόνησιν τὴν ἀρρήτου καὶ Θεῖαν·
 1435 Παρ' οὗ καὶ τὰ δυσνόητα πάντα καταμαθοῦσα
 Τὴν τοῦ παντάνακτος Θεοῦ δόξαν ἐκθείαζέ μοι.
 Ἦν δὲ καὶ ἄλλη πάνσοφος Σιβύλλα Θαυμασία·
 Ἦν Μαία μὲν παρὰ τισὶν, Σαμαῖα δὲ παρ' ἄλλοις
 Ὠνομασμένη³ καὶ αὐτὴ πλὴν φρόνιμος εἰς ἄκρον.

¹ Ms. τετριχωμένη.

² Appelée ordinairement Σαμβόθη.

³ Ms. ὀνομαζομένη, ce qui rend le vers trop long d'une syllabe.

- 1440 Ἰστατο δὲ καὶ ὁ καλὸς Ἄβελ ὁ ταπεινόφρων,
 Σχῆμα δεικνύων ταπεινὸν καὶ κάραν ἡμαγμένην,
 Οἶμαι δεικνύων δι' αὐτῆς τὸν φόνον ὃν ὁ Κάϊν
 Ὁ πονηρὸς μισάδελφος πρὸς τοῦτον ἐπεπράχει.
 Οὗτος ὁ ταπεινότατος Ἄβελ ὁ νεανίας
- 1445 Πρῶτος κατέδειξε ποιεῖν Φυσίας τῷ Κυρίῳ,
 Ὡς δικαιοτάτος βροτοῖς, ὡς ταπεινός, ὡς πρῶτος.
 Καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἰωβὰλ ἀνὴρ ἄγαν ἀγχίνους·
 Ἐδειξε γὰρ ψαλτήριον, ἐσκεύασε κιθάραν,
 Καὶ φίλος ὄφθη τῶν ψαλτῶν καὶ τῶν κιθαριζόντων
- 1450 Οὐχὶ τῷ πάντων ποιητῇ τῷ παντεργάτῃ τούτοις¹,
 Ἄλλὰ Θεοφρενοβλαβεῖ² καὶ ξένῳ καὶ δολίῳ,
 Ξένας τε ὑπενόησε σατανικὰς ὀρέξεις,
 Καὶ τραγωδίας πονηρὰς δαιμόνων χορευόντων.
 Τούτοις πλεσίον Ἰστατο ἀνὴρ Δοβὲρ ἐχέφρων,
- 1455 Ἀδελφὸς ὢν τοῦ Ἰωβὰλ, κατέδειξε δὲ πρῶτος
 Σφυροκοπίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τούτου³ τοῦ σιδήρου,
 Ὅπλα μηχανησάμενος εἰς πόλεμον καὶ ξίφη.
 Ἰστατο δὲ καὶ Ἀρφαξὰδ ὁ μέγας ἀστρονόμος·
 Μετὰ γὰρ τὸν κατακλυσμὸν τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον
- 1460 Οὗτος ἦν συγγραψάμενος πᾶσαν ἀστρονομίαν
 Τοῦ Σῆθ εὐρῶν ἐπὶ κλησῶν καὶ τῶν αὐτοῦ τεκνίων,
 Καὶ τῶν ἀστέρων τὴν πλεθὺν ἐν ἔργῳ γεγλυμμένην.
 Καὶ μετ' ἐκεῖνον ὁ δεινὸς Νεκτανεβῶ τὴν ὄψιν,
 Ἄγριος ὡς⁴ καὶ δυσειδῆς δαίμων σχεδὸν καὶ μάγος,
- 1465 Ὃς τὰς μαγείας ἐκτελῶν καὶ λεκανομαντείας⁵,
 Γνώριμος ὡς μὴ ὄφειλεν γίνεται τῷ Φιλίππῳ,
 Καὶ τῇ συζύγῳ τῇ αὐτοῦ φεῦ τῇ Ὀλυμπιάδι,

¹ Peut-être ὕμνος ou οἶμος.² Peut-être φρενὶ Θεοβλαβεῖ.³ Peut-être τύπον.⁴ Peut-être ὢν au lieu de ὡς.⁵ D'où le mot λεκανομάντευμα, employé par Tzetzes, cod. Par. 2644, 312 v°.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- Ἦτινι¹ συμμινύμενος διά τινος μαγείας
Ἔτεκε τὸν Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν βασιλέα.
1470 Ἦν δὲ καὶ Ζήνων ὁ σοφὸς, Ζήνων ὁ Ἐλειάτης,
Καὶ νῦν φημίζεται λαμπρῶς² ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις.
Καὶ Κόραξ ὁ λεγόχρωος³ καὶ πάνσοφος μου ῥήτωρ,
Κόραξ ὁ Συρακούσιος ὅστις ἐφεῦρε πρῶτος
Ῥητορικὴν τὴν κάλλιστον τέχνην τὴν ἐν τῷ βίῳ.
1475 Καὶ μετ' ἐκεῖνον ἦν ὁ Λῶτ ἀγαλματοποιός τις,
Ὅς ἀπὸ ξύλων πλαστουργῶν καὶ λίθων Θεοὺς ξένους,
Ἐπέπραττεν ὁ μάταιος τούτους εἰς πάντα κόσμον·
Καὶ Ἀριστέας⁴ μελισσῶν καρπὸν διδάξας πρῶτος,
Καὶ Ἐλεάζαρ ἐπωδαῖς χρώμενος καὶ μαγείαις,
1480 Ἐξορκισμοῖς τε φοβεροῖς κατὰ τῶν δαιμονίων·
Πίνδαρος ὁ σοφώτατος, ὁ Θεῖος Μεμνονίδης,
Στησίχορος ὁ φρόνιμος, Ἄλκαῖος ὁ ὀξείας⁵,
Ἐρατοσθένης ὁ φαιδρὸς καὶ τινες ἄλλοι πλεῖστοι
Σοφοὶ παρῆσαν ἄνωθεν ιστάμενοι τοῦ τείχους.

Περὶ τοῦ δευτέρου τείχους τοῦ λειμῶνος.

- 1485 Εἰς δὲ τὸ δεύτερον αὐτοῦ τοῦ Παραδείσου τείχος,
Εἰς ὅπερ τὸ μεσημβρινὸν ἦν μέρος ἀποβλέπον,
Ὁ τῶν Ἑλλήνων ἦν χορὸς Θεῶν τῶν ψευδωνύμων.
Ὁ Κρόνος γὰρ ἦν πρῶτιστος ὁ νεκροβρεφοφάγος,
Βρέφος κατέχων λίθινον κατεσπαργανωμένον,
1490 Καὶ κατεσθίων καὶ αὐτὸ⁶ καθὼς καὶ τᾶλλα βρέφη·
Ὡρᾶτο δὲ πνιγόμενος ὡσπερ ὑπὸ τοῦ βρέφους,
Καὶ μὴ δυνάμενος φαγεῖν ὅπερ ἐκράτει βρέφος.

¹ Ms. ἦτινος.

² Peut-être λαμπρός.

³ Peut-être λογόχρωος.

⁴ Ἀριστέθης dans le ms., où ce vers est
placé avant le précédent.

⁵ Porphyr. ap. Euseb. Pr. Ev. X, 2. où
Alcée est nommé τῶν λοιδορῶν ἰάμβων
καὶ ἐπιγραμμάτων ποιητής, ce qui irait
avec une formation de ὀξύς.

⁶ Ms. αὐτῶ.

- Ἐθαύμασα γοῦν κατ' αὐτὸ τὸ σχῆμα τὸ τῆς στήλης,
 Καὶ πρὸς τὴν Κόρην ἔδραμον τὴν νέαν Σωφροσύνην,
 1495 Ζητῶν ἐκ ταύτης ἐκμαθεῖν τίνος ἐστὶν ἡ στήλη,
 Λέγων· « Τίς οὗτος ὁ κρατῶν τούτου χειρὶ τὸ βρέφος
 Καὶ σπεύδων οὕτως ἀναιδῶς Φοίνην αὐτῷ ποιῆσαι,
 Καὶ μέγα συμπνιγόμενον ἐν τῇ τοῦ βρέφους βρώσει; »
 « Οὗτος ὁ Κρόνος πέφυκεν, ἀντέφησεν ἡ Κόρη,
 1500 Ὃν ὡς Θεὸν ἐσέβοντο τὰ τῶν Ἑλλήνων πλῆθη,
 Ὃς καὶ κατήσθιεν αὐτοῦ τὰ γεννηθέντα βρέφη.
 Ὅπερ ἡ Ρέα ἡ αὐτοῦ σύζυγος ἐκμαθοῦσα
 Λίθον ἀντεσπαργάνωσεν ἀντὶ τοῦ βρέφους ταύτης,
 Καὶ τοῦτον ἀντὶ τοῦ παιδὸς τέθεικεν ἐν τῇ κλίνῃ.
 1505 Ὅπερ ὁ Κρόνος ὁ πατὴρ λαβὼν καὶ φαγεῖν θέλων
 Ἐφάνη συμπνιγόμενος τοῦ λίθου τῇ δυνάμει.
 Κρόνον γοῦν εἰκονίζουσι τὸν χρόνον εἶναι πάντως.
 Πάντα γὰρ τὰ γεννώμενα βρέφη τῷ Κρόνῳ, ξένη,
 Πάλιν ὁ χρόνος δαπανᾷ, πάλιν ὁ χρόνος τρώγει·
 1510 Τὸν δὲ Θεὸν καὶ πλάσθην μου λίθον ἀναφανέντα
 Οὐκ ἠδυνήθη παρελθεῖν ὁ χρόνος δαπανῆσαι,
 Ἄλλ' ἀπεπνίγη¹ δι' αὐτοῦ φανείς θανατωμένος.
 Οὗτος γὰρ λίθος πέφυκεν ὁ ἀκρογωνιαίος²,
 Οὗτος ὁ πλῆξας κραταιῶς τὸν Ἄδην καὶ σκυλεύσας,
 1515 Καὶ ἀνασῖās τριήμερος καὶ τοῦτον θανατώσας.
 Τοιαύτην τούτου γίνωσκε τὴν ἐρμηνείαν, ξένη,
 Τοιαύτην καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς ὀρωμένης στήλης.
 Ἦν οὖν ὁ Κρόνος ἐκ φυλῆς τοῦ Σῆμ τοῦ παλαιτάτου,
 Ἄνθρωπος γιγαντογενῆς ὀρώμενος τοῖς πᾶσι·
 1520 Ὃς δυνατὸς γενόμενος καὶ πρῶτος βασιλεύσας
 Τῶν Ἀσσυρίων γέγονε μέγιστος αὐτοκράτωρ,

¹ Ms. ἀλλ' ἂ πεπνίγη. — ² Sur λίθος ἀκρογωνιαίος, comme désignation du Christ, voy. M. Boissonade, *An. gr. t. II*, p. 113.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

- Καθυποτάξας καὶ τὴν γῆν ἄπασαν τῆς Περσίδος
Καὶ πᾶσαν τὴν ὑψήλιον σχεδὸν τὴν τῆς ἐφάας.
Ὡς δὲ πικρὸς πολεμιστῆς φόβον πολλοῖς παρεῖχεν
1525 Ἄπαντας ἄρδην ἀναιρῶν τοὺς τοῦτον μὴ τιμῶντας,
Κατεστῆρισθη¹ δὲ σοφῶς ἀσπράσι τοῖς πλανήταις,
Καὶ τῶν Ἑλλήνων γέγονεν θεὸς τῶν ἀνοήτων.
Καὶ μετ' ἐκεῖνον ἦν ὁ Ζεὺς καθήμενος ἐν Θρόνῳ
Γυμνὰ τὰ ἄνω φανερῶν τοῦ σώματος τοῖς πᾶσι,
1530 Ἐσκεπασμένα δὲ δεικνύς τοῦ σώματος τὰ κάτω,
Σκῆπτρον κρατῶν βασιλικὸν τῇ εὐωνύμῳ τούτου
Καὶ τρία μῆλα τῷ αὐτοῦ σκῆπτρῳ προσηλωμένα²,
Τῇ δεξιᾷ δὲ αἰτὸν προτείνων καὶ δεικνύων.
Ὅπερ³ τὴν δύναμιν αὐτοῦ μὴ δυνηθεὶς νοῆσαι
1535 Πάλιν αὐτὴν ἠρώτησα τὴν Κόρην περὶ τούτου.
« Εἰ δέ⁴ τὸ μὲν καθέζεσθαι τὸν Δία, φησί, ξένη,
Τὸ σπινθῆρον αἰνίττεται τῆς ῥώμης καὶ ἐδραῖον,
Τὰ δὲ τοῦ σώματος αὐτοῦ τὰ ἄνω γυμνημένα⁵,
Ὅτι περ ἐστὶ φανερὸς τοῖς μέρεσι τοῦ κόσμου
1540 Τοῖς ἐπιγείοις ἅπασιν καὶ τοῖς ἐπουρανίοις·
Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος ἔχειν ἐσκεπασμένα,
Τοῖς χαμαιζήλοισι ὁ θεὸς ἄγνωστός ἐστι πᾶσι·
Τὸ δὲ κατέχειν τῇ λαιᾷ βασιλικὸν τι σκῆπτρον
Σημαίνει τὸ βασιλικὸν καὶ τὸ τῆς ἐξουσίας·
1545 Τὸ δὲ προτείνειν αἰτὸν ἐν τῇ χειρὶ τῇ ἄλλῃ
Δηλοῖ κρατεῖν πασῶν πνοῶν καὶ τῶν ἀεροπόρων,
Καθάπερ δὴ ὁ αἰτὸς πτηνῶν τῶν μεταρσίων.
Τὰ τρία δὲ σφαιροειδῆ μῆλα τὰ ἐν τῷ σκῆπτρῳ
Αἰνίττονται τῶν οὐρανῶν δεσπότην⁶ καὶ τοῦ κόσμου.

¹ Peut-être κατηστῆρισθη.

² Ms. τὸ αὐτοῦ — προαιλωμένα.

³ Peut-être ὄθεν.

⁴ Je lirais : ἢ δέ, « Τὸ μὲν.

⁵ Pour γεγυμνημένα.

⁶ Ms. δεσπότης.

- 1550 Τοῦτον καὶ τερπικέρανον φασὶν Ἑλλήνων παῖδες,
 Ὅσ' ἰς ποτὲ χρυσὸν πολὺν ἐν τῇ χειρὶ κατέχων
 Ἐνδοθεν τοῦτον ἔρριψεν τοῦ κόλπου τῆς Δανάης,
 Ληροῦντες¹ καὶ τινα πολλὰ μυθώδη περὶ τούτου,
 Ὃς ἔσχε τέκνα πάμπολλα υἱοὺς καὶ θυγατέρας
 1555 Ὑπονοθεύων εὐπρεπεῖς γυναῖκας οὐκ ὀλίγας,
 Ἐκατὸν καὶ τριάκοντα χρόνους ἐν βίῳ ζήσας,
 Καὶ βασιλεύων τοῖς ἐν γῆ² πᾶσι τοῖς ἐν τῇ δύσει,
 Ποιῶν φαντάσματα πολλὰ καὶ βδελυρὰς μαγείας,
 Καὶ τὰς γυναῖκας ἀπατῶν ταῖς τούτου φαντασίαις,
 1560 Αἴτινες εἶχον ὡς θεὸν τοῦτον αἰ ἀφρονοῦσαι³,
 Ὡς ὑπ' αὐτοῦ φθειρόμεναι καὶ χαίρουσαι τῇ μίξει.
 Οὗτος ἔποιμος τοῖς πολλοῖς ἐγένετο, θανῶν δε
 Ἐκέλευσε τὸ λείψανον αὐτοῦ τὸ γελοιῶδες
 Ἐν νήσῳ τῇ περιφανεῖ Κρήτῃ κατατεθῆναι.
 1565 Μυθολογοῦσι δὲ πολλὰ περὶ τοῦ θεοῦ τούτου.
 Ὁ γὰρ σοφώτατος ἀνὴρ καὶ μέγας Εὐριπίδης
 Εἰς ταῦρον τοῦτον ἔφησε μεταβληθῆναι ξένον,
 Καὶ τὴν Εὐρώπην τὴν λαμπρὰν ὡς εὐμορφον ἀρπάσαι.
 Οὗτος καὶ τέχνην πλευσίικὴν εὔρεν ἀρχῆθεν μόνος,
 1570 Καὶ τοῖς μωροῖς ὁ μάταιος ἐδόκει θεὸς εἶναι. »
 Ἴσ' ἴατο δὲ καὶ Ποσειδῶν, θεὸς τῶν ἐναλίων,
 Τρίαιναν ἔχων τῇ χειρὶ σίλβουσαν ἐν τῇ θέᾳ,
 Φέρων ἰχθυοσύνθετον⁴ τοῦ σώματος τὰ κάτω,

¹ Ms. λυρῶντες.

² Ms. ἐν τῇ γῆ.

³ Ms. αἰα φρονοῦσαι.

⁴ Je pense qu'il faut lire *ἰχθυοσύνθετα*, ou corriger τὸ κάτω, si l'on conserve *ἰχθυοσύνθετον*. Mais la première correction me semble préférable, à cause du vers suivant : Τὰ δ' ἄνω μέρη. À la rigueur même, *ἰχθυοσύνθετον* pourrait être pris adverbial-

ment pour *ἰχθυοσυνθέτως*. Ce composé peut être ajouté au *Thesaurus*, ainsi que les deux suivants : *ἰχθυοπρεπῶς*, Germ. Constantinopol. cod. Coisl. 278, fol. 223r. : Καὶ ἄνω βλέπειν καὶ τὸ ἄνω ζητεῖν τοῖς ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου ἰχθυοπρεπῶς νηχομένοισι ὑπέθετο. — *ἰχθυοπρατέω*, Tzet. *Epist.* 57 : Τινὰ δὲ πάλιν ἰχθυοπρατοῦντα ἢ ὕπρωπρατοῦντα.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténiole.

- Τὰ δ' ἄνω μέρη μόρφωσιν ἀνθρώπου κεκτημένα.
 1575 Οὗτος Λιδύην¹ ἔγημε τὴν Διὸς θυγατέρα
 Εὐπρεπεσίατην τὴν μορφήν οὔσαν καὶ τὴν ιδέαν.
 Οὗτος τὴν κυβερνητικὴν τέχνην ἐφεῦρε πρῶτος,
 Καὶ τοῖς πολλοῖς ἐγένετο θεὸς τῶν ἐναλίων.
 Καὶ μετ' ἐκεῖνον ἴσλατο θεὸς (ἦν ὁ Ἀπόλλων
 1580 Ὁ Θυμβραῖος² καλούμενος), τῇ λαϊᾷ φέρων τόξον,
 Καὶ τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ λιγύφθογγον κιθάραν·
 Ὃν ἥλιον ἀνόμαζεν ἡ Κόρη ζωοτρόφον.
 Μοιρῶμενος γὰρ τοῖς πολλοῖς ἀσπράσιν ὁ τοιοῦτος³
 Καὶ τίκτει καὶ ζωογονεῖ καὶ πάντα θεραπεύει.
 1585 Κιθάραν δὲ τὴν τοῦ παντὸς ἔλεγεν ἀρμονίαν·
 Τοῦτο καὶ γὰρ συμβολικῶ⁴ ταύτη σημαίνει λόγῳ.
 Οὕτω καὶ τούτου τὴν μορφήν ἠρμήνευσεν ἡ Κόρη.
 Φασὶ δὲ τοῦτον μουσικὸν γλυκύτατον τυγχάνειν·
 Καὶ πρῶτος καὶ τὴν μουσικὴν εὔρεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
 1590 Θέλων ἀπάντων τὰς ψυχὰς τῆς μουσικῆς τῷ ᾠθόγγῳ.
 Ἦν δὲ καὶ ἄδης ὡς θεὸς ἰσλάμενος ἐκεῖσε,
 Τῶν τεθνεώτων βασιλεὺς τυγχάνων, οὐ τῶν ζώντων,
 Τὴν θέαν ἔχων ἀμειδῆ καὶ κατηφῆ τὴν ὄψιν,
 Καὶ τοῦ προσώπου τὴν μορφήν ἔχων ζεζοφωμένην.
 1595 Τούτῳ προσῆν καὶ Τιτυὸς καὶ Τάνταλος⁵ καὶ Χάρων
 Ὁ νεκροπέρινας γεγονῶς τῶν τεθνατωμένων.
 Ὁμοίως καὶ Ῥαδάμανθυς⁶ καὶ οὗτος θεὸς τούτων,
 Κρίνων ἐκεῖσε τὰς ψυχὰς, ἃ τῆς παραφροσύνης!
 Ὡς ψευδομυθοπλάττουσιν⁷ οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων.

¹ Ms. Λιδύης.

² Ms. ὁ Σ' ὑμβρεος.

³ Ms. οὐ τοιοῦτος.

⁴ Ms. συμβολικῶς.

⁵ Ms. προσῆν Τιὸς καὶ Πάνταλος. Le premier de ces noms doit être corrompu; il

manque d'ailleurs deux syllabes à ce vers, que je corrigerais ainsi: Τούτῳ προσῆν καὶ Τιτυὸς καὶ Τάνταλος καὶ Χάρων. Voy. les *Mythogr.* de M. Westermann, p. 386.

⁶ Ms. καὶ δ' ἀραμανθῆς.

⁷ Voy. plus haut, v. 4.

- 1600 Ἰσατο καὶ τις πυραυγῆς ἀκτινοφλογοφόρος¹,
Φαέθων δὲ καλούμενος, τοῦ δὲ Φωσφόρου γόνος,
Γίγας ὀρώμενος λαμπρὸς καὶ ξένος διφρηλάτης,
Καὶ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον τρέχων οὐρανοδρόμος,
Καὶ καταυγάζων ἄνωθεν, καὶ τρέχων ὑπεράνω,
1605 Ἄρματηλάτης αἴθριος φλογώδης καὶ χρυσόθριξ,
Ὅν ὡς Θεὸν ἐτίμησαν οἱ μὴ καλῶς φρονοῦντες.
Καὶ μετ' ἐκεῖνον ἦν Ἑρμῆς ὁ βιβλολογογράφος²,
Ὁ περιβόητος Θεὸς, ὃς ἦν τοῦ Διὸς τέκνον,
Τρισμέγιστος καλούμενος παρὰ τῶν μυθολόγων.
1610 Τρεῖς γὰρ δυνάμεις ἔφησεν μεγίστας εἶναι μόνας
Τὸ τοῦ ἀρρήτου ὄνομα Θεοῦ τοῦ παντεπόπιου,
Μίαν δὲ τὴν Θεότητα τούτου τοῖς λόγοις εἶπεν.
Διὸ Τρισμέγιστος Ἑρμῆς παρὰ πολλῶν ἐκλήθη.
Καὶ γὰρ τὸ μέλλον ἀγνοεῖν ὠμολόγησε ξένως
1615 Τριάδα ὁμοούσιον, κἂν Ἕλληνας ἦν καὶ οὗτος.
Φιλοσοφῶν δ' ἐτύγχανεν ἐν τοῖς τοῦ Αὔστρου³ χρόνοις,
Ἄνηρ Αἰγυπτίος τις ὦν καὶ μέγας τῇ σοφίᾳ.
Ἐλέγετο καὶ Φαῦνος τις αὔθις παρὰ τῶν ἄλλων.
Λόγιος μὲν καὶ συνετὸς, κἂν Ἕλληνας ἦν τὸ γένος,
1620 Οὗτος ἐφεῦρε τὸν χρυσὸν πρῶτος ἐν τοῖς ἀνθρώποις.
Νέος δ' ἦν καὶ τετράγωνος, μαρσίπιον βασιλάζων,

¹ Ce composé manque au *Thesaurus*, auquel on peut ajouter les suivants : Ἀκτινοβόλημα, German. Constantinopol. cod. Coisl. 278, fol. 119 r. : Ἄετοῦ δὲ μόνου τῶν ἀπάντων ζώων τὸ ἐπεντρανίζειν ἀσκαρδαμυκτὶ καὶ δίχα καταμύσεως τοῖς ἡλιανοῖς ἀκτινοβολήμασιν. — Ἀκτινολογέω, Radianter loquor, Anon. in Psalm cod Par. 371, A, fol. 328 v. : Οὐκοῦν ἀκούωμεν αὐτοῦ χαριγλωτλοῦντος (fort. χαριτογλωτλοῦντος) ἢ ἀκτινολογοῦντος. — Ἀκτινοφανῆς, ὕ, ἦ,

Radians, S. Maximi Opp. t. II, p. 35. — Ἀκτινοφανῆς, Radianter, Anon. cod. Par. 39, fol. 96, r. : Καὶ τὴν μὲν ἀκτινοφανῶς ἐκλάμπουσιν τοῦ προσώπου πανόλειον αἴγλην.

² Ajoutez ce mot aux lexiques.

³ Hermès Trismégiste vivait du temps de Sésostris, suivant Cédrene t. I, p. 36. D'où il faudrait admettre que Αὔστρου est la corruption d'une forme du nom de Sésostris.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- Καὶ τῇ ιδέα διαυγῆς γανύμενος καὶ χαίρων·
 Οὕτως σαφηνίζουσα τὴν σήλην ἢ νεάνις
 Οὕτως ἠρμήνευσε αὐτοῦ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὄψιν·
- 1625 « Νέον μὲν φάσκουσι αὐτὸν διὰ τὸ μὴ γηράσκειν,
 Ὁ λόγος γὰρ οὐδέποτε γηράσκει ταῖς ἡμέραις·
 Τετράγωνον δὲ λέγουσι αὐτὸν οἱ λογογράφοι
 Διὰ τε τὸν σπερρότατον τῆς ἀληθείας λόγον·
 Βασιάζει δὲ μαρσίπιον διὰ τὰς ἐμπορίας·
- 1630 Ἐμπορικὸς γὰρ ὁ Ἑρμῆς καὶ ποριστῆς χρημάτων,
 Καὶ λόγων νοῦς ἀπλήρωτος καὶ βρύσις πλεμμυροῦσα. »
 Ἦν δὲ καὶ ὁ περιδοξὸς Ὡρίων θεὸς δῆθεν,
 Νεβρῶδ ὀνομαζόμενος, γίγας οὐρανομήκης,
 Ἐκ τῆς φυλῆς ἀρχόμενος τοῦ Χάμ τοῦ πατραλοία·
- 1635 Ὃς ἔκτισε τὴν εὐκοσμον πόλιν τὴν Βαβυλῶνα,
 Καὶ πρῶτος Πέρσας ἔδειξεν τὰς μιὰς μαγείας
 Καὶ ζῶων κυνηγέσια καὶ τὴν ἀστρονομίαν,
 Ἀστρολογίαν τε λαμπρὰν τῇ οὐρανοκινήσει¹.
 Ἦν καὶ τις σήλην σιδηρᾶ, περιδοξὸς, μεγάλη·
- 1640 Ἄρεος δ' ἦν τὸ ξόανον ἄρμασιν ὠπλισμένον.
 Οὗτος καὶ Βῆλ² ἐλέγετο καὶ Βάλ, πρὸς δὲ καὶ Θεῦρος³.
 Μαντείας δὲ βροτολοιογούς⁴ ὡς ἐραστῆς πολέμων
 Ἐξέθετο μαντεύεσθαι περὶ μηνῶν καὶ χρόνων·
 Οὗτος ὁ Θεῦρος πᾶφυκε κασίγνητος τὴν Θεάν,
 1645 ᾧ⁵ καὶ Φανόντι πρῶτιστον Ἀσσύριοι τὴν σήλην

¹ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*.

² Voy. Dom Calmet, *Dict. de la Bible*, v. Baal.

³ Cédrene, t. I, p. 29 : Μετὰ δὲ Νῖνον ἐξασίλευσε τῶν Ἀσσυρίων Θεῦρος ὁ καὶ Ἄρης κληθεὶς ὡς πολεμικώτατος.

⁴ Dans le ms. *μαντείας καὶ βροντολόγου*. Une seconde main a corrigé *βροτολοιογούς*, qui est l'épithète donnée à Mars

par Homère. Le mot corrompu *βροντολόγου* me rappelle le composé *βροντοχηέω* employé par Théodore Lascaris, codex Par. 3048, fol. 16 v. : ὡς λόγους ἀληθείας βροντοχηεῖν. Voy. aussi cod. Par. 1193, fol. 60 v. Ce dernier mot peut être ajouté au *Thesaurus*, qui ne donne que *βροντοχηής*.

⁵ Ms. Ὁ καί.

Μηχανικῶς ἀνέστησαν, Θεοποιοῦντες ταύτην,
Θεὸν πολέμων οἱ μωροὶ ταύτην ἀποκαλοῦντες.

- Ἦν¹ καὶ Διόνυσος Θεὸς καὶ οὗτος ἄλλος πάλιν,
Διὰ τὸ σείειν τὴν ληνὸν Σειληνὸς² κεκλημένος.
1650 Οὗτος τὸν οἶνον πρῶτιστος ἐφεῦρεν ἐν ἀνθρώποις·
Ἄριος³ δὲ φημίζεται παρὰ τῶν μὴ φρονούντων,
Ὡς⁴ δὲ τὸν ληνὸν λέγεται εὐφρόνως καὶ Ληναῖος.
Ὁ Πολυμήδων⁵ δ' ὁ κλεινὸς πατὴρ ὑπῆρχε τούτου,
Ἐκ γένους καταγόμενος Διὸς τοῦ παραδόξου,
1655 Ὃς τῇ Σεμέλῃ συμμιγείς τῇ θυγατρὶ τοῦ Κάδμου,
Ὃς τῆς ἀμπέλου τὴν τροφήν εὐρῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
Καὶ περὶ τῆς ἀμπελικῆς εὐρῶν τὰς γεωργίας
Τοῖς πολλοῖς ἐσεβάζετο Θεὸς καὶ οὗτος Θεῖος,
Μαθὼν καὶ τινὰς μυστικὸς καὶ τερατώδεις⁶ λόγους,
1660 Καὶ φαντασίας ἐκτελῶν θαυμάτων ἐξαισιῶν,
Τὰς συγγενίδας τὰς αὐτοῦ πάσας μυσταγωγήσας,
Ἡλιακῶν ὁ δήλωσις⁷ διδάσκων βακχευμάτων,
Ἄς Βάκχας κατωνόμαζον πάντες βροτοὶ τῷ τότε,
Καὶ τοὺς πολίτας δὲ πεινῶν⁸ ἠνάγκαζε πολλάκις,
1665 Αὐχῶν⁹ τινῶν ἡλιακῶν τελετὰς εἶναι ξένων.
Οὗτος οὖν ὁ Διόνυσος φυγὰν ἀπὸ Καδμίας
Μόνος ἀπῆλθεν εἰς Δελφοὺς, κἀκεῖ πληροῖ τὸν βίον·
Τὰ δ' ὄπλα τούτου τὰ λαμπρὰ τὸ ἱερὸν φυλάττει¹⁰.
Τοῦτον ἦν¹¹ δὴ φημίζουσι μέσον¹² εἶναι τοῦ κόσμου,

¹ Ms. Ἦν δὲ καί.

² Le grand Étymol. s. v. Σειληνός: Σειληνός δὲ ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. Voy. les Anecd. gr. de Villoison, t. I, p. 120, et le Thesaurus, s. v. Σιλλαίνω.

³ Ms. ὁ Ἄριος. Je pense qu'il faut lire Ἄραϊος, dont le copiste aura fait ὁ Ἄριος.

⁴ Au lieu de Ὡς δὲ, peut-être faut-il lire Ἦρὸς ou Εἰς δὲ.

⁵ Ms. ὁ μπολυμίδων. Voy. Cédrene, t. I, p. 43.

⁶ Ms. τερατώδη.

⁷ Peut-être δήλωσις.

⁸ Ms. ποισῖν.

⁹ εὐχῶν dans Cédrene, l. c.

¹⁰ Ms. φυλλάττειν.

¹¹ Peut-être οὖν au lieu de ἦν.

¹² Ms. Βεσὸν εἶναι τοῦ τόπου.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

- 1670 Οἶνον αὐτὸν συμβολικῶς πάντες ἀποκαλοῦντες.
Πλησίον δ' ἦν ἰσλάμενον ἄγαλμα καινὸν ξένον,
Ἡφαίστου φέρου τὴν μορφήν, ὅστις χωλὸς τυγχάνει¹.
Οὗτος τὸ πρῶτον εὔρατο χαλκευτικὴν τὴν τέχνην·
Ἀμφιγυήεις² οὖν ἀνὴρ ἐλέγετο καὶ οὗτος·
- 1675 Πολεμιστῆς δὲ φοβερός, κἂν καὶ χωλὸς ὑπῆρχεν,
Καὶ κρυερὰν πυράγραν τε³ θεόθεν ἐστάλμενος⁴,
Ὃς ἐξελθὼν εἰς πόλεμον καὶ συμπεσὼν τῷ ἵππῳ,
Αὐτὸς χωλεύων ἔμεινε τοὺς πόδας ἀμφοτέρους.
Οὗτος καὶ νόμον ἔθετο πάσας τὰς Αἰγυπτίας
- 1680 Καὶ μονανδρεῖν καὶ σωφρονεῖν καὶ συνετῶς διάγειν.
Πρῶτον γὰρ οὗτος εὔρατο τὸν σωφροσύνης νόμον,
Ἐκ μυστικῆς τινὸς εὐχῆς λαβὼν τινὰ ξυλάβων⁵
Ἐκ τοῦ ἀέρος πρὸς αὐτὸν ἐξαίφνης κατὰ ῥῶσιν.
Υἱὸν δὲ τίθει φαεινὸν ὃν Ἥλιον καλοῦσιν·
- 1685 Ὃς ἤλεγξεν, ὡς φάσκουσιν οἱ μυθολογογράφοι,
Πῶς Ἀφροδίτῃ τῇ νυκτὶ τῷ Ἄρῃ μιγνυμένη.
Ἦν καὶ ὁ Ἔρως σὺν αὐτοῖς ἰσλάμενος ἐκεῖσε,
Κουλεὸν φέρων διαυγῇ βελῶν πεπληρωμένον,
Καὶ τόξον σιδηρότευκτον καὶ κήριον λαμπάδα,
- 1690 Ἐπλερωμένος καὶ αὐτὸς ὀρώμενος καὶ νέος,
Τείνων τοῦ τόξου τὴν νευρὰν, κατέχων καὶ τὸ βέλος
Ὅσπερ σχηματιζόμενον τὸν νοητὸν⁶ ἐκπέμπειν,
Καὶ φλέγειν ὅπου βούλεται καὶ βάλλειν ὅπου θέλει.
Ἦν δὲ καὶ ἴνδαλμα χαλκοῦν ἄλλο κεχρυσωμένον,
1695 Ἐχον τὴν πλάσιν ἐκ χαλκοῦ πᾶσαν ἐσκευασμένην.

¹ Ms. τυγχάνων.

² Ms. ἀμφιγυεκτήης.

³ Il y avait d'abord πυράγραν ἄκμωνα.
Le dernier mot a été effacé, et on a mis τε
au-dessus.

⁴ Ms. ἐστάλμενα.

⁵ Au lieu de τινὰ ξυλάβων, lisez τὴν
ὄξυλάβην. Palæphat. 53: Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαι-
στος ἀπὸ μυστικῆς τινὸς εὐχῆς ΤΗΝ
ὈΞΥΛΑΒΗΝ ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ
κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὅπλα.

⁶ Peut-être τὸν οἶσλον.

- Χρόνος δὲ ἦν τὸ ἴνδαλμα γέρων κατὰ τὴν Θεάν,
 Τὴν κάραν φέρων ἔμπροσθεν τριχῶν πεπληρωμένην,
 Ὅπισθεν δὲ τις φαλακρὸς φαινόμενος καὶ λειῖος,
 Δεικνὺς ἐκ τούτου τὴν φορὰν τοῦ χρόνου σοφωτάτως¹.
- 1700 Ἰσίοιο τούτων ἔγγιστα ξόανον ἄλλο ξένον·
 Γύναιον ἦν τὸ ξόανον, λίθος λευκὴ Παρία.
 Ἦν δὲ Θεὸς τις καὶ αὐτὸ² τῶν τότε πολυθέων,
 Ἦν Ἀφροδίτην λέγουσιν ἤγουν ἐπιθυμίαν.
 Καλεῖται δὲ καὶ Κύθειρα³, καλεῖται καὶ Κνιδία,
 1705 Γεγυμνωμένην τέλεον τὴν αἰδοιμίαν⁴ ταύτης
 Τῇ χειρὶ περιστέλλουσα δῆθεν ὡς αἰδουμένη.
 Ἐκράτει δὲ καὶ κλένιον, οὔσα καὶ γενειᾶτις⁵,
 Περίγοργος, ἀναίσχυντος, ἔφιππος φαινομένη,
 Ἐκ τῆς ὀσφύος ἀνωθεν ὡς Θῆλυς φερομένη,
 1710 Τὰ δὲ κατώτερα αὐτῆς ὡσπερ ἠρρένωμένα⁶.
 Καὶ ταύτης ὡς δυσνόητον τὴν ἐρμηνείαν οὔσαν
 Καταλαβέσθαι καὶ τὸν νοῦν ταύτης οὐκ ἠδυνήθην,
 Καὶ πάλιν τὴν ἐρώτησιν ἔλεξα⁷ τὴν συνήθη.
 Ἡ Κόρη δὲ τοῖς ῥήμασι θατίον μου πειθαρχοῦσα,
 1715 « Ἄκουσον πῶς τὸ κτένιον φέρει, φησὶν, ὦ ξένε, »
 Καὶ κατ' αὐτὸν⁸ ἐνόησα τὴν ταύτην ἐρμηνείαν·
 « Τὰς τῶν Ῥωμαίων λέγουσι γυναῖκας τὰς ἀρχαίας
 Ἀπὸ τινος νοσήματος λοιμώδους ἀρρώσθησαι,
 Καὶ ξυρομένων ἀπασῶν αὐτῶν τὰς τούτων κάρας
 1720 Γενέσθαι καὶ τὰ κτένια ταῖς γυναιξὶν ἀχρεῖα.

¹ Cette forme adverbiale peut être ajoutée au *Thesaurus*, qui ne donne que le comparatif *σοφωτέρως*. *Act. Andrea*, p. 110, ed. Tischendorf: *Ei σοφωτέρως ἀκούση, συνδοκιμάσεις*.

² Ms. *τι καὶ αὐτῷ*.

³ Ms. *Κίθαιρα*.

⁴ L'auteur, probablement, a écrit *την αἰδῶ μόνην*, d'après Cédreus (t. I, p. 564), qu'il semble avoir copié.

⁵ Ms. *γενιήτης*.

⁶ Ms. *ὡς περηνομένα*.

⁷ Ms. *ἐλεγεα*.

⁸ Peut-être *κατ' αὐτό, stultim*.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

- Τῆς ψευδωνύμου δὲ Θεᾶς ταύτης ἐπευξαμένης
 Αὔθις τὰς τούτων κεφαλὰς ἐξανατριχωθῆναι,
 Κακ τούτου κτένιον αὐτὴν ἐτίμησαν κατέχειν.
 Γένειον δέ τινες αὐτὴν¹ ἔχειν καθιστοροῦσιν,
 1725 Ὅτι Φηλείας ὄργανον καὶ ἄρρενος αἰτεῖται
 Ἐχειν ἢ κάμιστος Θεὰ καὶ ῥερυπαρωμένη².
 Ἐμφορον γὰρ φημίζουσιν ταύτην παντὸς γενέσθαι
 Καὶ νεκροθήλυον³ τινὰ καὶ λάγνον ἀνοσίαν⁴.
 Ἐφιππον δὲ τετίμηκεν ὁ παῖς αὐτῆς Αἰνείας·
 1730 Μέχρι καὶ γὰρ τῆς δύσεως ἔφιππος οὔτος πλεύσας
 Ἐσήσησε ταύτην ἔφιππον, ὡς βλέπων τὴν εἰκόνα
 Τιμήσας ταύτην τὴν Θεάν ἔφιππον καθοράσθαι.
 Αὐτὴ νυκτὸς δὲ τῷ Ἄρῃ⁵ νυκτογαμοκλοπεῖσα⁶
 Ἐλέχθη⁷ παρὰ τοῦ λαμπροῦ καὶ διαυγοῦς ἡλίου.»
 1735 Ἦν ἰσλαμένη καὶ Παλλὰς Λινδία⁸ καλουμένη,
 Ἀθηνᾶ δὲ τὸ ὄνομα, Θεὸς καὶ αὐτὴ οὔσα,
 Ἐχουσα κράνος τῇ χειρὶ καὶ τὸ γόργειον τέρας,
 Καὶ ὄφεις εἰς τὸν τράχηλον πολλοὺς ἐμπεπλεγμένους,
 Τοῖς ὅμοις φέρουσα λαμπρὰν χρυσήλατον ἀσπίδα,
 1740 Καὶ πρὸς τὴν κάραν κόρυθα σιδηροχαλκευμένην,
 Κρατοῦσα σκάρφος τῇ χειρὶ σμικρότατον ἐλαίας,
 Καὶ φαινομένη διειδῆς καὶ συνετὴ τὴν Θεάν.
 Ἦς κτώμενος τὴν ἄγνοιαν ἠρώτησα τὴν Κόρην·
 « Δίδαξον οὔν, Κυρία μου, » φήσας, « τίς ἐστὶν αὐτὴ,

¹ Ms. τινὰς αὐτῆ.

² Ms. ῥερρυπαρωμένη. La forme ῥυπαροῦμαι n'est pas connue, mais elle est conforme à l'analogie. Le *Thesaurus* donne, mais sans exemple, le mot ῥυπαρόμαι, d'après Schneider, qui le regarde comme suspect.

³ Ce composé manque aux lexiques.

⁴ Peu compréhensible.

⁵ Ms. τῷ Ἄρῃ au lieu de δὲ τῷ Ἄρῃ. Je crois la correction certaine.

⁶ Ce composé manque aux lexiques; mais on connaît le mot γαμοκλοπέω, employé par Phocylide.

⁷ Peut-être ἠλέγχθη.

⁸ Sur la Minerve Lindienne, voy. Apollodore, II, 1, 4, et surtout Cédrene, *Hist.* t. I, p. 564.

- 1745 Καί τήν τῆς Σήλης ποιήσον δήλην διδασκαλίαν. »
 « Ἄκουσον οὖν καί¹ ταύτης σὺ τῆς Σήλης ἐρμηνείαν,
 Καί θαύμασον τοῦ ποιητοῦ τὴν φρόνησιν ἐν ταύτῃ.
 Ἀσπίδα φέρει ταῖς χερσὶ καὶ κράνος καθὰ βλέπεις,
 Τὸ σταθρὸν σημαίνουσα ταύτης καὶ τὸ γενναῖον·
- 1750 Ἐπιβουλήν γὰρ ἄπασαν ἢ γυνῶσι ἀπαθεῖται.
 Ταύτην καλοῦσι φρόνησιν, καλοῦσι καὶ σοφίαν.
 Φορεῖ δὲ ταύτης τῇ κάρῃ² καὶ περικεφαλαίαν,
 Διὰ τὸ ἀθεώρητον καὶ νέον τῆς σοφίας.
 Ἐλαίαν δὲ τεκμήριον εἶναι καθαρωτάτην.
- 1755 Ἡ γὰρ ἐλαία, γήωσκε, φωτὸς ὄλου τυγχάνει
 Τὴν τοῦ νοὸς ταχύτητα τοῖς πᾶσι προδηλοῦσα³.
 Αὕτη γοῦν τὴν ὑφαντικὴν ἐφεύρατο πρωτίστως⁴.
 Φρόνησις δὲ παρὰ πολλῶν ὡς συνετὴ καλεῖται,
 Ἀπὸ τοῦ πάλιν⁵ καὶ κινεῖν τὸ δόρυ καὶ κραδαίνειν.
- 1760 Πολεμικὴ γὰρ ἢ θεὸς καὶ πανσυνετωτέρα⁶
 Ἀπέκτεψε καὶ Πάλλαντα γίγαντα ξένον ἄνδρα,
 Διὸ καὶ ἔλαβε τιμὴν ὡς θεὸς προκυνεῖσθαι. »
 Ἴστιατο καὶ Σεμίραμις ἢ καλουμένη Ῥέα·
 Θεὰν καὶ ταύτην νόησον, σύζυγον δὲ τοῦ Κρόνου.
- 1765 Ἦν δὲ πρεσβῦτις τὴν μορφήν, τὸ σχῆμα γηραλέα,
 Τὴν ἡλικίαν τε μακρὰ⁷ καθάπερ ἐκ γιγάντων.
 Ἦν δὲ καὶ Ἴσις ἢ θεὸς Δήμητρα καλουμένη.
 Γῆν ταύτην φάσκουσι πολλοὶ γύναιον πυργοφόρον,

¹ J'ai ajouté les mots οὖν καί.

² La mesure n'y est pas, si l'on accentue régulièrement κάρῃ, au lieu de καρῆ, que donne le manuscrit. Il faudrait admettre que la faute d'accentuation provient de l'auteur, ce qui n'est pas probable. Il pouvait se tromper sur la nature, mais non sur la place de l'accent. V. 2163 : Φέρων τῇ τούτου κεφαλή καὶ περικεφαλαίαν.

³ Ms. προδηλοῦσαν.

⁴ Ms. πρωτίστος.

⁵ Corrigez πάλλιν. Euripide, *Androm.* 697.

⁶ Ms. πᾶν συνετωτέρα. Le composé πανσύνετος, qui manque au *Thesaurus*, a aussi été employé par Théodore Studite, *Epist.* p. 327, E.

⁷ Ms. μακράν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

- Βασιλάζον τύμπανον ὁμοῦ καὶ σλάχυν προδεικνῦον ·
 1770 Περὶ ἧς¹ ταύτην ἐρωτᾶν ἠθέλησα τὴν Κόρην,
 Λέγων, « Καὶ ταύτης ἐξείπε τὰς δυσνοήτους Θεάς,
 Καὶ ποίησον ἐν γνώσει με καὶ τῆς εἰκόνας ταύτης. »
 Αὕτη τὸν σῖτον, ἔφησε, καὶ τὴν κριθὴν ἐφεῦρε ·
 Πλάττεται δὲ τῷ σχήματι² καὶ πυργοφόρος εἶναι,
 1775 Ἐπειδὴ πάσης πόλεως ἔδρα καὶ βάθρον ἔστω ·
 Ἡ γῆ γὰρ ἔστω στήριγμα βασιλάζουσα τὰς πόλεις.
 Κατέχει δὲ καὶ τύμπανον ὡς βλέπεις ἠρτισμένον ·
 Συγκλείει γὰρ ὑφ' ἑαυτὴν³ ἡ γῆ καὶ τοὺς ἀνέμους.
 Ταύτην ὡς Θεὰν οἱ πολλοὶ καλοῦσι τῶν ἀφρόνων ·
 1780 Θεὰν καὶ ταύτην λέγουσιν ἀπὸ παραφροσύνης
 Ὡς γεωργήσας⁴ ἔμφορον καὶ δῆθεν ζωοδότην.
 Καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ἄρτεμις ἴστατο ξιφηφόρος,
 Καὶ τρέχουσα τῷ σχήματι⁵ σπαθήρης, τοξοφόρος
 Θεὰ καὶ ταύτη⁶ διειδῆς, κυνηγετικωτάτη,
 1785 Ἦν Ἐφροσείας⁷ λέγουσι τοῖς ὄρεσι φοιτῶσαν,
 Καὶ ταύτην⁸ διατρίβουσιν ὡς κυνηγεῖν ζητοῦσαν.
 Ἰστατο δὲ καὶ ἀγαλμα τῆς Ἥρας ἐκ χρυσοῦ,
 Χαλκῆν ψαλίδα τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ κατέχον,
 Καὶ ταύτην πᾶσι τοῖς βροτοῖς δεικνῦον ἀριδήλως.
 1790 Καὶ ταύτην δὲ δυσνόητον τὴν ἔμφρασιν νομίσας,
 Συνήθως « Ταύτην, » ἔφησα τῇ Κόρη, καὶ Φαρρόνυτος,
 « Δίδαξον καὶ τὴν δύναμιν τῆσδέ μου⁹ τῆς εἰκόνας,
 Καὶ τὴν αὐτῆς ἀνάγγελον δύσκολον ἐρμηνείαν. »
 Ἡ δὲ καὶ πάλιν συνετῶς ἠρμήνευσε καὶ τάδε ·
 1795 « Τὴν Ἥραν ταύτην νόησον σημαίνειν¹⁰ τὸν ἀέρα,

¹ Ms. περιῆς.

² Ms. τὸ σχῆμα τι.

³ Ms. ἀφ' ἑαυτήν.

⁴ Je lirais γεωργίας.

⁵ Ms. τὸ σχῆμα τι. Voy. v. 1774.

⁶ Je lirais καὶ αὐτή.

⁷ Ms. Ἐφροσείας.

⁸ Lisez ταύτη, adverbialement.

⁹ J'aimerais mieux με.

¹⁰ Ms. σημαίνειν.

- Ἐπεὶ καθαίρει ὁ ἀὴρ Θεοῦ πάντως¹ προνοία.
 Ἀπὸ γὰρ τῆς μεταφορᾶς τῆς² τῆς ψαλίδος, ξένη,
 Κεῖρει τὰς τρίχας ὡσανεὶ καὶ κόπτει τῇ ψαλίδι,
 Καὶ καθαρὰ τὰ σώματα δεικνύει τῶν ἀνθρώπων.
 1800 Αὕτη Θεὸς ἐλέγετο παρὰ τιῶν ἀρχαίων·
 Λέγεται γὰρ τὸν σιολισμόν ταύτην ἐξευρηκέναι,
 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλοῖς ὡς Θεὸς τιμηθῆναι.
 Ὀλυμπιάδος ἴστατο Σελήνης ἄλλη σήλη,
 Συνεξευγμένους ἔχουσα βόας μεγάλους δύο,
 1805 Δεικνύοντας τοῖς κέρασι τὸ τῆς σελήνης σχῆμα·
 Ἐν οἷς ὑπῆρχεν ἄνωθεν ἡ κόρη διφρηλάτης³,
 Λευκόπεπλος⁴, ὀλόκυκλος, λευκολαμπαδηφόρος⁵
 (Ἰὼ δὲ ταύτην ἔλεγον οἱ τῶν Ἀργείων παῖδες),
 Γύναιον οὔσα καὶ αὐτὴ καὶ Θεὰ καλουμένη·
 1810 Ἦν καὶ ποτὲ τὸν Ἄσπαρον⁶ ἐκεῖθεν διασθήσας
 Εἰς βοῦν τιὰ φημιζουσι ταύτην μεταβληθῆναι,
 Ὡς τις τῆς Ἡρας σύμβουλον⁷ πρῶτη ζηλοτυποῦσα.
 Ὑστέρα πάντων ἴστατο σήλη παρηλλαγμένη·
 Εἰς τὸ μὲν ἄνωθεν χρυσὸς ἄχρις αὐτοῦ τοῦ σίηθους,
 1815 Τὸ κάτωθεν δὲ σίδηρος μέλας ζεζοφωμένος.
 Ἐγὼ δ' ἠπόρουν καθ' αὐτὸν ταύτην ὄρων τὴν σήλην
 Σιδηροχρυσοχάλκευτον⁸ οὔσαν ἐξ ἡμισείας,
 Καὶ τὴν ἐξ ὕλης διφυοῦς ἐθαύμαζον εἰκόνα,
 Πῶς οὐχὶ πᾶσαν ἐκ χρυσοῦ τέτευχεν ὁ τεχνίτης,

¹ Lisez πάντως Θεοῦ.² Ms. τῆ τῆς. M. Boissonade, *Anecdota* gr. t. II, p. 295.³ Peut-être διφρηλάτις.⁴ Employé aussi par Constantin Pan-technès, cod. Esc. II, Υ, 10, fol. 84 r.: Ἦσαν ἐτι καὶ οἷς ἐφκει πάχη περιτεθεῖσθαι, καὶ ὅσοις μᾶλλον τὸ ἀπὸ τοῦ χρόνου περιμήθει λευκόπεπλον.⁵ Ajoutez ce mot aux lexiques.⁶ Je lirais : τὸν Βόσπορον ἐκεῖθεν διαβῆναι, et ensuite μεταβληθεῖσαν.⁷ Probablement pour τὸ συμβούλιον, employé par les auteurs byzantins dans le sens de τὸν νοῦν.⁸ Ms. σιδηροχάλκευτον, mot au-dessus duquel on a ajouté χρυσο. Ce mot manque aux lexiques. Voyez v. 767.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- 1820 Ἡ πάλιν πῶς οὐ σιδηρᾶν ἐσκεύασε καθόλου,
 Ἄλλ' ἐκ σιδήρου καὶ χρυσοῦ ταύτην ἦν χαλκουργήσας·
 Καὶ πάλιν ἐπερώτησα μαθεῖν καὶ περὶ τούτου,
 « Τίς ἢ παροῦσα¹, προσειπῶν, ἡ διφυῆς τῆ θεᾶ,
 Ἡ γηραλέαν τὴν μορφήν ἔχουσα² τοῦ προσώπου,
 1825 Τυφλοὺς δὲ ταύτης φέρουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνταῦθα,
 Καὶ κεκτημένη καὶ πλερὰ τοῖς ὤμοις, σάφησόν μοι,
 Ἐν τοῖς ποσὶ δὲ μόλυβδον ταύτης ἐξηρτισμένον,
 Βαρυνομένην³ ὥσανεὶ τὸ τῶν μολύβδων βᾶρος. »
 « Αὕτη θεὰ τις πέφυκεν Ἑλλήνων μὴ φρονούντων·
 1830 Τύχην δὲ ταύτην φάσκουσιν οἱ ψευδομυθοπλάσται⁴,
 Τυφλὴν δὲ ταύτην φάσκουσιν καὶ πάνυ γηραλέαν,
 Τοῖς ὤμοις φέρουσαν⁵ πλερὰ καὶ τοῖς ποσὶ μολύβδῳ,
 Πρέσβειραν οὔσαν τῆ μορφῇ καὶ ρερυτιδωμένην,
 Ὅτι τοῖς μέλλουσιν πλουτεῖν συντόμως ἐν τῷ βίῳ
 1835 Ἐπλερωμένη φαίνεται καὶ ταχυτάτῳ⁶ φθάνει·
 Τότε γὰρ χρῆται⁷ τοῖς πλεροῖς ὥσπερ αἰθεροδρόμος.
 Καὶ πετομένη δείκνυται καὶ κατεπλερωμένη·
 Οὐδὲ γὰρ χρῆται τοῖς ποσὶν οὐδὲ βαδίζειν θέλει,
 Ἄλλ' ὥσπερ ἐναέριον πτηνὸν ἵπταται μόνη.
 1840 Τοῖς δέ γε τὸ βραδυπλουτεῖν⁸ ἀποκεκληρωμένοις
 Μολυβδοποδοδέσμητος⁹ φαίνεται καὶ βραδεῖα,
 Χαλῶσα ταύτῃ¹⁰ τὰ πλερὰ καὶ τοῖς ποσὶ χρωμένη,
 Καὶ φαίνεται βαδίζουσα μόλις καὶ μετὰ βίας,
 Ὡς τοῦ μολύβδου ταῖς βολαῖς μέγα βαρυνομένη·
 1845 Τοῖς γὰρ πλουτοῦσιν τάχιον ἐπλερωμένως¹¹ ἔχει,

¹ Ms. τίς ὑπαρούσα.

² Ms. ἔχουσαν.

³ Peut-être βαρυνομένη.

⁴ Ms. ψευδομυθοπλάσται. Voy. v. 4.

⁵ Ms. φέρουσα.

⁶ Peut-être ταχυτάτως.

⁷ Ms. χρᾶται, comme plus bas, v. 1838.

⁸ Ce verbe manque aux lexiques. Voy. plus bas le v. 1846.

⁹ Composé inconnu aux lexicographes.

¹⁰ C'est-à-dire βραδέως.

¹¹ Ms. ἐπλερωμένως.

Οἷς δέ γε τὸ βραχυπλουτεῖν¹ πᾶσιν² ἀπεκληρώθη
 Περιπατεῖ γαλήνιον καὶ ῥάθυμος ὀράται.
 Τοιαύτην, ξένη, νόησον καὶ τὴν παροῦσαν σιήλην,
 Καὶ καταγέλαστρον ἡγοῦ ταύτης τὴν ἐρμηνείαν,
 1850 Πῶς ταύτην ἐσεβάσθησαν οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες,
 Καὶ ὡς Θεὸν ἐτίμησαν ἄγαν ἀπρεπεσίατως,
 Μὴ συνιέντες τοῦ Θεοῦ τὴν πρόνοιαν τὴν ἄνω. »

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ξόανα τὰ τοῦ δευτέρου τείχους.
 Ἦσαν δὲ καὶ τινες πολλαὶ σιῆλαι σοφῶν ἀνθρώπων,
 1855 Οὓς ὡς Θεοῦς ἐσέβοντο τινὲς τῶν παλαιτάτων.
 Χρῆ δὲ λοιπὸν ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τοῦ τρίτου τείχους
 Καὶ τῶν ἀνδρείων τῶν ποτὲ τὰς ἰσλαμένας σιήλας,
 Ὡς μνήμην ἔχειν καθ' αὐτὸν τούτων ἐν τῇ ψυχῇ σου.

Περὶ τοῦ τρίτου τείχους.

Ἰσίοτο πρῶτος ὁ Μωσῆς ἐκεῖνος ὁ Θεόπητις,
 1860 Θάλασσαν σχὼν τὴν Ἐρυθρὰν τῇ Θειοτάτῃ³ ῥάσδω
 Καὶ κρούων πέτραν μετ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἐξῆλθεν ὕδωρ,
 Κτείνων⁴ καὶ τὸν Αἰγύπτιον καὶ κρύπτων ἐν τῇ ἄμμω.
 Οὗτος δ' ἐκεῖνος ὁ Μωσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ Φεράπων,
 Ὃς πρῶτος παραδέδωκεν γράμματα τοῖς Ἑβραίοις,
 1865 Ἄπερ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ ἀπὸ Χαλδαίων ἤγε,
 Καὶ προσεπήγαγε πλεγάς δέκα τὰς Θεηλάτους
 Κατὰ τὴν Αἰγύπτου ποτὲ χάριτι τῶν Ἰουδαίων
 Ἡμέρας τεσσαράκοντα ταύτην βασανίζούσας.
 Ἐκ γένους δὲ τοῦ Ἀβραὰμ Μωσῆς τοῦ πατριάρχου.
 1870 Τὰ γοῦν ὀσῖα τοῦ Ἰωσήφ λαβὼν ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 Ταῦτα πρὸς γῆν ἀνήγαγεν τὴν τῆς ἐπαγγελίας
 Οὗτος πολλὰ τεράστια καὶ θαύματα ποιήσας

¹ Ms. τοῖς δέ γε βραδυπλουτεῖν.

³ Ms. Θειοτάτω.

² J'aime mieux πάλιν.

⁴ Ms. κταίνου.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- 1875 Ἄνδραγαθίας τε λαμπράς καὶ τρόπαια μεγάλα,
Θείας ἀκήκοε φωνῆς οὕτως αὐτῷ λεγούσης·
« Εἰς ὄρος ἀνελθε Σινὰ, κάκει, Μωσῆ, τελευτά
Μετὰ τὸ πλείστους βασιλεῖς τροπώσασθαι γενναίως,
Τὸν Ἀμαλήκ¹ καὶ τὸν Σηὼν² φημί τῶν Ἀμορραίων,
Καὶ Ὠγ³ τὸν ἄρχοντα Βασάν καὶ τινὰς ἄλλους πλείστους.
Ἰστατο δὲ καὶ σύνεγγυς τῆς τοῦ Μωσέως στήλης
1880 Σαμψὼν ὁ περιβόητος τοῦ Μανωῆ⁴ τὸ τέκνον,
Τῇ μὲν χειρὶ τῇ δεξιᾷ τὸν λέοντα κατέχων,
Τῇ δὲ λαιᾷ κρατῶν στερρῶς τῆς ὄνου σιαγόνος⁵,
Δί' ἧς χιλίους ἔκτεινεν ἄνδρας μαχιμωτάτους,
Τοὺς ὄντας ἐν Φιλιστειμ καὶ τοὺς προκατοικοῦντας.
1885 Οὗτος ἐν χρόνοις εἴκοσι κρίνας τοὺς Ἰουδαίους,
Καὶ χρόνους τεσσαράκοντα θλίψας τοὺς ἀλλοφύλους,
Ἰφ' ὧν κλασθεὶς καὶ πόλεως ἐντὸς τῶν Ἀγαζαίων⁶,
Ταύτης ἀράμενος στερρῶς τὰς σιδηρέας πύλας
Σύναμα κλειθροῖς καὶ μοχλοῖς καὶ ταῖς φλιαῖς καὶ σιάθμοις
1890 Εἰς ὄρος ὑψηλότατον ἀνήγαγεν εὐθέως,
Καὶ πλεῖστα δράσας τρόπαια δυνάμει Θεοσδότῳ
Στήλης καὶ μετὰ θάνατον ἔτυχεν ὡς ἀνδρείος.
Εἶτα Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἴστατο λαμπροφόρος,
Ὁ Θεοπάτωρ, ὁ κλειὸς, ὁ μέγας ἐν συνέσει
1895 Ὁραῖος ἦν εἰς ὄρασι πᾶσι τοῖς ἐνορῶσι,
Διάδημα βασιλικὸν φορῶν κεχρυσωμένον,
Καὶ βύσσαν πορφυρόχροον ἐν λίθων καὶ μαργάρων,
Καὶ στέμμα πρὸς τὴν κεφαλὴν βασιλικὸν εἰσφέρων.
Μικρὸς μὲν καθορώμενος κατὰ τὴν ἡλικίαν,

¹ Exod. xvii, 8.

² Numer. xxi, 21.

³ Ms. καιός. Voy. Numer. xxi, 33.

⁴ Judic. xiii, 2 et sqq.

⁵ Ms. στερῶς τοῖς ὄνου σιαγῶνος.

⁶ Ms. Ἀγαζέων. Le nom syriaque de la ville de Gaza était Ἄζα. Voy. Étienne de Byzance, v. Γάζα.

- 1900 Μεγίστην δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ σφενδόνην φέρων,
Καὶ Γολιάθ τροπούμενος τὸν βάρβαρον ἐκεῖνον,
Δι' ἧς νεκροῦται Γολιάθ ὁ νοητὸς Βελίαρ,
Ὁ Σατανᾶς ὁ πονηρὸς ὁ ψυχοβροτολέτης,
Ἐκεῖνος ὁ διάβολος ὁ πρὶν τραχηλιάσας
- 1905 Καὶ κρημισθεὶς ἐξ οὐρανοῦ μόνη κελεύσει Φεῖα.
Πρὸ τῶν ποδῶν δὲ τοῦ Δαβὶδ ἔκειτο τίς κινύρα,
Δι' ἧς ποτὲ τὰ ποιμνία ποιμαίνων τὰ πατρῶα
Νόμιον ἐκιθάριζε μέλος ὁ Θεοπάτωρ.
Ἐσύσπερον δὲ τοῦ Σαοῦλ ἐδίωκε τὸ πνεῦμα,
- 1910 Πνεῦμα τὸ πονηρότατον τὸ τὸν Σαοῦλ πιέζον,
Ἄγχον τε τοῦτον ὡς αἰεὶ¹ καὶ πνίγον καὶ βαφίζον².
Ἠσυχάζουσης πρὸς μικρὸν τῆς τοῦ Δαβὶδ κινύρας,
Τὸ πονηρὸν δαιμόνιον εὐθέως ἀνεχώρει.
Οὗτος οὖν ὁ Θεσπέσιος Δαβὶδ ὁ νεανίας,
- 1915 Γενναῖος πρὸς μὲν τὴν ἰσχὺν ὑπάρχων καὶ τὴν ῥώμην,
Ἄνδρείος τε καὶ τολμηρὸς ὁμοῦ καὶ γενναϊόφρων,
Καὶ πρὸς τὸ σθένος κραταιὸς, στερρότατος ὀπλίτης,
Ἐπάταξε καὶ τὸν Μοχλὸν³ τὸν Σύρον βασιλέα⁴,
Δεινότατον πολεμιστὴν ὄντα καὶ ῥωμαλέον,
- 1920 Καὶ τὴν ἰσχὺν ἀήτλητον ἐν μάχαις ἐναντίων,
Καὶ σὺν αὐτῷ συνέτριψε πᾶσαν τὴν Ἰδουμαίαν.
ἔσχε δὲ ἄνδρας μετ' αὐτοῦ πολεμιστὰς ἀνδρείους,
Τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα σὺν τοῖς ἐπιτά γενναίοις.
Τοιοῦτους ἄνδρας ἔσχηκεν ὥστε μικρὸν τὸν τούτων
- 1925 Ποιεῖν πρὸς ἄνδρας ἑκατὸν ἰφθίμους, Φαρσαλέους.
Τὸν μέγαν δὲ καὶ πρῶτιστον τούτων τῶν μονομάχων
Ἄχρι χιλίων σθεναρῶν ἀνδρῶν ποιεῖν πρὸς μάχην.
ἔτχε δὲ καὶ πολεμιστὰς ἄνδρας ἐτέρους αὐθις,

¹ Peut-être *εισασί*.² Lisez Μολχόμ. Reg. II, xii, 30.³ Ce verbe manque aux lexiques.⁴ Ms. Βισαλία.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténote.

- 1930 Ἀριθμουμένους καὶ αὐτοὺς μόνους εἰς μυριάδας
 Δίς ἑκατὸν τριάκοντα σφόδρα μαχιμωτάτους,
 Καὶ μυριάδας τέσσαρας πάλιν ἄλλας καὶ κρεῖττον
 Ἄνδρῶν γενναίων εὐσθενῶν τῶν ἐπιλεκτοτέρων
 Διαφερόντως φάλαγγας πολλῶν ἀνδρῶν ἠτλιῶντων.
 Πάσης δὲ τῆς δυνάμεως τῶν στρατοπέδων τούτων
 1935 Ὁ ῥωμαλέος Ἰωάβ ἦρχεν ὡς ἄρχειν δέου¹.
 Οὗτος οὖν ὁ Θεσπέσιος Δαβὶδ ὁ Θεοπάτωρ,
 Ὁ ψαλμῶδός, ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ἐν προφήταις,
 Ὁ τῆς φρονήσεως λαμπήρ, ὁ μέγας ὑμνογράφος,
 Θανὼν ὡς ἄνθρωπος θνητὸς καὶ σῶμα κεκτημένος
 1940 Εἰς πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ² ἐτάφη τὴν μεγίστην,
 Εἰς ὑπερκατεσκεύασεν ὁ Σολομῶν μνημεῖον,
 Ἄντρῶδες καὶ βαθύτατον, εὐρύχωρον καὶ μέγα,
 Καὶ τεχνικῶς κυκλούμενον καὶ μεμηχανημένον.
 Ὅπως τὸ λείψανον Δαβὶδ δυσεύρετον ὑπάρχει.
 1945 Γνωῖθι τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ Σολομῶντος γνωῖσιν,
 Καὶ σχέσιν ἀνυπέρβλητον πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα,
 Πῶς οὐκ ἐφέισατο χρυσοῦ καὶ μετὰ πότμον τούτου,
 Ἀλλὰ συνέχρωσεν αὐτῷ χρημάτων μυριάδας,
 Καθὰ φησὶν Ἰώσηπος ὁ Θεῖος χρονογράφος.
 1950 Τούτου πλησίον ἴσφατο τοῦ Γολιάθ ἡ σιήλη,
 Ξένη, σιδηροχάλκευτος³, πᾶσα παρηλλαγμένη
 Ἐδόκει δὲ φαινόμενος μέγας τὴν ἡλικίαν,
 Ἡὺς τε καὶ βουγαῖος καὶ σκοτεινὸς τὴν θέαν,
 Καὶ πλέον ἀγριώτατος καὶ βλοσυρόφθαλμός⁴ τις,
 1955 Πηχῶν τεσσάρων καὶ μιᾶς σπιθαμῆς ἔχων δέμας,
 Καὶ φοβερὸς ὁρώμενος τὴν ὄψιν καὶ τὸ σχῆμα,

¹ Ms. ἄρχην δέων. Reg. II, xiv, 1.

² Avec Ἱερουσαλήμ le vers a une syllabe de trop. Je l'irais Ἱερουσαλήμ, forme jus-

tifiée par Ἱερουσόλυμα. Voy. le *Thesaurus*.

³ Voy. le v. 1817.

⁴ Ce mot manque au *Thesaurus*.

- Καὶ δυσειδῆς εἰς πρόσωπον, καὶ φοβερός τὴν θεάν,
 Καὶ ζοφερός, καὶ σκοτεινός, καὶ μεμελανωμένος,
 Ἐτῶν πέλων τριάκοντα καὶ τριῶν ἡλικία,
 1960 Φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν περικεφαλαίαν,
 Ἀπὸ χαλκοῦ διαφανοῦς εὖ κατασκευασμένην¹,
 Καὶ θώρακα σιδήρειον, φολιδωτὸν, ποικίλον,
 Κάλλιστον, ἀλυσιδωτὸν, εὐάρμοστον ἐν κρίκοις,
 Χιλιάδων ποσότητα πέντε σίκλους ἰσίωντα
 1965 (Ἔστι δ' ὁ σίκλος ὀβολῶν εἴκοσι σίαθμὸς μέτρον),
 Κνημῖδας τε χαλκολαμπάς² φορῶν ἐπὶ τὰ σκέλη,
 Καὶ ξύλον ἀντὶ δόρατος ἐν τῇ χειρὶ κατέχων,
 Ὡσπερ ἀντίον σιβαρὸν ἀνθρώπων ὑφαινότων.
 Ἡ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷ δόρατι προσηλωμένη λόγχη
 1970 Ἐξακοσίων ἦν σιαθμῶν σίκλου σιδήρου μέτρον.
 Χαλκῆ δ' ἀσπίς ἦν ἐκκρεμῆς μέσον³ τῶν ὤμων τούτου.
 Οὗτος ἦν μέγας καὶ πολὺς⁴ ὁ Γολιάθ τῇ θεᾷ.
 Οὗτος⁵ ἦν ἀνυπέβλητος κατὰ τὴν ἡλικίαν,
 Καὶ τὴν ἰσχὺν ὑπέρβατος, καὶ τὴν ιδέαν ξένος,
 1975 Κατάφρακτος ἐκ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν σιδήροις,
 Ὀλοσιδήριος χρεῖαν⁶ τῇ τέχνῃ τοῦ χαλκέος.
 Εἶποις ἂν τοῦτον καὶ αὐτὸν κινήματα κινεῖσθαι,
 Καὶ τὸν Δαβὶδ ἐπέλεγσθαι τῷ ξίφει θανατώδει.
 Τοιοῦτον ἐχαλκούργησεν τὸν Γολιάθ τῇ τέχνῃ,
 1980 Ὡς φαίνεσθαι κινούμενον καὶ σείοντα τὸ ξίφος,
 Καὶ φόνιον πρὸς τὸν Δαβὶδ βλέποντα καὶ θυμῶδες.
 Ἐκεῖθεν δ' αὖθις τὸν Δαβὶδ μικρὸν κατὰ τὸ δέμας,

¹ Ms. εὐκατασκευασμένην.² Probablement χαλκολαμπεῖς.³ Ms. ἐκκρεμῆς μέσων.⁴ Ms. πολλῆς.⁵ Ms. οὕτως.⁶ Il y avait d'abord τὴν χρεῖαν. Si l'on

conservait l'article, il faudrait lire ὀλοσι-
 δήριος au lieu de ὀλοσιδήριος, forme in-
 connue aux lexiques. Ce vers est faux, car
 l'accent est χρεῖαν et non χρεῖαν. Je lirais
 ὀλοσιδήριος χερῶν ou χειρῶν. Peut-être
 aussi faudrait-il lire χαλκέως.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

- Καὶ σφενδοῦντα τολμηρῶς, μᾶλλον λιθολευστοῦντα¹
 Τὸν Γολιάθ τὸν ἀναιδῆ, τὸν πάντολμον ὀπλίτην,
 1985 Καὶ προπηδῶντα κατ' αὐτοῦ καὶ τρέχοντα ταχέως,
 Καὶ σπεύδοντα τὸν ἀναιδῆ τοῦτον ἐν λίθοις κτεῖναι.
 Κἂν καὶ μικρὸς ἐτύγχανεν κατὰ τὴν ἡλικίαν,
 Κἂν καὶ νεάζων² ἔφερε τοῦ σώματος τὸ σθένος,
 Ὅμως κατετροπώσατο τὸν Γολιάθ εὐκόλως,
 1990 Καὶ τοῦτον ἀπενέκρωσεν τῇ Θεϊκῇ δυνάμει
 Ὅπλον ἀράμενος στερρὸν τοὺς τρεῖς ἐκείνους λίθους
 Εἰς ὄνομα τῆς παντουργοῦ Τριάδος τῆς ἁγίας,
 Δί' ἧς τὸν ἄλλον Γολιάθ τὸν νοητὸν ἐκείνῳ,
 Τὸν βροτοκτόνον δράκοντα, Σατάν τὸν ψυχοφθόρον
 1995 Ῥαδίως κατεπάτησεν ὡς σκεύη κεραμέως.
 Μετὰ δὲ τοῦτον ἴσλατο ξόανον ἐξ ἀργύρου,
 Ὄ³ τὴν ἰσχὺν τοῦ Σεβουχά δηλοῦν καὶ τὴν ιδέα.·
 Ἡ σώφρων καθηρμίνευσεν Κόρη τὸ σχῆμα τούτου·
 Οὗτος τὸν Σέφ⁴ ἐπάταξεν τὸν μέγαν ἐν δυνάμει,
 2000 Τὸν τοῦ Ῥαφάν ἀπόγονον, τὸν ἀπὸ τῶν γιγάντων.
 Ἰσλατο δὲ καὶ ἕτερος ἀνὴρ Θωρακοφόρος,
 Ἐλεενὸς⁵ καλούμενος, ἀνδρεῖος καὶ γενναῖος,
 Ὃς ἀνελῶν τὸν δυνατὸν Χετλαῖον ἐν δυνάμει
 Ὡς ὑφανόντων καὶ αὐτὸς ἀντίον εἶχε δόρυ.
 2005 Πλησίον τούτου τίς χαλκοῦς ἀνὴρ ἴσλατο μέγας,
 Ἰωνάθαν καλούμενος, δόρυ κρατῶν καὶ οὗτος,
 Καὶ σείων τοῦτο κραταιῶς τῇ τέχνῃ τοῦ τεχνίτου.
 Οὗτος⁶ ἀπέκτεινε ποτὲ γενναϊότατον ἄνδρα
 Ἀνὰ ἕξ ἔχοντα πλατεῖς δακτύλους καὶ μεγάλους

¹ D'où le substantif *λιθολεῦσις*, employé par S. Germain de Constantinople, cod. Coisl. 278, fol. 112 r.

² Je lirais *νεάζων*.

³ Peut-être *Τὸ τὴν ἰσχύν*. J'ai ajouté

τοῦ pour compléter le vers, auquel il manque une syllabe.

⁴ I Paralip. xx, 4.

⁵ I Paralip. xx, 5.

⁶ I Paralip. xx, 6.

2010 Ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶ τούτους περιλειμμένους,
Ὡς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πάντας ἀπαριθμεῖσθαι.

Ἦν κάκει ἄλλο ἴνδαλμα, κάκεινο σπαθηφόρον
Ἰεσαβὰ¹ τὴν μόρφωσι σημαῖνον τοῦ γενναίου ·
Ὅστις αὐτοῦ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἀνδρείως

2015 Ἐπὶ τινὰς περιφανεῖς ἄνδρας τριακοσίους,
Τοὺς πάντας ἐτραυμάτισεν ἐν ἐνὶ καιρῷ μάχης,
Πλήξας τῷ ξίφει κραταιῶς ἄγαν τοὺς ξιφηφόρους.

Ἦν δὲ καὶ σήλη τοῦ Μαρά² ἀνδρὸς ἀνδρικωτάτου,
Ὡς συνδραμόντων πρὸς αὐτὸν ποτὲ τῶν ἄλλοφύλων

2020 Καὶ βουλομένων τὸν ἀγρὸν τούτου συλῆσαι τάχα
Ὅσπριον ἔχοντα φακὴν, καὶ τοῦ λαοῦ φυγόντος
Μόνος σλαθεὶς ἐδίωξε πάντας ἐκ τῆς μερίδος,
Καὶ τὸν ἀγρὸν ἐφύλαξεν ἐξ ἀρπαγῆς βιαίως.

Ταύτη τῇ σήλῃ τοῦ Μαρά συνίστατό τις σήλη

2025 Ἐλεαζάρου³ τοῦ κλεινοῦ, περὶ οὗ κρατεῖ φήμη ·
Ὅς τὴν μερίδα τῆς κριθῆς τούτου ποτὲ τῷ χρόνῳ
Τῶν ἄλλοφύλων ἀναιδῶς ἀρπάσαι συνελθόντων,
Μόνος προσεκαρτέρησε τῶν σὺν αὐτῷ φυγόντων
Καὶ πάντας μὲν ἐδίωξεν ὁμοῦ τοὺς ἄλλοφύλους,

2030 Ὡς καὶ τῇ σπάθῃ⁴ τὴν αὐτοῦ συγκολληθῆναι χεῖρα⁵ ·
Οἱ γοῦν⁶ ἀνάνδρως φεύγοντες, εὐθύς ὑποστίραφέντας
Τοὺς ἄλλοφύλους⁷ μόνος γοῦν ἐσκύλευσαν ἀφόδως.

Ἦν καὶ Βανέαν⁸ κατ' αὐτὸν ἰστιάμενος⁹ ἐκεῖσε,
Ὅς πολλὰ μὲν ἐποίησεν ἔργα καὶ ἀριστείας

¹ I Paralip. xi, 11.

² II Reg. xxiii, 11.

³ I Paralip. xi, 13.

⁴ Ms. τὴν σπάθην τὴν αὐτοῦ συγκλω-
θῆναι χεῖρα. Vs. 2536, le copiste a aussi
écrit συγκεκλωμένων au lieu de συγκε-
κολλημένων.

⁵ II Reg. xxiii, 10.

⁶ Ms. ἦγουν — ὑποστίραφέντας.

⁷ Postérieurement on a corrigé ce vers,
qui se lisait d'abord : Τῶν ἄλλοφύλων ἐσκύ-
λευσαν ἀφόδως.

⁸ I Paralip. xi, 22, Βαναία.

⁹ Ms. ἰστιάμενον.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole

- 2035 Καὶ Μωαβίτιδι ἀριήλ¹ κατέσφαξε τοὺς παῖδας,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ καταβάς χιόνος εἰς τὸν λάκκον
Λέοντα Φῆρα φοβερόν ἐφόνευσε γενναίως·
Ἀνεῖλε δὲ καὶ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον ἀνδρεῖον,
Ἐπίπτηχυν² εἰς μέγεθος ὄντα τὴν ἡλικίαν,
2040 Ἐχοντα δόρυ φοβερόν ὡς ξύλον διὰ βάθρας·
Οὗ καὶ συντόμως ἐξ αὐτοῦ καὶ ῥᾶον ἐξαρπάσας
Ἐκτεψε τοῦτον ἐν αὐτῷ χειρὶ παναλκυστάτη.
Ἐγγύς δ' αὐτοῦ παρίστατό τις ξιφηφόρος ἄλλος
Ἄβεσά³ μὲν καλούμενος, ὡς ὁ τῆς Κόρης λόγος,
2045 Ἀδελφὸς δ' ὦν τοῦ Ἰωάβ, γενναῖος ὑπὲρ πάντας·
Ὅστις ἀνεῖλε κραταιῶς ἄνδρας ἑξακοσίου⁴.
Ἀνεῖλε δὲ καὶ Ῥισεβάν⁵ ἄνδρα τῶν ἐπισήμων,
Θέλοντα κτεῖναι τὸν Δαβὶδ τὸν ἄνακτα τὸν μέγαν⁶.
Ὁ Ἰεσβάν ἦν ἔγγονος Ῥαφάν τοῦ γιγαντώδους,
2050 Δόρυ βασιάζων εἰς σίαθμοὺς σίκλων τριακοσίων·
Ἐτρεχε δὲ ὁ Ἄβεσά ὡσπερ δορκὰς ἐν ὄρει,
Τοιοῦτος ὦν ὀξύτατος, ταχύπους καὶ γενναῖος,
Ὡς πάντα ἄνθρωπον νικῶν τῇ τῶν ποδῶν κινήσει.
Ἰστατο⁷ δὲ καὶ Ἡρακλῆς ὁ μέγας, ὁ γεννάδας,
2055 Ὁ ἥρωας, ὁ περίφημος, ὁ μέγας ἐν δυνάμει,
Ὅν λέγουσι τριέσπερον οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες,
Ὁ φθείρας τὰς πεντήκοντα Θεστίου Φυγατέρας,
Καὶ τὴν Αὐγέου⁸ περιττὴν κόπρον ἀποκαθάρας,

¹ L'auteur semblerait faire ἀριήλ de deux syllabes.

² Ms. ἐπίπτηχον. Peut-être faut-il lire πεντάπτηχον, comme dans la Bible, ἄνδρα ἡρατὸν πεντάπτηχον.

³ I Paralip. XI, 20.

⁴ La Bible écrit τριακοσίου au lieu de ἑξακοσίου.

⁵ II Reg. XXI, 16, où on lit Ἰεσβί. Il

faut sans doute corriger ici καὶ Ἰεσβάν, d'après le vers 2049, où le nom est ainsi écrit.

⁶ Ms. μέγα.

⁷ Peut-être y a-t-il ici transposition. Cette description et les suivantes étaient sans doute placées avant les personnages de la Bible, c'est-à-dire à la fin du δεύτερον τεῖχος.

⁸ Ms. ὠγέου.

- 2060 Κτείνας τὸν Ἐρυμάνθειον κάπρον¹ αὐτοῦ τῷ στένει,
 Καὶ Ξανατώσας κραταιῶς καὶ τὴν Λερναίαν ὕδραν.
 Οὗτος υἱὸς ἦν τοῦ Διὸς ἅμα καὶ τῆς Ἀλκμήνης,
 Διδάξας τὸ φιλοσοφεῖν πρῶτος ἐν ἐσπερίοις·
 Ὄν καὶ ἀποθεώσαντες οἱ δυτικοὶ² κακίστως³
 Φοροῦντα λέοντος δορὰν αὐτὸν καθιστοροῦσι,
 2065 Καὶ ῥοπάλον κατέχοντα καὶ τρία μῆλα ξένα,
 Ἄπερ αὐτὸς ἀφείλατο τὸν δράκοντα φονεύσας,
 Καὶ τῷ ῥοπάλῳ τὴν αὐτοῦ κάραν στερρῶς συντρίψας,
 Ἦγουν νικήσας δράκοντα τὸν τῆς ἐπιθυμίας
 Διὰ ῥοπάλου τῆς αὐτοῦ στερρᾶς φιλοσοφίας,
 2070 Βασιλικοῦ φρονήματος ἰσχὺν ἐνδεδυμένος·
 Οὔτινος λέοντος δορὰν Ξηρὸς ἀρχικωτάτου
 Καὶ οὕτως ἀφελόμενος ταῦτα τὰ τρία μῆλα,
 Ἦγουν τὰς τρεῖς περιφανεῖς ἀρετὰς καὶ μεγάλας,
 Τὸ μὴ ὀργίζεσθαι καπάρ⁴ κατὰ τινος εὐκόλως,
 2075 Τὸ μὴ ποσῶς φιλαργυρεῖν ἐν ἀκορέσιῳ γνώμῃ,
 Καὶ τὸ μὴ πάνυ ταῖς τρυφαῖς φιληδονεῖν τοῦ βίου·
 Διὰ γὰρ τῆς καρτερικῆς ψυχῆς ὡς ἐν ῥοπάλῳ,
 Καὶ ἀρχικοῦ φρονήματος ὡς ἐν δορᾷ λέοντος,
 Ἐνίκησε τὸν γήϊνον καὶ τὸν ῥευστὸν ἀγῶνα
 2080 Τῆς φαύλης καὶ τῆς πονηρᾶς οὗτος ἐπιθυμίας,
 Φιλοσοφήσας κάλλιστα μέχρι αὐτοῦ Ξανάτου.
 Οὗτος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σαμψῶν τοῦ πανευφήμου
 Ἄλλος Σαμψῶν παρ' Ἑλλησιῶν ἀνδρείος καθωρᾶτο.
 Οὗτος ἀνεῖλε τοὺς λησιᾶς τοὺς ἐν Εὐξείνῳ Πόντῳ·
 2085 (Κακόξεως δὲ πρότερον ὁ Πόντος ἐκαλεῖτο
 Διὰ τοὺς φόνους τοὺς πολλοὺς τοὺς τότε γενομένους·

¹ Ms. κάπρον.² Ms. δυσικοί.³ Ajoutez cet adverbe au *Thesaurus*.⁴ Ce mot monstrueux paraît provenir d'une variante de κατὰ, qui suit. Il faut probablement φημί.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténote.

- Ἄφ' οὐ δὲ τούτους ὁ στερρὸς Ἡρακλῆς ἦν φουεύσας
 Εὐξείνος Πόντος ὁ ποτὲ κακόξεινος ἐκλήθη,
 Διὰ τὸ βαίνειν ἐν αὐτῷ τοὺς ξείνους ἐπ' ἀδείας.)
- 2090 Οὗτος κατηγωνίσαστο¹ καὶ τοὺς κακοὺς κενταύρους
 Καὶ τὴν χρυσόκερων² χερσὶν ἔλαφον ἐπιφέρει,
 Ἐλάσας καὶ τὰς ὄρνιθας ἐκείνας τὰς λιμναίας
 Τῆ³ ἐπινοία τῆ αὐτοῦ τὰς ἐκ τῆς Στυμφαλίδος,
 Καὶ τὸν ἐκ Κρήτης μέγιστον ταῦρον τῆς Πασιφάης
- 2095 Ὡσπερ μικρὸν ζωῦφιον ἀγάγων Φαρσαλέως.
 Ὅν οἱ θεοὶ φιλήσαντες ὡς ἰσχυρὸν ὀπλίτην
 Ἐτίμησαν ἐν δωρεαῖς παντοδαπαῖς πλουσίαις·
 Φάσκουσι γὰρ τὴν Ἀθηναῖν πέπλον αὐτῷ παρέξει,
 Καὶ Φώρακα τὸν Ἡφαιστοῦ καὶ ῥόπαλον ὡσαύτως,
- 2100 Καὶ ταχυτάτους καὶ Φρασεῖς ἵππους τὸν Ποσειδάωνα,
 Καὶ ξίφει⁴ τέμνον τοὺς ἐχθροὺς Ἑρμῆν τὸν πλουτοδότην,
 Καὶ τόξον τὸν Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ καὶ τὴν τοξείαν,
 Καὶ ἄλλον⁵ ἄλλο τῶν θεῶν δῶρον ἀντιμισθῶσαι.
 Οὗτος κατετροπώσατο καὶ πλήθη τῶν γιγάντων,
- 2105 Καὶ τοῖς θεοῖς ἐγένετο σύμμαχος ἐν πολέμοις,
 Τοξεύσας καὶ τὰν ἀετὸν τῷ βέλει τοῦ τοξότου,
 Ποίησας καὶ τινὰ πολλὰ ξένα καὶ τερατώδη.
 Ἰστάτο δὲ καὶ Ἀχιλλεὺς ὁ τοῦ Πηλέος γόνος,
 Ὁ τὸν ἀκαταγώνιστον Ἔκτορα θανατώσας,
- 2110 Καὶ τοῦ Πριάμου τὸν σῖρατὸν τὸν Τρωϊκὸν ὀλέσας
 Τῆ τῆς χειρὸς στερρότητι καὶ τῆ τῆς σπάθης ῥύμη.
 Ἦν δὲ καὶ Νέστωρ ὁ Νηρεὺς⁶ ἰσθόμενος ἐκεῖσε,
 Ὁ Πύλιος λεγόμενος γέρων κατὰ τὸ σχῆμα,

¹ Ms. κατηνονήσατο.

² Ms. χρυσόκερκον. Voy. Pind. Olymp. III, 52, et Tzetz. Chil. II, 265.

³ Il y a ici une transposition dans le manuscrit, qui place le vers 2094 avant le

précédent. Il est évident qu'il faut placer ces vers dans l'ordre que j'ai suivi.

⁴ Lisez καὶ ξίφος.

⁵ Ms. ἄλλος, et plus loin ἀντιμισθῶσαν.

⁶ Lisez Νηλεὺς.

- Τῇ δὲ δυνάμει κραταιὸς ὡς πάλαι καὶ γενναῖος,
 2115 Βέλος κατέχων καὶ αὐτὸς καὶ φάσγανον ἐν μέρει,
 Καὶ πνέων¹ ἀπειλητικὸν κατὰ τῶν ἐναντίων.
 Ἦν καὶ ὁ μέγας ὁ πολὺς Ὀδυσσεὺς ἐν φρονήσει,
 Ὁ ἐξ Ἰθάκης τὴν αὐτοῦ γέννησιν κεκτημένος,
 Ὁ παραπλεύσας Χάρυβδι καὶ σίφιη Λαιστρυγόνων²,
 2120 Καὶ θεασάμενος λωτὸν μετὰ καὶ τῶν Κυκλώπων³,
 Καὶ τῶν Σειρήνων⁴ τῶν μελῶν ἀκούσας τῶν καλλίστων·
 Ὅσῃς φυγῶν τὰ φάρμακα τῆς Καλυψῶ καὶ Κίρκης
 Διέβη καὶ τὴν ἄμπωτιν τῇ φυσικῇ φρονήσει,
 Καὶ τοὺς νυμφίους ἔκτεινεν αἴφνης τῆς Πηνελόπτης.
 2125 Ποήσας καὶ πολλὰ⁵ τινὰ τρόπαια καὶ μεγάλα.
 Παρίστατο βουγαῖος καὶ τίς ἀνὴρ ἐκεῖσε
 Αἶας ὀνομαζόμενος, παῖς δὲ τοῦ Τελαμῶνος,
 Ὃς εἶχε δὲ⁶ μετάρσιον ἀσπίδα καὶ μεγάλην,
 Καὶ πανταχόθεν ἄτρωτος ὑπῆρχεν ἐν πολέμοις.
 2130 Ἦν καὶ Τυδεΐδης ὁ στερρότος ἰστιάμενος ἐκεῖσε,
 Ὁ Αἰτωλὸς, ὁ δυνατὸς, ὁ παῖς τοῦ Διομήδους·
⁷
 Καὶ ὦρ⁸ ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ τῆς Βασάν ἀνάσσειν
 Στερρότατος γενόμενος καὶ δυνατὸς ἐν βίῳ.
 Ἦν δὲ καὶ ἄλλο φοβερὸν ἰνδαλμα τὴν ιδέαν,
 2135 Μέγιστον καθορώμενον κατὰ τὴν ἡλικίαν.
 Σαμέγαρ ἦν τὸ εἶδωλον, ὅσῃς πατάξας πάλαι
 Ἐξακοσίους δυνατοὺς μετὰ ποδὸς ἀρότρου⁹,

¹ Ms. πνέων.² Ms. σιφολαὶ τρυγόνων.³ Ms. μετὰ καὶ τὸν κυκλόπουν.⁴ Ms. συρίνων.⁵ Πολλὰ placé au-dessus de τινὰ.⁶ Ms. δὲ au-dessus.⁷ Il y a ici une transposition, et proba-

blement une lacune. Les vers 2128-2134 devraient être placés plus haut, à la suite des personnages de la Bible, c'est-à-dire avant le vers 2054.

⁸ Lisez ὦγ au lieu de ὦρ. *Denteron*, cap. III, 1.⁹ *Jud.* III, 31. *Cedren.* I, p. 95.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténote.

- Θέαμα πᾶσιν ἔδειξε τούτους πεφρονευμένους.
 Καί μετ' αὐτὸν ἰσλάμενος ὑπῆρχεν ὀπλισμένος
 2140 Ὁ Φεᾶ γιγαντογενῆς Καύκασος ὁ γεννάδας,
 Ὁ τὴν ἰσχὺν ἀήτλητος ἐν πᾶσι τοῖς ἀνδρείοις.
 Ἦν οὖν ἰδεῖν καὶ Θαλευθεῖς τῆς ἀματόνος στήλην¹,
 Νέαν τυγχάνουσαν φαιδρὰν καὶ παλαμναίαν κόρην,
 Παρισίαμένην καὶ αὐτὴν ἐκεῖσε σπαθηφόρον,
 2145 Ἄσπιδηφόρον ἐν ταύτῳ καὶ τεθωρακισμένην,
 Πρὸς συμπλοκὰς εἰς πόλεμον οὔσαν ἠτοιμασμένην.
 Ἄλλο δὲ εἶδωλον αὐτῆς πηλοσίου παρεισθήκει,
 Τόξον κατέχον τῇ λαιᾷ καὶ κουλεὸν εἰς ὤμους,
 Καὶ τὰ νευρὰ² τῇ δεξιᾷ τεῖνον μετὰ τοῦ βέλους.
 2150 Ἦν³ δὲ τὸ εἶδωλον ἀνδρὸς ἄγαν μαχμωτάτου,
 Τοῦ Μωσομάχου τοῦ δεινοῦ φαρετροβελοφόρου⁴,
 Ὁς Ἰουδαῖος εὐσλοχος τοξότης ὦν καὶ πρῶτος,
 Ἐν τοῖς πολέμοις⁵ ἐπληττε πολλοὺς ὑπεναντίους.
 Ἦν συνιστάμενος αὐτῷ καὶ τις ἀνὴρ γενναῖος·
 2155 Ὁ Κάδμος ἦν ὁ βασιλεὺς, ἡ δόξα τῶν ἐν Ῥώμῃ⁶,
 Ῥωμαλέος καὶ κραταιὸς ἦν ὁ κλεινὸς καὶ μέγας,
 Διάδημα βασιλικὸν καὶ σίεφος ἐνημμένος,
 Καὶ σκῆπτρον φέρων τῇ χειρὶ καὶ δίστομόν τι ξίφος.
 Ἐκτορος δὲ τὸ ξόανον πηλοσίου εἶδον τούτου,
 2160 Φάσγανον φέρον τῇ χειρὶ λαμπρὸν ἐσίλιθωμένον,
 Καὶ τεθειμένον τηλαυγῶς τοῦ χαλκουργοῦ τῇ τέχνῃ.
 Ἦν δὲ τὸ εἶδωλον πολὺ⁷ κατὰ τὴν ἡλικίαν,
 Φέρον τῇ τούτου κεφαλῇ καὶ περικεφαλαίαν,
 Καὶ ταύτη μέγα σίλιθουσαν καὶ μέγα δαδουχοῦσαν⁸.

¹ Je lirais ἰδεῖν Θαλήστριδος τῆς Ἀμαζό-
 ρος στήλην, sans καί.

² Ms. τῇ νευρᾷ.

³ Les vers 2150-2153 appartiennent
 encore aux personnages bibliques.

⁴ Ce composé manque aux lexiques.

⁵ Ms. πολέμοι.

⁶ Lisez Ῥώμη, ou plutôt Θῆβη.

⁷ Ms. πολλήν.

⁸ Ms. στήλιθοῦσα et δαδουχοῦσα.

2165 Τοσοῦτος δὲ τὴν φρόνησιν ἦν ὁ τεχνίτης ἄρα,
Καὶ τόσον ἐβιάσατο τὴν τέχνην καὶ τὴν ὕλην,
Ὡς τε δοκεῖν τοῖς βλέπουσιν αὐτὸν ἐκεῖνον εἶναι
Τὸν Ἔκτορα τὸν κραταῖον πρὸς μάχην προπηδῶντα,
Καὶ τὸν ἀγχίνου Πάτροκλον τῷ ξίφει θανατοῦντα.

2170 Οὗτος πολλοὺς περιφανεῖς Ἕλληνας ἀποκτείνας
Μεγάλην δόξαν εὔρατο παρὰ πάντος ἀνθρώπου,
Καὶ ὑπερον ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ
Ὁ μαχιμώτατος ἀνὴρ, ὁ δυνατὸς Πηλεΐδης.

Πλησίον τούτων ἴσταντο χρυσοῦς ἀνδρίας¹ μέγας,
2175 Βασιλικὴν μὲν τὴν σπολὴν φορῶν καὶ τὴν ἐσθῆτα,
Ἄσπίδα δὲ καὶ οὐτοσί καὶ δόρυ φέρων μέγα,
Μακρὸν καὶ δολιχόσκιον, καὶ φόβον ἐπισείων.
Ὁ Ἀγαμέμνων ἦν αὐτὸς ὁ τῶν Ἑλλήνων ἀναξ,
Ὁν ἔκτεινεν ἡ μοιχαλῖς² ὑπερον Κλυταιμνήστρα.

2180 Οὗτος κρατήσας ἀνδρικῶς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος,
Ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων,
Ποιήσας καὶ τὸν πόλεμον τὸν Τρωϊκὸν ἐκεῖνον,
Προφάσει νύμφης τῆς αὐτοῦ τῆς εὐειδοῦς Ἑλένης·
Καὶ γὰρ ὁ ταύτης σύνευνος Μενέλαος Ἀτρεΐδης,

2185 Ὡς λόγος, Ἀγαμέμνονος κασίγνητος ὑπῆρχεν.

Ἄλλαι δὲ σῆλαι σύνεγγυς ἴσταντο τούτου δύο,
Ἀλεξάνδρου τε³ πρὸς θεοὺς ἄγαν ἀσεβείας,·
Καὶ Διήφοβου τοῦ κλεινοῦ, τῶν τοῦ Πριάμου παίδων,
Οἱ τὴν ἰσχὺν ἀκράτητοι πρὸς πόλεμον καὶ μάχας·
2190 Καὶ Τεῦκρος τούτων ἔγγιστα καὶ Πάνδαρος ὁ μέγας,
Τόξα καὶ βέλη φέροντες καὶ σὺν αὐτοῖς⁴ Φαρέτρας,
Ὡς ἀγαθοὶ τὴν τοξικὴν, ὡς ἄριστοι τοξόται.

¹ Ms. χρυσοῦς ἀνδρείας.

² Ms. ἡμιχαλῖς.

³ Ms. Ἄλλ' ἦν καὶ οὐτα (sic), et à la fin
lu vers ἀσεβείας. La suite prouve

qu'il est question de Paris. Voy. Cedren.
I, p. 228. La mesure demanderait plutôt
καὶ Ἀλεξάνδρου.

⁴ Ms. φέροντας καὶ σὺν αὐτῆς.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

- Ἰσῆατο δὲ καὶ Φινεὲς ὁ σῖρατηγὸς ἐκεῖνος,
Ὃς ἐξιλάσατο ποτὲ ταῖς προσευχαῖς τῷ Θεῷ,
2195 Ὅτε συνεξεκέντησε¹ τῷ τούτου σειρομάσῃ
Αἰσχρὰν Μαδιανίτιδι λάγνον Ἰσραηλίτην,
Καὶ Ξραῦσιν ἔδειξεν αὐτοῖς κοπάσασαν μεγίστην.
Ἰσῆατο δὲ καὶ ξοάνον χρυσοῦν τοῦ Μακεδόνοσ,
Τοῦ ἀετοῦ καὶ κραταιοῦ καὶ πάντων ὑπερτέρου.
2200 Ἀλέξανδρόν μοι νόησον ἐκεῖνον τὸν Φιλίππου,
Τὸν τῶν Περσῶν τὸν ἄνακτα Δαρεῖον καθελόντα,
Καὶ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον δόρατι κατασχόντα,
Καὶ τρόπαια σῆσάμενον² ἄπειρα καὶ μεγάλα,
Κανδάκης³ τὲ βασιλεία τῆς τῶν Περσῶν κυρίας
2205 Ἀνιστόρησαντα καλῶς τῇ τούτου παρουσίᾳ,
Τῆς συνετοῦσ ἐν πῖνακι πρὶν τούτου γραψαμένησ.
Οὔτος κατετροπώσατο, φημί, τὰς Ἀμαζόνας·
Οὔτος Ἰνδῶν ἀπέκτεινε τὸν βασιλέα Πᾶρον,
Καὶ πρὸς Βραχυμᾶνας ἀπελθὼν φρονημωτάτους ἄνδρας,
2210 Ἐμαθεν ὡσ οὐδὲν ἐστὶν ὁ τοῦ παρόντοσ βίος⁴.
Οὐ καὶ τὸ κλέοσ μέχρι νῦν ἄδεται παρὰ πάντων.
Τοῦ δὲ ξοάνου τοῦ χρυσοῦ τούτου τοῦ Μακεδόνοσ
Σύνεγγυσ ἰσῆατο χαλκῇ στήλῃ τοῦ Παλαμῆδοσ,
Τοῦ καὶ γραμμάτων σύνταξιν⁵ καὶ ἀριθμοὺσ καὶ μέτρα
2215 Καὶ σιάθμια τὸ πρῶτιστον ὡσ λόγοσ εὐραμένου⁶,
Καὶ κατὰ χεῖρα κραταιῶσ φανέντοσ ἐν πολέμοισ·
Οὐ καὶ τὸ κλέοσ μέγιστον ᾤφθη παρὰ τοῖσ πάλοι.

¹ S. Germain de Constantinople, cod. Coisl. 278, fol. 216 v.: Συνεκκέντησον τῇ γαστριμαργίᾳ τὴν πορνείαν ὡσ ἄλλοισ Ἰσραηλίτην καὶ Μαδιανίτιν. Et un peu après: Καὶ τὸν Ἰσραηλίτην πρῶτον βαλὼν, εἶτα τὴν ὑπεσῆραμμένην Μαδιανίτιν συνεκκέντησας. Voy. aussi Græc. Orthod. ed.

Quirini, t. I. p. 170, outre le chap. xxii des *Juges*.

² Ms. σῆσάμενοσ.

³ Voy. le *Thesaurus*, v. Κανδάκη.

⁴ Ms. βίου. Ou, τὸ τοῦ παρόντοσ βίου.

⁵ Ms. συντάξεις.

⁶ Ms. εὐραμένοσ.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténioite.

- Καὶ τὴν αἰχμὴν κραδαίνουσα¹ καὶ πόλεμον ζητοῦσα
 Ἡσίως μᾶλλον ἐκπλαγείς τὸ κάλλος καὶ θαυμάσας
 Εἶπον τῇ Κόρῃ μειδιῶν ἡρέμα, « Δίδαξόν με
 Τὰς περὶ ταύτης τῆς λαμπρᾶς σιήλης καὶ ξιφηφόρου,
 2245 Τῆς σπουδαζούσης πολεμεῖν ὡς περ καὶ προπηδώσης². »
 « Οὗτος Ῥωμαῖος τίς ἐστὶν ἀνὴρ, » εἶπεν ἡ Κόρῃ,
 « Τῶν ἄλλων δοκιμώτατος ἰππέων στρατηλάτης,
 Ὅστις καὶ θεασάμενος ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης
 Τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κακοὺς, τοὺς μισσαροὺς ἀνθρώπους,
 2250 Ὁμοῦ κατὰ τῆς φάλαγγος ἀτάκτως ὠθουμένους,
 Ἐλαύνει μὲν τὸν ἀετοῦ τεχνικώτατον ἵππον,
 Φθάνει δὲ τοῦτον³ τρέχοντα τὸν Ἰουδαῖον⁴ ἀνδρα,
 Ἄνδρα γενναῖον, ἐνοπλον, ξιφοροτολμητῖαν⁵.
 Ἐτι δὲ δρόμῳ πτερωτῶ τῷ ἵππῳ φερομένῳ
 2255 Προσεπικλίνεται μικρὸν καὶ νεύει⁶ πρὸς γῆν κάτω,
 Καὶ τῶν σφυρῶν δραξάμενος τοῦ φεύγοντος γενναίως
 Ἀλκῇ χειρὸς τῆς δεξιᾶς ἀρπάζει θαυμασίως
 Τὸν Ἰουδαῖον τὸν στερρὸν καὶ τεθωρακισμένον,
 Καὶ λάφυρον λαμπρότατον τῷ Καίσαρι προσάγει,
 2260 Ὡς τε θαυμάσειν⁷ ξύμπαντας τῆς δεξιᾶς τὸν τόνον,
 Καὶ τὴν ἀλκὴν τοῦ σώματος, τὴν ξένην ὀπλισίαν,
 Καὶ τὸ στρατηγικώτατον καὶ τὸ τῆς εὐτυχίας.
 Ὁ Τίτος δ' ὁ περιφημος Καῖσαρ τιμήσας τοῦτον
 Ὡς τῇ ἰσχύϊ θαυμαστὸν, ὡς ἀριστον ἰππότην,
 2265 Δάροις αὐτὸν βασιλικοῖς ἀμείβεται πρεπόντως,
 Τὸν δὲ ληφθέντα παρ' αὐτοῦ προστάσσει φονευθῆναι.
 Ὡς γοῦν ἀνδρεῖος καὶ αὐτὸς ὧδε κατεσθληλώθη. »

¹ Ms. κραδαίνοντα.

² Ms. προπηδώσαν.

³ Ms. τοῦτον au-dessus.

⁴ Ms. Ἰουδαίων.

⁵ Je lirais ξιφορητολμητῖαν. Ce composé manque aux lexiques.

⁶ Ms. νεύσει.

⁷ Peut-être θαυμάζειν.

Ἀδερᾶζας¹ καλούμενος ἀνὴρ γιγαντιαῖος
 Θωρακοφόρος ἴστατο σύνεγγυς καὶ ξιφῆρης,
 2220 Ἀσπίδα φέρων σὺν αὐτῇ καὶ τόξον καὶ φαρέτραν².
 Τούτου τὴν κλίην σιδηρᾶν εἶναι τινὲς ληροῦσι
 Τὸ μῆκος ἐννεάπηχυ, τετράπηχυ³ τὸ πλάτος.
 Τούτου τὸ μέγεθος τινὲς οἶμαι καταπλαγέντες
 Στήλαις λαμπραῖς ἐσύσπερον ἐτίμησαν ἀφρόνως,
 2225 Εἶτα νομίσαντες Θεὸν τὸν ἔχθισία⁴ θανόντα.

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténiote.

Περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Τοῦ⁵ Ἰησοῦ γὰρ τοῦ Ναυῆ τὴν σιήλην τίς ἐξείποι;
 Οὐ μόνον γὰρ τὸ μέγεθος εἶχεν ὑπὲρ τὰς ἄλλας,
 Ἀλλὰ καὶ πλάτος, καὶ γλυφὴν ἐντέχνως ἐξαισίαν.
 Ἐδόκει γὰρ τριάκοντα καὶ δύο δεσμεῖν σχοίνων⁶,
 2230 Δί' ἧς τοὺς ἀνδρας ἰσχυροὺς, μεγέθει⁷ τοὺς μεγίστους,
 Καὶ κατασφάττειν ἀναιδῶς πάντας τοὺς ἐναντίους,
 Καὶ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἐπιτιμᾶν τὸν γίγαν,
 Ἀπεγγυώμενος⁸ αὐτὸν ἅμα σὺν τῇ σελήνῃ
 Στῆναι τοῦ δρόμου παντελῶς καὶ μὴ προβαίνειν πλέον,
 2235 Ὡς ἂν τροπώσῃται καλῶς αὐτοῦ τοὺς πολεμίους.
 Τῆς σιήλης ταύτης σύνεγγυς ἴστατο αὐθις ἄλλη
 Καθωπλισμένη σίερεῶς ὅπλοις ποικιλοχρόοις,
 Φόνιον μᾶλλον βλέπουσα πρὸς πάντας καὶ θυμῶδες,
 Καὶ τοὺς πρὸς ταύτην βλέποντας ὥσπερ ἐπαπειλοῦσα,
 2240 Ἐξηρτισμένην φέρουσα⁹ χρυσότευκτον ἀσπίδα,

¹ Ce nom est inconnu. Les détails concernant le lit de fer de ce personnage se rapportent au roi Og, dont il a été question plus haut, *Deuter.* III, 11. Cette description et ce qui suit appartient encore à la galerie biblique.

² Ms. φαρέτρα.

³ Ms. ἐννεαπήχει. τετραπήχει.

⁴ Peut-être ἀσχισία.

⁵ Il y avait d'abord Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γάρ.

⁶ Ms. σχοίνω.

⁷ Ms. μεγέθη.

⁸ Ms. ἀπαγγυόμενος.

⁹ Ms. ἐξηρτισμένην φέρουσαν.

- Ἰσίατο καὶ τινὸς ἀνδρὸς ὠραίου νέου σίηλη
 Οὐπω τὸν Ἰουλον καλῶς ἔχοντος ἠύξημένον·
 2270 Ἐδόκει δὲ φαινόμενος ἄοπλος ὄλως εἶναι,
 Καὶ σφαῖραν μόνην τῇ χειρὶ κατέχων μολυβδίνην,
 Καὶ τί γλυκὺ καὶ χάριεν καὶ προσηνὲς προσβλέπων·
 Βελλεροφόντην οἶομαι τὸν νεανίαν εἶναι,
 Τὸν καὶ τὴν Χίμαιραν ποτὲ τὴν οὔσαν φλογοφόρον
 2275 Ἀνηρηκότα κραταιῶς τῇ τοῦ Πηγάσου πῆσει.
 Οὕτω¹ δὲ συναρίθμιος² καὶ τίς ἀνὴρ ὑπῆρχεν,
 Πελώριος, βουγαῖος, μέγας, ἄγριος, γίγας,
 Ἐνα καὶ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων ἐν τῷ μετώπῳ,
 Καὶ τῶν ὀδόντων τῶν αὐτοῦ τὴν Ξέσιν καμπυλώδης³.
 2280 Τὸν Κύκλωπά μοι νόησον τοῦτον τὸν βροτοφθόρον,
 Τὸν κατεσθίοντα βροτοὺς δίκην Ξηρὸς ἀγρίου·
 Ὃν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν κοιμώμενον ἐν μέθῃ,
 Καὶ τοῦτον εἶασε τυφλὸν τῇ νόσῳ παραμένειν⁴.
 Ἦσαν δὲ καὶ τινὲς πολλαὶ σίηλαι τῶν Ἀμαζόνων,
 2285 Καὶ τῶν γιγάντων πλείονες, ἅς μὴ Ξελήσας βλέπειν
 Ἐκάθισα χαμαὶ πρὸς γῆν ὡς δῆθειν ῥαθυμήσας.
 Ἡ Κόρη δὲ με βλέψασα⁵ ναρκήσαντα συντόμως,
 Καὶ τῶν ξοάνων τὴν πλεθὺν μὴ Ξέλοντα προσβλέπειν,
 « Ὅρᾶς⁶, ὦ Ξένε, τὴν χαλκῆν σίηλην τὴν ἰσλαμένην,
 2290 Ἥτις ἐσθίει τοὺς βροτοὺς, ἔφησε, τοὺς πλεσίον,
 Ἐνα δὲ μόνον ἀβλαβῆ τῆς κεφαλῆς κατέχει.
 Τὴν Σκύλλαν ταύτην νόησον τὴν οὔσαν ἐν Χαρύδδει,
 Τοῦ Ὀδυσσεῶς τράγουσαν⁷ τοὺς ὄλους συμπλωτῆρας,

¹ Je lirais Τούτω.² Jo. Stauracius in S. Demetrium, cod. Coisl. 146, fol. 81 r. : Ὁ προφητῶν, ὦ ἀποστόλων, ὦ μαρτύρων, ὦ διδασκάλων συναρίθμει καὶ συμπράκτορ.³ Ms. καμπυλώδες. Le *Thesaurus* ne

donne que la forme καμπυλοειδής. Voy. plus loin, v. 2695.

⁴ Ms. παραμαίνειν.⁵ Ms. βλέψαντα.⁶ Περὶ τῆς σκύλας à la marge.⁷ Ms. τράγουσα et τηρήσασα.

- 2295 Ἀπήμαντον τηρήσασαν μόνον τὸν Ὀδυσσεά,
Ὡς ἐν δυνάμει κραταιὸν, ὡς ἐν φρονήσει μέγαν. »
Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ξόανα τὰ πρὸς τοῦ τρίτου τείχους.
Στραφεῖς δὲ πρὸς τὸ τέταρτον τεῖχος τοῦ παραδείσου
Τὰς ἰσλαμένας ἐν αὐτῷ σήλας ἐσκόπουν αὔθις.
Εἶδον οὖν πρῶτον ἀγαλμα τὸ τῆς Εὐγνωμοσύνης¹,
2300 Σκῆπτρον κατέχον τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ χρυσίον,
Βίβλιον δὲ λαμπρότερον φέρον ἐν ταῖς ὠλέναις·
Ἐδήλου δὲ συμβολικῶς τοῖς βλέπουσιν, ὡς οἶμαι,
Τῶν σκῆπτρων τὴν ἀγχίνοιαν ἀνάμνησι ἢ βίβλος,
Ἦν γίνεσθαι διδάσκουσι σοφοὶ διὰ βιβλίων.
2305 Καὶ δεύτερον τὸ ξόανον εἶδον τῆς Ἀγρυπνίας²,
Πελιδνοὺς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὡσπερ καὶ μεμυκῶτας,
Καὶ σχῆμα βλέπον πρὸς τὴν γῆν ὑπνω βεβαρημένη³.
Καὶ τρίτον τῆς Φρονήσεως⁴ ἵνδαλμα πάλιν εἶδον,
Σχῆμα μὲν ἔχον ταπεινὸν καὶ κόσμιον καὶ πρᾶον,
2310 Τῷ δὲ δακτύλῳ τῆς χειρὸς τὸ μέτωπον κατέχον·
Συμβολικῶς διδάσκουσα⁵ μὴ μέγα φρονεῖν, ξένη,
Καὶ προτιμᾶν τὰ γήϊνα τῶν μὴ φθαρτῶν ἀφρόνως,
Ἀλλὰ φροντίζειν ἐσαεὶ μενόντων αἰδίων.
Ἦν δὲ καὶ ἡ Ταπείνωσις⁶ τὰς χεῖρας δεδεμένας
2315 Σταυροειδῶς δεικνύουσα τῇ τοῦ τεχνίτου τέχνῃ.
Καὶ⁷ μετ' αὐτὴν παρίστατο τῶν ἀρετῶν ἡ δόξα,
Ἡ τοῦ θανάτου τοῦ μικροῦ πολλοὺς ἐκλυτρουμένη,
Τάλαντα πλεῖστα φέρουσα καὶ πένησι διδοῦσα,
Καὶ τοῖς πτωχοῖς παρέχουσα πάντα τὸν ταύτης πλοῦτον.
2320 Ταύτην προδήλως ἐννοῶ τὴν Ἐλεημοσύνην,

¹ Εὐγνωμοσύνη à la marge.

² Ἀγρυπνία à la marge.

³ Probablement βεβαρημένον, à moins qu'on ne rapporte βεβαρημένη à Ἀγρυπνία.

⁴ Φρόνισις à la marge.

⁵ Διδάσκουσα se rapporte à Φρόνισις.

⁶ A la marge Ταπείνωσις.

⁷ A la marge Ἐλεημοσύνη.

Τὴν θυγατέρα τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀρετῶν τὴν πρώτην.

Σὺν τούτοις ἡ πανεύφημος Ἰσάτο Σωφροσύνη¹,
Ἡ πάντων τούτων τῶν τερπνῶν κυρία καὶ δεσποίνη·
Καὶ σύνεγγυς Ἐγκράτεια² μετὰ τῆς Ἀληθείας.

2325 Εἶτα πρὸς τούτοις ἡ κλεινὴ μετὰ Φιλαδελφίας³,
Νησιεῖα τε καὶ Προσευχὴ σὺν τῇ Δικαιοσύνῃ.

Μέσον δὲ τούτων Ἰσάτο τῶν ἀρετῶν ἡ πρώτη,

Ἡ πάντιμος, ἡ θαυμασὴ καὶ βασιλὶς Ἀγάπη·

Καὶ καθεξῆς Ὑποταγὴ μετὰ τῆς Ἡσυχίας,

2330 Ὑπομονὴ τε κραταιὰ μετὰ καὶ τῆς Ἀνδρείας,

Καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἀρετῶν, ἀπλῶς εἰπεῖν, αἱ σῆλαι

Ἄνωθεν παρεισθήκεισαν τοῦ προρρήθέντος τείχους.

Τὴν ἀρετὴν δεικνύουσα μεγίστην⁴ τοῦ τεχνίτου

Τοιαύτη τις ἐτύγχανεν ἡ θέσις τῶν ξοάνων·

2335 Τί δ' ἂν τις εἴποι συνελθὼν καὶ τὰ τοῦ παραδείσου

Ἡ τούτοις πᾶσι προφανῶς ἀπαράμιλλον εἶναι;

Γυρόθεν γὰρ εἰσθήκεισαν πλησίον τοῦ τειχίου

Ἄκαρπα δένδρα στοιχηδὸν ὡσπερ χορὸς τις πρῶτος·

Εἶτα⁵ χορὸς τις δεύτερος τῶν ἀειφύλλων⁶ δένδρων

2340 Ἰσάμενος ἐτύγχανεν ἔσωθεν τῶν ἀκάρπων·

Καὶ τρίτος Ἰσάτο χορὸς τῶν καρποφόρων δένδρων,

Ἐχόντων πάντων⁷ εἰς τὴν γῆν τοὺς κλώνας κεκλιμένους⁸,

Καὶ κάτω πάντας νεύοντας τῶν ὀπωρῶν τῷ βάρει.

Εἶπέ τις τὴν συνέχειαν τούτων τῶν δένδρων βλέπων

2345 Ὅρος ὄραν δασύτερον ἐνὶ τοῦ παραδείσου.

¹ A la marge Σωφροσύνη.

² A la marge Ἐγκράτεια et Ἀλήθεια.

³ D'où le verbe φιλαδελφῆω, dans Germ. Constantinopol. cod. Coisl. 278, fol. 227 v.: Νησιεύοντες, ἀγρυπνοῦντες, φιλαδελφοῦντες καὶ τὰ ἀλλήλων βάρη βαστάζοντες.

⁴ Ms. μεγίστη.

⁵ Ms. εἶτε.

⁶ Ms. ἀειφύλλον. On peut ajouter aux lexiques les composés suivants : Ἀειφύλλος, S. Maxim. Opp. t. II, p. 47. — Ἀειπόθητος, Theod. Stud. Epist. p. 313. E, ed. Venet. 1728. — Ἀειβρόωω, Tzetz. Epist. 7, ex cod. 2644.

⁷ Peut-être πάντας. Voy. vs. 2374.

⁸ Ms. κεκλιμένους.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- Κατὰ δὲ τὸ ἀκρότατον τοῦ παραδείσου τούτου
Ἦσαν καὶ Θάμνων ἄπειρα τούτων πεφυτευμένα,
Ὡραῖα πάντη τὴν μορφήν ὄντα καὶ τὴν ιδέα,·
Καὶ τὸν παράδεισον λαμπρὸν δεικνύοντα τῆς Κόρης.
2350 Ἦν οὖν ἰδεῖν παράδοξον τῶν δένδρων τὴν φυτεῖαν·
Ἡ τῶν ἀκάρπων γὰρ πληθὺς καὶ τῶν καρπίμων δένδρων
Καὶ τῶν ὀρνέων τὰς φωνὰς τῶν ὄντων ἐν ταῖς Θάμναις¹
Χορὸν ἐξεικονίζουσι γυναιῶν χορευτρίων²,
Φωνούντων ἄσμα λιγυρὸν ἐν τῇ χορεύσει τούτων.
2355 Οὕτως τὰ δένδρα σίοιχηδὸν ἔπηξεν ὁ τεχνίτης·
Οὕτως τὸν τούτου Θάλαμον ἔσῆσε κατ' εὐθείαν,
Ὡς ἀπὸ τῆς ὀράσεως μόνης εὐφραίνειω πάντας.
Τοῦ κυκλικοῦ δὲ σχήματος τῶν δένδρων οὕτω πάντων
Πέδον ὑπῆρχε μέγιστον, πληῆρες ὑπάρχον δένδρων
2360 Καὶ βοτανῶν παντοδαπῶν, ἀνθέων τε ποικίλων,
Ὡραίζόντων ἐνταυθοῖ ταῖς πολυμόρφοις χροαῖς·
Κάρον δὲ πλεῖστον ὡσανεὶ τοῖς μύροις ἐποιοῦντο.
Κατὰ δὲ τὸ μεσαίτατον τῆς πεδιάδος ταύτης
Ἄνωθεν ἦσαν εὐωδεῖς ξένοι ξηνοπρασίαι³,
2365 Φέρουσαι μὲν ἠδύπνοον πνοὴν ἐν τοῖς μυκτῆρσι,
Τέρπουσαι δὲ καὶ τὴν ψυχὴν τῇ ξένη θυμηδίᾳ.
Τίς δὲ, τὴν συνηρέθειαν πάντων τῶν δένδρων βλέπων,
Τῶν φύλλων τὴν ἐναλλαγὴν, τῶν ὀπωρῶν τὸν τύπον,
Τῶν Θάμνων τὴν συνέχειαν καὶ τῶν ἀναδενδράδων,
2370 Τῶν βοτανῶν τὴν σύνθεσιν, τὴν πῆξιν τῶν καλάμων,

¹ Peut-être Θάμνοισ. Le mot Θάμνος est toujours du masculin. On lit cependant dans le *Thesaurus*: « Θάμνος, ἡ, cod. Mediol. ap. Themist. Or. II, p. 150, C. Sed τοὺς Θάμνους, 22, p. 272, C. »

² Ms. χορευτρίων. Il y avait d'abord Φωρευτρίων.

³ Ajoutez ce mot au *Thesaurus* ainsi que les suivants : Ξηνογαμία, cod. Par. 2506, fol. 4 v. — Ξηνοθυνασία, Ibid. fol. 45 v. — Ξηνόπτερος κολοῖός, cod. Par. 2750 A, fol. 22 v. — Ξηνοτρόπος, Melet. Pig. Epist. p. 109. — Ξηνώνυμος, Tzetz. ap. Gram. An. Ox. t. III, p. 307. 32.

- Καὶ τῶν ἀνθῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν βαφῶν τὸ χρῶμα,
 Οὐ κατεπλάγη παρευθὺς, εἰ μὴ πως ἦν λιθάδης;
 Τοσαῦται δ' ἦσαν ἐκκρεμεῖς¹ ὀπῶραι πρὸς τοὺς κλάδους,
 Ὡς τῷ φορτίῳ κλίνεσθαι πάντας τοὺς κλώνας² κάτω.
 2375 Ἐχαιρον γοῦν εἰς τοὺς καρπούς βλέπων καὶ τὰς ὀπῶρας,
 Τὰς μὲν φερούσας ἐξωθεν τὴν γεῦσιν γλυκυτάτην,
 Τὰς δὲ τὴν γεῦσιν ἔνδοθεν ἠδίστην φυλαττούσας.
 Κατὰ δὲ τὸ μεσαίτατον τῶν προσεχόντων³ δένδρων
 Ἴα καὶ κρίνα, δένδρα τε βάλσαμα σὺν ὠκίμοις,
 2380 Μετὰ ῥόδων ἐφύοντο ὁμοῦ ἐν τῷ λειμῶνι,
 Ἄπερ θεῶν οὐ τὴν μικρὰν τοῖς θεαταῖς παρεῖχεν.
 Οὕτω γοῦν οὗτος ὁ λειμῶν εἶχε τὴν τέρψιν ξένην.

Περὶ τῶν ὑδάτων τοῦ λειμῶνος.

- Εἶχε δὲ καὶ τινας πηγὰς καὶ βρύσεις οὐκ ὀλίγας
 Ἐξερχομένας ἐκ τῆς γῆς, κύκλω περιρρέουσας,
 2385 Ψυχροτέρας περὶ πολὺ χιόνος λελυμένης,
 Εἰς μίαν ἴσην ἀγωγὴν πάσας συνενωμένας,
 ὅθεν κατεποτίζετο πᾶς ὁ λειμῶν ἐκεῖνος,
 ἔχων πλησμίαν ἐξ αὐτῶν τὴν ἄρδευσιν καθόλου.

Περὶ τῆς κινσίερνης τοῦ λειμῶνος.

- Κατὰ δὲ τὸ μεσαίτατον τοῦ παραδείσου τούτου
 2390 Κινσίερνα τις ἐτύγχανεν εὐρύχωρος⁴ τὸ πλάτος.
 Ὀλίγον βάθος ἔχουσα κάτω πρὸς τὸν πυθμένα.
 Εἶχε δὲ κτίσιν ἀρρήτην ἀπὸ κρυστάλλων λίθων
 ἔχόντων τὴν λευκότητα πάνυ καθαρωτάτην.
 Τῶν δὲ χειλέων ὑπερθεῖν τῆς θαυμαστῆς κινσίερνης
 2395 Ὀρνέων ἴσταντο χορὸς καὶ ζῶων οὐκ ὀλίγων,

¹ κλάδοι ἐκκρεμεῖς, Hippiatr. p. 181.

² Ms. κλωνοῦς.

³ Probablement προσεχόντων.

⁴ Ms. εὐρύχωρος.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténiate.

- Ἀπὸ κρυστάλλων καὶ αὐτὰ λίθων ἐγγεγλυμμένα.
 Τῶν ζῶων δὲ τὰ στόματα τούτων καὶ τῶν ὀρνέων
 Τέχνη τινὶ μηχανικῇ ἦσαν ἀνεωγμένα·
 Ἄτινα προσδεχόμενα τὰ ρεῖθρα τῶν ὑδάτων
 2400 Ἐν τοῖς ποσὶ τοῖς ἑαυτῶν διὰ τινῶν σωλήνων
 Πάλιν αὐτὰ κατέχεον ἔνδοθεν τῆς κινστέρης,
 Ἐκ τῶν στομάτων ἑαυτῶν κρουνηδὸν κεχυμένα.
 Ταῦτα παρεῖχον τοῖς πολλοῖς ἀμετρον θυμηδῖαν·
 Τοσοῦτον γὰρ ἦν καθαρὸν καὶ διαυγὲς τὸ ὕδωρ,
 2405 Ὡς καὶ τὸν πάτον τηλαυγῶς φαίνεσθαι τῆς κινστέρης,
 Ὄθεν ἐδόκει κάτοπτρον αὐτῆ τοῦ παραδείσου.
 Ἄπαντα γὰρ τὰ ἄκαρπα καὶ καρποφόρα δένδρα,
 Τὸ πλῆθός τε τῶν ὀπωρῶν, καὶ τῶν φυτῶν καὶ θάμνων,
 Αἶ τε βοτάναι καὶ χροιαὶ τῶν εὐδῶν ἀνθέων,
 2410 Αἶ πόαι καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ τῶν ζῶων γένη,
 Καὶ πᾶν ἄλλο φυόμενον ἐντὸς τοῦ παραδείσου,
 Ταύτης ἐντὸς ἐφαίνοντο τῆς θαυμαστῆς κινστέρης.
 Καὶ ἦν καὶ τοῦτο θεάμα φρικτὸν τοῖς καθορῶσι.
 Ἄν δέ τις ἴσως¹ ἄνεμος ἀνέπνευσε πολλάκις,
 2415 Οἶδας ἂν λειοκύμονα² θάλλουσαν τὴν κινστέρναν,
 Κυματομένην γαληνῶς τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων,
 Καὶ τοὺς ἰχθύας ἀνωθεν ταύτης ἀναγομένους,
 Καὶ κινωμένους τῇ μικρᾷ κινήσει τῶν ὑδάτων·
 Πολλοὶ γὰρ ἐννηχόμενοι³ τοῖς ὕδασι ὀρώντο·

¹ Ms. εἴσως.

² Le *Thesaurus* ne cite qu'un seul exemple du verbe λειοκυμονέω, tiré de Suidas. En voici d'autres : German. Constantinopolitanus, cod. Coisl. 278, fol. 171 v. : Ὅταν τὴν μουσικὴν ἄρουραν ταύτην ληλοῖς κομῶσαν ἐμψύχοις κατόψομαι τῷ ζεφύρω λειοκυμονοῦσι τοῦ ζωποιοῦ πνεύματος.—

Mich. Psellus, cod. Par. 1182, fol. 94 r. : Ἡ τε θάλασσα ἐξυπιάζει λειοκυμονοῦσα καὶ ἡμέροις ἐπιφρίττουσα κύμασι. On peut ajouter aux lexiques le mot λειοπρόσωπος employé par Théodore Studite, cod. Par. 891, fol. 130 r. A la place de οἶδας il faut probablement εἶδες.

³ Ms. ἐνήχόμενοι (sic).

Περὶ τῶν ἐν τῇ κινσίερνῃ ἰχθύων.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- 2420 Ἐχῖνοι¹, τρίγλαι, καὶ σαργοί, καὶ βάτραχοι, καὶ βάτοι,
Καὶ μέγιστοι πολύποδες, τρυγόνες τε καὶ μύλλοι,
Καρκῖνοι, νάρκοι², σκάροι τε καὶ γένος τῶν ὀσπρέων,
Σηπῖαι, σπάροι, βλέννοι³ τε, σκορπίοι καὶ μαινίδες,
Κωβῖοι, λάβρακες ὁμοῦ, κάραβες⁴ καὶ καρίδες,
2425 Ξιφῖαι⁵ καὶ συάκια⁶ σὺν φιλομήλαις⁷ ἴσκαϊς,
Φάγροι, καὶ ψῆσσαι⁸, σκῆνοι⁹ τε καὶ γαλειοί¹⁰ ἀλύες¹¹,
Μορμύρων πλῆθος, ὄρκυνοι καὶ γόμφοι καὶ πανθῖαι¹²,
Καὶ τινα γένη πλείονα νηκτῶν¹³ ἐσθιομένων,
Οἶμαι πρὸς βρῶσιν καὶ τροφὴν τῆς Θαυμασίας Κόρης.

Περὶ τῆς ἀμπέλου τοῦ λειμῶνος.

- 2430 Εἶδον ἐκεῖ καὶ ἄμπελον κυκλόθεν τῆς κινσίερνης
Ῥάγας πολλὰς πολυειδεῖς φέρουσαν καὶ μεγίστας,
Τὰς μὲν ἐχούσας τὴν χροιάν ὡσπερ λυχνίτου λίθου,
Τὰς δὲ τὸ χρῶμα μέλανας, τὰς δὲ χρυστάλλιζούσας·
Ὡν καὶ τὸ μῆκος καθορῶν τὸν νοῦν κατεπλητίομην.

Περὶ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι ἀναδενδράδος.

- 2435 Ἐσκεπε δὲ τὴν ἀσκεπῆ κινσίερναν παραδόξως
Ἀναδενδράς παμμέγιστος¹⁴ εἰς ὕψος τεταμένη,
Καὶ τοῖς ὀρῶσι τί ξένον¹⁵ δοκῶ ἐκ θεᾶς μόνης·

¹ J'ai cité les vers 2420-2449 dans le *Journal des Savants*, sept. 1850, p. 571.

² Probablement νάρκαι.

³ Ms. βλύνοι.

⁴ La forme usitée serait κάραβοι.

⁵ Ms. ξιφοῖα.

⁶ Ms. σιάκια. Probablement une autre forme de σύαιναί.

⁷ Peut-être φιλομήλοισ.

⁸ Ms. φάγροι, ψησία.

⁹ Peut-être σκύμνοι.

¹⁰ Ms. γαλαιοί.

¹¹ Peut-être καὶ μύες.

¹² Au lieu de πανθῖαι je lirais ἀνθῖαι.

¹³ Ms. νηκῶν.

¹⁴ Peut-être παμμέγιστον. Cependant, plus bas, ἡδιστος au féminin.

¹⁵ Je lirais ξένον τι, à cause de l'accent.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

- Τὸ¹ τῶν βοτρύων ἢ πληθὺς καὶ τῶν ῥαγῶν τὸ μῆκος
Χαμαὶ πρὸς γῆν ἠνάγκαζον συγκλίνεσθαι τὸ κλῆμα.
2440 Ὡν καὶ τὴν γεῦσιν ἀκριβῶς τίς παραστήσει λόγος;
Τίς ἀναγγέλη ῥήματα τοῖς ὅλως ἀγνοοῦσιν;
Οὔτω τερψίθυμός² τις ἦν ἢ τῶν βοτρύων ψαῦσις·
Οὔτως ἢ γεῦσις ἠδιστός³, οὔτω καὶ γλυκυτάτη·
Οὔτω προσῆν θυμιτερπῆς⁴, οὔτω μελιτοφόρος⁵.
2445 Οἶμαι καὶ τὴν βασιλίσσαν χαίρεσθαι τέ καὶ θάλλειν
Τῇ τῶν βοτρύων καλλονῇ καὶ τῶν ῥαγῶν τῷ πλήθει·
Αἱ τῶν κλημάτων γὰρ πλοκαὶ καὶ τῶν ἀναδενδράδων,
Καὶ τῶν ἐλίκων τὸ πολὺ καὶ τὸ βοτρυοφόρον
Ὅροφον ὡσπερ φαειὸν ἄλλον ἐν τῷ λειμῶνι⁶.

Περὶ τοῦ κάλλους τοῦ λειμῶνος.

- 2450 Ἦν οὖν ἰδεῖν τι θεάμα ξένον ἐν παῖσι τούτοις·
Ἐκόμα γὰρ ἢ τῶν φυτῶν πανήγυρις ἐκεῖνη
Αἱ τῶν ἀκάρπων αἱ θαλαί⁷ δένδρων πληθὺς ἀρρήτως,
Ὁ τῶν εὐκάρπων ἔφυνεν ἐκεῖθεν χορὸς ἄλλος
Τῶν ἀειφύλλων ξύλων τέ καὶ τῶν φιλύδρων αὔθις,
2455 Καὶ τῶν πετάλων ὁ ἐσμός καὶ τῶν κλαδῶν τὸ πλήθος,
Τῶν ἀκρεμόνων σὺν αὐτοῖς καὶ τῶν ὀρπήκων πάντων,
Καὶ τῶν καρπῶν ἢ σύνθεσις, καὶ τῶν δένδρων τὸ δάσος,
Οἰκίας ἀνακτορικῆς ὄροφον ἐμιμοῦντο.
Οὔτως ἐστέγασεν αὐτὸν ὁ θαυμαστός τεχνίτης·
2460 Οὔτως αὐτὸν ὠρόφωσε τὸν θαυμαστὸν λειμῶνα,

¹ Au lieu de τὸ je lirais καί.

² D'où le substantif *τερψιθυμία*, employé par Théod. Lascaris, cod. Par. 1193, fol. 24 v. : *Τερψιθυμίαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἐμποιεῖ*.

³ Il fait *ἠδιστός* féminin, à cause de la place de l'accent. Voy. vs. 2432.

⁴ J'aimerais mieux *θυμοτερπῆς*.

⁵ Ce mot manque au *Thesaurus*. Il se trouve dans le dictionnaire de MM. Planche et Pillon avec un point d'interrogation.

⁶ Il manque un verbe ici.

⁷ Peut-être *Καὶ τῶν ἀκάρπων οἱ θαλαί*.

Ὡς μὴδ' αὐτὸν τὸν ἥλιον ἔνδοθεν τούτου βαίνειν
 Εἰ μήπω μόνον ἐν καιρῷ καὶ ζάλῃς τοῦ λειμῶνος,
 Ὅταν τῶν δένδρων τὰ πολλὰ κοινῶς φυλλορροῶσιν¹
 Καὶ τούτων ἀπορρίπτωσιν² πᾶσαν τὴν εὐκοσμίαν.
 2465 Καὶ οὕτω μὲν τὰ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἀναδενδράδων.

POÈME
 ALLÉGORIQUE
 de
 Meliténote.

Περὶ πρασιῶν εὐδῶν.

Αἱ πρασιαὶ δὲ τῶν ἀνθῶν τῶν εὐδῶν ἐκείνων,
 Αἰ πλήρεις ἦσαν καὶ φυτῶν ὄντων τῶν μυριπνύων,
 Ἄρα λεχθήσονται τινὶ ραδίως; οὐκ οὐκ οἶμαι.
 Τίς γὰρ αὐτῶν τὴν σύνθεσιν, τὴν τάξιν καὶ τὸ κάλλος,
 2470 Καὶ τὴν πολλὴν ἰσότητά τῷ λόγῳ διαγράψει;
 Ἐδόκει γὰρ ὁ τεχνικὸς ἐκείνων φυτοκόμος³
 Ἐν πᾶσι τούτοις χρήσασθαι σπαρτίοις ἰσομέτροις.
 Αἰ μὲν γὰρ ῥόδα ἔφθον, αἰ δὲ μυρρίνας ἤθηον.
 Αἰ δὲ νάρκισσον ἴα τε καὶ κρήνα σὺν βαλσάμοις,
 2475 Ἄλλα δ' αὖ ἄλλαι πρασιαὶ καὶ κόκκον καὶ ἄλλὰ τι⁴
 Ὅσα μὲν πέρυκεν ἡ γῆ εὐῶδες⁵ ἀναφέρειν.

Περὶ χροῶν τῶν εὐδῶν βοτανῶν.

Παμποϊκίλον ὠρᾶτο δὲ τὸ χρῶμα τῶν ἀνθέων.
 Τῶν μὲν γὰρ ῥόδων ἡ πλεθὺς ἴσλατο πορφυρόχρους,
 Τὰ δὲ τῶν μύρτων τὰς μορφὰς εἶχον σμαραγδιζούσας,
 2480 Ὁ νάρκισσος λευκόχρυσος ἐφαίνετο μακρόθεν,
 Τῶν ἴων δὲ κοκιανὸν⁶ ὡς θαλασσόχρου⁷ ἄρα,
 Εἰ σου τιὸς ἀπήλαυσεν αὔρας καὶ τῆς τυχούσης,
 Σκιρτώμενον⁸ καταμικρὸν δίκην τινῶν κυμάτων,

¹ Ms. φυλλοροῦσα.

² Ms. ἀπορρίπτουσιν.

³ Et mieux φυτηκόμος.

⁴ Peut-être ἀλλάττα.

⁵ Peut-être εὐώδης, ou plutôt εὐώδη.

⁶ Ce mot est évidemment corrompu.

⁷ Anon. de lapidib. cod. Par. 2424. fol. 190 v.: Βήρυλλος ὁ διαυγῆς καὶ λαμπρὸς, ὁ θαλασσόχρους.

⁸ Ms. σκιρτούμενον.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténio.

Ὡς τε καὶ βλέπειν τοὺς πολλοὺς¹ τῶν πόρρωθεν βλεπόντων
2485 Γαληνιῶσαν Θάλασσαν ἔνδον τοῦ παραδείσου.
Τῶν κρίνων δὲ τῶν καθαρῶν ἐκείνων ἢ λευκότης,
Τῶν δὲ βαλσάμων ἢ λαμπρὰ καὶ πρασινόχρους² Ξέα
Τοῖς Ξεωμένοις ποταμὸς ἐδόκει σπλαγχνώδης,
Σμάρραδος ἐλογίζετο λίθος τοῖς ὁδοιπόροις.

Περὶ τῶν ἐν τῷ λειμῶνι ὀρνέων.

2490 Τὰς τῶν ὀρνέων δὲ φωνὰς τῶν ἐν τῷ κήπῳ ὄντων,
Καὶ τὴν μελίρρυτον φωνὴν τούτων τῶν κελαδούντων.
Τίς ἄρα διηγήσεται, τίς παραδώῃ λόγος,
Κὰν μυριόγλωσσος³ ἐστίν, κὰν ἄμετρα καυχᾶται;
Τὰ μὲν καθήμενα πρὸς γῆν καὶ συχροκελαδοῦντα⁴,
2495 Τὰ δὲ περιπετόμενα καὶ λιγυροφθογοῦντα,
Ἄλλα συνεφιζάνοντα⁵ τοῖς ὄρπηξι τῶν κλάδων,
Καὶ μουσικὸν ἐξάδοντα φθόγγον ὡς ἐν κιθάρα.

Περὶ τῶν ἐν τῷ λειμῶνι ἀνέμων.

Πρὸς τούτοις εἶχεν ὁ λειμῶν καὶ τινα τέρψιν ἄλλην·
Ἐπνεὶ γὰρ πνεῦμα γαληνὸν διὰ παντός ἐν τούτῳ,
2500 Σεῖον⁶ ἠρέμα τὰ φυτὰ καὶ τὰς βοτάνας πάσας,
Καὶ τὸν ἐσμόν τῶν ὀπωρῶν κινεῖν καὶ καταχέειν·
Εἶπες ἂν τοῦτο ζέφυρον εἶναι τοῦ παραδείσου.
Ἐπνεὶ πρὸς αὔξην τῶν ἐκεῖ καὶ βλάστην ἀνεμμένων
Καὶ πέμπειν⁷ ἄρρητον χαρὰν καὶ ξένην εὐωδίαν.
2505 Τοιαύτην τὴν εὐπρέπειαν γίνωσκε τοῦ λειμῶνος.

¹ Ms. πολλὰ.

² Ce mot manque aux lexiques, ainsi que le suivant σπλαγχνώδης.

³ Anon. cod. Esc. II, Υ, 10, fol. 417 v. :
Εἰ δὲ ὄλα Περσῶν ἔθνη καὶ μυριόγλωστον
γλωτταν ἀλλόφυλον τὸ ἐνυάλιον ἀλαλά-

ζουσαν τοῦτό σοι τὸ βασιλείον ἐγχοσ ἐπι-
δησε (ἐπέδησε?) καὶ συνέθραυσε.

⁴ Ajoutez ce mot aux lexiques.

⁵ Ms. ἀλλὰ συνεφιζάνοντο.

⁶ Ms. σεῖων — καταχέων.

⁷ Je lirais πέμπων.

- Τοιαύτην τὴν καλλώπισιν, τοιαύτην τὴν ἰδέαν
 Εὐφραίνουσαν ὡς οἶμαι σχεδὸν καὶ τοὺς ἀγγέλους.
 Τῶν γὰρ ζεφύρων αἱ πνοαὶ τῶν ἐν τῷ παραδείσῳ,
 Ὁ ἦχος τὲ τῶν τερψυχῶν¹ καὶ τῶν κοινῶν δενδρίων,
 2510 Ὁ κτύπος δὲ τῶν ὀπωρῶν καὶ τῶν γλυκοκαλάμων,
 Καὶ τῶν ὑδάτων ἢ πνοή, καὶ κρότος ὁ τῶν θάμνων,
 Τῶν ἀνθηρῶν τε βοτανῶν ἢ ποικιλόχρους θεά,
 Καὶ τῶν ἀνθῶν τῶν εὐωδῶν πάντων ἢ εὐωδία,
 Ὅ τε ἀὴρ ὁ θαυμασιὸς ὁ φοβερός ἐκεῖνος,
 2515 Καὶ τῶν σίρουθίων αἱ φωναὶ τῶν λιγυροφθογγούτων,
 Τῶν ἀηδόνων αἱ φθογγαί, καὶ χελιδόνων μέλη,
 Τῶν ψιττακῶν τὰ ἄσματα, τῶν σπίνων μελωδίαι,
 Καὶ τῶν τετλίγων αἱ ᾠδαὶ μέγα τερετιζόντων,
 Ἐφέρουν ξένην ἡδονὴν παντὶ τῷ παραδείσῳ·
 2520 Ὅθεν καὶ καθηδύνετο τῆς κόρης ἢ καρδία,
 (Ἦν γὰρ ἄνεμος ἡδονῆς ἐκεῖ πεπληρωμένος,)
 Καὶ ὀδμῆς γέμουσα πολλῆς καὶ ξένης εὐφροσύνης.
 Καὶ οὕτω γὰρ περιδοξὸς ἢ θεά τοῦ λειμῶνος
 Καὶ θαυμασίῃ καὶ χαριεῖς² πᾶσι τοῖς καθορῶσιν.

Περὶ τοῦ λοετροῦ.

- 2525 Πρὸς δὲ τὸ δυτικώτερον μέρος τοῦ παραδείσου
 Λουτρὸν ἀνωκοδόμητο λαμπρότερον³ καὶ μέγα,
 Μετὰ σιλβόντων τηλαυγῶς καὶ πολυτίμων λίθων·
 Ταῖς ἀρμονίαις δὲ προσῆν ἄργυρος κεχυμένος,
 Ἐχων τοὺς ἡλούς συνεχεῖς ἐκ καθαροῦ χρυσίου·
 2530 Αἱ δὲ τῶν ἡλῶν κεφαλαὶ λεόντων ἦσαν κάραι,
 Καὶ τῶν ἀρμῶν ὡς ἐκ τινῶν προκύπτουσαι θαλάμων,

¹ Peut-être τερψυγῶν. Bien qu'on ne connaisse point d'exemple de ce mot, il est de bonne formation.

² Dans le ms. χαρῆς. Je lirais χαρίεσσα καὶ θαυμασίῃ.

³ Peut-être λαμπρότατον.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténioſte.

Ὅσπε δοκεῖν τοὺς βλέποντας τὰς κεφαλὰς ἐκείνας
Ἄγριων εἶναι τὸ λουτρὸν εἰρκτὴν δεωῶν λεόντων.

Περὶ τοῦ πάτου τοῦ λοετροῦ.

Ἐσωθεν δέ γε τὸ λουτρὸν εἶχεν ὠραῖον πάτου,
2535 Ἄπο πολλῶν πολυειδῶν λίθων κεκοσμημένον
Συντεθειμένων τεχνικῶς καὶ συγκεκολλημένων·
Ὡς φαίνεσθαι πολύχροον καὶ πάντερπνον τὸν πάτον
Ἐκ τῆς τῶν λίθων συμπλοκῆς καὶ τῆς συνηρεφείας.

Περὶ τοῦ τείχους τοῦ λοετροῦ.

Ὁ τοῖχος δέ τοῦ λοετροῦ ἔνδον φαιδρὸς ὑπῆρχεν·
2540 Εἶχε καὶ ζώνας διαυγεῖς ἐκ λίθων σαρδονύχων,
Ἐτέρας ἐκ σμαράγδων τέ, καὶ πλείους ἐκ κρυστάλλων,
Ἐκ τῶν σαπφείρων ἄλλας δέ, καὶ ὑακίνθων ἄλλας,
Κάκ τιων λίθων διαυγῶν ἄλλας ἐτέρας ζώνας,
Ὡς φαίνεσθαι τὸ λοετρὸν πᾶσι τοῖς λελουμένοις
2545 Διεζωσμένον τεχνικῶς ζώναις ποικιλοχρόαις.
Οὕτως ἐκατεκάλλυνε¹ τὸ τεῖχος ὁ τεχνίτης,
Ὡς τοὺς λουθῆναι θέλοντας πρὸς θέαν τούτου τρέχειν
Τοῦ λούσματος² προκρίναιτο τοῦ λοετροῦ τὸ κάλλος.

Περὶ τῶν λεκανῶν τοῦ λοετροῦ.

Λεκάναι δ' ἦσαν τέσσαρες ἰσάμεναι μεγάλαι·
2550 Ὡν ἡ μὲν μία σμαράγδος ὑπῆρχε μονωτάτη,
Ἡ δ' ἄλλη λίθος κρύσταλλος χιόνος λευκοτέρα,
Ἡ τρίτη δ' ἦν ὑακίνθος πολύτιμος ὠραία,
Ἡ δὲ τετάρτη φαιεὸς λυχίτης ἀνθρακώδης,
Ὡν ἄνωθεν εἰσθήκεισαν κάραι χρυσαῖ λεόντων,

¹ Ce double augment se rencontre quelquefois dans les écrivains du moyen âge.

Notre poète l'emploie pour la mesure. ² Ajoutez ce mot au *Thesaurus*.

- 2555 Τὸ σίωμα τούτων ἔχουσαι χανδὸν ἀνεωγμένον¹,
 Καὶ τὸ Φερμὸν ἐκπέμπουσαι πρὸς τὴν λεκάνην ὕδαρ.
 Ἄλλαι δὲ πάλιν τὸ ψυχρὸν ἐκ τῶν σιομάτων ὕδαρ
 Δίην σωλῆνος πρὸς αὐτάς ἐκχέουσαι πλησμένως²,
 Καὶ ἦν ἡ κρᾶσις τῶν ψυχρῶν καὶ τῶν Φερμῶν ὑδάτων
 2560 Συγκεκραμένων³ μάλιστ' αὖ τοῖς ἐν τῷ βαλανείῳ.

Περὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ λοετροῦ.

- Ἡ δ' ὀροφή τοῦ λοετροῦ λίθος ἦν ὀνυχίτης,
 Χρυσοῦς προσφέρων ἄνωθεν ἤλους ἀκτινοβόλους,
 Ὡς φαίνεσθαι τὸν οὐρανὸν μετὰ καὶ τῶν ἀστέρων
 Ἄνωθεν εἶναι τοῦ λουτροῦ καὶ σιᾶγης πληροῦν τόποι.
 2565 Τοιοῦτον ἦν τὸ λοετρὸν, τοιαύτην εἶχε κτίσιν,
 Τοιαύτην τὴν οἰκοδομὴν, τοιαύτην καὶ τὴν θέσιν,
 Εἰς τέρψιν πάντως καὶ αὐτὸ τῆς Θαυμασίας Κόρης.

Περὶ τοῦ Θρόνου τῆς Σωφροσύνης.

- Μέσον δ' ἐκείνου τοῦ λαμπροῦ καὶ Θείου παραδείσου
 Θρόνος τις ἔκειτο χρυσοῦς, ἔργον σοφοῦ τεχνίτου.
 2570 Ἐκμαζος⁴ ὄλος ἐκ χρυσοῦ χυτὸς καθαρωτάτου,
 Φέρων ἀπὸ χυμεύσεως παντοίων ζώων γένη,
 Ὡς διαυγεῖς ἐτύγχανον λίθοι κεκοσμημένοι,
 Συντεθειμένοι τεχνικῶς παρὰ τοῦ χρυσοχόου.
 Ἦσαν δὲ πρῶτον σιοιχηδὸν ἄνωθεν οἱ λυχνῖται.
 2575 Ὡσπερ φλογώδεις πέμποντες ἀκτῖνας τοῖς ὀράσιν.
 Καὶ πυραυγεῖς⁵ δεικνύοντες τὸν Θρόνον τὸν τῆς Κόρης·
 Καὶ κάτωθεν ὑάκινθοι πολύτιμοι, μεγάλοι,
 ἔχοντες χρῶμα διαυγές κρυστάλλοβενετίζον,

¹ Ms. ἀνεωγμένα.

² Pour πεπλησμένως.

³ Ms. συγκερασμένα.

⁴ Ce mot manque aux lexicques.

⁵ Ms. λυχνίτες.

⁶ Peut-être πυραυγή.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Méliténiote.

Καὶ μετὰ τούτους σμάραγδος χλοιώδης, ὑδατώδης,
2580 Φέροντες τέρψιν οὐ μικρὰν τοῖς βλέπουσι τὸν Φρόνον.
Κατὰ δὲ τὸ ἀκρότατον τῆς κεφαλῆς τοῦ Φρόνου
Ἰστάντο μάργαροι πολλοὶ χρυσῶ προσηλωμένοι,
Ὡσεὶ καρύου¹ ποντικοῦ μέγεθος κεκτημένοι.
Τοσοῦτον κατεκόσμησεν τὸν Φρόνον ὁ τεχνίτης,
2585 Ὡς Θαῦμα πᾶσι πρόκεισθαι τοῖς ἐπὶ γῆς ἀνθρώποις.
Τοιαύτην οὖν τὴν σύνθεσιν εἶχεν ὁ Φρόνος ἅπας,
Τοιαύτην τὴν εὐπρέπειαν, τοιοῦτον καὶ τὸ σχῆμα·
Ἄλλ' εἶχε καὶ τι ποίημα τῶν προρρήθέντων κρεῖττον,
Τὸ Φρόνιμον, ὡς ἔοικε, ἐμφαῖνον τοῦ τεχνίτου.

Περὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν τοῦ Φρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ἀρετῶν.

2590 Τέσσαρας πόδας εἶχε γὰρ ἴσους χρυσοχυμεύτους,
Εἰς ἀνδριάντας γυναικῶν καλῶς τετορνευμένας²,
Ὡν αἱ μορφαὶ τῶν ἀρετῶν εἰκόνιζον τὰς πρώτας,
Τὴν Θαυμασίαν τετρακτὺν τῶν εὖ καλῶν κρηπίδων,
Ὡς εἶναι τὸν μὲν ἓνα ποῦν Φρονήσεως τὸν ἓνα,
2595 Τὸν δ' ἄλλον τῆς ἀρρενωπῆς καὶ τολμηρᾶς Ἀνδρείας,
Τὸν ἕτερον τῆς ἀψευδοῦς καὶ θείας Ἀληθείας,
Καὶ τὸν σὺν τούτοις τέταρτον στήλην Δικαιοσύνης.

Ὁ πρῶτος ποῦς τοῦ Φρόνου ἢ Φρόνησις.

Ἰστάτο γοῦν ἢ Φρόνησις εὐσχήμων καὶ κοσμῖα,
Τὴν δεξιὰν μὲν ἀνωθεν ἔχουσα τεταμένην,
2600 Καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέτωπον τὸν δάκτυλον κολλῶσα,
Τὴν δὲ λαιὰν ἐπικλιῶν φέρουσα πρὸς τὸ στήθος,
Καὶ μόνον οὐ διδάσκουσα διὰ τοῦ σχήματός με,
Ὅτι τὸν θέλοντα σοφὸν αἰσθήσεως τῷ Φρόνω
Ἐνιδρυθῆναι καὶ καλὴν ἀνάπαυσιν εὐρῆσαι,

¹ Ms. καρίου. — ² Probablement τετορνευμένους.

- 2605 Χρῆ κεφαλὴν τὴν ἑαυτοῦ τιμᾶν ἀνυπερθέτως,
 ἦτις ἐστὶν ὁ ποιητῆς, ὁ συνοχεύς τῶν ὄλων,
 Καὶ φιληδότους λογισμοὺς ἐλαύνειν ἐκ καρδίας.
 Τοῦτο γὰρ οἶμαι τὴν λαιᾶν σαφῶς συμπαρεμφαίνειν¹,
 Μέρος τὸ περικάρδιον συνθλίβουσαν τοῦ στήθους.
 2610 Τοιοῦτον μὲν Φρονήσεως ἐτύγχανε τὸ σχῆμα,
 Ἐνὸς ποδοῦ ἀποπληροῦν, ὡς ἔφην, ὑπουργίαν.

Ὁ δεύτερος ποῦς τοῦ Φρόνου ἢ Ἀνδρεία.

- Τὸ τῆς Ἀνδρείας δ' ἴστατο συνήθως ὀπλισμένον,
 Τὸ κράνος ἐν² τῇ κεφαλῇ, τῇ δεξιᾷ τὴν σπάθην,
 Καὶ τὴν ἀσπίδα τῇ λαιᾷ, καὶ σιδηροῦν χιτῶνα
 2615 Μέχρις³ ὀσφύος κάτωθεν, ὃν θώρακα καλοῦσι.
 Πρὸς τούτοις μίτραν, κουλεὸν, φαρέτραν, τόξον, βέλη,
 Καὶ τᾶλλα τὰ προσήκοντα τοῖς στρατηλάταις ὄπλα,
 Ἴν⁴ ἔχοιεν οἱ βλέποντες ὑπόδειγμα κυρίως
 Ὅτι τὸν φέρει μέλλοντα τινῶν τὰς ἀσθενείας
 2620 Ἀνδρεῖον εἶναι καὶ στερρόν πάντα καθοπλισμένον,
 Καὶ κτείνειν μὲν τοὺς ἀφανεῖς ἐχθροὺς καὶ πολεμίους,
 Φέρειν δὲ καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν γενναιοφρόνως⁵ βέλη
 Τῷ ποικιλόφρονι νοῦ πάντοθεν πεφραγμένον⁶.
 Ἰδέ⁷ καὶ Θεῖλον τὴν μορφὴν τὸ τῆς Ἀνδρείας σχῆμα,
 2625 Ἄλλ' ὅμως οἶδεν ἄρρενος ἀπογενναῖν ἀνδρείαν.

Ὁ τρίτος ποῦς τοῦ Φρόνου ἢ Ἀλήθεια.

Ἰδέ⁸ καὶ τὸ θαυμάσιον τῆς Ἀληθείας σχῆμα

¹ Ms. ἐμπαρεμφαίνειν, et τὸ στήθος.

² Dans le ms. ω pour ἐν.

³ Ms. μέχρι καὶ ὀσφύος.

⁴ Ms. ἢν ἔχοιεν.

⁵ Cet adverbe, qui manque au *Thesaurus*, a aussi été employé par Théodore

Studite, cod. Par. 891, fol. 109 r. Voy. également le cod. Par. 2403, fol. 49, et *Catal. codd. gr. Nan.* p. 145.

⁶ Ms. πεφραγμένος.

⁷ Ms. εἰ δέ.

⁸ Ms. τί δέ.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiole.

Τῇ δεξιᾷ φερούσης μὲν λαμπάδα φλογοζόρον,
 Τῇ δὲ λαιᾷ τοῦ στόματος ψαυούσης τῶν χειλέων,
 Ἢ πάντως ὅτι φῶς ἐστὶν καὶ φῶς φλογίζον αὔθις
 2630 Λαμπρύνουσα τοὺς ἀληθεῖς καὶ φλέγουσα τοὺς ψεῦδεις,
 Ὡς οἶδε φλέγειν τὸν κηρὸν τὸ πῦρ καὶ κατακαίειν·
 Τὸ δὲ κρατεῖν τοῦ στόματος κρατεῖν ἐστὶ τοῦ ψεύδους.
 Εἰ δὲ κηρὸς ὕλη φωτὸς καὶ μέλιτος δοχεῖον,
 Γνοῆς καὶ τοῦτο προφανῶς ὡς ἀπὸ τῶν συμβόλων,
 2635 Ὅτι γλυκαίνειν δύναται καὶ τρέφειν καὶ φωτίζειν
 Πᾶς λόγος προερχόμενος ἐξ ἀληθῶν χειλέων,
 Καὶ πλέον οἶδε τοῦ φωτὸς ὁ ἀληθῆς¹ ἐκλάμπειν,
 Καὶ συστήριζει τὸν λαμπρὸν θρόνον τῆς Σωφροσύνης.

Ὁ τέταρτος ποῦς τοῦ θρόνου ἡ Δικαιοσύνη.

Τὸ μέντοι θαυμασιότερον Δικαιοσύνης σχῆμα
 2640 Ἐν τῇ λαιᾷ μὲν πλάσιγγα χειρὶ τὸ φῶς² κατεῖχεν,
 Ἰσόβροπον τὰ σιάθμια κατ' ἄμφω κεκτημένην³,
 Τὴν δεξιὰν δὲ τεινύουσα πρὸς οὐρανοῦ τὸ ὕψος,
 Καὶ τοῦτο πρὸς τὸν θεατὴν ἀνευ φωνῆς βοῶσης,
 Ὅτι τὴν πλάσιγγα Θεοῦ βλέπων τὴν ἀνωτάτην
 2645 Ὄρθῶς εἰς πάντας δίκαιε τὰς ἀδεκάστους κρίσεις,
 Ἄδωροδόκητος κριτῆς ὢν ἐν τοῖς κρινομένοις·
 Ὅρα τεχνίτου μηχανὴν, ὄρα τεχνίτου φρένα⁴.
 Οἶμαι γὰρ οὕτω συνετῶς οὕτω κατασκευάσαι
 Πρὸς πλείονα καταρτισμὸν τοῦ θρόνου τῆς κυρίας
 2650 Ὡς συνεχῶς προσβλέπουσα τὰς ἀρετὰς ἐν τούτῳ,
 Μὴ κατεπαίρειν τε πολλὰ μηδὲ κομπάζειν μέγα,
 Ἀλλὰ φρονεῖν μὲν ταπεινὰ τὴν φρόνησιν ὀρῶσα.

¹ Ms. ὁ ἀληθῆς λόγος ἐκλάμπειν. J'ai retranché λόγος, qui se trouve déjà au vers précédent et qui rend celui-ci trop long.

² Peut-être σοφῶς.

³ Ms. κεκτημένην.

⁴ Ms. φρέναν.

- Ἀνδρίζεται δὲ συνετῶς βλέπουσα τὴν ἀνδρείαν,
 Φιλεῖ δὲ τὴν ἀλήθειαν τὴν σιήλην αἰδουμένη,
 2655 Καὶ πᾶσαν πρᾶξιν καὶ βουλήν ζυγὸν εὐθυδικαίας¹
 Τῷ κριτικῷ τοῦ λογισμοῦ πάντοτε ταλαντεύειν·
 Ἐγγὺς τὴν σιήλην ἔχουσα τὴν τῆς Δικαιοσύνης
 Καὶ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν φαίνεται διφρηλάτης².
 Οὕτως καταχυρώσατο τὴν τέχνην ὁ τεχνίτης,
 2660 Μὴ ποτε ταύτην ἢ πλεθὺς τῶν εὐφρανῶν κινήσῃ³
 Καὶ χαυνωθῆ ταῖς ἡδοναῖς ἴσως καὶ παρεκκλίνῃ.
 Θέλων δὲ⁴ μὴ τῶν ἀρετῶν καὶ μόνον τῇ μιμήσει,
 Ἄλλὰ γε καὶ τῶν λυπηρῶν ἐκδειματοῦν⁵ τῷ φόβῳ,
 Ἄκουσον τί σοφίζεται καὶ τί κατασκευάζει.

Περὶ τῶν ἰσημένων δύο σιηλῶν εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς,
 ἦγουν ζωῆς καὶ θανάτου.

- 2665 Ἐνθεν κακειῖθεν ἔστησε τοῦ θρόνου σιήλας δύο·
 Ὡν ἡ μὲν μία γύναιον ἐτύγχανεν ὠραῖον,
 Κεχαλκευμένον τεχνικῶς ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ,
 Χαροποιὸν τὸ πρόσωπον δεικνῦον καὶ τὴν θέαν,
 Κυματομένους τῶν τριχῶν προσφέρον⁶ τοὺς πλοκάμους,
 2670 Καὶ τὴν μορφὴν ἀσύγκριτον καὶ ξένον χαρακτῆρα,
 Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν λαμπρὰν φιάλην⁷ ἔχον
 Μεγίστην, χρυσοχάλκευτον, ἐσφυρηλατισμένην,
 Ἐν ἣ προσῆσαν⁸ τὰ τερπνὰ πάντα τοῦ βίου τούτου,

¹ Lisez εὐθυδικίας. Théodore Lascaris, cod. Par. 3048, fol. 78 r. : Πόσην δ' ἔχειν καὶ τὴν εὐθυδικίαν, πόσον τὸ κριτικόν, πόσον τὸ μεγαλοπρεπές καὶ μεγαλοφύες.

² Mieux διφρηλάτης.

³ Ms. κινήσει et les verbes suivants à l'indicatif.

⁴ J'ai ajoutés δέ.

⁵ Du verbe ἐκδειματόω, qui manque au *Thesaurus*, vient le substantif ἐκδειμάτωμα employé par German. Constantinopol. cod. Coisl. 278, fol. 5 v. : Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῆς, ταῦτα τὰ ἐξ αἰθέρος ἐκδειματώματα.

⁶ Ms. προσφέρειν.

⁷ Ms. φη ἔχων. Au-dessus ἄλην.

⁸ Ms. προσοῦσαν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- Μάργαροι, λίθοι και χρυσός, ἄργυρος και βοτάναι,
 2675 Δένδρα και κτήνη¹ και νηκτά και πετεινά και ζῶα,
 Τὰ μὲν πρὸς γῆν συρόμενα, τὰ δὲ περιπατοῦντα,
 Και πέπλων εἶδη διαυγῶν και πᾶν εἶδος ὠραῖον.
 Εἰς τὴν Φιάλην ἔφερεν τὸ γύναιον ἐκεῖνο
 Και πρὸς τὴν Κόρην ἔτειπεν τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας,
 2680 Ὡσπερ διδοῦσα² πρὸς αὐτὴν ἐκεῖνην τὴν Φιάλην.
 Οὕτω μὲν οὖν φαινόμενον τὸ σχῆμα τοῦ γυναιίου
 Εὐλέχτως παριστάμενον τοῦ Θρόνου δεξιόθεν·
 Πρὸς δὲ τὸ μέρος τὸ λαιὸν τέτευχε τοῦναντίον,
 Ἄνδρα χαλκοῦν και δυσειδῆ και μέγαν και ζοφώδη,
 2685 Μελάγχρου, ἀγριώτατον και βδελυκτὸν τῇ Θεᾷ,
 Κόρας ὑφαίμους ἔχοντα και λεοντώδη χεῖλη,
 Και τρίχας ἄνω τὴν ὀρμὴν χοιροειδῶς³ ἐχούσας,
 Φόνιον δὲ που βλέποντα δεινῶς πρὸς τοὺς ὀρῶντας,
 Τῇ μὲν παλάμῃ τῆς χειρὸς ποτήριον κρατοῦντα,
 2690 Τῶν ἀπενκταίων τοῖς βροτοῖς φαρμάκων ἐμπλησμένον⁴,
 Τῇ δεξιᾷ δὲ φάσγανον μακρὸν και καμπυλῶδες,
 Ἐσίλωμένον, σιδηροῦν, δίστομον, τεθηγμένον·
 Ὃς πρὸς τὴν Κόρην μαυικῶς ὄραν σφοδρῶς ἐδόκει,
 Οἷα πιγκέρνης ἀναιδῆς διδοῦς αὐτῇ τὸ πῶμα⁵,
 2695 Και τῇ χειρὶ τὴν ἀπειλὴν σημαίνων τοῦ φασγάνου.
 Ταύτας τὰς σήλας ἔγωγε βλέπων ἐξεθαμβήθην,
 Και καθ' αὐτὸν ἐθαύμαζον φροντίζων τίνος χάριν.
 Ἐκ δεξιῶν μὲν ἔστησεν Κόρην ὁ καλλιτέχνης,
 Και πάντες τὴν ἀπόφασιν εὔραμεν τοῦ Θανάτου
 2700 Παρὰ τοῦ πάντων ποιητοῦ τοῦ ζῶντος εἰς αἰῶνας,

¹ Ms. κτείνει.

² Ms. διδοῦσαν.

³ Ms. χειροειδῶς.

⁴ Ce qui confirme la glose d'Hésychius:
 Ἐμπλησμένην, πεπλησμένην.

⁵ Peut-être πῶμα. Jo. Cinnam. lib. II,
 n° 8 : Ἄνηρ παρὰ Πέρσαις ἐπιφανῆς, ὃς
 δειπνοῦντι τῷ σουλτάν ἐνετίθει τὸ ἐκπωμα
 ταῖν χερσίν· Πιγκέρνην τοῦτον Ῥωμαῖοι κα-
 λοῦσι. Voy. Ducange. v. Πιγκέρνης.

- Ὅς πάντα τὰ ὀρώμενα παραγαγὼν τῷ λόγῳ,
 Ἀπάντων ἔστι βασιλεὺς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω.
 Οὗτός ἐστιν ἐμὸς πατήρ, οὗτος αὐτός, οὐκ ἄλλος·
 Μητέρα δέ μου νόησον τὴν ἀκαταληψίαν,
 2705 Ἀγάπην καὶ ταπεινώσιν εἶναι τὰς ἀδελφάς μου·
 Τὴν ἀληθῆ νηστείαν δὲ γίνωσκε τιθηνόν μου,
 Ἦς τοὺς μαζοὺς ἐθήλασα βρεφόθεν ἀκορέσιως,
 Οὐ γάλα ρέοντα ρευστόν, ἀλλὰ τοὺς θείους λόγους,
 Δί' ὧν ἀρδεύονται ψυχαὶ πάντων τῶν φιλοθέων,
 2710 Δί' ὧν καταφωτίζονται καὶ σώζονται κυρίως.
 Τρεῖς μὲν τὰς Μούσας λέγουσι τὰς γαλακτοτροφούσας
 Καὶ τιθηνούσας τοὺς σοφοὺς ἐκείνους τῶν Ἑλλήνων,
 Ἄς καὶ πολλὰς¹ φημίζουσι παρόχους εἶναι λόγων,
 Σαπφῶ, Κλειῶ καὶ Ἐρατῶ ταύταις ἐπωνυμίαις.
 2715 Ἐμὰς² δὲ μούσας νόησον τὰς θεολόγους βίβλους,
 Τὰς θεϊκὰς καὶ σὺν αὐτῶ³ τὰς ἠθικὰς ἐκείνας·
 Λόγους γὰρ αὗται γάλακτος βλυστάνουσι πλουσίως,
 Καὶ τὰς ἀνίκμους τῶν ψυχῶν καὶ κατεξηραμένας
 Εἰς γνῶσιν ἐμβιβάζουσιν τῆς οὐρανίου δρόσου.
 2720 Ταύτας τὰς μούσας νόησον ἐμὰς Θεραπαινίδας,
 Ἀπὸ σπαργάνων τὰς αὐτῶν θηλάς μοι παρεχούσας.
 Ἐνταῦθα δὲ προστέταγμαι καὶ κατοικεῖν καὶ μένειν
 Περὶ τοὺς δόμους θαυμαστοὺς κρείττονας τούτους, ξένε.
 Αἱ δύο πρὸς ἀνάπαυσιν ἔχουσιν ἀδελφαί μου,
 2725 Ὡν⁴ καὶ τὸ κάλλος οὐ μικρὸν ὃ βλέπεις διαφέρει,
 Ἐνθα καὶ συναυλίζονται τῇ τοῦ πατρὸς κελεύσει.
 Οὕτως εἰποῦσα παρευθὺς εἰς τὸν ναὸν ἐχώρει,
 Ἐμοῦ κατόπιν βαίνοντος καὶ συνακολουθοῦντος.

¹ Peut-être πολλῶν. Sapho ne faisait point partie des neuf muses. Voy. Apollod. Bibl. I, 3, 1. Ms. Ἀρετῶ.

² Ms. ἐμούς.

³ Peut-être σὺν αὐταῖς.

⁴ Ms. ὄν.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

Περὶ τοῦ ναοῦ.

- Εἶχεν δ' ἐκεῖνος ὁ ναὸς κατασκευὴν ποιικίλην
 2730 Ἐκ τινῶν λίθων διαυγῶν πρασίνων τακτωρίων¹,
 Οἷτινες καὶ χλοάζουσιν ἔλαττον τῶν σμαράγδων,
 Ὅτι καὶ σμαραγδίζουσιν καὶ ἤτλιονες ὀρῶνται,
 Ἐκ γένους ὄντες καὶ αὐτοὶ σμαράγδων χλοιαζόντων².
 Οὐ τὸ κάλλος ἀμήχανον ἦν ἰδεῖν ἐν ἀνθρώποις·
 2735 Τὸν Σολομώντειον ναὸν σχεδὸν καὶ γὰρ ἐνίκα.
 Οὐκ ἦν ἐν τούτοις τίς χαλκός, οὐ σίδηρος, οὐ ξύλον,
 Οὐ λίθων διακόσμησις τραχέων καὶ συνήθων,
 Οὐ πλίνθων³ πλάσῃς, οὐ πηλός, οὐ σύγχυσις ἀσβέστου,
 Οὐκ ἄλλο τί τῶν ὑλικῶν τῶν ὑποδομημένων·
 2740 Ἄλλ' ὄλος ἦν ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτίμων,
 Ἀπὸ μαρμάρων φαειῶν, ἐκ καθαρῶν ἀργύρων,
 Εἰς ὄνομα τοῦ πλάστου μου Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου,
 Καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, Τριάδος τῆς ἀγίας·
 Εἰς ὃν συχνῶς ἐσχόλαζεν νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν,
 2745 Πρὸς ὃν εἶχε τὴν ἔμφασιν πᾶσαν ἀδιαλείπτως
 Κορευνυμένη τῆς τρυφῆς τοῦ Θεοῦ παραδείσου·
 Εἰς ὃν ἀγάλλονται χοροὶ ποθοῦσι τῶν δικαίων,
 Καὶ τῶν γηϊῶν καὶ φθαρτῶν πάντων καταφρονοῦσι.

Περὶ τοῦ τάφου τῆς Κόρης.

- Κατὰ δὲ τὸ προαύλιον ταύτης τῆς ἐκκλησίας
 2750 Μνημεῖον εἶδον φοβερόν, καὶ Θάμβει συνεσχέθην
 Ἄν δέδοικε τὸν Θάνατον σκοπὸν ἢ σωφροσύνη,
 Ἄν ἀρετὰς καλύπτουσιν ὡς τοὺς νεκροὺς οἱ τάφοι.
 Καὶ τί τὸ μέγα Θέαμα, καὶ τί τοῦ τάφου χρεῖα,

¹ Ms. τακτωρίων. Voy. v. 1124.

² Peut-être l'auteur a-t-il écrit χλοαζόν-

των, comme plus haut, 2731, χλοάζουσιν.

³ Ms. πλῆθων.

- Ἐλογιζόμενη καθ' αὐτὸν, πολλὰς ἐννοίας σ' ἰρέφων.
 2755 Ἡ δὲ προγνοῦσα μοῦ καλῶς ταύτας τὰς ἐνθυμήσεις
 Πᾶσαν τὴν ἀμφισβήτησιν ἔλυσε θαυμασίως,
 « Οὐ θνήσκουσιν αἱ ἀρεταί, λέγουσα, νεανία·
 Οὐ γὰρ θνήτται πεφύκασιν, οὐδέ φθαρταί τὴν φύσιν·
 Αἱ τοῦ ἀφθάρτου γὰρ πατρὸς ἀφθαρτοὶ θυγατέρες.
 2760 Πλὴν τοῖς ποθοῦσιν ἀρετὰς μνήμη θανάτου χρεία
 Καὶ στεναγμῶν καὶ κωκυτῶν καὶ θρήνων καὶ δακρῶν·
 Τούτου γὰρ χάριν ἔσκησεν τὸν τάφον τοῦτον ὧδε. »
 Καὶ ἦν δακρῶν πρόξενος ὡς ἀληθῶς ὁ τάφος·
 Οἴαν γὰρ τὴν κατασκευὴν εἶχε παρηλλαγμένην,
 2765 Ἐκ λίθων μὲν ἦν λαξευθεῖς εὐτέχνως αἱματίτου,
 Τὴν ὄψιν μελανίζουσαν ἔχοντος καὶ ζοφώδη,
 Δηλοῦντος τοῦ λαξεύσαντος συμβολικῶς τὸν τάφον
 Τὸ τοῦ θανάτου ζοφερόν ἐκ τῆς χροιάς τοῦ λίθου·
 Οὗς γὰρ οἱ τάφοι κρύπτουσι τούτους καλύπτει ζόφος.
 2770 Ἄνωθεν δὲ τοῦ μνήματος τοῦ λελατομημένου
 Στοά τις ἦν περικαλλῆς, εἰς ἡμικύκλου σχῆμα
 Ἐγχευμένον τεχνικῶς παρὰ σοφοῦ τεχνίτου,
 Μονοειδῆς ἐκ καθαροῦ καὶ τηλαυγοῦς χρυσίου,
 Τὰ ἔνδον κούφη, καὶ πολλῶν ἐλίκων πεπλησμένη¹,
 2775 Καὶ τετρημένη γύρωθεν ὀπαῖς μυριαριθμοῖς,
 Ἄφ' ὧν εἰσδύνων ἄνεμος ἔνδοθεν τῶν ἐλίκων
 Στροβούμενος, εἰλούμενος ἀρρήτῳ τινὶ τέχνῃ
 Ποτὲ μὲν ἔπεμπεν κλαυθμοὺς θρηνηδουσῶν γυναικῶν
 Ἐπερχομένων εἰς νεκρὸν καὶ μοιρολογουμένων²,
 2780 Ὅταν πραιῖα τίς φωνὴ προσέπνει δηλονότι·
 Ποτὲ δὲ πλήθους συμμιγοῦς γοερὰν τραγῳδίαν,
 Ὡς ὄχλων πλείστων ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων συσχεθέντων,
 Ὅτε πολλάκις ἄνεμος σφοδρότερος εἰσῆλθεν.

¹ Ms. πεπλησμένον. — ² Ms. μυρολ.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

- Οὕτως εὐτέχνως τὰς ὀπὰς ἔτευξεν ὁ τεχνίτης·
 2785 Οὕτως τὸν τάφον γοερὸν ἐποίησε τῆς Κόρης,
 Ὅπας μεγάλας τετευχῶς ἄλλας μικρὰς, μεγάλας,
 Καί τινας ἄλλας πλείονας καὶ μόλις φαινομένας,
 Καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς σύριγγας ἔνδον κατασκευάσας,
 Ὡςτε τοῦ πνεύματος αὐτῶν μέσον εἰσερχομένου
 2790 Ἐναρθρον πῆμπουσαι σχεδὸν Θρήνου ἐκ τῆς καμάρας
 Τὸν ἐν τῷ τάφῳ κείμενον ὡσπερ μοιρολογοῦνται².
 Καὶ ἦν τὸ μέλος τῶν ὀπῶν λύπης πεπληρωμένοι,
 Ὡς καὶ τοὺς ὄντας μήκοθεν κινεῖν πρὸς Θρηνηδίαν
 Καὶ πείθειν τρέχειν ἅπαντας ἄκοντας πρὸς τὸν τάφον·
 2795 Ὅθεν ἰστιάμην ἐννεὸς οὐκ ἔχων τί προκρίναι.
 Ἐξεπλητίόμην γὰρ ὀρῶν τὸ μέγεθος τοῦ δόμου,
 Καὶ τῶν ἐντὸς καὶ τῶν ἐκτὸς καὶ τῶν³ μεσίων χαρίτων.
 Τῆς κλίνης τὴν κατασκευὴν, καὶ τὸ τῆς ταύτης πέπλον
 Ἐθαύμαζον, καὶ τῶν φυτῶν τῶν κρυσταλλίνων ὕψος,
 2800 Τῶν ἰνδαλμάτων τὴν πλῆθύν, τὴν τέρψιν τοῦ λειμῶνος,
 Τὴν τῆς κινσίερνης σύνθεσιν καὶ τῶν ἐν τῇ κινσίερνῃ,
 Καὶ τῶν ὀρνίθων τὰς φωνὰς τῶν λιγυροφθογγούτων,
 Καὶ τοῦ λουτροῦ⁴ τὰς χάριτας καὶ τὸ τοῦ Θρόνου κάλλος.
 Εἴ πως ἐπήνουν τὸν ναὸν καὶ τὸν τοῦ τάφου λίθον,
 2805 Καὶ τῆς σίοᾶς τὴν μηχανὴν τὴν ἀνωθεν τοῦ τάφου·
 Διαπαντὸς εὐφρόμουν δὲ τὴν τέχνην τοῦ τεχνίτου·
 Ἠνίκα δὲ τὸ πρόσωπον ἔβλεπον τῆς δεσποίνης,
 Τῶν φαινομένων ἐκφαντῶν⁵ ἀπάντων ἀμνημόνου,
 Καὶ πάντα ἐπειθον⁶ αὐτῆς θαυμάζειν τὴν ἰδέαν.

¹ Peut-être ἄλλας, μικρὰς μὲν ἄλλας.

² Ms. μοιρολογοῦνται.

³ Peut-être ὄντων.

⁴ Ms. λοετροῦ, contre la mesure.

⁵ Cet exemple prouverait qu'il faut écrire ἐκφαντὸς, et non ἐκφαντος. Henri Estienne est d'un avis contraire.

⁶ Ms. ἐπειθεν.

Περὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς.

- 2810 Ἄκουσον δὲ καὶ τῆς μορφῆς τὴν ἔκφρασιν ἐκείνης,
 Καὶ τέρφθητι καὶ χάρηθι¹ τῇ ταύτης διηγήσει,
 Καὶ Φαύμασον καθ' ἑαυτὸν τῆς ἀρετῆς τὸ κάλλος.
 Πᾶσι γὰρ ἦν ἀμήχανος, ἀσύγκριτος, ῥοδόχρους,
 Εὐοφρυσ², εὐσίολος, λαμπρὰ, πραιεῖα, λεπιοτάτη,
 2815 Λευκὴ καθάπερ ἡ χιών, χαρίεσσα, κοσμία,
 Εὐρως³, εὐχρους, εὐειδής, ὑπόξανθος, οὐλόθριξ⁴,
 Τὴν ἡλικίαν εὐπρεπῆς, εὐμετρος⁵ κατὰ πάντα,
 Τὸ σχῆμα πάνυ ὀρθίος ὡς ἀτριβῆς τις κίων,
 Καὶ τὴν κυπάρισσον αὐτὴν νικῶσα τῇ συγκρίσει,
 2820 Ποτιζομένη ταῖς ῥοαῖς, ὡς οἶμαι, τῶν χαρίτων.
 Ταύτης τὸ βάδισμα γλυκὺ, τέρπον τοὺς καθορῶντας·
 Δίκην γὰρ αὕτη ποταμοῦ τὴν κίνησιν ποιοῦσα,
 Ποταμοπεριπάτητος⁶ ἐδείκνυτο τοῖς πᾶσι,
 Βαδίζουσα γαλήνιον καὶ βαίνουσα ταχέως.
 2825 Τὴν κεφαλὴν χρυσοειδῆ τῆς κόμης ξανθιζούσης
 ἤτιον⁷ ἐνταῦθα τις ἰδὼν μακρόθεν ἰσλαμένην,
 Ὡς εἶναι χρυσοπλόκαμον τὴν κόρην καὶ χρυσόχρουν,
 Χρυσοχυτοξανθότριχον σίλιβουσαν ὡς χρυσίον.
 Εἶχε καὶ μέτωπον λευκὸν χιονογαλακτῶδες,
 2830 Καὶ λεπιοτάτας τὰς ὀφρῦς, πλὴν οὐ ξανθὰς τὴν τρίχα,
 Ἀλλὰ τι χρῶμα κυανὸν εὐχρουν ἐνδεικνυμένας,

¹ Ms. χάριτι.

² Ms. εὐοφρος. Tzetz. *Anteh.* 115 : ἡ γὰρ ἔην λευκὴ, τερενόχροος, εὐοφρος, εὐριν. Hephast. Theban. cod. Par. 2415, fol. 9 v. : Εὐοφρος, μέσος τὸ μέγεθος καὶ λεπτός.

³ Hephast. Theban. cod. Par. 2417, fol. 46 r. : Μικροκέφαλος, εὐρινος. On disait également εὐριν, voy. la note précédente.

⁴ Ms. ὀλόθριξ.

⁵ Ms. ἀμετρος.

⁶ Ajoutez ce composé au *Thesaurus*, ainsi que les mots ποταμοφορία, cod. Par. 2661, fol. 272 v., et ποταμόρειθος, *De Mirac. S. Demetrii*, Bolland. Oct. t. IV, p. 162 : Δάκρυα ποταμόρειθρα ἐκχεόμενα.

⁷ Probablement un verbe corrompu.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Mehiténote.

- Ὡς φαίνεσθαι τοῖς βλέπουσιν τὴν Θεσίω τῶν ὀφρῶων ·
 Ἀψίδας εἶχε κυανὰς, εὐκύκλους, ἡμικύκλους ·
 Τὸ βλέμμα ταύτης ἔνυγρον, χαρίτων πεπλησμένον ·
 2835 Ἡ ρίς τὴν Θεσίω εὐπλαστός, ἀνάλογος, εὐθειᾶ,
 Τὴν τοῦ προσώπου τὴν μορφήν κάλλος συντεθειμένη.
 Αἱ παρειαὶ δὲ τρίχροον ἐπέφαινον τὸ χρῶμα,
 Λευκὸν ὁμοῦ καὶ κόκκινον καὶ περιπορφυρίζον¹,
 Ὡς τοῖς ὀρῶσι φαίνεσθαι τὰς παρειὰς ἐκείνας
 2840 Πορφυρολευκοκόκκινον ἔχειν χρωματουργίαν.
 Τὰ χεῖλη δὲ κοκκοβαφῆ² φαινόμενα τὴν Θεάν,
 Παρομοιοῦντα προφανῶς τοῖς μυριπυλίοις ῥόδοις
 Ἐκ τῶν καλύκων νυμφικῶς ἄρτι προερχομένοις³,
 Οὕτως ὠρῶντο φαινὰ κοκκινοβεβαμμένα⁴,
 2845 Ὡςτε δοκεῖν τοῖς βλέπουσιν τὰ χεῖλη τὰ τῆς κόρης
 Ἐχειν βαφὴν ῥοδοβαφῆ⁵ καὶ ῥόδων εἶναι φύλλα.
 Ὁ πάγων δὲ λευκότετος κρυστάλλογαλακτόχρους⁶.
 Οὕτως ἡ κόρη τὴν μορφήν παῖσαν ὑπερενίκα.
 Ἐμπνουν ἐδόκουν γοῦν ὄραν τῷ τότε τὴν σελήνην,
 2850 Ἡ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζειν
 Ὡς εἰς ἀνθρώπου σχῆμα τι⁷ οὕτω μεταπλασθέντα,
 Καὶ πείθειν εἶχον ἑαυτὸν ὡς αὔλον ἢ Κόρη
 Σχήματι φέρουσα μορφήν ὅλη συγκεκραμένη⁸,
 Τὸ προσημάντηρον μαθὼν ἅπαν ἀπλανεστέρωσ,
 2855 Ὁ μόλις ἴσχυσα μαθεῖν ὑστέρον ἐκ τῆς Κόρης.
 Καὶ τίς ἐκείνης τῆς μορφῆς συγγράψαιτο τὸ κάλλος;

¹ Ce mot manque aux lexiques.

² Voy. plus haut, vers 456.

³ Ms. προερχόμενα.

⁴ Ajoutez ce mot aux lexiques.

⁵ Ms. ῥοδοβαφὴν.

⁶ Ce composé manque au *Thesaurus*,
 auquel on peut ajouter aussi le mot κρυ-

στάλλωσις, employé par Jean Stauracius
 in *S. Demetrium*, cod. Coisl. 146, fol. 28 v.:

Καὶ τῆς ἐμφύτου τῶν πολιτῶν δυνάμει
 τελεία κρυστάλλωσις.

⁷ Ms. σχήματι.

⁸ Il y avait ὅλην συγκεκραμένην, mais
 on a gratté les ν.

- Τίς παραδῶη τῇ μορφῇ, καὶ τίς διαμορφώσει
 Ποικιλοχρόοις χρώμασι ζωγράφων τὴν παρθένον;
 Ποῖος δὲ λόγος ποιητῶν εὐγλώττων παραστήσει;
- 2860 Πάντων ὁρῶν τὰς χάριτας τοῦ κάλλους μειδιῶσας¹,
 Καὶ τῆς σοφίας τὸ πολὺ, καὶ τὸ γλυκὺ τοῦ λόγου,
 Ὅμηρος ὁ σοφώτατος ἔγραψεν ἂν τὴν Κόρην.
 Ἰσῆται μέσον τῶν μουσῶν καὶ μέσον τῶν χαρίτων,
 Ἡ καὶ παραδείσον τερπνὸν εἶναι τῶν ἡρηίδων
- 2865 Ἄνθων παντοίων εὐωδῶν καὶ δένδρων πεπλησμένον².
 Οὐδὲν δ' ἰσάξιον αὐτῆς ἀπείρων θαυμασίων·
 Ὅθεν τῶν πᾶσιν ἡμερτῶν εὐφορηθεῖς³ εἰς κόρον
 Ὑμνον εὐχαριστήριον ἀνέπεμπον τῇ Κόρῃ,
 Ὡς τῆς τοσαύτης ἡδονῆς καὶ τῆς χαρᾶς προξένω⁴.
- 2870 Ἡ δὲ λαβοῦσα τῆς χειρὸς ἤγαγε πρὸς τὴν πύλην,
 Καὶ λόγοις πρὸς με συμπαθῶς ἐχρήσατο τοιοῦτοις·
 « Ἄνθρωπε, λέγουσα, φθαρτὲ, φίλε τῆς ἀφθαρσίας,
 Οἰκτεῖρω σε τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτόμολος⁵ ἐλθόντα,
 Καὶ βούλομαι διδάξαι σε τὴν γνῶσιν τῶν ἐνθάδε,
- 2875 τῶν ἔξωθεν καὶ τῶν ἐντὸς φημί τοῦ παραδείσου,
 Ὅπως διδάσκαλος φανῆς⁶ πολλοῖς τῶν ὄψιγόνων
 Πρὸς ἀρετὴν τὸ φρόνημα τῶν νέων διεγείρων.
 Καὶ δὴ μοι πρόσχες ἀκριβῶς, καὶ τὰ βελτίω γνωίης.
 Ἡ μὲν ὁδὸς ἦν ὠδευες ἐκείνην καταμόνας,
- 2880 Ἡ τῶν ἀνθέων τῶν φθαρτῶν καὶ δένδρων πεπλησμένη,
 Χάρυβδι μέσον ἔχουσα κρυβδὴν ὀρωρυγμένην,
 Ὅδὸς ὑπῆρχεν ἀντικρυς τοῦδε τοῦ πλάγιου βίου,
 Τέρπουσα μὲν ταῖς ἡδοναῖς, πέμπουσα⁷ δὲ πρὸς χάος

¹ Ms. μιδιῶσα.² Ms. πεπλησμένων.³ Lisez ἐμφορηθεῖς.⁴ Ms. προξένου.⁵ Peut-être : Οἰκτεῖρω σὲ τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτόμολον ἐλθόντα.⁶ Ms. φανείς.⁷ Τέρποντα et πέμποντα dans le man.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténote.

- Τοὺς τερπομένους ἡδοναῖς¹ αἴζυνης τῆς ἀμαρτίας.
 2885 Χάρυβδις γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐστὶν ἡ ἀμαρτία,
 Πρὸς ἣν φιλήδοναι² ψυχὰι πίπτουσιν ἀπροῦπιως,
 Ὡς τοῖς γηῖνοις καὶ φθαρτοῖς οὔσαι προσηλωμένοι,
 Καὶ τὰς αἰσθήσεις συνετῶς οὐ χαλναγωγοῦσαι.
 Αἰ τῶν παθῶν γὰρ ἡδοναὶ καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου
 2890 Δένδροισι παρεικάζονται, φυτοῖς τε καὶ βοτάναις·
 Ἀμάραντον³ γλυκύτητα καὶ τέρψιν κεκτημένα·
 Πλήν εἴ τις βλέπει⁴ πρὸς αὐτὰ διαπαντὸς οὐ θέλει,
 Ἄλλ' ὥσπερ κτήνιος πρὸς τὴν γῆν δι' ὄλου κατανεύει
 Καὶ γοεραῖς τῶν νοερῶν ἐπισκοτεῖ φροντίσιν,
 2895 Ἄλλ' ὡς κυρίως ἄνθρωπος ἀθρεῖν ἄνω τὴν ὄψα,
 Εὐθέως ἐλλαμφθήσεται ταῖς ξέναις λαμπηδόσιν
 Τῶν οἰκημάτων τῶν ἐμῶν, μισήσει δὲ τὰ κάτω,
 Καὶ πρὸς τὴν λάμψιν τοῦ φωτὸς δραμεῖν ἐπιζητήσει,
 Οὐ μέντοι μόνος καὶ χωρὶς ἐμοῦ τῆς σωφροσύνης
 2900 Τῆς τῶν φρουρίων τῶν ἐπὶ λυούσης τὰς δυνάμεις
 Καὶ πᾶσαν ἀδιόδευτον τούτου μηχανουργίαν
 Διοδύτην⁵ τοῖς πρόσφυξιν πᾶσι παρεχομένης·
 Ὁ γὰρ οἰκείοις χρώμενος θελήμασιν ἢ εἴση
 Καὶ ἐκζητῶν παρὰ Θεοῦ βοήθειαν εὐφρόνως,
 2905 Μηδ' ὀδηγὸν πρὸς τὰ καλὰ τὴν Σωφροσύνην ἔχων,
 Εἰρχθήσεται μὲν τάχις τῶ πρώτῳ τῶν φρουρίων,
 Πικρὰν δὲ τὴν ἀπώλειαν καὶ κόλασιν εὐρήσει,
 Διπλῆν ζημίαν πεπονηθὼς ἐξ ὑπερηφανίας.

Ἑρμηνεία τῶν ἐπὶ φρουρίων.

Ὁ⁷ τῶν ἐπὶ γὰρ ἀριθμὸς φρουρίων δυσαλώτων

¹ Ms. ἡδονῆς.

² Lisez φιλήδονοι.

³ Dans le ms. ἀμαράντων. Le copiste a sans doute omis quelques vers.

⁴ Dans le ms. βλέπει.

⁵ Lisez διόδευτον. Voy. vers 633.

⁶ Ms. παρεχομένη.

⁷ J'ai ajouté l'article ὁ

- 2910 *Αὐτίττεται σοι τὸ πολὺ τῶν νοητῶν παγίδων·*
Καὶ¹ κωλυοῦσιν εὐμαρῶς πρὸς ἀρετὴν βαδίσαι
Καὶ τῶν αἰῶνων τῶν ἐπὶ τὰς δυσχερεῖς διόδους·
Ἄς ἐπὶ λύμῃ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν καλῶν κωλύμῃ²
Εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς εἰς τοὺς ἐπὶ αἰῶνας
- 2915 *Ἐσίτησεν ὥσπερ φρούρια κλόνου³ καὶ μετὰ τρόμου,*
Ὡς τῆς κακίας ἐρασίου, πατήρ τῆς πονηρίας,
Τὰ πάθη λέγω τῆς σαρκὸς, καὶ τοὺς μικροὺς πολέμους,
Καὶ πᾶσαν ἄλλην κάκωσιν ὡς ποταμοὺς καὶ θῆρας,
Βόθρους καὶ τεῖχῃ⁴ μέγιστα, γεφύρας σπενωτάτας,
- 2920 *Καὶ τᾶλλα πάλιν τῶν ἐπὶ πολυειδῶν φρουρίων*
Τῶν ἐπὶ θήκαις⁵ ταῖς ἐμαῖς· ὁ διελθὼν τὰς θύρας,
Τὴν πύλην τὴν δυσάνοικτον, ἣν Κέρβερος μὲν ἔξω,
Ἐνδοθεν θεῖος ἄγγελος καθὼς ὄρας φυλάττει,
Φάσγανον φέρων ταῖς χερσὶν καὶ βέλος φλογοζόρον,
- 2925 *Ἀφόδως εἰσελεύσεται καὶ μετὰ παρρησίας*
Τὸν τῶν ἀφθάρτων ἐννοιῶν θεάσασθαι λειμῶνα,
Καὶ τοῖς ἐν τούτῳ θαυμαστοῖς τὸν νοῦν ἐνασχολεῖσθαι,
Οὐδόλως μνειῖαν τῶν ρευστῶν ποιούμενος ἐνθάδε.
Τίς γὰρ ὄρων τῶν ἐκπαλαι σοφῶν ἀνδρῶν τὴν στήλην,
- 2930 *Καὶ τῶν ἀνδρείων σὺν αὐταῖς⁶ κριτῶν καὶ βασιλέων,*
Καὶ τῶν ἐν ἄλλοις πολλαχῶς φανέντων εὐδοκίμων
Καὶ ἀγαθοῖς καὶ πονηροῖς καὶ φαύλοις καὶ μὴ φαύλοις,
Εἰ τούτων τὸ διάφορον ἠκριβωμένον μάθοι⁷,
Καὶ πῶς οἱ μὲν εὐρίσκουσιν ἀφθαρτον βασιλείαν,
- 2935 *Οἱ δέ γε φαῦλοι κόλασιν φρικτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας,*
Οὐ τῶν κακῶν ἐκφεύξεται⁸ καὶ τῶν καλῶν ζητήσῃ;

¹ Peut-être αἰ. Κωλυοῦσιν dans le ms.² Ms. καλλῶν κωλήμην.³ Ms. κλόνον.⁴ Ms. τεῖχοι.⁵ Ms. ἐπιθήκας.⁶ Sous-entendu στήλαις.⁷ Ms. μάθει.⁸ Ms. ἐκφεύξεται.

POÈME
ALLEGORIQUE
de
Meliténiate.

Τίς δὲ καὶ τούτου τοῦ ναοῦ καταμαθὼν τὴν χάριν,
 Τοῦ τὴν ἀπάθειαν σαφῶς καθυπογράφουτός¹ σοι,
 Οὐ καὶ πρὸς τὸ προπύλαιον συμβολικῶς μνημεῖον
 2940 Δηλοῦν ὡς τὴν ἀπάθειαν μνήμη χωρὶς Θανάτου
 Οὐδεὶς κατάρθρωσέ ποτε τῶν γηγευῶν ἐν βίῳ.
 Καὶ γὰρ ὡς οἶκος τίμιος Τριάδος τῆς ἀγίας
 Ἡ πάναγνος ἀπάθεια, τῶν ἀρετῶν τὸ κράτος,
 Ἦν τοῦ Θανάτου μνήμην δὲ μόνην μελέτην ἔξει
 2945 Ὡς δι' αὐτῆς ἐλεύσειεν πρὸς ὕψος ἀπαθείας·
 Ἐναργῆ μνήμην τήρησον Θανάτου σῆ καρδίᾳ²,
 Καὶ πρὸς τὴν ἐξοδὸν σαφῶς ἐτοιμασον τὰ ἔργα,
 Τοῦτο δὴ ἐνθυμούμενος ἠκριβωμένως ὅτι
 Οὐδεὶς διῆλθεν ἄνθρωπος τὴν πύλην τῆς εἰσόδου,
 2950 Ὃς οὐ παρήλθεν ὡς Θνητὸς τὴν πύλην τῆς ἐξόδου.
 Ἐκ γῆς παρήχθης γὰρ Θνητὸς καὶ γῆ πάλιν ὀφθήση,
 Καθάπερ πάντες οἱ Θνητοὶ σάρκα λαβόντες ταύτην.
 Πύλην δὲ νόησον τὴν γῆν, ἀφ' ἧς γυμνὸς ἐξῆλθες,
 Καὶ πάλιν πάντων γυμνωθεὶς πρὸς ταύτην ἀπελεύσει,
 2955 Καὶ πάλιν μετὰ Θάνατον φρικτῶς ἐξανασθήσει,
 Ὅτε τὰ γένη τῶν βροτῶν πάντων τῶν ἀπ' αἰώνων
 Αἰφρῆς ἐξανασθήσονται σάλπιγγος κρουομένης,
 Ὡς λόγου ἀποδώσοντες τῶν πεπλημμελημένων,
 Καὶ κύψονται καὶ κλαύσονται πάντες οἱ κακεργάται,
 2960 Καὶ πρὸς τὸ πῦρ ριφίησονται ἐκεῖνο τῆς γεέννης.
 Οἱ δὲ βιώσαντες καλῶς, μὴ πράξαντες δὲ φαῦλα,
 Χαρήσονται³, τερφθήσονται, σκιρτήσουσι μεγάλως,
 Καὶ συναριθμηθήσονται χοροῖς τοῖς τῶν ἀγγέλων,
 Λαβόντες τὸν Παράδεισον, ὥσπερ ἀντιμισθίαν.
 2965 Ἐκεῖ χαρὰ διηνεκῆς καὶ τέρψις τῶν ἀγγέλων·
 Ἐκεῖ χοροὶ τῶν νοητῶν ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων,

¹ Ms. καθ' ὑπογράφου τόσοι. — ² Ms. σὴν καρδίαν. — ³ Ms. χαρίσονται.

- Οἱ τὸν παντάνακτα Θεὸν ὑμνοῦσιν ἀσιγήτως.
 Ἐκεῖ ἐστὶν τέρψις πολλή καὶ θυμηδία ξένη,
 Καὶ γῆθος ἀνεκλάλητον, αἰώνιος ζωὴ τε
- 2970 Μὴ πληρουμένη πώποτε, τῷ χρόνῳ παρεκτοῦσα ¹.
 Ἐκεῖ πληθὺς τῶν προφητῶν καὶ πάντων τῶν μαρτύρων
 Ἀγάλλεται ² τὰ μέγιστα, βλέπουσα χαρμοσύνας
 Καὶ τῶν δικαίων ἐν ταυτῷ καὶ τῶν ἀγίων ὅλων.
 Ὁμοῦ συναγελάζονται τερπόμενοι τῇ θεῷ
- 2975 Τοῦ Παραδείσου τὰ φυτὰ τὰ θεοφυτευθέντα ³.
 Ἐκεῖ δοξάζει Χερουβὶμ τὸν πάντων βασιλέα,
 Ὡς ποιητὴν καὶ κύριον καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων.
 Ἐκεῖ γεραίρει Σεραφὶμ Χριστὸν τὸν ζωοδότην,
 Ὡς μόνον παντοκράτορα καὶ μόνον ποιητὴν τε.
- 2980 Ἐκεῖ δυνάμεις οὐρανῶν καὶ πᾶσαι ἐξουσίαι,
 Ἄρχαι καὶ κυριότητες καὶ θρόνοι λειτουργοῦσι,
 Πάντων ἐν φόβῳ τῷ Θεῷ ⁴ θρόνῳ παρεστώτα.
 Ἐκεῖ λοιπὸν ἀνάπαυσις πάντων τῶν ἀπ' αἰώνων
 Τῶν βιωσάντων ἐπὶ γῆς καλῶς καὶ θεαρέσιως.
- 2985 Ἐκεῖ βεβαία χαρμονὴ πέρασ οὐ κεκτημένη,
 Καὶ δόξα πλήρης ἡδονῆς καὶ πάσης εὐφρασίας.
 Ἐκεῖ δικαίων ἡ ζωὴ λῆγος ⁵ μηδέπω σχοῦσα·
 Ἐκεῖ ζωὴ περιχαρῆς αἰείως διόλου,
 Ἡ τοῦ θανάτου τὴν ὁρμὴν μηδέπω φοβουμένη.
- 2990 Ἐκεῖ ⁶ καὶ Τάρταρος ἐστὶν καὶ ζόφος Ἄδου ξένος,
 Καὶ τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμὸς ὁ φοβερὸς καὶ μέγας.
 Ἐκεῖ προσρέει ποταμὸς ὁ πύρινος καὶ ζέων,
 Καὶ φλέγων τοὺς ἀμαρτωλοὺς, εἰ καὶ μὴ καταφλέγων.

¹ Peut-être τοῦ χρόνου παρεξ οὔσα, ou
 χρόνῳ παρεκταθεῖσα.

² A la marge *ἀγαλλίασις* en rouge.

³ Ajoutez ce mot au *Thesaurus*, qui ne
 donne que *θεοφύτευτος* et *θεόφυτος*.

⁴ Probablement Θεοῦ ... παρεστώτων.

⁵ Cette forme inusitée, τὸ λῆγος, vient
 probablement de λήγω.

⁶ A la marge et à l'encre rouge, *Τάρ-*
ταρος.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiote.

- 2995 Ἐκεῖ σκότος ἐξώτερος, ἐνδότερος ὁ ζόφος,
Ὅνπερ ἀνθρώπου λογισμὸς οὐ δύναται λαλῆσαι.
Ἐκεῖ σκώληξ ἀκοίμητος, ὁ τρώγων ἀεννάως
καὶ κατεσθίων ἀφειδῶς καὶ κόρον μὴ λαμβάνων,
Ἄπαντας περιμένουσι τοὺς μὴ καλῶς φρονοῦντας
Μηδὲ τοῖς παραγγέλμασι τοῖς θεοῖσι πειθαρχοῦντας
3000 Μηδὲ μὴ ὡς¹ ἀγνοήσασιν ἐν τῷ παρόντι βίῳ,
Ἄλλὰ ποθοῦσι ταῖς τρυφαῖς θελγεσθαι ταῖς τοῦ βίου,
καὶ καθ' ἐκάστην ἀμείρα παρανομεῖν ἡμέραν,
καὶ ἀσελγαίνειν ἀκρατῶς, καὶ κλέπτειν, καὶ φονεύειν.
Τοὺς δὲ μετανοήσαντας καὶ κλαύσαντας ἐνταῦθα
3005 καὶ πλύνουσι² τὰ πλάσματα τούτων μετὰ δακρῶν,
καὶ προσευχῇ διηνεκεῖ³, καὶ κόπῳ, καὶ νηστείᾳ,
καὶ τῶν δακρῶν ταῖς ῥοαῖς, καὶ μᾶλλον ἀγρυπνία,
Ὁ τοῦ Θεοῦ Παράδεισος δέξεται κληρονόμους.
Ἐκεῖ κλαυθμὸς καὶ κωκυτὸς οὐκ ἔστιν οὐδὲ θρήνος,
3010 οὐ στεναγμὸς, οὐδ' ὄδυρμὸς⁴, οὐ λύπη καὶ πικρία.
Λοιπὸν ψυχῇ⁵ τί μέλλεις, τί βραδύνεις;
Αὔριον γὰρ ὁ θάνατος ἀνέτοιμον εὐράν σε
Ἄρπάξει καὶ φερίσει σε τῇ τμητικῇ δρεπάνῃ,
καὶ πρὸς κολάσεις πέμψει σε τὰς μὴ φερούσας τέλους,
3015 Ὡν τῆς μερίδος, ξένε μοι, Κύριος ῥύσαιτό σε,
καὶ βασιλείας δείξει σε τῆς ἄνω κληρονόμον.
Μέγας⁶ εἶ, εἶπον, βασιλεῦ, Κύριε, παντοκράτωρ,
καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ ξένα, καὶ μεγάλα,
καὶ λόγος βρότειος οὐδεὶς πρὸς ὕμνον ἐξαρκέσει,
3020 τῶν θαυμασίων σου πολλῶν ὄντων καὶ παραδόξων.

¹ Les mots *μηδὲ μὴ ὡς* sont corrompus.

Peut-être *μηδὲν πως* (τῶν ἐν τῷ βίῳ).

² Peut-être *πλύνοντας*.

³ Ms. *διηνεκῆ*.

⁴ Ms. ὁ δ' ὄδυρμὸς.

⁵ Il manque quatre syllabes.

⁶ A la marge et à l'encre rouge: Ω

Θαῦμα

- Σὺ γὰρ κελεύσει καὶ βουλῇ παραγαγὼν τὰ πάντα,
 Καὶ σὺ προνοία διοικεῖς τὸν κόσμον καὶ Φελήσει,
 Σὺ συναρμόσας πᾶν κλισίῶν στοιχείων¹ ἐκ τεσσάρων
 Ἐν μόνοις τέτρασι καιροῖς ἐστρεφάνωσας ὅλον
 3025 Τὸν κύκλον τοῦ λυκάβαντος τοῦ δωδεκαμηναίου.
 Σέ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις μόνον,
 Σέ νῦν ὑμνεῖ φωτοφανῶς ἥλιος καὶ σελήνη,
 Καὶ δόξαν ἀναπέμπουσαι δοξολογοῦσι μέγα².
 Ἐν σοὶ τυγχάνει τὰ πολλὰ τοῦ Θείου πόλου τούτου
 3030 Ἄστρα φανέντος οὐρανοῦ σὺν τοῖς ἐπὶ τὰ πλανήταις.
 Σοῦ³ δ' ὑπακούει καὶ τὸ φῶς ὡς ὄντος φωτοδότου.
 Σέ φρίττουσιν ὡς παντουργὸν ἄδυσοι τῶν ὑδάτων.
 Σοὶ⁴ καὶ πηγαὶ δουλεύουσιν, ὡς πηγὴν ζωῆς ἔχων⁵.
 Σὺ⁶ καθάπερ δέρριν ἔτεινας τὸν οὐρανὸν προβάτου.
 3035 Σὺ⁷ ἐστρεφώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν Θεμελίων,
 Βάθρον μηδόλως σπερεὸν ἔχουσαι⁸, ἀλλὰ ὕδωρ.
 Σὺ δὲ περιετείχισας τὴν Θάλασσαν ἐν ψάμμῳ.
 Σὺ τοῦτον τὸν λεπτότατον ἀέρα, παντεργέ μου,
 Ἐγχεας⁹ πρὸς ἀναπνοὰς πάντων τῶν ζώων τούτων,
 3040 Τῶν ὀρωμένων ἐπὶ γῆς καὶ τῶν αἰθεροδρόμων,
 Βροτῶν φημί καὶ πετεινῶν καὶ ζώων τετραπόδων.
 Σέ λειτουργοῦσιν ὡς¹⁰ αἰεὶ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων,
 Καὶ προσυμνοῦσι καὶ χοροὶ τῶν Θείων ἀρχαγγέλων.
 Σὺ γὰρ ὢν ἀπερίγραπτος Θεὸς, ἀνέκφραστός τε,
 3045 Ἄναρχος¹¹ τὲ καὶ ποιητὴς πάντων καὶ παντοκράτωρ,
 Ἐπὶ γῆς ἤλθες δουλικὴν λαβὼν μορφήν ἐθέλων.

¹ Ms. στοιχεῖον.² Il faut sans doute transposer ces deux vers, et mettre le 3028 avant le précédent.³ Ms. σὺ δ'.⁴ Ms. σὺ καί.⁵ Il faudrait ἔχοντι.⁶ Peut-être Σὺ δ' ὡς περ δέρριν.⁷ Peut-être Σὺ δ' ἐστρεφώσας.⁸ Ms. ἔχουσα.⁹ Probablement ἔγχεας.¹⁰ Peut-être εἰσαί.¹¹ Ms. Ἄναρχος καὶ ποιητὴς.

POÈME
ALLÉGORIQUE
de
Meliténiate.

- Οὐ γὰρ ἔφερες, δέσποτα, δι' οἰκτιρμῶν σου σπλάγχνα
 Ὄρᾶν τὸ γένος τῶν βροτῶν τυραννούμενον βία
 Ἰπὸ τοῦ δαίμονος αὐτοῦ τοῦ ψυχοβροτολέτου.
 3050 Ὁμολογοῦμεν σοῦ, Χριστέ, τὴν χάριν τὴν μεγάλην,
 Κηρύττομεν τὸν ἔλεον ὃν εἰς ἡμᾶς εἰργάσω·
 Σὺ γὰρ ὄφθεις ἐπὶ τῆς¹ γῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντων,
 Καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὡς Θεὸς Ξέλων συνανασθήσεις.
 Δέομαι νῦν, παμβασιλεῦ², τῆς σῆς φιλανθρωπίας
 3055 Μὴ ξένον με τοῦ νοητοῦ γενέσθαι Παραδείσου·
 Ἄλλ' ὄνπερ³ νῦν τὸν αἰσθητὸν εἶδον λειμῶνα τοῦτον
 Καὶ τῶν αὐτοῦ χαρμονικῶς ἀπήλαυσα χαρίτων,
 Οὕτως κάκεινον ἴδοιμι τὸν νοητὸν λειμῶνα
 Καὶ τούτου πάντων τῶν τερπνῶν χαρίτων ἀπολαύσω.
 3060 Ὅτι⁴ ἄρᾳ σοι δόξα, βασιλεῦ, πάντων εἰς τοὺς αἰῶνας,
 Ὡς τρισυπόστατε⁵ Τριάς, οὐσία μονομένη.
 Δόξα σοι, τρισίφωτε⁶, τῇ δούσῃ τέλος⁷.

¹ J'ai ajouté τῆς.

² Ms. παμβασιλεῦς.

³ Ms. ἀλλ' ὄνπερ.

⁴ Ce vers a deux syllabes de trop; je retrancherais ὅτι. Encore βασιλεῦς dans le manuscrit.

⁵ D'où l'adverbe τρισυπόστατως, employé par S. Germain de Constantinople, cod. Coisl. 278, fol. 122 v. : Καὶ ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα, τὸν ἐν ἰορδάνῃ τρισυπόστατως φανερωθέντα.

⁶ Je lirais τρισύφωτε. Ce mot manque

au *Thesaurus*, ainsi que les suivants : *Τρισσοκληῆς*, Théod. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 68 r. — *Τρισσολαμπέω*, Quirini, *Offic. orthodox.* t. I, p. 8; cod. Par. Suppl. 287, fol. 18 v. — *Τρισσόμορφος*, Catal. Bardinii. t. III, p. 357, qui écrit à tort *τρισίμορφος*. — *Τρισσοφανής*, *Spicil. Rom.* t. II, p. 6, à moins qu'on ne lise *τρισσοθαής*. — *Τρισσώνυμος*, cod. Par. 1277, fol. 180 r.

⁷ Les deux derniers vers sont écrits à l'encre rouge. Le dernier a trois syllabes de moins. Peut-être Καὶ δόξα σοι, τρισύφωτε, ou bien Δόξα σοι, ὡς τρισύφωτε, τῇ δούσῃ μοι τὸ τέλος.

A la notice sur les membres de la famille des Meliténiates (p. 2 et suiv.) il en faut ajouter un cinquième nommé Jean, auquel Michel Gabras a adressé une lettre. Cette lettre est la 146e du recueil conservé dans le manuscrit grec de Venise n° 446. C'est sans doute à l'un de ces personnages, et peut-être à notre poète, qu'il faut attribuer les vers publiés par Ducange (*Glossar. med. gr.* s. v. *Χαόνειν*) d'après le manuscrit grec de Paris 1310, fol. 65 v°, et qui portent en tête *Τὸς Μελιτινιάτου*. Voyez M. Boissonade, *Anecd. gr.* t. III, p. 477.